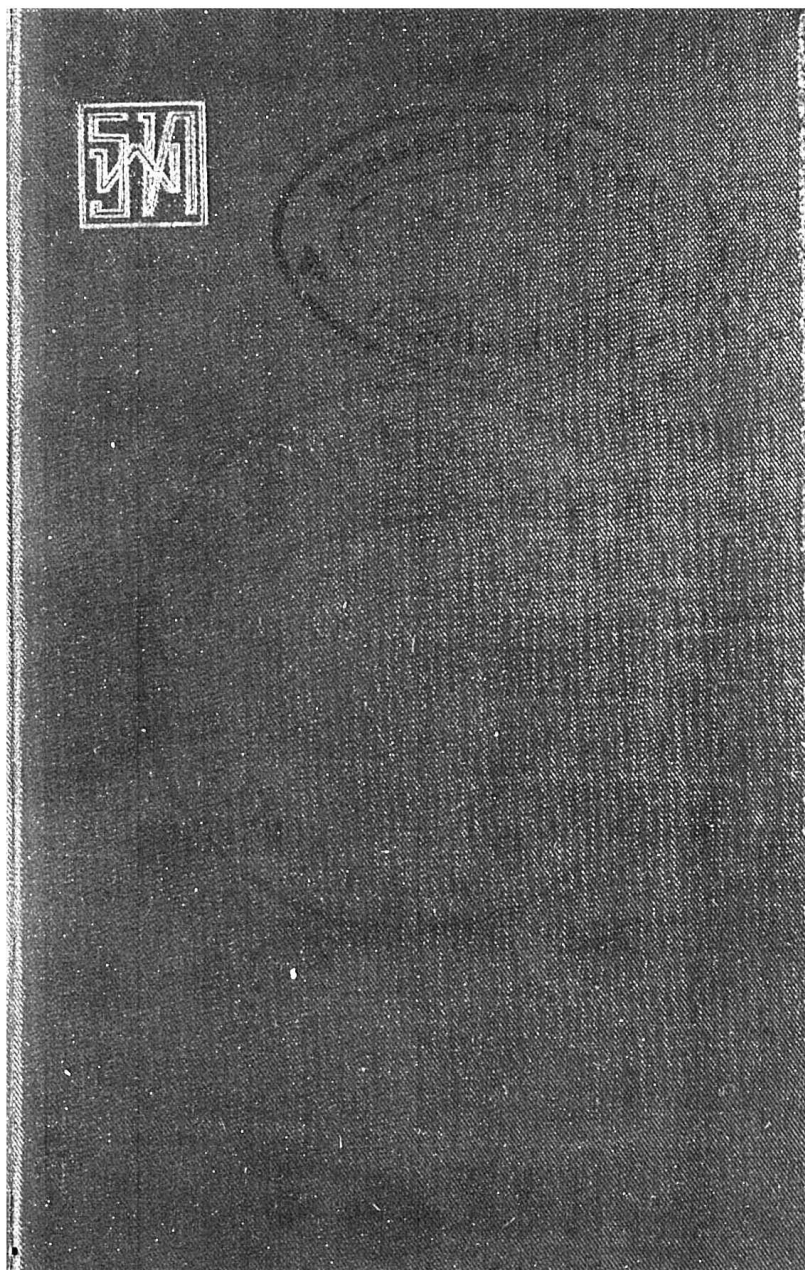

โคลงรวมเกียรติ

ในพระเบญจกิตพระศรีรัตนศาสดาราม

เล่ม ๒

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ไทย

สำนักงานคดี

ว. ศ. ๑๓๑

เลขที่ ๓๗,

เลขที่ ๗. ๕๖

อักษรเบรลล์

NATIONAL LIBRARY OF THAILAND

31111005350515

พระนามแสนามผู้แต่ง

ห้องหนึ่ง ๒๘ โคตง

ห้องที่ ๒๑ พระยาราชาธรรมา

„ ๒๒ ขุนปฏิภาณพิจิตร

„ ๒๓ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นเทววงษ์-
วโรประการ

„ ๒๔ „

„ ๒๕ หาดวงอินทราวุธ

„ ๒๖ „

„ ๒๗ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าเกษม-
สันต์ โสภากย

„ ๒๘ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าไธสน-
บดินทิตย

„ ๒๙ „

„ ๓๐ ขุนวิสุทธาการ

„ ๓๑ „

ห้องที่ ๗๒ ขุนวิสุทธาการ

„ ๗๓ „ „

„ ๗๔ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้า-
มหามาดา กรมพระบำราบปรปักษ์

„ ๗๕ „ „

„ ๗๖ „ „

„ ๗๗ ขุนวิสุทธาการ

„ ๗๘ „ „

„ ๗๙ ขุนพินิจ

„ ๘๐ „ „

„ ๘๑ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าสวัสดิ-
ประวัดี

„ ๘๒ สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้า-
ภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมหลวงภาณุ-
พันธุ์วงศ์วรเดช

„ ๘๓ หม่อมเจ้าศรีไศย

„ ๘๔ „ „

ห้องที่ ๘๕ หม่อมเจ้าสวัสดิ์

” ๘๖ ” ”

” ๘๗ นายเข้มนักเรียน

” ๘๘ หัตถวงอินทรโกษา

” ๘๙ ” ”

” ๙๐ พระราชชนพนธ์

” ๙๑ พระพนตพนธ์

” ๙๒ ” ”

” ๙๓ ” ”

” ๙๔ พระราชชนพนธ์

” ๙๕ พระเจ้านองยาเชอ กรมมณพชดปร-
ชากร

” ๙๖ ” ”

” ๙๗ พระวงษ์เชอ พระองค์เจ้าจจรจรัสวงษ์

” ๙๘ ” ”

” ๙๙ ” ”

ห้องที่ ๓๐๐ พระเจ้าวรวงษ์เธอ กรมหมื่นพันธ-
ไพศาลโสภณ

- ” ๓๐๑ ” ”
- ” ๓๐๒ พระราชนิพนธ์ ”
- ” ๓๐๓ ” ”
- ” ๓๐๔ ” ”
- ” ๓๐๕ ” ”
- ” ๓๐๖ ” ”
- ” ๓๐๗ ” ”
- ” ๓๐๘ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นพิชิต-
ปรีชากร ”
- ” ๓๐๙ พระยาศรีรังสิต ”
- ” ๓๑๐ พระเจ้าวรวงษ์เธอ พระองค์เจ้า-
บุตรี ”
- ” ๓๑๑ ” ”
- ” ๓๑๒ หัตถ์ภาษาวิเศษ ”
- ” ๓๑๓ พระครูภักดีสังฆกิจจานุการ ”

ห้องที่ ๓๓๔ หอวงฤทธิพิไลไชย

* ,, ๓๓๕ หอทองดีคอนเก่า

,, ๓๓๖ ,, ,,

,, ๓๓๗ ,, ,,

,, ๓๓๘ กุเรเตอรรทศ

,, ๓๓๙ พระพิมพ์โอยสัวรรค

๑ พระนารายณ์บรมนารถได้ ดับทุก
 เดียวได้ครแด่นโคกภูต เทวศเครั้า
 ฝืนจิตรบทจรยุร ยาครธพรง พดแฮ
 นำมรรคนิตนทเค้า มัดคดุมครไถหลง
 ๑ พระพิโรธพานเรศผู้ นำผิด ทางแฮ
 ทรงถนจนทวาทิตย ปล่อยก้อง
 เปนถ้ามศศิธรพิศ ไพโรจน์ เรืองแฮ
 กับทพิทศนพระน้อง อนาถเท่าได้จถึง
 ๑ พระหัตถ์ถนัดหอกศว คังมิ หุดตนา
 กรกระกองดำริห์ อนุชม้วย
 ช้อนเค็รยพาดเพธาพิ ไวร่า รักเฮย
 ข้าพขอเพื่อนยากด้วย พพนพทว
 ๑ หวังปรามราพพระน้อง กตบปลัย ไปนอ
 ควรจะทำคักไฉน ฌน
 จากเมี่ยมมิหน้าใจ จำจาก ขนิษฐนา
 ฝะจะตายตามต ดับให้ถ้ายตญ
 28.

๑ พิกะโหรเขกรู้	เดอโลกย์
ทูตว่าพระยาโคก	สัดขำ
พรหมประสิทธิ์ฤทธิโมก	ขคักดีเขียว ชาญแอ
แต่ประสาศยาคำ	คักแกกนหาย
๑ พระลักษณไปม้วย	ขวิ
เกรงแต่แสงสุริยศรี	ต้องขำ
โปรดให้หนุมนต์	ดาศรีบ ระเห็จแอ
ทูตพระอำไพห้าม	รกรังรอนเห็น
๑ แถ้วจัญบรรพตพรอง	ดีพยา เก็บเฮย
ตั้งกรณศรีชวา	ทแท
อีกเบญจนทมา	เปนกระ ด้ายแอ
ผดัมบดโอสถแก	หอกมตุนหุดหาย
๑ พระสัดบักดับชนไข	วายุ บุตรเฮย
โดยพิเภกบอกรบ	อย่าขำ
แต่ปัญจะสินธุ	ม้อยูทร ยาฮา
ขอแต่สองขนิฐขำ	ข่าวแจ้งตามจริง

๑ หณฺมานตาเหาะดำ ตอยหิว
 ยังยุคตรนิว ฌับฝ้าย
 เห็นกระพืดว เปดเปต่ง มานา
 โผนยุคนอยนุดท่าย รท้าวทิงกร
 ๑ ยานมำคัหวาดว่าว ราชู จับเฮย
 ภอพระผินภักตรุด ผาดคต้อย
 เปนเพดิงกรตฤก ด้วามอด ไหมฮื้อ
 เหลือแค้นเพชรวนอย หนึ่งซำด่งไถย
 ๑ เอะไนใครอาจยอ ยุตรถ เหาพา
 จำจะชูปถามจรว รือกร
 ดำคาบเศกมณฑพน พ้มเป้า ไปฮ่า
 เปนรูปพานเรศผู้ ผือกเขยวมณชาว
 ๑ กุณทตชนเพชรวพร้อม รบถาม ความเฮย
 ดิงหนบทนามตาม แต่มัน
 จวบจนอนชาราม รบอุป ราชฮ่า
 ค้องหอกโมกขคักัดชั้น อูไรไต้บมตาย

๑ ผิดวิธีวิธว้างแจ้ง	จะวาย ชีพเฮย
ข้ารับโองการนรายน	รับเต้า
หาญาจะจวนตาย	เลี้ยงรับ ตั้งแฮ
จึงจ้จับรทเฝ้า	เทพยวังรอร
๑ เราดูรยยุรยาตรเต้า	ความจักร
ซึ่งจะเสริคมนตรีพัก	ไม่ได้
เพียงแฝงแต่แสงชัก	รถแมบ เมฆนอ
ดูรับหาญาให้	กฤษณแก่นุชา
๑ ลูกถมตาตั่ว	คชยศัพท์ ยาแฮ
เรียกขอยานาหรบ	ทกครอง
แต่หาบอเห็นจับ	ตัวห่อน ได้เฮย
ขึ้นสู่จอมภูตง	แต่คนจนทว
๑ เรียกบนกตบอยู่ไต่	ตอบคำ
ตั้งบ่อเห็นเถาถ่า	๘๕ ทเถอย
พตางโอมอ่านเวทต่ำ	รวมจิตร ตั้งบหอ
นฤมิตรทางยาวเพื่อย	รวมถ้อมรอบไต้ต

๑ รัตต์แข่งชนต่าง	ตำเนา ผานา
พันตอดยอดขุนเขา	ชอดช้อง
เรยกพตางรดทางเคา	คุดัพ ยาฤ
คอยชยคยบขยายจ้อง	จับได้ โดยหวัง
๑ เสร็จเหาะลงสู่พื้น	ศรีอยุธยา ยาเฮย
พอพระพรตพระดีศรี	ออกพร้อม
มนตร์กระวีดุจ	ดาวแสด จันทรแย
หณมานคณานพอม	นอบเบองบทมมดย
๑ ชมัยองค่อนุเจ้า	จักรกฤษณ
เต็งกระบี่เผือกพิศ	หอนแจ่ง
ศรีธิดามว่าอุทัย	ฐานกัน ไฉนา
ท่านชื่อไรใครแก่ง	กถน์ไช้มาไฉน
๑ ตกตมทูลข้าขอ	หณมาน
ทหารเอกพระขจร	คิตค้อย
ขุนยักษาศักดิ์ครพาต	ตักพระ นางมา
ภูวเรศแดนเทวศัหาย	ตะเหี้ยตองตามตมร

๑ พระชุมพตพวกพน พานร
 เจ็ดสิบเจ็ดสมุทรกร เกริกกล้า
 ชมภูชัคดินนกร สองเขตร ควบฮือ
 ไปเกาะตงการว้า ราชตงรงงณรงค์
 ๑ กุมภกรรฐ์พ่งหอกตอง พระลักษณ ด้ดบรา
 ส้มเค็จพระหริรักษ ครัดใช้
 ขอเบญจนาทจัก ประกอบ ขาเอย
 แก้วพระอนุชนาทให้ รอดพ้นทนต์อรณ
 ๑ พระพรตพระดีตรศได้ ดัดบคค
 น้าอนาถพระจรัต เกอนทอง
 จนจากพระลักษมี ส้มมิ่ง เมืองแม่
 อักพระลักษณมาตอง ตำตรเข้าแดนเขญ
 ๑ ไศกซำร่ำสั่งให้ ทูตตอง
 หมายจิตรกิตตามตอง บาทด้วย
 โปรดพระอนุญาตตอง เรายอยู่ นครแะ
 ทุกษณักเจียนจกม้วย มุ่งทำวคหนึ่งถึง

๑ พตางหีบขวตรัตนน้ำ บัญจะน ที่นอ
 ชนกระบี่รับประ นคเกด้า
 ทูตดาเหาะเหินระ เห็จดิบ เมฆฮา
 ดงสู่สมุทรน้ำเข้า นบไท่ถวดยา
 ๑ ทูตความตามขนิฐทั้ง สององค์ ตั้งนา
 พระศัตรีรับยาทรง ตั้งให้
 พิเภกรับประจง เต็มอากาศ กันพอ
 วางนำหินบดได้ ที่แถวเขมจร
 ๑ ไชยธมาตงทวชา เค่งประ ดมเอย
 หอกหลุดแผดหายพระ ดกษณ พน
 ดิมเนครนบเชษฐสู่ บายจิตร ทูตเฮ
 ขอบพระคุณเพียงพน แผ่นฟ้าฤาเต็มอ
 ๑ จักรรัตนตรีศคอบแมน มลายชีพ จริงนอ
 พักจกบรโดยรับ ร่วมน้อง
 พลันพระดังสุครีพ ไคดกดับ ขบจนฮา
 พหุให้อีกheimก้อง ลุห้องพลับพลา

๑ ฝ่ายกองคอยเหตุค้อม ดอนดง
 เห็นรูปปวงคง ชีพแล้ว
 เห็นท่าพตพวกตรงค์ เฮือก เข็มแย้
 ขานให้กระหึ่มแค้นตัว เคลื่อนเข้าพิลปดา
 ๑ สองต่างคว้านเพิ่ม งกน
 หนึ่งชดชกใจพัตน์ คุ่มดาว
 ดูจใครเด็ดเอาขวัญ ออกจาก กายนา
 เร็วรีบไปเผ้าท้าว ธิราชท้าวทศศรี
 ๑ พัดนถึงทูตแทคยเจ้า ตงกา
 ดึงมนุษย์ปวงโยธา ทมว
 กัดบั่นรอดชั่วว ยกทัพ กัดบั่น
 เข็มอีกหาญให้ด้วย เดชอังกูดาห
 ๑ ทศเคียรัดดับต้น ตำรายักษ์
 ประดุจสายอสนีจักร ฟาดค้อง
 ผนวว่าพวกปรบักษ์ ไฉนรอด คั่นแย้
 ครวตั้งให้เข็ญน้อง รับชนมาพัตน์

๑ มโหตรรับถ้อยรับ จรจรัด
 ถิ่นนิเวศน์กุ่มภกรรัฐ บ่อขำ
 กราบทูลว่าทรงธรรม ครัสลั่ง ข้าเฮย
 เจริญแต่ใจเฝ้าจอมห้า เพื่อบำรุงการรงค์
 ๑ ค้วยดำนแจ้งว่า องค์อนช รามเฮย
 ค้องดีตรัยาธุ วอดน
 นก โมกขคักัดหลุด คินชัพ ไดนา
 การดวนคอรบชน เดีจเฝ้าฟังการ
 ๑ กุ่มภกรรัฐองทาวย ดิบกร
 พังมโหตรอน จิตรชา
 ร้อนใจดังไฟพอน เมาตวก ทรวงนอ
 ฤดั่งครุฑาครชา ออกท้าวแสนทัว
 ๑ ชุมมารจากแท่นแก้ว ครวไถย
 รับสัพพะโรงไชย ห่อนขำ
 ถิ่นถึงประนตไท ธิราชเชษ ฐาเฮย
 คอยดัดบัพจนผ่านฟ้า จักเออนไอสุไณ

๑ ทศกัณฐะพิศตรเจ้า	ตงกา
เห็นพระอนุชมา	หมอบเฝ้า
จึงเอนมรรพา	ทศรุต
ดูก่อนกุมภกรรฐเจ้า	จักแก้กตไฉน
๑ วันวานพ่อยกพอง	พลไกร
บอกพี่ว่ามไซ	รบร้า
คึกแหกบ่นบรไถย	ดาญหมด
ผิงกตบคินชพกตา	กตหน้าเหมทนง
๑ กุมภกรรฐกุมเกตากราบ	ทันท
ทุดแก้ทศศรี	เชษฐไ้
อันหอกโมกชศักดิ์มี	ฤทธิ์สุด แรงแะ
เคยปราบอรินทร์ได้	ดูหน้าใจถวิต
๑ ถูกใครไปรอดได้	ชีวิต คินนา
น้องนิกนาศ์จรรย	หตาท
ชรอยย้ายพิเภกมัน	บอกเหตุ เชนา
โอดถประกอบแก้	จึงพนคนชนม์

๑ หาไมไ่หนมนุษย์น จักคั้น ชัพฤ
 คิด้ยักคิด้ชัชน จิตรคัณ
 หนักอกพางเพียงบิน พิศมได้ยด ทรวงนา
 เจ็บจิตรเจ็บใจแซน ชดอนคณทรวง
 ๑ อันมยษย ออกหม วานร
 หนองจักฆ่าให้มร หมคณน
 ขอตาพระทรงศร ไปร้าย เวทแซ
 ตงกจพชกน จักคินาเหนือเตย
 ๑ ข้าศึกจักออกนา จาคาย ถันเอย
 ด้วยเตศกตอบาย คิงน
 ไปพักพวกพดกาย กอบยาก เห็นอยนา
 ขอแต่พระอย่าช ช้องให้ไกรยนิ
 ๑ อสุรินทรวีนภพเจ้า จอมมาร
 พังพระอนชชาน พจนพร้อง
 บันเทิงหญทียปาน อมรเสพย์ ศวรรค์แซ
 ปรบหัดถ์ดำรวดก้อง ถันนทงวังหวง

- ๑ สิบโษฐุเรียกนังโกต ชมพตาง
 ยกหัตถ์อุปถัมภ์
 จ้งเฮอนพจนทาง โถมเดช น้องเฮย
 เขอมีเลี้ยที่ได๋ คุงน้ำใจเดียว
 ๑ พ่อพ่างหัทเยศผู้ สามีภักดิ์ พี่เฮย
 หาทั่วจบไกรจักร บ่อได๋
 ทรงฤทธิมหิทธิศักดิ์ ไกรเทียม เสมอญา
 ทั้งโลกหากยกไ้ว แต่เจ้าโลกา
 ๑ คาบนั้นแฉ่งเจี้ยน คึกขจิด ขยายเฮย
 ทวยราชฎีจะโล่มนัศ ทวหน้า
 จักเจริญศิริสวัสดิ์ คุงคุช ธรรมแฮ
 ด้วยเดชอนชมดำ เหนือเดียนเติกโกษย
 ๑ ครีตพตางเตือนว่าเจ้า ดวงใจ พี่เฮย
 การดวนควรพ้อไป เร่งเร้า
 อำนวยพระพรไชย เสริมส่ง ให้แฮ
 สบประสงค์ดังเจ้า คึดเกอชจัตบร

๑ กุมภกรรฐ์นพนอบ วันทนา
 รับพระพรเชษฐา ได้เกด้า
 คตาคด้อยถดถอยมา โดยค้วน
 จากพระโรงรับเข้า ตู้ห้องปรางค์มณีนี
 ๑ ถดองค์เห็นอหาคันแถว งาม
 ครัดเรียกกันธมาดี นึ่งโกต
 กับอีกดีนารี รักร่วม จิตรนา
 พดางหยอกเย้ายวนให้ ย่อมเยมด้รวต
 ๑ ครัดยุบตบอกรักหา นางพตน์
 พจกตาจอมขวัญ เนตรแคว
 คงกิจพิชิตน อุกทที่ โพนนา
 ครบเจ็ดราตรีแถว กตบยงยงตมร
 ๑ จงเก็บดอกไม้นทุก เวตา
 ไปส่งแก่เชษฐา ออย่าเว้น
 แม้ใครจะส่งกา ถามอย่า แพร่งนอ
 ได้ดอดจรดอดเรน ซ่อนเมอจงด

๑ ครีฑพิททางเสด็จเข้า ที่ตรง ด่านเอย
 เสร็จสุดเคืองของออง กฏแพรว
 กรจบกระบององ อาจเหาะ ระวังแยะ
 ถึงฝั่งคงคาแล้ว เพ่งพนมมัสถาน
 ๑ เห็นคั่นกว้างใหญ่ตา พฤษยา
 ไบถึงบังสุริยา รมชอ
 มีแท่นแผ่นเศดา เดือนธาดา
 ชนนั่งหัดบเนตรวอ ราชางามนค
 ๑ บัดเดียวกายเติบโตม้วน เฒ่ของค้ พรหมเอย
 อสุรย่างเยื้องตง ด้น้ำ
 ทอดกายอยู่ในคง คาสาธ ยายแยะ
 จมดิ่งจดดินตา เทหพนบนเห็น
 ๑ น้ำทวนพดุงเทอ ทวนไป มาเอย
 นนพดงดงชำไฟร บวนครน
 ควญฤทษพิทไกร เกรียงเดช ราพนา
 ชตนำพดบพิตาคน ชอดแห่งเห็นทราย

๑ แต่งทองต้องภาคพน พโยมหน
 ปวงเหล่าจวนรพต คั่นเข้า
 พรังพรผู้ฝั่งชด ชำระ ภายนอก
 เอะอะอะผิดเค้า น่านนาแคตณคตอง
 ๑ ทงผองปองเทยวคน ไขว่หา เหตุเฮย
 คตอดแห่ต่งแห่งชวรา เขือดแห่ง
 สุกกิดสุคปัญญา จักหยั่ง ฐไธ
 อุดหตุตรครบแจ้ง ค่อท้าวนายพด
 ๑ สร้อยดเอาจึง จึ่งประจักษ์
 เถ่ให้ประหลาดอับประหลัด หลากแต่ง
 พาหตพระหวิรักษ์ สัพดับ พดไธ
 ทูตเหตุอุทกแห่ง เขือดเหยนดำดหาน
 ๑ อวตารตระหนกเนอ ความเขญ
 เออพิเภกไฉนเปน ดงน
 กุมภกรรฐเมื่อยามเย็น วาณชนะ ถักษณนอก
 ไยบ่อยกยุทกรก กตบ์เถียงชดสินธุ

๑ ยืนตำพิเภกน้อม อัญชุตี ทุตเยย
 อุปราชตงพิริ^๕ ทดนา
 ชนยักษ์^๕ ไม่ออกคี่ ค่อเหต^๕ หนา
 แม้นครบเจ็ดวันธา เด็ดฟ้าดินดาน
 ๑ โองการท่านชาตรี^๕ ชักถาม
 ไฉนคิดจักติดตาม ค่อแก
 พระยายักษ์พยายาม อยู่แห่ง ไฉนอ
 ใครจักทานเทียบแท้ เท้าด้วยกุมภกรรฐ์^๕
 ๑ บรรหารแห่งเหตุน^๕ ไหรา ทุตเยย
 ทูตว่าพิริพระยา ยักษ์ไซ^๕
 จักตงอยู่ทิศ^๕ ภาคแห่ง ไฉน
 ใครฤชาจรร^๕ ได้ ดุจห่านาวี
 ๑ อันเป็นที่ร่วมรู้ หฤไทย
 ให้หฤมานไป คิดช้อน
 กตแปลงเพศปดอมใน หมู่สัตว์ ครีนา
 ถามไถ่ได้ความรื้อน แร้งต่างพิริ

๑ จักรบรมนารถได้	ทรงสดับ
ถวิลชอบเชิงคิดจับ	เดส์ต่าง
โองการตรัสบังคับ	ตามปฤก ษานอ
พายุบุตรรับตั้งร่าง	รูปดังเดิมกาย
๑ กลับกตายเป็นเหยี่ยวหัว	หาญอีก
ปีกร่าร้อนคะคัก	กึกก้อง
ยลวงษ์ยักษ์ด้นัก	พบพวก พรุแอ
ตงนิมิตรกายต้อง	อย่างเพิงยักษิน
๑ นารีนฤมิตรแตรัง	มารยา
ไถ่ไถ่ถามความพวง	เพื่อนพ้อง
อันองค์พระมหา	อุปราชา
ไปยกประยทธต้อง	หัดกตไปไหน
๑ กำนันในคอบถ้อย	นางนิ รมิตรเฮย
ไซกิจเจ้าจะระจี้	เช่นนน
ท้าวเด็จกิจพิช	การทต นานา
กำหนดเจ็ดวันครัน	ครบแตรวคณัง

๑ ส้มหวังควาน ^๕ แน่	คำนาง แปดงเฮย
ทัพมนุษย์ ^๕ สุดอับปาง	แม่นแท้
เกรงแต่พิเภก ^๕ ขวาง	คอ ^๕ ดวง ไร่ ^๕ แฮ
จะบอกอุบาย ^๕ แก่	กตัม ^๕ มด้างกตเรา
๑ ใจเจ้าคิด ^๕ คนนัก	ตอบ ^๕ พงา ไผ ^๕ เฮย
ใครบอ ^๕ ร ^๕ แห่งพระยา	ยักษ์ ^๕ ได้
ยก ^๕ เสียแต่ ^๕ คัณธมา	ดัก ^๕ กับ
ด ^๕ นาฏเก็บ ^๕ ดอกไม	ตั้ง ^๕ ท้าวทุก ^๕ เวลา
๑ วาย ^๕ บุคร ^๕ นฤมิตร ^๕ ได้	เต ^๕ ศ ^๕ อนงค์
ห ^๕ ดัก ^๕ เถย ^๕ ออก ^๕ จาก ^๕ อนงค์	นา ^๕ ฏ ^๕ พน
พอ ^๕ เห็น ^๕ ห่า ^๕ งเห็น ^๕ บง	บัง ^๕ เนตร ^๕ นาง ^๕ นา
ก ^๕ ต ^๕ าย ^๕ ก ^๕ ด ^๕ ับ ^๕ เป ^๕ น ^๕ เย ^๕ ย ^๕ ว ^๕ ห ^๕ ต ^๕ น	บ ^๕ ัก ^๕ ต ^๕ เ ^๕ ย ^๕ ส ^๕ อน
๑ ส ^๕ บ ^๕ น ^๕ ว ^๕ ด ^๕ ว ^๕ ร ^๕ น ^๕ ห ^๕ ้า	น ^๕ าว ^๕
ค ^๕ ิน ^๕ ค ^๕ ัด ^๕ บ ^๕ ุ ^๕ ษ ^๕ มา ^๕ ด ^๕	ค ^๕ ัด ^๕ ก ^๕ พ ^๕ น
น ^๕ ัก ^๕ น ^๕ ั้น ^๕ ด ^๕ าว ^๕ ด ^๕	ค ^๕ น ^๕ ิ ^๕ ท ^๕ ตั้ง ^๕ ผ ^๕ ก ^๕ าน ^๕ อ
ห ^๕ า ^๕ ซ ^๕ อง ^๕ ม ^๕ อง ^๕ เซ ^๕ ง ^๕ ซ ^๕ น	ช ^๕ อ ^๕ บ ^๕ ท ^๕ ้า ^๕ ท ^๕ าง ^๕ ไ ^๕ ค

๑ โผไปจับแอบซัง ไทรดำ ขาเฮย
นางหึ่งเตอกบษบา ต่ำ^๕
พิศเต็งเพ่งกาย จำจบ ดั้นแฮ
กาโอบโอบนางชย ฅกม้วยมรณันม์

๑ เปลี่ยนคนกตว่อนซ้อน กายแปดง
เบนนุชนางนนแฝง แมกไม้
หัดกตคตคตคตเตง หาเพื่อน
พบส่นางมิได้ ด่วงรวานร

๑ กรายกรเก็บเลือกแล้ว จิตพาน ร่องเฮย
เดินออกจากอุทยาน คดาศ์แคตัว
ถึงแท่นแทบฝังธาร ร่มกร่าง ใหญ่หนา
คองเครือของบุษบาแล้ว นบนวอญชุต

๑ ชนกระบับณมิตรได้ แดเห็น
ชตหงคองนเปน กะทะทัน
ฤาไหตลัดสายเช้น เบองบรพ ทิศแฮ
รู้ว่าชุนยักษคณ อยู่ใต้ดำทะหน

๑ หนุมนานนฤมิตรด้วย เตชา
 กายกตัมเปนตูกพา อยู่ไ้
 โตกระหังผ่านภวา ผกเพิก พังแ
 ปตฤฤทธิคคจักได้ รบรารามสมร

๑ กรกมตรีเพ็ชรกตำ วราวุธ
 เงองำทำฤทธิริศ เร่งเร้า
 ดันางวิงอศหลุด ตาญหลุด หนีนา
 ชนกระบี่เร็วเต้า แหวกหน้าคำตง

๑ พบองค์อุปราชเจ้า ดงกา
 ช่านเวทนอนขวางชตา แหตังไ้
 ทำเปนเช้นทบบวา รัคัง อยู่แ
 กระบี่โกรธโตคโจนโกต ถีบเข้าทำทง

๑ ปางองค์อสูเรศได้ ยินยต
 ชนกระบี่แหวกชต อักห้า
 ชนโกรธโตคประจัญ จับคอ กรแ
 ปตฤฤทธิคคจักได้ ปตฤเข้าตามค

๑ ถ้อยท์ถอยคอบไค้ ค้แทง
 ดิงหตบยักษรวาง บัดบ้อง
 พัตวนันปนปวนแปดง ชดถัน
 ดิงถุกคัยกษคอง ฟาดค้วยคมตรี
 ๑ ขลู้สึดฤทธีรา โรมัน ดิงเฮย
 ถิดว่าหากจะขัน ขับเขยว
 ถิดว่าพ่ายอายครัน ฤทท์ โตกย่นอ
 ตรีเล็จระเห็จเหาะเดยว เมฆตตงนกร
 ๑ วานรเล็จขงตาง พธิ์ มารเฮย
 เหาะถิดวณบไวด์ ตาค์เฝ้า
 ทุดความพระทรงศรี ทุดสิ่ง ดันแย
 ทรงทราบดำเร็จเจ้า โตกย่นอ
 ๑ พระกรภวนารถพริ้ง ชมชอบ ค้แย
 นตาคิดทำกิจกอบ ชอบเค้า
 เรืองฤทธิเรียววรรณรอบ วิธาคร ธรรมแพ
 ชมเล็จเล็จเข้า สู้ห้องพดับพตา

๒๔ กุมภกรรฐันตุค้ำว โดยพัตน์
 รุตรับชนโรงคัต เคียมเผ้า
 ทศเคียรแปดกจิตรทั้น ไดทำน ถามแะ
 ยังบ่อเด็จพิชเจ้า จูตมาโย
 ๑ จำใจจำแจ้งเรื่อ รวดความ
 ที่ระได้พยายาม กิจกำ
 กิ่งเด็จหนุมนตาม ฌตัญพิ ชัแะ
 เจ็บจิตรคึดชอกช้า เพราะน้อเงาเอง
 ๑ เพดงมันเปนได้ คัก ตรรคยุบต บอหนา
 ตุดฤทธีตุดคิตมนคั เค็กตั้ง
 ทศภักตรชกชกต การคัต แวงนา
 ฆ่าพิเภกเด็ยผู้ หน่งแถวเด็จจณรงค
 ๑ องค์มหาอุปราชได้ ตัดบคำ
 พระเชษฐากดับเกิดกำ เริบแคถัว
 คินมานะคิตดำ คัญมน ชนะนา
 ตาบาทริราชแถว ตั้งให้เตรี่ยมพต

๑ ด้ายยืนหย้าคำซ้อง	คอยคี่
กุมภกรรฐ์ได้จี้จี้	ตาเค้เข้า
ที่ผสมหญไทยทวี่	วิตก
คิดแต่แก้แค้นเข้า	ครว้แต่วถัมผสม
๑ ถ่มจิตรคิดจะได้	รณรงค์
ได้จี้จี้ที่ตรง	โสรคแต้ว
ประดับเครื่องคันทรง	เล็รจี้จี้รพ
ขันทรงสุรการแก้ว	พวงพยอมพดमार
๑ ออกทวารนัคเร่เข้า	แดนอรัญ
ตางเกิดมหัจจรวรย์	หตากถัน
ข้างม้าคันทันบัน	คาตหาก เปนแฮ
กนแตะกำรถัน	เงียบสันตะเทือนเตียง
๑ ดำเนียงฝักคทง	โหมคไฟร
กาว่าอนถาบรงไชย	ร่อนแร้ง
กุมภกรรฐ์ประหตาใจ	จำเร้ง พดนา
อยุดทักคคอยค้อย	แทบเงอมเนินผา

๑ ในราตรีต๋องแก้ว พระนรายน
 ฌรมแต่องค์เดียวตาย รักไว้
 ราพึงคณิงสาย ดุดัดวาศ
 ดิมสันทนิทรจวบโกด รุ่งแจ้งแสงฉาย
 ๑ กรายกรยุรยาตรเข้า ที่ตรง
 เสร็จจันทรานแถทรง เครื่องคัน
 จับศรัทธิตฤทธิรงค์ พรหมมาศ
 ออกพลับพลาสง่าด้น เทียบพร้อมโยธา
 ๑ หน้าหงาชาชายพร้ง บังคม
 พอสดับเสียงขรม ไห่ร้อง
 ตรัสถามพิเภกพรหม พงษ์ยัง ญาณนอ
 ทพอสุรใดก้อง ป่าร้างดาวนพาน
 ๑ ขุนมารชาญเลขถ้ำ เลอปราชญ์
 ทูลว่าองค์อุปราช ภาคนี้
 ดักษณจันทรชาฏศาชาด ถึงที่ มรณแฮ
 ขอบเสด็จโดยไชยชัย จักได้ไชยเฉลิม

๑ พระทรงศรทราบแล้ว ดำรัส
ให้สุครีพรับจัด พยุหฺม
อินทรีย ชื่อดำมรรค เต็มอครุ ทรวงแอ
นิตราชเป็นเคียรทง ปากให้ปึงคลา
๑ ต่อด่านิตเอกเข้า นิตชนัน ค์เฮย
คั้นจันนิตปาดัน ฝ่ายซ้าย
ขวานิตปานั้น หงอนหณ มานแฮ
กระบิณฑนทยาย ออยเบองชบวนหาง
๑ กตางกายเปนทเจ้า จอมวา นรเฮย
องคคเปนบักชวา เรยกร
เกษรทมาดา เปนบัก ช้ายแฮ
กระบิชมภู ใหญ่ให้เปนคอ
๑ ขอคคจัตเดบให้ จังเกียง
เคียวเพ็ชรนายไพร่เรียง เรียบซ้อน
เปนชนตฤณเตียง เอิกเกริก
คอยเต็ดจจกค้อน ทัพไทบัทจร

๑ พระดีกรเล็ดจเข้า	ทศอวาง องค์เอย
ทรงเครื่องขัตติยวรางค์	รุ่งฟ้า
ขัตติยวรางค์เพชรรัตนพลาง	ทรงจับ ศรแฮ
ทรงรถเร่งพลกต่า	รับเข้าไพร่สนท
๑ ดยงัดนามรบยง	อยุคพดา กรเอย
องค์อุปราชตงกา	ประดับแก้ว
ตั้งให้ยกโยธา	โจมตีพ มนุษย์นอ
นนทกาตสรแคว	กรอกหน้าหน้าค
๑ อสูรตหกกหม	พตติง
ต่างแย่งแทงพณยง	กตกตม
ต่างคายกายกนชง	ไซยยกษ ยบแฮ
วายุบุตรนุศพัท	รถทำไปพต
๑ กุมภกรรฐดาตเคอดถอย	วานร
ตวาดพตางจับศร	ศักดิ์กต่า
แมตงไปเกิดไฟฟอน	เผาพวก ถึงแฮ
พระจักกฤษณ คิตร้า	รบด้วยพาตจันทร

๑ ทนไถฝนห่าแก้ว	ตกตง
เพด็จดับกดับปลดปลดง	แทตยร้ง
กุมภกรรฐ์จับจำนง	ศรลัทธิ แผลตงแฮ
เปนวราวุธต้อง	กระบี่ต้มเตยวาย
๑ พระนรายนแผลงด้วยอก	น้ำวาค
ต่างซึ่งศรอปราช	รกดัน
บรรดาทหารดาษ	ตามอด ม้วยแฮ
เหตอแต่อกคเคยวคิน	โคตลู้กตางตนาม
๑ พระรามพระตักษณรา	เกตยวคตม กนแฮ
ตบท่าพระทรงพรหม	มาคไค
แผลงถกยักษชานชม	ต้มเหตอบ เห็นแฮ
เปนลี้กรกราบไหว	นอบน้อมขอขมา
๑ พระยายักษ์ คดทอ	รทตจิดร
เชอผิดเดี่ยชพิตร	โอดอ้อน
วอนทูลว่าโทษผิด	โปรดส่ง สวรรคณา
พระว่าอย่าทุกขร้อน	จิตรเจ้าเราตาม

๔๕๐ โศดงรวมเกียรติ

๑ ยามขุนมารได้รับ พรนราชน
เรียกพิเภกมาหมาย ตั้งน้อง
ข้าเจ้าอย่าตาย แค่นี้ คนนอ
จงจิตรคิดชื้อต้อง ต่อหน้าพระไทย
๑ ตั้งใดที่ผิดแล้ว ตะเมน เดียวฮา
ที่ขอบเป็นธรรมเขญ คิดเข้า
อย่าคิดอิฉาเงิน ขับเพื่อน ข้าเฮย
หลายจิตรกอบแรงเจ้า ยิ่งผู้เดียวตนเอง
๑ ครองจิตรคิดแต่เฮอ เขาหาร ค่อย
ไปประกอบราชการ เกยจกร้าน
พระเจ้าอภัยวงษ์วร ภูมิเกิด คนแป
คิดรักแต่ต่อต้าน แต่งให้ถาวร
๑ เสร็จคำสอนสิ้นชีพ ไปสวรรค์
พิเภกแสนโศกศัลย์ สู้ให้
ทวยเทพยheimหฤหรรย์ ไปรยทิพย มาตย์เฮย
เสร็จปราบยักษ์สองไท่ กัดเข้าพดัมพตา

๖๕ ปางเทศย์ดั่งตุ้มถีบ ดั่งคราม
 ปรางภูธารันค่นาม ออกอ้าง
 ยอดอุปราชมลายราม รอยชีพ แถ้วนา
 ไหยรทแหดกต่าง หมคม้วยพดณรงค์
 ๑ คัวต้นขวัญโคตคน อาตวร
 คินตู่ตงกาทุด แทตยไท
 ของค้อศรอรสูร ทราบเหตุ พินาศนา
 ทรงไศกก่าตรวตให้ ต้อกต้อนราพน
 ๑ ถีบโษฐ่ออกโษฐ่อไ้ อนิจจา
 หดัดหดคืบค่อนธา ชัมม้วย
 เด็ดเดชะวิทยาปรา กฏกัน คักเฮย
 เดี่ยเกียรตเดี่ยชัพตวย เพดียงพดงไพริน
 ๑ เวียงวุ่นช่นเขตรแค้น ราคาน
 เณินนุกทุกขทวยมาร มากร้อน
 ไครจักกอบกการ กตหัก คักเฮย
 เตื่อพ่อพ้อจำซอน ออกอนคั่นใจ

- ๑ แข่งขันกตันทวงศ์กตณ กตบคิด แค้นนา
 เหม่เหม่ประจามิตร หมื่นได้
 ทนงไปเกรงฤทธิ์ กำมะตาศน์ พงษ์แอ
 จำจกคิดประหารให้ เหลือต้นสดุดนรงค์
- ๑ คำวิหิตำวิธเอน โองการ
 เหวยเหต่านางพนังงาน ออย่าช้า
 เรียกอินทริตติชาญ เจริญทร มาแ
 บอกว่าถูกคยถ้ำ ชุรวร่อนการเร็ว
- ๑ ตัวผู้ร่างคริบตั้งแต่ว รัมบท จรนา
 ถึงถนทตโอรส เร่งเฝ้า
 ปางปิ่นตะไนยทศ เคียรทราบ กระแต่แ
 ทรงเครื่องเสร็จเจตต์เจ้า สหองโรงคต
- ๑ ถับถึงที่เฝ้าพระ บิตรงค์
 ประนตบาทยุคตบง กชไท้
 จอมมารบิตบงองค์ เอรัด ท่านนา
 คำวิธเรียกตะไนยให้ ชิดข้างบรรพฐรณ์

๑ ทศกัณฐ์พธวงโคกเขื่อน อรรณว

ชาวพ้อออกชิงไชย	ชีพม้วย
เลี้ยงด้าอสุระประไลย	ดาญแหตก ตุกเอย
เจ็บจิตรบิตาด้วย	มนุษย์น้อยทงองค์

๑ เหมยักคักคาคมต่าง ดงกา

หมายฤทธิติงมารระอา	อ่อนแพ
กำเรบเร่งพดพา	นรอก รุกพ้อ
พ้อจักเห็นใครแก่	กอบเกอการณดาญ

๑ โอรัสพลันตัมไท้ บิตรงค์

ภักตรเผือดพุนโคกทรง	รำให้
เลี้ยงตายพระอาวองค์	อุปราช มตาญเฮย
ขานภาพปราบคักได้	ทวด้าวแดนสวรรค์

๑ ดั่งฤาพระเพตยงพธำ ประจา มิตรแฮ

ถนัดว่าวงษธาตา	เดชกร้าว
เทพประสิทธิ์ช่วยอา	วรุเวท พระเอย
ทุกทิศทุกไทท้าว	วิรุณแคตน

๑ เราพงษ์แผนผ่านฟ้า ฟูนาม
 เคยปราบอมรขาม ฤทธิธำณ
 บัดทูตว่าสงคราม ดึงมนุษย์ นนอ
 ข้างจักขาค้าน คอโคคอบสนอง

๑ ยี่สิบโลศรศับถ้อย อินทรีค
 สบประสงค์ทรงสรวตคิด คาคได้
 ขวยพรหัตถ์อุปฤษ ฎางค์ราช ตะโนยนา
 เอรธราชชนกให้ เต็จเจ้าชนนี้

๑ ทูตว่าอุปราชแคว้ว ยุทธการ
 ออกศึกเสียพตมาร ปันแบ่ง
 รามลักษณะหักหาญราญ รอนัฟ ท่านเฮย
 ปราบกษัตริย์กยั้ง ยาคร์เข้าชานนคร

๑ ข้างจกขอต่อได้ คอบแทน ท่านนา
 เผยอยศวรพงษ์แผน เฒ่าไท้
 มณโฑสดับแสน ประหวัด หวันทรงเฮย
 ขรโอบโอรสให้ พรำพร้องรำพัน

๑ ข้าพเจ้าผู้
มนุษย์แต่ต้องครว
ครวเคี้ยวทชวอว
องค์ระองค์เค้ดัว
๑ คาบนมเฝ้าพน
เจ็ดสิบเจ็ดสมทมา
ทงญักษ์นัคระพา
พ้อจกภาษาไท
๑ อินทริคประดิษฐ์ถอย ทดขบค
ไต่พระชนนีตรัส
ดูเบาเฝ้าแผนพรตม
ทรงเทพธาดราภอง
๑ คักดองมนุษย์น้อย
มีแต่อาวุศร
ดูกรื่องฤทธิณรงค์รอน
ธาดรดีทริวิทยา

คึกครว นนอ
กตกแกดัว
ชอกยทช พ้อเอย
รอดม้วยญาม
พดธัว
มากไ้
นรคฤทธิ เรืองเอย
ชนกค้องครองการ
เกยงชอง
อสุราช ฤทธิญา
แก้วนแกดัวกตางดนาม
พานร
ตั้ง
ราญเค็ก ด้ดาณนา
เค็กคัวแค้นไทรย

๔๕๖ โคตงรามเกียรติ์

๑ พระอัยยิกคตคตอง กังวต
การซึ่งจะผจญรณ รบร้า
ตาทพระนางมณ ไทคตาศ มาแ
ออกพระโรงเร่งข้า บาทให้เตรียมพต
๑ มโหทรรับตั้งไท เอารส ทำนนา
เรียบคุรงค์คช รำนร้าย
ทุกทวยนิกรทศ ทมิพหมวด มารแ
โดยพยุห์แสนยาย ยাত্রถ้วนกระบวนเกณท์
๑ พตกรชคชพอน ขอกราย
พตสระว่าทวนทาย กระทบทำว
พตกรกระตั้งต่าย ชนเห็นยว น้าวแ
พตรบกุมดำตรเร้า รำนว่าเร่งผจญ
๑ ชนรจจักรไท เทียมสัห
ครบเสด็จตามพันต์ ดาศล้อม
โตทันแทดยดำรดี กุมหอก หาญเฮย
โตภิตเครื่องสูงพร้อม เทิดกบงสุรย์

๑ ครอบจิตอสูรพน พัดขันธ์
 คอตุก้าเตาะณกรรจ เกว้นกของ
 หอกดาบรฐเกาทัณฑ์ ทวนเทิด ทายแ่
 ทุกหมวดทุกกองจ้อง ประจักษ์เรียงราย
 ๑ องคอินทรีชคเชอ พรหมพงษ์
 จวบฤกษ์ได้จัสรงทรง เกรืองแพรว
 กรรุมพระแสงยง ยุทธย่าง มานา
 เสด็จสู่ราชรถแก้ว ครวี่ให้คตายุกระบวน
 ๑ นายตพตพยุหควน เกรงคฤก
 หารเหิมกระหิมอีก โห่ร้อง
 ดุรงค์รถคชคะคิก คักคัง กัณแ่
 ทพิณบกระทงทอง ทพนธมรภูมิ
 ๑ พตน์ประทีประดับพร้อม เพตงยุทธ
 ชุมค่ายโดยยามครุฑ แด่งตง
 รอรบทัพมนุษย์ ตฤคยมนั ไว้นา
 ไครตรวจเตรียมพตทั้ง ฆาฏฆ้องกตองประโคม

๒๒ ปางพระราเมศ์ธา ฤทธิรงค์
 คัดสมรสวังทรง เครื่องแก้ว
 สว่างแจ้งพระสุริยง ผจงจัน! ศรีเฮย
 เสด็จนำพลดับพลาพรวิ ดักรับพร้อมพลไกร
 ๑ ทงดับแปดมงกุฎเฝ้า บาทยุคต
 ทรงดับดับศัพทพิท ให้เร้า
 งามพิเภกขุนพล ไกรยก มาณา
 ทูลว่าโอไรเจ้า ภาพด้าวแดนमार
 ๑ ชื่ออินทวิชิตแก้ว ภาจณกรรจ
 ตามพระเปนเจ้าสุวรรณ ตำตรให้
 ครัดถามว่าใครทัน เทียบฤทธิ เขาเฮย
 ทูลว่าพระน้องไท้ อาจค้ำค้ำคอกกร
 ๑ ทรงดับดับพิเภกพร้อง นิพนธ์กัศร ตั้งแยะ
 อ้าพ้ออนุชรัก ร่วมไว้
 จงยกพยุห้หัก หาญฤทธิ ราพนา
 ชนตั้งสู้ครุฑให้ จัดพร้อมกระบวณพด

๑ บุตรวิกรหเชอ ชาญสมร
 รับตั้งถ้อยคณานจร จากเผ้า
 เกณฑ์พยุห์พานร อเนกนับ สมุทแฮ
 จักรกที่นึ่งเจ้า อนุช ไทณิมภาพ
 ๑ กองหน้าวายุบุตรแกตัว การผจญ คึกแฮ
 ของคตกองขัณรณ ร่านเว้า
 ยกกระบัตร์จิตินันท์ คุมขั๊ว ไปเฮย
 กองตะเจ็ดสมุทเต้า แยกตงกระบวนกระบิณ
 ๑ กองหวดวงดับสมุทต้วน กาจฉกรรจ์
 โกมุทกองหนุนตรร ตำซ้อง
 โกรยกระบิณตन्छิ คุมเจ็ด สมุทหนา
 กองเกยกายเกณฑ์ตอง ตกให้ขมภูพาน
 ๑ น้อยรามทรงเครื่องแพรว พรายฉาย
 เตด็จพระเชษฐภคิยา ประณคน้อม
 ปางพิศณุโษษฐฝาย พรประตำคร ขวยเฮย
 พระลักษณรับพรพร้อม เตด็จขจรกตุรวรณ

- ๑ ให้คดีพยุหีย้าย ยাত্রพต
 แฉวัตรัฐย้ายถ ยัคคตุ้ม
 นัศรชวพิศโอบกบณ ยยามบ้วน ไปนา
 ษ ษ พนภาคผงคคักตุ้ม ชรอบออมพร
 ๑ ถนถึงสถานยุทธคง แบบสู้บรรณ
 ดุติษกรณกรรจ แกตโกต
 บัตินทรชิตฉน ภาติครตรัด ถามเฮย
 นายทัพคือใครไท จ้าเจ้าจอมพด
 ๑ โตทันพูดว่าน้อง รามา
 นามลักษณะทรงคักดา เดชแกตัว
 อุปราชพุ่งศัศรียา วุรแหบ มตาญเฮย
 ไปมตายชีพแก้ว กัดบักดำมาณรงค์
 ๑ โอวตอสูรราชเจ้า จอมเวียง มารเฮย
 ทราบตั้งเตื่อนรกรเรียง กต้าวถ้อย
 เหวยมมนุษย์ขึ้นเคียง คักคู่ เราเฮ
 ประดุจกระจงกระจ้อย ร้อยดีแรงดีให้

๑ ทวิภพใครอาจต้าน รณรงค์ เราฤ
 เว้นแต่ห้าพระองค์ อยู่เกด้า
 พระตักษณว่าอย่าทง คักคั่นก มารเฮย
 เราอนุชจอมเจ้า หะริธำภาบุญ
 ๑ องค์อสูรดับคั่น หฤไทย
 โกรทกระหีบรอกไร ร้าเย้ย
 เหม่นมนุษย์ชวดใคร อนุชกฤษณ เกรียงแฮ
 ครัดเร่งรณภพเฮ้ย ได้ล้างไพริน
 ๑ อสูรรับตั้งแต่จว ดนฉาน
 คุมขบทุกมวญมาร รุกเร้า
 บัดกระบี่สู่การ กับสู้ เสนเฮย
 ค้อนหมู่พานรเข้า รบร้าวาญณรงค์
 ๑ ยักษ์แทงดังต่อตบ โตดถัน
 ยักษ์จับดังประจัญ คตองเคด้า
 ยักษ์ดังวิ่งพันตวน รุกรบ กันแฮ
 ยักษ์ย่อยถอยหลังเรา หตบตหันตง

- ๑ รณภาพรบเขยวคัก คำรณ
 พรกพวกยบย้อยยต ขยาดยัง
 บัดโกรชกดับกรพล หนุ่นเนื่อง โรมแ
 กองกระบิทรกระบวนพตง แหตถกตมมตายเป็นต้อง
- ๑ วายบตรอกยทชแย่ง ย่นย่น
 โกรชแกว่งครเพ็ชรณ แผ่นจา
 ต้างเหล่าอสูรบัด โดยแหตถ ดงยา
 จวบกระทงรดยกษชา เขาะเย้ยขุนमार
- ๑ อินทรพิโรธอ้าง ขวดทรวง ฤทธิไ
 เราเทพยประสิทธิ์ ศาสตร์แกดัว
 หลนมานคอบคพงษ์ พานเรศว์ เรืองเฮย
 ของค ธิศรขวยศรแก้ว พินาฏต่างปราวณทมิฬ
- ๑ เขารศศภักตรน้ำว ษณุถาญ แผลงเฮย
 ศรเลียบหลนมานชาน ชบชว่า
 ของคตศศักรพทยาน โกรชกระบัต โรมเฮย
 พร้อมดับแปดมงกุฎช้ำ ได้ต้างพตอสูร

๑ ขุนยักษยตยักษแพ พังคัก
 โกรธตรัสอะอิกคัก คาคคั
 กำแหงหนุมานอิก ฤทธอด ชีพเฮย
 ศุครพิศดับแดตงชน คอบโตอัสร์
 ๑ ครึงเมอยกนตรก กรงยักษ
 กหากทำตายหัก แยังยอ
 คัดจักฆ่าทศภักตร ผิดตั้ง พรเฮย
 อินทรชิตพิโรธวอ ถนถ่างวางคิตป
 ๑ ค้องศุครพองคคกตง กตางตมร
 สิบแปดมงกุฎพานร พินาศแล้ว
 บัดพระลักษณทรงศร เตียงตั่นน ภาพนา
 เปนพระพายพัดแผ้ว กระบี่พินนทยาน
 ๑ ศรไชยไถ่พรรคพ้อง กุมภันท์
 ดีหะราชรตโตทัน แหตถด้าง
 เอรตศกรรฐ์พัตน แพงพตัต ดงนา
 บ้ายรณ้องรามคว้าง แข่งชนรณรงค์

๑ พระลักษณออกจับจ้วง ประจัญบาน
 เขี้ยบบเข่าน้าวเคี้ยรมาร ไชวักว้า
 ทรวงศรีประหัดประหาร หวดถูก ราวเหยย
 มารกระโดดโกรธกล้า หน่วง น้าวชนู แผลง
 ๑ เปนอรรคนฤทธิรอน รอยกระบิรินทร์
 นื่องพระกฤษณทรวงศิตป ดันนีก้อง
 เปนพรุณร่วงวาริน คับพิศม์ เพลิงเหยย
 ศรณวิคเฉยณค้อง บุครท้าวทศเคียร
 ๑ เจ็บปวดบมจกม้วย มานะ มารแฮ
 ร่ายเวทคิตคุณตุระ เชฐไท้
 เจ็ดคาบตบศรกระ เค้นหลุด ทรวงเหยย
 จวบพิพากรไถ่ ค่ำ คด้อย คัดฉานค
 ๑ กัดบเด็กพยุหะเข้า คินนกร
 พระลักษณเห็นอริจร จากเค้า
 ตั้งบครพระทนกร ยกยาตร พลเหยย
 เถรีจเล็ดจพดับพดาเฝ้า เชฐไท้ถ้นองการ

๖๗ อินทวิชิตกตัญญูตัว	คดศถาน
เสด็จจั่วหวดถดถดถดถดถด	ชนกไท้
ถูกลอกค่ออริทรรวัญ	คักกักษณ
พดกระบนบ่มตมทไ้	คอบไค้คตุมบอน
๖๘ พดถึงถวณกาจแกถว	การณ รงคไ้
มหิทศคักค่ออริทรรวัญ	ชยาดถา
ถึปยุทแถ้เข้าจน	จวนอัย ญงคไ้
ศรไ้ยบถุกจวนพด	เพถียงแพ ไ้พรินทรร
๖๙ ไ้ยถ้าอสร่มวถถถถ	ภมถ่ม
ไ้ยรทชไ้กรตรร	กตาดถด
บงกระบรูกโรมรอน	ดุษราพ เถถถถ
จกชจถโดยแรงถถ	ยากไ้ ไ้ยถถถ
๗๐ ขอถาไ้ปออบถ	พริถกรรม
ชบพาคบาคพทมถรร	ถถถไ้
ยถากาถคิถบร	จบถปถ วารถ
อานาจถมโลกยไ้	อริวถถถถถ

๑ บิดรงค์ทรงศัณฐ์น กระแต่ โสมนัสนา
 ตรัสว่าหม่อรินทรโรม เรียวร้าย
 ยากจักหักไหม ให้ย่อย ยับแ
 ซึ่งพ่อตรึกแยบยัย อย่างนคชยัน

๑ เจ้าไปกอบกิจแล้ว เร่งกลับ เร็วหา
 พ่อจะให้ ชดทพ รับไว้
 เจ็ดวันพิชิตสรรพ เด็วจเลิศ ส้มแ
 รับเผด็จคัษกรให้ พินาศด้วยเดชศร

๑ จงตัวดีเคได้ ส้มหวัง เทอญนา
 กอบกิจพิชิตดัง อย่าข้อง
 อำนาจอาจินทพิง เพิกเคิก ตูญเฮย
 จงศฤษิตทุกสิ่งคอง จิตรเจ้าจำนง

๑ องค์ตะไผ่ประนตแล้ว ต่สฎา คารเฮย
 ตั้งอมาตย์จัดโยธา เทียบไว้
 อีกเทียบรบบบผา คมระกิจ
 พอเมื่อเจ็ดวันไซ้ จูงพร้อม เพี่ยงอรุณ

๑ เสวกรับเสด็จแล้ว ชมนม
ออกจากพระโรงพัตน์ ตั้งซ้อม
หมายเกณฑ์ทอกำนัน ชาวพนัก งานแฮ
จัดเครื่องพิธีพร้อม เข็บจวนชบวนกร
๑ จัดทหารชาญยุทธฉนวน แข่งขัน
หม่หนึ่งคำต่ำตัน ดูกต้า
ฉนวนหน้ากากยิงฟัน คนเคิบ โคนอ
พวกหนึ่งพดแลยะหน้า โหดเหี้ยมตาแดง
๑ บางเหล่านิมขฉนวน คิวต่าย เตอมนา
ทงญุทธจิตรหยาบคาย เก่งแก้ว
พวกหนึ่งมุขากกาย ชาวตุ คอแฮ
เกณฑ์ทุกต่ำเสด็จแล้ว เรียบรวรายชบวน
๑ เครียมรถท่งเจ้า เคยทรง
ประทับเทียบเกยอลง กฏไฉ
คอยเสด็จจรดรงค์ เฮอร์ส ราพเฮย
จวนอรุณต่างไกล ฤกษ์พร้อมอรุณพต

- ๑ เอกองค์ไอรต์เจ้า จอมตง กาเฮย
 คัดฉรมธารตรง เสรีจั่ว
 ประดับเครื่องรัตนมง คตยทห เนติมแฮ
 ขรรคเพชรขดบดแก้ว คตาศยังเกยไชย
- ๑ ทรงรกวรอาคันแกว แกมสุวรรณ
 สะพรั่งพร้อมพดพรวค เพียบพัน
 ตั้งขักระทังแครบัน ภาเอิก เกริกนา
 กลองชนะประโคมครน ครน้องไชยขาน
- ๑ ขุนหาญมารโห่ก้อง โทตา หดแฮ
 ภพสะเทือนพดคตา คตาศฝ่าย
 ผงกัศรอุบฮา อาพยับ โปยมแฮ
 อเนกเนืองพยุหย้าย ยาศรหน้าหลังหตาม
- ๑ งามรทวชิรมาศมั่น แมนผจง มารฤา
 งามเครื่องสูงงามทรง กตดก
 งามมิ่งพระสุริยง บังแทรก สดอนแฮ
 งามทวิพิศโบกทั้ง หมดถ้วนขบวนงาม

๑ เดินพตพณเขื่อนชน เขตรวา ราเญย
 จรจวบแนวมรรคา ป่ากว้าง
 บันตฺเขตฺรไศตฺธา กาศิ รินอ
 รุกขชาติเตตาสตํง ด้ตบพณพนมวัน
 ๑ บ้างผลัดกังก้าน อรชร
 พวงผกาเกสร กัดนพุง
 เดียรดาษคกตฺตอน หทัยหตาก
 ยรยาตรจณจวบว้ง แทบเว้งเชิงไคต
 ๑ จ้งให้ประทับยง หยุตพต
 เกณฑห่มพทวน แวดต้อม
 รวยรอบขอบมณฑล จ้งหวัด เขานา
 ตราตรวจตระเวรห้อม ทวทงคณวัน
 ๑ ครตักำขบตั้งให้ เต็น
 ตรวจอย่าให้ห่มห่ม แกตโกต
 โดยกจิราชพิธี วางแบบ บรรพนา
 จวบจะสำเร็จได้ ครอบถ้วนตบถวาร

๑ เสร็จดังเห็นแก้ว	จับศร ไชยเอย
จากรถคันบวร	คดาศ์แคตัว
ภักตรมั่งยอดถึงขร	บัคประเวศ์ ดุณา
เปรมกระมลภักตรแผ้ว	ผ่องเพียงเพ็ญจันทร์
๑ เห็นไร่นาคีเทดเจอม	เวหา หนแอ
ทอดกิ้งก้านดำชา	ช่อมคดัม
หยาดเหมทุกธา	ราหัด ไบนอ
อายอบกระหัดบดัม	เขตรแคว้นแดนพนอม
๑ คันเคิบดืบหมื่นอ้อม	โดยนิยม
โพตงปดองช่องชวนชม	ใหญ่กว้าง
ระรินเรียบบรรม	พิมานมาศ์ สรวงฤ
ทวยเทพดังสู่สร้าง	คู่ขม้นเมืองสุวรรณ
๑ ภูมิภาคพฤษ์ดังถ้วน	คีตา ทัศแอ
มอม่วงชาวชาวพราย	พว้างพร้อย
ถาดทานท้อธารสาย	สถิตหตั้ง ดงนา
ตกแต่ยอศไศตย้อย	เยี่ยงม้นพิรุณโรย

๑ เงามักร่มครมทัว มณฑล
 ภูตโสมดเรื่งคำรณ กู้ก้อง
 เย็นยะเยือกขมขน สยของทัว กายนา
 ยินแต่เรไวร้อง เรือยเรารวมไพร
 ๑ ท้าวทำข่านาก้อง เกริกพนา ดันทไย
 กระทบบาทแผงคักดา เดชไท
 พรายบีคำจยีนรธา เรือหักก สยบแย
 เด็วจประทับโพรงไม้ กอบคองการพิช
 ๑ พดางจตุรปเทยชน บัชิต พรหมแอ
 นังสมาขทรงศรัทธา เค็กชน
 เนตรหัตถ์บริงบัจคร ดั่งบแนว
 เดชคปะพระมนคณ คดอดด้าววาศกร
 ๑ บรรดาอรุควาย แรงฤทธิ์
 อูระรุ่มเพื่งเพติงพิศม์ ผ่าวใหม่
 เนืองนาคันบัคคินฐิ คดาเค็ดอน มาแ
 วาพิศม์สับศรให้ แทคยท้าวสมประสงค์

๒๗ ดิถีเคียวร่อสุรราชเจ้า ดงกา
๑ ดิถีเคียวร่อสุรราชเจ้า ดงกา

เดออาศน์มาตยวามา กราบเฝ้า
ทรงรฤกตรึกตราหา จอมคึก
ซึ่งจะได้ ไปเฝ้า รบแค้นแห่ง

๑ ผู้หาญจะหักโค้ว ทพชน ชัดแฉ
เห็นแต่มังกรกรรฐ์ ฤทธดา
ผ่านแผ่นภพโรมคัต นักรบ
พอจะแค้นหา หันเสียแค้นกษัย

๑ ทนใดเผยพจนเขื่อน บัญชา
ตั้งอสูรเสนา หันผู้
ถดถอยเรศแก่นคิลา มังกระ กรรฐ์โฮย
เชิญพระหลานมาก เฝ้าพ้องพรหมพงษ์

๑ ไวยวาส์รตม์ถ้อย จอมมาร
ห้อมคิโรตม์รับโองการ รับเต้า
ถับถึงรับส่งถน วรนิเวศน์
ถดถอยเรศไพรเฝ้า เขตต์แคว้นดงกา

๑ หาดนราพได้ทราบต้น ชาวคณ กรเอย
 คตกรรมตเคื่องชัด เค็กเดียน
 เหวยอมมาตย์เร่งเร็วจัด กระบวนทัพ ใหญ่หนา
 กจะไปหันเหียน เหน่าร้ายไพร่
 ๑ วิรุณจักรน้อมรับ โองการ ท่านเฮย
 มาจิตคิดพดมาร ฤทธา
 แคตะคนแคตวันหาญ เหมอีก
 หลายหลากมากข้างมา เพียบพนภวดต
 ๑ หม่หนึ่งหอกชดเชอง ทประหาร
 เกราะนาคเล็ดดีปาน หมักยอม
 หม่หนึ่งแกว่งทวนทยาน ยับว่อง ไวแ่
 เกราะมาศคาคอกอ้อม ถัดเล็ดเล็ดเขยว
 ๑ หม่หนึ่งบนจรดจ้อง อรรคน ศรฤ
 เกราะเหล็กเล็ดเล็ดดี ชาดจำ
 หม่หนึ่งชนม พิศมคิด ปลายนา
 เกราะครวเล็ดเล็ดฟ้า ดอกพริ้วตอยคอง

๑ หมูหนึ่งกรเจอดง	คบอง บิดฤา
เกราะหิรัญเรืองรอง	แต่ดเล็ก
หมูหนึ่งดอดดอทอง	ทอเนคร
เกราะบุกษหัตถ์อง	ง่างางอนคม
๑ เทียบทัพสรรพเสร็จทั้ง	กองหัตถ์
กองนำหัตถ์โดยกระทรง	คักใช้
ปีกซ้ายปีกขวาปวง	หนนแน่น นาคพ้อ
เทียบราชรถไว้	เสร็จพร้อมในตำนาน
๑ ปางองค์อสูรเจ้า	โรมคัต
ครันรุ่งพระสุริยัน	ผ่องแผ้ว
ทรงเกรียงพิรุณพรณ	รายโรจน์ พร้อมแฮ
หัตถ์กระดิ่งศรีแก้ว	คตาค์ชนรชโย
๑ คตาคตพยุหยาตรข้าม	มหา คุ้มทแฮ
ดุษไชยลงกา	เขตรดำว
เสด็จสู่พระบิดา	ชิราช
สถิตย ทนคตาท้าว	นอบน้อมภักดิ์

๑ ท้าวยลัทธิได้ ยดหาดาน ทำนนา
 ปราโมทเหตุไทยมาน เบิกหน้า
 ตูบหลังก่าวพจมาน ยุตเรื่อง เค็กแฮ
 ปวงญาตรีบรรร่า พินาศต้นในนครังค์
 ๑ บดินอินทรีคตง พริ
 กำหนดเจ็ดราตรี จังแล้ว
 ดัษกรักย่ายี อัยทุก วันนา
 เชิญพ่อช่วยตุงแล้ว เค็กให้ลัญจตาย
 ๑ พระหาดานดัดบักท้าว พดันทด
 ขอพระอย่าขาดร เด็ดคร่อน
 นัคดาทรวาเหตคณ ทวชน แค้นเฮย
 ขอรับอาษาค้อน พยุด้านวราญอริน
 ๑ หาดานเราฤทธิเดชได้ ชาติ
 ขาญเขี้ยวเชิงศรศรี ยิงดำ
 ต้มเป่นเผ่าแผนมี ฤทธิรุด เรืองเฮย
 ห่อนจะมีใครกำ กังค้ายหาดานขวัญ

๑ พตางชวณเดออาศน์แก้ว แกมกาญจน์
 เสดยโชนรัชไชยบาน รศกถ้ำ
 ปวงนางพนักงาน วินเพิ่ม ถวายเฮย
 ปฏิบัติสองปิ่นเกล้า รอบล้อมบำเรอ

๑ สิบโชนรู้เรอครัดพร้อง พรรณา
 ปรับทุกสิ่งถึงพงษา ชึ่งม้วย
 ค่างโหมนค้อา ครเดื่อด คาดแฮ
 ค่างเจ็บอุระด้วย คังแค้นไพรินทร์

๑ ครัดพตางค่างเสัพยชา ไชยบาน
 ค่างค้อยสร้างแดดาด หมั่นใหม่
 ค่างองค์กระเซมด้านค้ ภูตเพิ่ม ภิรมย์เฮย
 บัดพระบรรหารให้ ขับร้องบำเรอ

๑ พนักงานขานขับร้อง รงมเสี้ยง
 ผด้นครียจำเวียง เพระพร้อง
 นางระบำกว่าเคียง คดอคู่
 วนนวดฉ้วนค้อง เนตรท้าวเธอเกษม

๑ ฝ่ายพหุพทยุเจ้า โรมคัต
 พร้อมพรงนึ่งเตพยัตรรพ เครื่องแกตัม
 รินเต่ายนตั้งกัน ค่างเตพย
 ค่างพุดค่างยัมแย้ม ยัวเขายวนกระเซม

๑ เสร็จแล้วทศภักตวเอน อวยพร
 จรุงเรื่องฤทธิรอน ขาคของ
 มวณมนษย์แดพานร แดียงเดช เจ้าเทอญ
 พินาฏเฐร็จต้องพนของ บันเกตาปวงกระบิน

๑ นิตดาน้อมเกษกัม อภิวันท์
 รมสวดสวดรพจนัตรรพ ท่านพร้อง
 บังคมบิคุตาพตนิ ยรยาตร
 เต้จตุสถถานทบง ถิ่นตงทพชน

๑ จอมมารบัดลัห้อง ไตรจตรง
 ด้นานสุคนธ์ธารทรง ดูปได้
 สรวมสวดวรอตง กรเยยม ยุทธแป
 กุมจักรศรัทธิตไ้ ย่างชนรณณ

- ๑ คุริยางค์อุโฆษก้อง กรุงมาร
 ดำมาศย์มากพดหาญ เข้มแก้วน
 อภิวัตนาทนต์บาท ส้มคาบ ครอบแอ
 บ่ายมุขคดาพดแก้วน ศลาค์เต้าจากเวียง
- ๑ ทมิฬมารเมตมิตทอง แดงสกล มารคนอ
 รุดกตบภาณมณฑล มัดกตุ่ม
 ฝั้เท้าท้าวภวดต คดหวาด ไหวแอ
 คาคาษกตาคดกตุ่มกตุ่ม เกิดอนทอ้งชรณิน
- ๑ รังทวทวนหอกงาว อรรคน ศรแอ
 เปตปตาบวามวามศรี เนกรัง
 นอ้งเนอ้งเนอ้งวัก แดงพนศ นาพ้อ
 แดงดัดบเวงว่ง หว่างช้างโชดไศต
- ๑ คดสถานกัณที่เร้า ราว
 พตางรหุคโยธี ไห่ร้อง
 แดงเดขเพอ้งชรณ พังฟาด ฟ่านา
 เดียงด้นนครนกรนกอง กักท่าแห่งสถาน

๖๘ หวังษัทรังจักรเจ้า จอมกระบิต ราชเอย
 ปางคัมภธมถิต ด้วสไ่ม
 คริการจะราญอริน รอนโคตร มารแ
 จอมบัจนิมยามโกธ รุ่งเรืองสุริยัน
 ๑ จรจรวัดจากอาศน์แกว ด้วสรง ด้วนานเอย
 ด้วจับแสงศิตปทรวง ยาควเอย
 เถถึงราชอาศน์อถ กฏก้อง กาญจน์แ
 พร้อมกระบี่ประนคเบอง บาทอิมแต่ไธว
 ๑ ทนไดยินศัพทก้อง พสุธาร
 ด้วนักครเผยโองการ ครว้พร้อง
 ด้วราพระพิศุญาณ คีอราพ ไตฤ
 ด้วมพยหุสัถนท้อง ที่ร้าวาญผจญ
 ๑ พระยาพิเภกเอย ทุลไท ทานเอย
 อสุรซึ่งยกพดไกร ออกร้าว
 คีอมังกรกรรฐไนย ขุนแทคย์ ขวแ
 ศรัลธิฤทธิกาจก้า ด้วคัยด้วโรมคัต

๑ ขำบาทพิณิจถวน ทวยหาญ พระเฮย
 เห็นอมมผวน เพื่อนได้
 ผีวะแพ่แก่ขุนมาร ขายบท บงษ์นา
 ขอบันภูวนารถไท เด็ดจ้าวรณรงค์

๑ นฤบาทตัมภอย ทศศิ ทำนนา
 เขื่อนศรีตัมภกรว เดชดา
 เรือรบจิตโยธ ทกหมวด กองเขย
 เยี่ยงพยุหใหญ่คำ เค็กกก่อนสมัย

๑ น้อยพระยาอากาศกัม เกษบัง คมแฮ
 รับตั้งพระทรงตั้ง ไล่เกตุ
 มาจัดนิกรประดัง คาดดาษ
 นายไพร่ใหญ่น้อยเข้า เรียบไว้ในกระบวน

๑ พรหมพระยาพานเรศทง หกองค์
 อภิรักษ์ภูทศมง กุญถวน
 คือนายเคียวเพชรพงษ์ มารห์ง นายนา
 เจ็ดสิบเจ็ดสมุทรถวน กระบี่แกวการณรงค์

๑ โทโทธิเบศร์เจ้า	จอมกระบี่
ตำนานวิเศษนาริน	ดบได้
อาภรณ์พิจิตรจีน	ดาประดับ องค์เขย
ทรงพระแสงเสร็จให้	ชเรศเยอบทจร
๑ มาทรงไชยรท้าว	โกสัย
เนื่องแน่นพดโยช	กราบเกด้า
จึงนายเทพธำรงค์	ขบอค์ ครัว
งามเติบขึ้นเจ็ดเจ้า	ภพฟ้าเด็จจร
๑ กลายพหุพยุหค้อย	เขตรพดับ พตาเฮย
แดนกรดงตบ	ปากกว้าง
รงฉัตรพัดโบกรยับ	บังแทรก ด้ตอนนา
งามระเบียบแถวตั้ง	เพ่งเพียงพิศวง
๑ พดการกระบี่ไทย	ทุกกอง
ด้นสมรรถด้าดำพอง	หินหัว
กระหิมให้หาญคนอง	เตียงสนั่น
เพียงโตกย่ำแรกร้าง	แหดกด้วย พดกระบี่

๑ คตาทหตตถกัณท์อง ดนามยทช
 จั้่งพระผู้ทรงภุช อาศัณไ้
 ยดพดอสูรสูด ด่ายเนตร แดฤา
 พดางพระบรรหารไ้ หยุคยงทพหดวง
 ๑ จั้่งจอมอสูรเศเจ้า โรมคัธ
 แปรเนตรสัปพตชนัธ บั้ณหดำ
 คั้บคั้งเซตวไ้พรวัณ รุตเฟอง พั้งแะ
 พดางขั้บพดรับหน้า เค็ก วั้ โดยกระบวน
 ๑ บั้ดแผยพจนากัรวัอง ประกาศถาม
 เหวยมมนุษย์เหดำถั่วณตาม ขวดกถำ
 ทนงจิตรบอภิดชาม ฤทธิราพ แดฤา
 ขั้งจักแหตฤาขำ ทั่วทงทวยหาญ
 ๑ ยินยั้กษั้จอมจักรัณเอน โองการ คอบแะ
 เองอย่าขวดองค์หาญ เหม้แกถั่ว
 ขุนชรออกรอญราญ ยั้งรอด คั้ณฤา
 ฤทธิเช่นเองจักแกถั่ว คดาศั้มั่วยอย่าหมาย

๑ สดับสารแสบไศครเพียง ขสนี้ ฟาดญา
 สองเนตรปานอักษี จุติเจ้า
 คบหักศรธโยธีย์ ทวยแทย ปวงแซ
 เร่งรุกเร่งราญร่า พิฆาฏพ้องพานร

๑ พดमारथยานค่อด้วย พดลดา
 พดกระบี่ต่างดำ มรรธคาน
 พดमारพ่งสุวรรณา วรข่ง คมแซ
 กระบี่บริบทคอบต๋าน ทวี่ แดนดิน

๑ ยักษพนดิงบัตบ้อง ต้าครา
 โถมถีบแทงอสร่า มอคม้วย
 กระบี่บ่อเป็ดองศา แคดัก คนเอย
 มารยบตายนับด้วย โกฎิถ่านเหต้อหลาย

๑ จอมยักษัยตยักษแพ่ ดิงไพร
 คาทพิโรทคือไฟ รุ่มเร้า
 แกวงจักรเลิศฤทธิ์ไกร คว้างถิว ตอยแซ
 ปติวพิศัตตเกษเกล้า กระบี่ ม้วย มรณา

๑ ยดัยกษคว่างจักรต้อง คำแหง ทหารเฮย
 พระจับพตายวาทแดง ด่องฟ้า
 จักรมารบ่อทานแรง ศวเดี่ยด ดงเฮย
 ซ้าพิฆาฏมารหม่นหน้า กระบพนคณคัง
 ๑ จิงจอมอสูเรศได้ ทศนา
 น้าวเหนียวศรศักดิ์ดา ฟุ้งคว้าง
 จรดเกราะพระจักรา ขาดเดือน หลุดแฮ
 กระทั่งพระมังษะข้าง อรยงหยดถอย
 ๑ พระถิตวายุกษณ ฤทธิมนต์
 ซาญเขี้ยวเชิงศรขยัน ยิงดา
 ศวิพตางจับพาตจันทร์ น้าวเหนียว แผลงแฮ
 ฤกกรยักษ หักหา หินดินพดมาร
 ๑ ดันรทหมดพยุหรง ดำตรา ดันเฮย
 สูดฤทธิเกรงฤทธา ทานไท้
 อสูรินทรร้ายวิทยา ระเบิด ระเบิด
 แผลงเมฆอำมมตให้ เค็กเคียนพิศวง

๑ อุบัติรูปปอสรเกิดอนห้อง เวลด
 ไปรยถ่านเพดิงเพียงฝน ตกค้อง
 นฤบาทบดยตกด ยักษ์เดศ หลายแฮ
 หตากหญไทยท่านพร้อง เพรียกให้ โหรถดง
 ๑ พิศณญาณสดับท้าว พด้นทูล
 เพราะเหตุเวทมนค้อสร เด็กแล้ง
 จักรกฤษณเพ่งพิศทูล ณงนจิตร ท่านนา
 ไฉนจักประจักษ์แจ้ง รูปแท้ไหนเทียม
 ๑ ชุนโหรถดงให้สั่ง คีตปทรวง ไปนา
 พระจับพรหมมาศทวง เห็นขว่นาว
 แม้อสรอยไคจง บอนบั้น เคียรนา
 เสร็จตั้งคีตปทรวงหา พงชนเวหน
 ๑ คีตปทรวงตรงคัตเกิด้า มังกร กรรฐูเอย
 ขาดกระเด็นเมื่อมรณ ชีพต่าง
 รูปฤทธิเกิดอนอำพร พด้นเหือด หายแฮ
 เสร็จพระปราบราพต่าง เค็กแก้วคั่นสถาน

๗๐ ปางสวรรค์ทศได้ เห็นองค์

มังกรกรรฐปถง ชีพแก้ว
ด้วยศรจักรกฤษณัยง ยศยิ่ง เกษแฮ

ตกตถึงตะตัญแคล้ว คดาศ์เข้าลงกา

๑ ขนเฝ้าแบบบาทไท้ ทูลแถลง

ตามเหตุสงครามแจ้ง ถองถ้อย

ทศภักตรทราบกรรแสง โคกสถด ภักตร์แฮ

วันทกาศ์รคทะห้อย โยษฐ์เอนร่ำพรรณ

๑ ไอ้ดวงหทัยเขศผู้ หดามรัก

เดิศจบจบไตรจักร ถอมท้อ

ทรงศรีสัทธวรศักดิ์ ปราบทวี่ป ดีฤ

ใครบ่ออาจจากจกัถ์ เกียงขณเคียงกร

๑ ฤาควรมาแพ้วาย อุกฤษพาต มนุษย์เฮย

พตแต่ต้วนตริณาน ชาติข้า

อภัยศหมู่พรหมมาร แมนท่ว โดกฤ

จักหมิ่นประมาทกถ้ำ กถับเอนนอวมาน

๑ โอ้องค์ ไอรัดเชื้อ ชีพิตร พ่อเฮย
 ยังก่อพิรภิจ กัดบ้ำ
 ดำเค็กจักเหิมฤทธิ์ กำเรบ แรงนา
 พระพรำกำศรดว้า เหวให้ฤทัยโหย

๑ ครวญพลงพระสัถอัน ถอนจิตร
 ศัตย์ โศกพิโยคคิด ขัดอัน
 ชตนาเนืองเนืองนิจ นองเนตร พระนา
 ข่มจิตระคิดแบ่งบน บั้นเค็ร่า ด้ร่างทรง

๑ ผินภักครเผยโอรุเอื้อน แดงขรรค
 เรี่ยกรวิญญูมขจรด์ ตั้งไช้
 จงจิตพยหรรบรค โรมราฐ อรินา
 ขบรบทพม่นไว่ ขย่ำท้อทานผจญ

๑ เกรว่าท่าภอครบถ้วน เจ็ดทิน วารเฮย
 จอมเดรัจฉาอินทร ชิตคง
 ขบศรนาคบาศผิน ผันกดับ มานา
 จักช่วยชิงไชยทง จักได้เปดียนกร

๑ วิรุณมุขนอบเกล้า	รับพจน์
องค์พระไอยกาทศ	ภักตรแผ้ว
น้อมเศียรประนมประนต	ดาร์บ ครวไตแย
ชนตั้งเด่นแกดัว	แก้วนกด้าการณรงค์
๑ สัจจเตรียมทพพน	พดอศ ครเฮย
แสนหมื่นห้าพันจิต	เสร็จไว
สรรแต่ลำชาญรัก	เชิงคึก
ในทิวาเดียวให้	ครบถ้วนกระบวณพด
๑ มหิตันต์นทัดจ้าน	เจนทุก คึกเฮย
รับสั่งวิรุณมุข	ไล่เกล้า
คตาคเณนเตียนตอยดุก	รับจิต พหดแย
คราตรวจหมวดหมเข่า	พยุหพนอศดร
๑ พดม้านาเนกถ้วน	เจนรบ
หัตถ์กรตั้งสาครครบ	คดองเกล้า
ชาญเชิงไต้เชิงหตบ	เชิงรุก ราชูหน้า
เชิงต่อเชิงดำเต้า	ค่อเลี้ยวคตบเชิง

๑ เตรียมพหุตรวจพรรคพน · พาส์

เด็กแต่เหตาคั่วดี	คักซั่ม
คอยองค์พิมถวี	รุมมุข นารทเฮย
ที่ต๋นนามไชยพร้อม	พรังออดเวง

๑ ปางวิรุมมุขเจ้า	จอมพด
ครันรุ่งอุไทยดล	แจ่มแผ้ว
จากอาศน์นิมิตมณ	ทิมมาศ
ต๋รงต๋นาลำเร้วแก้ว	ตบได้ ต๋คนรัชจร

๑ ทรงพัศฐษิตพริง	เพราณาย
ต๋รวมอถังการพราย	เพริศฟ้า
ชายไหวประกิจชาย	แครงมาศ ต๋ถับแฮ
บักรูปุขงคักดำ	เกิดอนเดอยกตางต๋นช

๑ นตขององค์ต๋กถ้วน	ตงยันต์ เดชแฮ
ยว่านวิเคษต๋รรพ	อาบย้อม
บั้งองค์ต๋รงคัมบัน	คาตเด้อม หายแฮ
ทงรูปทงเงาพร้อม	บ่อได้ประจักษ์เห็น

๔๘๐ โคตogramเกียรต์

๑ ทองกรพาหุรัต	ชำมรงค์
มังกุฏรัตนบรรจง	เจ็ดห้า
กุมหอกคู่กรทง	นามสระ การแ
ผิงแผ่นขะหลังมา	คักเชอชาญผญ
๑ ม้าทรงถักนรเสวตรหน้า	นิตกาพ
ถนิมพมณมาน	มาศย้อย
ถำพองโตดโณทยาน	พยคัยง เร้วแ
คังแต่พระพายคต้อย	เค็ดอนคว่างกตางโพยม
๑ ให้เค็ดอนพยหายคเต้า	โดยกระบวน
หม่นมิดมัวหมอกหวด	คตบคตุม
ควินควักอุกมวญ	มารหม พหตแ
ค่างโตดต่างแต่นกตุม	ค่างกตูปตองกต
๑ นิตไทยไวว่องเหยม	อิกหาญ
ขุนแต่กุ่มบั้นทยาน	แผ่นแกดัว
เล็ดต้นอบสนับเพตาปาน	ปุนหมัก
กัณชีพสัยสุวรรณแพรว	เพริศพร้อยยรรยง

๑	เหตาดุรงค์เสวตรดิษณดา บริสุทธิ์	
	ศตบถันชิงไชยยุทธ์	ยิ่งกล้า
	ขุนม้าเทิดอาวุธ	ทวนว่อง ไวแ่
	กวดแกว่งแย่งยุทธ์ชา	คึก ต้างทลายพัง
๑	ม้าหมอกดีเมฆแมน	นฤมิตร
	โผนแผ่นชะเวนขีด	อรแผ้ว
	ขุนพลขี่เห็นบกฤษ	แนบกลัด สนิทนา
	กรก่งเกาทณฑกัตว	กตหนักด้าราว
๑	พาสี่ผู้ของพน	ผ่านดำ
	ขกย่างย่องเหยียบท่า	ทำนอย
	ขุนม้าหัดถกระดังว่า	ขวานวรา เริงเฮย
	เชิงขยบับคู้กรอย	อาจสู้สเคียว
๑	แต่ะแดงสัดดเชอ	อาชา ไนยเฮย
	ไวก่องตุ้มม้าระดา	หกท้าว
	ขุนพลเกิดท่ายครา	เหตักเลื่อม วาวแ่
	หาญกว่าหาญฮักห้าว	มहितเทียมหักบร

๑ ต่างเหิมต่างฮึกเหิม	หักกรณ
เรื่องฤทธิ์ประตองกต	คตองเคต้า
สะเทือนพสุธาต	คฺจแยก ทลายพ้อ
คังจะคตเผด็จเกด้า	อริได้ โดยประสงค
๑ เดี๋ยวมารเดียมก้อง	กาหด
เดียมให้เดียมอิงอด	ฉั่นฉ้อง
เดียมโกตณเช่นโจษจต	เดียมคตึน ส่มุทญา
เดียมฉั่นตักตทอ้ง	เถอนถาทุกตถาน
๑ บอหึงถึงท่งท่าย	แดนตง
จิงหยุดพยุหตรงค	เร่งตง
โดยฉบบพิไชยสง	ครามคัก เดิมแฮ
รูปนถอินทริยง	คตอแย้งตษกร
๑ คอยท่คอยท่าเดียน	ตอ๊กโหม หักเฮย
คอยจู่คอยโจนโจม	จตจ้อง
รอรบอินทรวโรม	ราญเค็ก
คอยทำอินทริตคต้ง	เครว้าร่าคอย

๗๑ ปางพระพิศณุเจ้า จอมตรี โดกยฤ
 เด็ดจอกออกสู่ระเด่น นอบเฝ้า
 ตรัสสั่งพิเภกปรี ชาเขี้ยว โหระเหย
 อินทรีชิตบอเต้า ค่อยด้วยกลใด
 ๑ พิเภกทุดเหตุไท่ จักวี
 อินทรีชิตทำพิชิต ครอบด้วย
 อยู่อาภาศศิริ ชุบน้ำก บาศไย
 ที่พฤษ ไรทนต์อน อรุณพร้อมเพรียงประชุม
 ๑ นาคหลายกายพิศมิให้ ศรไชย ราชไย
 พอจวบตามวันใน บดิน
 หากครบเจ็ดวันไดย สัตว์เดรัจฉาน
 เดชจะยังยั้งก็ ปราบฟ้าดินสยของ
 ๑ พระจึงถามกิจต่าง พิชิต มารนา
 พิเภกทุดมดคต หนุช
 บังคับเนาะเปนม ชาติพฤษ ษาไย
 นามว่าไรทนต์นั้น แหดกแต่มตายกรรม

๑ จิงสามภูวราชน้อม	อาษา
จะคัตตถายวิทยา	ราพด้าง
พระประดีทศพรพา	นเรศวร พจน์เฮย
แต่ดงฤทธิรให้จกว้าง	เค็จณะด้าวไพยมหน
๑ ลุอาภาศบรพตแล้ว	ถอยดง นิมิตรเฮย
เปนรูปอัศยาของ	อาจชน
แต่ดงเดชด้นดง	ผิงแผ่น ทยานแฮ
กิตพฤษ ไรทนต์บั้น	พินาศด้วยฤทธิรอน
๑ เสงี่ยมด้นผิงนาคเดอย	हतहन
อินทรีพิโรหิ	ไต้ด้าง
อัศยาภิอินทรี	เปนกระ มินทรเฮย
ปรบหักถ ษภักตร้าง	อวดเย้ยเคยครไ
๑ กลับถึงทุดกฤษณเจ้า	จอมบดินทร
พระศดับดงวาริน	ทิพยไต้
ครว้ยอยกขุนกระบิ	ทรรราช
กลับสู่คฤหาสน์ไท	ท้าวผมเกษม

๑ ปางบีโธรสเจ้า	จอมตง กาเฮย
เดี่ยกจิพิทรวง	พิโรธเร้า
ตั้งอมาตย์กตบทุตองค์	บิคุเรศ เด็จแฮ
จึ่งเคตตอนพระเห็จเค้า	ไปได คินนคร
๑ ลุตมรมมิหุคยง	พยุหัพ สงบแฮ
โดยครุรนามคำหรับ	เกาคง
วิรุณมขค่านับ	ทุดเหตุ ปวงเฮย
กราบทศนมารง	ชิตตานทพอรินทร
๑ บัตอินทริชิตแจ้ง	เหตุพด้น
ว่าราพมังกกรรฐ	มอดม้วย
แสนโคกเจ็บจาบัตย์	หวนพิโรธ นึกนา
ไชนมุษยจกแกตัว	คตาศัพณมือเรา
๑ ปางองค์ภวนารถเจ้า	จักกฤษณ
ออกหม่อมมาตยาตถิตย์	แท่นแก้ว
เดี่ยงอุโฆษครุชิต	ถามพิ เกกนา
ทราบว่อาอินทริชิตแกตัว	ออกกถำราว

๑ พระจิ้งเขยวรพจน์พร้อม อนุชา พ่อเขย
 จงยกพยุหปราบพา ตะราพร้าย
 ตัศศรีพริบจิตวา นรพวก พหุตเฮย
 จงครบบกระบวนเร็วฝ่าย เพื่อดังเค็กแต่ง
 ๑ ตัศศรีพกราบกราบแล้ว ดีดา
 จัดหมู่เบญจะมาคยา รวดเร็ว
 หกสิบสมุทรศวา เรืองเดช เดรัจฉา
 คอยพระจอมพยุหเจ้า อนุชไทถนิมกาพ
 ๑ พระทักษณวรน้อง จักรกฤษณ์
 ตรึงเดรัจฉาทรงเครื่องพิจิตร แจ่มจ้า
 ตฤกษ์เลื่อนทัพประชิด ยิงที่ รบแฮ
 คงกระบวนลุ่มบรรณกต้า ปักข้องปิดโพยม
 ๑ พิเภกทูตไถ้อยา ประมาท องค์น่า
 อินทวิชิตรเทิดเทพธำคร เดชกล้า
 พระตอบว่าอย่าหวาด วิคก เดยเฮย
 หากกราพยกประยุรร้า รบช้อยจักผจญ

๑ อินทรชิตยดทัพน้อง	รามา ชีราชเอย
ให้เตื่อนรกดสุรา	รับเข้า
เคื่อนค้อนอสุรโยธา	โรมรูก กระบี่นา
ด้าสวรวดเร้า	เร่งต่างมารประโดย
๑ ชุกยกษัยตราพร	พดคาย แดกฤ
พิโรชเพียงเพลิงพราย	ควาตร้อง
ทรงศรพาดสายหมาย	คัตหมู่ อริเอย
แผดงต้นนครนควนค้อง	กระบี่ม้วยมถมอง
๑ พระอนชาชีราชเจ้า	แผดงคิตป ไชยเฮย
ค้องอสุรพดพญนุ	แหดกสตัน
ด้างศรอสุรอินทร	ชิตแหดก ฉาญแอ
ทงชบพานรพน	คิ่นคิ่นแผ่นทยาน
๑ ทงองค์ อินทรชิตค้อง	ศรทรง พระแอ
เจ็บปวดบีมจะปดง	ชีพร้าง
พลางร่ายวิทยาเดชยง	เจ็ดคาบ ครอบนา
ตบทั่วสระพางค่าง	พิศมรอน ศรสุญ

๑ เรียกวรณมุขเจ้า	จงรอนญ แทนเอย
ลุนจะปลุกฤทธิศร	บ่อขำ
ตั้งได้ร้จประนมกร	บนรท ทรงแฮ
ปลุกฤทธินาคบาทักดำ	กตั้นด้วยมนต์พรหม
๑ วิรณมุขขัมมำ	รบพา นรเฮย
พลอศัวโยธา	แหดกม้วย
พิโรธ่ายมนตรา	เดชยัง ใหญ่เฮย
บึงสถกธณญด้วย	หอกดีด้าดว
๑ พานรแตกคั่นเตน	ตายคก กตาดแฮ
หมายหม่ทกหมวดยด	บ่อแจ้ง
กรเกรี้ยววงเวียนวน	คอยม่ง จับแฮ
แตบ่อบงยักษแกดง	เดียงเดยวเดื่อนหาย
๑ พระถักษณเห็นเหตุนน	ดาดดงน
ถามพิเภกน่ายบด	แต่ไท้
วิรณมุขบึงสถกนร	มาค่อ ยุทธแฮ
เชิญพระแมตงศรให้	ช่วยคต้องรังอสูร

๑ พระแสงพาดยวาทคว้าง นวักเนวียน
 ค้องอศักรับนเคียร ชาติทั้ง
 กติบเพนช่ายเพชวเวียน วงรอบ วิชา
 มัตวิญญมุชกตง เกตอกเกตากตางดิน

๑ วายบุตรบงช่ายค้อง วิญญ มุชแ
 โผนจับอนุชชุน ชิกัด้า
 พระชักทราบเล็จุมต เหตุครัด ตั้งเฮย
 จงผูกส่วมคาเข้า เขียนแล้วปล่อยไป

๑ ตัครุพรบตั้งแต่ว เรียกหา
 หม่อมราชมนต์ดา พรังพรอม
 จงยักษบักหัดกคา ผูกบาท เอวแ
 บัดเขียนลักหน้ายอม หมักชาลัษประจาน

๑ เขียนเล็จตุำกระบัก คุมยักษ ตระเวอร์แ
 ฆ้องกระแตหน้าชัก เขือกคตอง
 ถึงนัทพิอรผดัก มารผดะ ปล่อยนา
 พานะระเหิมให้อง เกวักเข้าเขยหยัน

๕๐๐ โคตงรามเกียรติ์

๗๒ วิรุณมุขเมื่อต้อง ค่ำประ จานแผ
 เจ็บปวดจะตะ ชีพแถ้ว
 ถึงปลดปล่อยนาคายทะ เวศครว้า ครอบงวน
 ถึงกราบอินทรีชิตแถ้ว โยษฐ์เอนคดักถวย
 ๑ อินทรีชิตดัดบักแถ้ว ดุดทน
 เพียงพิศม์อัคคินทน อกร้อน
 ดั่งหัตถาจนแปลงดักนช้ ดุจบีคุ ฤาเฮย
 แถ้งเคชค่านถ้ำครค้อน พยหุเข้าประจัญบาน
 ๑ วิรุณมุขรับแถ้วเคก พรหมมนต์
 นฤมิตรเปดียงแปลงคน บ่อข้า
 เช่นอินทรีชิตยต บ่อแฝก ฝิดเฮย
 พระหัตถ์เกิดศรกรถ้า กถันแกถ้วกถางถนรงค์
 ๑ อินทรีชิตร่ายเวทบ้อง กำบัง ภายนา
 กุมนาคบาศระเห็จยัง เมฆถ้อน
 จิตรหมายมุงคอยถั่ง หารหม่ อรินทร์เฮย
 ยังบ่อชอบเชิงย่อน ชยบเค้าคอยที่

๑ ปางองค์นฤนาถน้อย	นารายณ์
เห็นวิญญูชกตาย	รูปนั้น
พระมั่งพระมันหมาย	อินทรีชิต แนนา
รุกเร้งพานรชน	ตั้งให้ประจัญบาน
๑ โยธพานเรศพร้อม	เพรียงกัน
รบรุกเห่ด่ากุ่มภักดิ์	เพิกมต่าง
เห่ดอตายค่นหกหัน	ระเห็ดแตก หน้แอ
เวียนวุ่นว้างหนนคว้าง	พ่ายแพ้วตั่ว
๑ อินทรีชิตไพร่แพ	พานร พิโรธเยย
แผดงนาคบาศฤทธิรอน	รวดฝ้าย
เปนนาคเกดอนกตาดัดตอน	รวบรัด ธิรูแอ
พิศมพ่นเปนเพดิงร้าย	รวบกัดมูกตางตมร
๑ รังวัดพระตักษณทง	พตากร
หกสิบสัมฤทธิ์วนร	นาคคตอง
ตมตบักตางดินคตอน	คตนาถ
แต่พิเภกบ่อตอง	นาคคตวย เปนประยูร

๑ โอรรถศกักรได้	ยตดัษ กรณา
นาคบาศ์รังรัต	ท้าวหน้า
ปรีดิ์ประหลัดถนัด	ฉานเหาะ ดงเฮย
พบพิเภกเดี่ยงทำ	ท้อพ้อพาดราญ
๑ เหวยอด้รประดาษด้าน	ทวดกษณ
ลบหลู่ญาติวงษยักษ	ด้ายได้
ทุจริตจิตรเป็นอีก	คัญญู คาแฮ
ร่วมคิดอมิตรให้	ต้มด้างประยูรคน
๑ หากพระบิดเรศ์ต้น	ชนมาน
ยังโคกถึงลำราญ	วันเขย
คัวจักขุนรำคาญ	ฤาษณ์ ขอมเฮย
ไตรพิเภกเฮย	อย่าช้าอำปตัง
๑ พิเภกจิงเอนคอบ	อินทรวชิ
เหว้ยตูกเต็กกจิริด	หยิ่งพร้อง
จามจ้วงถ่วงตามคิด	ถามไถ่ ไยนา
มุตเหตุไครก่อข้อง	เกี่ยวด้วยคำฤษณา

๑ ตัวเรากับราพร้าย ทศกัณฐ์
 ชาติประยูรชาติรัก ชาติเข็ญ
 เขาหัวให้เราหัก จิตรหนึ่ง ดงบนานา
 เขาไต่ไปไต่กเข็ญ จิตร น้อมใน ธรรม
 ๑ อินทรชิตยืนตอบแก่น เพียงพิศม์ เพ็งเขย
 นิข้างรักสู่จรีต สู้ดัยแท้
 ปากพูดกับใจคิด หลีกหลีก กั้นนา
 เลื้อยแก้จำศีลแก่ เรื่องร้ายอุบายบัง
 ๑ ขอดว่าจงจิตรเกอ ยติธรรม
 ไฉนจึงด้อยแนะนำ สู้ดัย
 ตำวไต่กกาจำ จิกเด่น ฤๅณา
 กัดคักภักดิบสู้ เชิดชัคคดแกตง
 ๑ ไพรจึงอาจเข็ญ อหังการ
 หมิ่นอสูรวงษ์ร้าย ไปนัย
 เพราะตัวจิตรของมฤต ดับด้อย เตี้ยดเขย
 จึงเลื้อยเมฆเข็ญ สู้ดัยนัยวงษ์

๑ พิเภกจึงตอบถ้อย อินทรชิต
 เราจะพึงญาตีมิตร ไปได้
 สุดจนทุกพลคิด เซซัด ไปนา
 ให้บ่รู้จักให้ ค่อแก่นใจจน
 ๑๑. เทียวตัญญูจรเจอะต้อง พานร พดเฮย
 กุมตู่พระสีกว เดชกล้า
 ให้เราสบถต่อศร พรหมมาศ แถ้วนอ
 ไตพระศรีธรรมาโศภิต จึ่งต้องทุดแดง
 ๑ หากเราคุมคิดแกตั้ง บอกลาน คดีแย
 เสร็จศึกหมายเมืองมาร มุ่งแล้ว
 พระลักษมณ์จักพาพาน ตำตรึง ไตเคย
 เราจักทูลระหัดแล้ว ผ่องพันอินทราย
 ๑ อินทรชิตเคียดแค้นถ้าว วาจา
 คตินิดว่าเปนอา เนืองเนอ
 หาไม่จักมรณา เพราหัดถ เราเฮย
 พตางเกิดคันคิดปองใจ เจ็ดเข้าโรมรณ

๑ พระยาพิเภกคร้าม ฤทธิรอน
 ด้งฉวัดเฉวียนซอน ชอกต
 อินทรีคได้คตมบอน บ่ทบ ทนเดย
 กล้วยสุรทรวงช ้องพร้องพตมาน
 ๑ พระลักษณซึ่งคองศาคร นาค
 เห็นไปรอดชว กตบยง
 รอรามเชษฐจรัส มาโคก ตตบแฮ
 จังประหารชพท พ้องกองพต
 ๑ พอพตบเด็กทพเข้า บร ฝ้าฤา
 ชนการิบค ธิราชเจ้า
 ท้าวทศรักครปร ดัศรัส ถามแฮ
 พอด้ส่งครามเข้า คักด้เปนไฉน
 ๑ องค์อินทรีคตนม ทูลสาร
 คตงแรกคราบดังหาร เค็กม้วย
 ทศเคียรทราบดีราญ เร่งวัน
 เพียงทิพยโศรจทรวงด้วย เผล่จรวอนหญัตย

๑ อินทรชิตประณตน์ข่ม	ทูตมา
เสด็จกลับยังปรางปราง	ตั้งค่าย
เชยชมนาฏคณนา	วิรัตน์ ภิรมย์เคย
ในศิรีไฉยาแพรว	เพ็ชรพร้อมอนงค์นาง
๑ ปางองค์ทศกัณฐ์ปดม	เปรมปราง โนบะ
เพ็ญกัณฐ์เพียงจันทร์ทรา	เมฆแฝง
เสด็จยังอรรคชาษา	ยวนหยอก เข้าย้าย
ดูพระปฤษฏางค์แล้ว	เดาข้อขาดเชย
๑ มณโฑอัคเรศน์ข่ม	ทูตมา
ขอพระทรงตริการ	รอบได้
พิเภกจิตรจินทาต	ตัวชอก ไซร้
จักช่วยมนุษย์ให้	รอดพ้นอันตราย
๑ ทรงฟังเพียงถูกต้อง	ศรแสง ฝน
อัคสูราแรง	พิโรธ
ความรักหักจำแรง	ใจอด นิ่ง
เสด็จจากแท่นรัตนเข้า	ตั้งห้องมหรทราง

๗๓ พิเภกรับสั่งไท้
๑ พิเภกรับสั่งไท้
โดยคดีคักแด่ตง
พระสดับจุศรมณ
วันทศแทบด้าวดิน
๑ ครวดีว่าพิเภกแพ
ทะพระอนุชาเรา
ตโนดเช่นชวยเซธา
เตียเกียรตเตียอนชดว้ย
๑ พระจับพรหมมาศแด้ว
พิเภกกับบุตรระพี
พร้อมพานระโยธี
คตาคถำมรรคายาย
๑ แสงโสมโอภาสแด้ว
เต็ดจตุภูมิสมร
ทอดพระเนตรพานร
วามหวาดหฤไทยว้า

ทศแดตง
เต็รจัน
อระพตุง เพติงนา
ตยบอนคันทรวง
กตเขา
มอดม้วย
มันมด
เตศนคโนน
จรว
รูกม้วย
โดยเต็ดจ พระนา
ยาตรเียงจรวจรว
อำพร
บ่อช้ำ
นาครัด รังเฮย
ว่านยังเนาไหนด

๑ ครนุราษรณแก้ว	ก่องศรี
ยตอนุชาสุกรี	รวบอ้อม
แต่บาทศรณานาถ	ผรมนึ่ง สดบแฮ
ต้องหัดถักกระซางพร้อม	เงื่อนเงียวไปชยาย
๑ นวคณเฑียรเปลี่ยนผดัดแก้	กตใด
นาคบาศบอศไคต	ยิ่งร้อน
วันทศฤทัยไหว	หवादเทวด นักรบ
ตดพระองค์ตั้งช้อน	เกษนึ่งวางเพธา
๑ พระเพ่งพินิจน้อง	ปราณ นักรบ
ทรงไศกกำศรตทว	เทวดใหม่
ชดเนตรหัตถ์ภักตรวดี	ภักตรดัดด หมองเฮย
พลงว่าว่าพรรณให้	สออีกส่อนอาตร
๑ โอษฐ์กษณอนฐผู้	กตอยเชญ พี่เอย
ไฉนพ่อจึ่งมรณเห็น	หาดากแก้ว
ฤทธิรงค์พ่อพดเพญ	เพียงยั้ง ใหญ่หนา
ภาเดื่องทั่วโลกแผ้ว	ผ่องพ้องพรรณระพี

๑ ทรงศรสามเล่มดำ เพ็งกัปป
 ภูมิภาคบัดดงกัณ เคชแกดัว
 ควรฤพอมาณัน พ่ายนาค อสุรแป
 เพราะผู้สงครามแล้ว บ่อได้วังองค์
 ๑ ปางต้องโมกษศักดิ์ด้วย ทนงจิตร โพนนา
 บัดออกรบอินทรีชิต คามน
 พิได้ตกเคื่อนกนิฐ เตือนยัง เคื่อนนา
 ฤพอควรมาต ด่วงแล้วดัมคำ
 ๑ พ้อจึงเดี่ยวแก่เสียน ดัษกร
 แพพ่ายฤทธีรอน ราพร้าย
 ทศทิศจักภาจร เกริกมุง หมิ่นแฮ
 ออกเพียงจักย้าย แยกด้วยอาไธย
 ๑ หากอนุชม้วยเชษฐ จักมี ไชยชัย
 คั่นมิ่งภควะดี ร่วมห้อง
 คำฉันทวราชตรี บอว่าเงนเดย
 ตาแก่เมื่อยเดี่ยวน้อง ประโยชน์ด้วยอันใด

๑ ความรักพริกเจ้า เทียมตน
 อนุชรักโดยกรรมต ดัดยอ้าง
 แต่เยาว์ตราบเจริญชนม์ ไปแตก ร้าวเตย
 ไฉนพ้อจึงมาร้าง พิไว้อาทะวา

๑ พระทรงกำศรดเศร้า แฉ่นคัถย
 ครวญครำยิ่งจาบัตย โษษฐ้ออัน
 ระทวยทอดพระองครัน ทดเดื่อม แวงแฮ
 ชบวิถัณญ์ช้อน คัพพ้องเวียงเคียง

๑ พิเภกสุครุพทง พานร กระบี่แฮ
 หวนจิตรคิคาารณ เทวศเศร้า
 บางคหวังวนต์ตอน บางอยู่ งานเฮย
 บางยกสุคนธ์เค้า หดงั่วชะโตมองค์

๑ กรนพระจุตรุขได้ ส้มฤดี องค์เฮย
 ถามพิเภกอสุรี ไปช้า
 อนุชกับพดโยธี นาคบาศ รังนา
 ไฉนจะเคต่อนพิศม์กถา กตบพันคนชนม์

๑ พิเภกทูลไ้ว่า	พตากร
๒ ทงอนุไม่มรณ	สตับแท้
๓ ขอเชิญพระทรงศร	พตายวาค แผลงนา
๔ สู้บรรณช่วยแก้	๕ ขจิตเปิดองวาสกร
๑ องค์พระราเมศวรได้	๒ ดับพจน์ ราพแฮ
๓ เพียงสุรามฤตยัค	๔ ม่องแผ้ว
๑ มีพระกระหมดปลด	๒ ปลิดเทวศ วายแฮ
๓ วางพระอนุชแล้ว	๔ เห็นขวานวชนศิตป
๑ ทรงแผลงพตายวาคอง	๒ กัมปะนา
๓ โขติช่วงคังคองฮา	๔ ทิตยแผ้ว
๑ ลูกที่สถิตยครุธา	๒ พถนทราม เหตุเฮย
๓ ว่าพระทรงจักรแก้ว	๔ ตรัสให้ครรรไ
๑ จากพิมานมาศห้อง	๒ สิมพล
๓ ปักกระพือชาษตร	๔ สันนักร้อง
๑ ถึงสถานยุทธทฤษด	๒ พระตักษณ สตับแฮ
๓ ทงพวกพานรคอง	๔ นาคร้ายรังสณน

๑ จึ่งแต่งเดชด้วย	ฤทธิ์
โถมจิควาสุกรี	ไต่ต่าง
นาคคินแตกคณห์	โดยด่วน
เพราะเดชบุรณร้าง	ขจิตสิ้นสูญแดง
๑ ปางองค์พระลักษณทั้ง	โยธา
นาคบาศ์คดาศ์คดา	เคื่อนพร้อม
ดบตะของหิมขดา	พิศม์สร้าง ดังบแผ่
ยดพระจักรวณห์	กรวบกัมประนมดัดอน
๑ พระลักษณก่อคบาทไท้	เชษฐา ทุดแผ่
ข้าบาทถวายชวา	กตบพน
เพราะพระเดด็จมา	โปรดช่วย ช้พนา
คุณพระหนกยงพน	แผ่นฟ้าชาตรี
๑ ขออาษาค์กตั้ง	ต้นของพระ คุณแผ่
ไปพถันฤทธิมาระ	เดชห้าว
จักมตาญเฝ้าพงษ์อะ	วิราช มตายนอ
จึ่งจะสมที่ท้าว	ปกบ้องปวงผดุง

๑ หิริภยาคือดีว่าอาย อินทรชิต
 ศรดำครม้นประสิทธิ กาจดำ
 ใครอื่นจักต่อฤทธิ์ เห็นชัด ขวางนา
 แต่อนุชยังพดำ เพ็ญได้ดาตงน
 ๑ ทำศึกข้านะแพ หากเป็น ทัวหน้า
 ไซ้จะปรากฏเห็น แค้น้อง
 พ้ออย่าช่นดำเคญ ชัดช่น แดแฮ
 จงพ้อเรื่องเดชก้องปราบเสียนเค็กโกษย
 ๑ เว้นคชจัตนาคแต้ว ถวายกร กราบนา
 ขำบาทช่วยปราบบร เดรัจแต้ว
 ทูลตาพระภร จักรภร แดแฮ
 พดางทยานระเห็จแคต้ว ต่ห้องพิมาน ๘ถาน
 ๑ จังพระหิริภยเฮือน โองการ
 ขวนอนุชาชาญ เสด็จเค้า
 ทรงรถสู่การ เลิกพยห ยาตรแฮ
 ดึงให้เอ็กเกรกเร้า กตบยังพลับพตาไซย

๗๔ ฝ่ายสารวันศุทเรน เห็นมนุษย์ พนน
 อรุณครีตมัตถุยหุด ครอบแก้ว
 พดถึงให้อังอก กตบพดบ พดาเอย
 ค่างขบมำคอบแต่ รับเข้าเมืองมาร
 ๑ ครนถึงทุดแต่ท้าว ทศกรรฐ
 ราเมศมาโคกศัตย สร้างแก้ว
 แผลงศรเรียกสับรรณ โดบเฉยว นาคนา
 พระลักษณตงตวแกลว กตบพนคณค
 ๑ ทศกรรฐรอนจิตรแมน เพลิงเผา
 อ้ายพิเภกแนะเขา จงว
 ใครอยบออกถกเรำ ให้รบ มานา
 เขอว่าตายมนัส คัดแก กณคณ
 ๑ กำนตรบตั้งท้าว ทศภิกตร
 ไปนิเวศน์พระยายกษ คุกเจ้า
 ทดว่าหมบปักษ์ ไม่นอด ม้วยนา
 เขญเสด็จชนไปเฝ้า จักให้รณรงค์

๑ อินทรีชิตทราบข่าวแล้ว ใจจน ใจนา
 ร้อนอกเด้ให้เพลิงตน ตอกไหม้
 รับสั่งราชการวรรณ รงค์เร่ง เร็วพอ
 จำจิตรชนเฝ้าให้ ย่อท้อบิตรงค์

๑ ทศกรรฐ์ณภักตร์ของ เอรัด
 จำถ่วงครวรวร้อนอด เคียดชิง
 เออพระลักษณะนามคัมภีร์ ทงพวก พดนา
 มีครุฑยุดแย่งทั้ง หลดพินทำไฉน

๑ อินทรีชิตฟังตรัสแล้ว อภิวาท ทูลขอ
 นาคบาศพรหมเมศ์ดรร ประสิทธิ์ให้
 คักดานภาพบวร ภาเจศ
 เพราะพิเภกต่างได้ร บอกรแก้ศรศร

๑ ความเจ็บตักปวดบม บันพิศม์
 เรืองเท่าเรืองหอนคิต ครนคร้าม
 พรหมมาศอิศรประสิทธิ์ เดชเวช มีนา
 คงคิตควักคัมม้าม ปอดได้ร ใจดู

๑ ขอลาไปดงชุบ	ตำตครุ
ในหว่างยุคนธร	หาดกว้าง
จัดทัพรับพานร	ไปก่อน
คำว่าตายอย่าอ้าง	อดไว้ ไตรवार
๑ ทศเคี้ยวตบถัย	บีโอรต
ดั่งหนึ่งได้ โสฬศ	ฟากฟ้า
รุ่มร้อนผ่นหายหมด	จึงตรัส คอบ เอย
ความคิดใครในหัตถ์	ยากแท้จักทน
๑ ซึ่งจะไปดงชุบ	ศรดีทรี นาสา
จูงได้ โดยดั่งจิตร	คิดไว้
ดีตรหมับจำมิตร	อย่าค่อ ค้านเอย
กำปั้นพ้อจักให้	ออกวังรับผจญ
๑ อินทรีตักมเกษเกตุ	รับพร
เปรมกระเมตตจาร	ยาครเอย
มาปราสาททองกรณ	ดัดถั่น ทองเอย
เรือนอุระค้อยปลดเปลื้อง	ตั้งให้จัดพล

๑ ครนรุ่งเช้าตู้ห้อง	ตรงต้นาน
ทรงเครื่องอถังการศรรพ	เสร็จพร้อม
เดอรถหัดถรร	พรหมมาศ
ได้ฤกษ์เด็กพดห้อม	แห่เต้าตามขบวน
๑ มาถึงที่หว่างเว้ง	ตักภณฑ
มั่งลมทศรัชนคร	หาดแก้ว
มีไม้คร่างดำคัญ	กรวดขจิต เขียวเขย
ตั้งพิทกาทมารแกดัว	แต่งตังโรงพิช
๑ พัทธกาทบังคับให้	โยธ รัตนนา
เร่งปลูกโรงยาวรี	ใหญ่กว้าง
เนตยงรอบนับห้องมี	ด้ามดิบ ด้ามแป
แต่อาศน์คาศพิดานบ้าง	แวดล้อมฉัตรธง
๑ วโรธทศภักตรได้	ดั่งประดงค์
จึ่งโลธจต้นานองค์	สระเกล้า
ภษิตรัตนอดง	กฏประดับ เขียวแป
เสร็จจับพรหมมาศเข้า	สู่ห้องพิธีกรรม

๑ ขนึ่งเห็นอแทนแก้ว	พรายพรรณ
จุทรูปเทียนสุวรรณ	นบไฉน
บุษามหิศวรร	ลัทธิดาตร ศรเฮ
พรหมมาศพาดักไว้	พราพรรณังคิมนต์
๑ ดาราภิเษกพรวิ	วิคัม อับเอย
บุรพพระรามไชศรี	ต้องเหต
กฤษณรักจักร	ผวมคิน
ตรงเสด็จเสด็จออกช้า	บาทเผ้าคอยส่งบง
๑ อัมภาทศประนคณ	พึงดาร์
สุครีพทพดาหาร	ขัดไว้
พลกระบือออกกรอนราญ	ต่างบิด โยนา
นิลพัทไม้ม่าให้	เขตรโกตัสต์แสง
๑ ทรงพังวิคกคณ	เดิมทุกช
แม้ว่าคักเงินนุก	ค่อด้
พลเราออกกรับรุก	จักยอ ยับเอย
เออพิเภกเคียร	น้ำไม้ใด

๑ พิเภกนั้ยมศิริเกด้า	กราบทต
บ้ำช่อส่าตวันพุต	เพียบไม้
พวงผลตกดาตบรบรรณ	พอพัก พดนา
ต่นุกดั่งแต่ร้างร้างไว้	ฝั่งน้ำหนอตุร
๑ ทรงสัดบับชอบด้วยราช	อิธยา ไศรยเฮย
ตั้งพิเภกท่านหา	ช่วยบ้าง
เร่งรีบยกโยธา	สองสมท ไปแฮ
สุดแต่ตั้งอย่าค้าง	เร่งร้อนเร็วมา
๑ พิเภกรับไล่เกด้า	ทุดพัตน
วันหนึ่งกตบมิทน	วังช้า
ข้าศึกยกพดชนัน	ออกหัก โหมแฮ
อินทวิชิตทงหัว	อย่าให้เสียที
๑ ทุดแถงเปนเล่ห์แต่	ดาจร
ตรวจกระบิรินทร์นิกร	ครบถ้วน
ต่างคนเทิดทาบคอน	ข้ามสมท ไปแฮ
เดินทุ่งวังเวงถ้วน	บ้ำไม้ ไพรพนอม

๑ ทศเคียรไธยาศน์รื้อน ทรวงหมอง
 หนีบเนตรหฤทัยครอง คฤกผู้
 จนพระสุริยเรืองรอง ต้องโลกย์
 ออกพระโรงตรวจผู้ คอ คำน พานรินทร์
 ๑ ตั้งอสูรกำนันกล้า วนยุท
 จงยกพลตีบดันท กัดนแกตัว
 ขัดทัพโรมนุษย์ ไว่กอน นาสา
 อินทรชิตเสร็จพิชิตแล้ว จักได้รณรงค์
 ๑ คำนับรับตั้งแล้ว ตามา
 จัดทัพแค้นองศา พยพหมน
 ชักขยาครโยธา ให้ครัน ครนเขย
 ถึงยุทธแห่งหน หยคข้างกตางพด
 ๑ ข้างคึกชนอดกตา งามาว ไหญ่เขย
 มั่นคกเข้าปากพราว พร้าท่าย
 เฝ้ายให้ลี้บก้าวสาว ผายฝั่ง กระหิมฮือ
 ยืนหยุดย่ายกย้าย ถ่ายคว้างกตางตนาม

๗๕ ๑ ราเมศไธยเคเบอง	บรรจุน
จวนรุ่งทิวาการ	เกริ่นร้อง
วายุพดกดินเกด	รวยริน
ดัดมธมส์ห้อง	อุทกฟุ้งไชนาน
๑ เสร็จเด็ดจอกอกเหล้าถวน	ชนกระบิรินทร์
พนพระยาพานรินทร์	อยู่เฝ้า
ชมภพวกชดชื่น	ดาดาศ
ทรงดัดบดียงให้เร้า	ตั้งให้จดพด
๑ ครดตั้งพระนอกร่วม	ช้วน พ็เอย
จงยกออกโรมวัน	รับรัง
มวณุมารมูโมหันต์	กำเรบ ฤทธินา
อย่าประมาทพดาดพดง	เพดียงพดาดเดียวที่
๑ พระดักษณประนคณม	ดาดง มานา
ดัดที่ดะดรงทรง	เครื่องแพรว
เถดงรทหัดถารง	ศรศาดร
ยาตรพยุหันตั่ว	หยุดยงกตางตนาม

๑ กำปั่นดิถีศักดิ์เหยม	ฮักหาญ
เห็นกระบี่เคียดดาต	เช่นเขี้ยว
ร้องดังหม่พตมาร	ให้หัก โหมเฮย
จับเหตาดึงขบเคียว	อย่าให้เหลือหตอ
๑ พตมารผลตฤทธิเข้า	หาญหัก
ถึงนาคอาวฤษักษ์	ปลัดปลัด
ยักษ์โจนจับถึงผดัก	ยักษ์พดัด พตาดเฮย
ถึงพิฆาฏคุม ขว้า	ฟาดขว้าฟันเตย
๑ ขนมารกำปั่นผู้	นายทัพ
เห็นยักษ์ย่นยบขยับ	มอดม้วย
โกรธเกรี้ยวเหตขอยับ	คชยาตร ขอกเฮย
ความขอกกระแวงด้วย	ได้ต่างพตถึง
๑ วายุนครตวาดร้อง	ถามนาม กรเอย
กำปั่นบอกแฉ้วถาม	ชอน้าง
หนุมนานบอกฤชาม	ชยาดฤทธิ เตยพ่อ
ย่นศักดิ์หน้าช้าง	ย่นเข้ากุมภันท์

๑ กำปั่นคิดเคียดเค้น	พานร
ได้เกิดติดตุ้มบอน	ขวิดคว่ำ
หนุมานรุกราวรอน	ไวก่อง
กวัดแกว่งครึกมกต้า	ค้อด้อสู้
๑ ทางถูกขกแกว่นแกว	ถ่มตง
ความตลกถึงปลดปลง	ซัพม้วย
กำปั่นฤทธิ์เรืองรง	โกรธโตด ดงเฮย
เสียขเสียความด้วย	เล้งจ้ำเสียพด
๑ แผ่นโผนโชนจับได้	ขุนกระบิรินทร์
ฟ้าฟาดกับแผ่นดิน	เหวี่ยงทัง
วายุบุตรหลุดผ่นผิน	หน้าค้อ ยุทธนา
จิ้งฟาดกำปั่นถั่ง	เล้งกตั้นเคียรกระเด็น
๑ ฝ่ายกองคอยเหศวร	ตกใจ
จับตรงครีบไป	ไม่ช้า
ครนถึงจิ้งทช	คำข่าว คักเฮย
กำปั่นออกโรมร่า	ตุ๊ดตั้นชวน

๑ ทศเคียรทราบเดือดร้อน	อาตร
ดัมคิตอินทรีตฤต	ตั้งไว้
เรียกไวยะกาสร	ให้รับ ไปเอย
บอกแก่ตุกกให้	เร่งรอปดมา
๑ ครว้ดังแว่วเด่นชน	ศิริได้ ยาเอย
ไวยะกาสรไป	ไปรับ
ถึงหาดศักดิ์สิทธิ์ไศต	ส่งของข่าว เชิญนา
กำนันอีกหาญคง	ต่อต้านถึงตาย
๑ อินทรีคหัดบเนตรคง	ด่าขยาย มนต์เอย
แว่วข่าวก่ดาวความตาย	ดับดับดัง
เสียกิจวิทยาตาย	เสียเสื่อม เวทแะ
กระบี่บาทกราดเกรียวพุ่ง	คาดคนหันหัว
๑ แฉกดับสติตั้ง	บริกรรม
หัดบเนตรอ่านเวทดำ	หวั่นไหว
พรหมมาศดำตรศรทำ	โดยเดช
จบครบพันคาบได้	ครันครันบัณ

๑ ยินดีดำฤทธิได้	ดั่งประดงค์
ฆ่าแพะโคดำตง	แคว้น
ภาคจำหัดททองผจง	รองเดียด
พรหมมาศสู้บกันตัน	แต่เจ้าแก้วเจิมตุ้คนช
๑ จึ่งตั้งอำมาตย์ผู้	จิตพด นิกายยา
เหต่าเทศย์ให้แปดงคน	ยักย้าย
เปนเทพยบุตรอับสรคน	ชรพนก ดีทธิเอย
เราจักแปดงให้ค้าย	เทพยท้าวหัตนัย
๑ รุกการรับตั้งแล้ว	ออกมา
จัดกระบวนโยธา	หตาท้วน
ตำรทรงเนาะกะกา	รณราชนิ มิตรแย
ตำมสืบตำมเคียรถ้วน	เช่นช้างอินทรทรง
๑ เคียรหนึ่งนับได้เจ็ด	กึ่งตันต์
มีสระกอบขุขัน	คอกก้าน
กตัมอีกอับสรสรรพ	บริษัท นางนา
ตั้งตะเจ็ดตุ้คร้าน	ครบถ้วนทุกเคียร

๑ พดमारแปดรูปเพียน	สัตว์สัดอน นาสา
บ้างก็เปนเทพนิกร	แวดด้อม
บ้างเปนวิทยากร	คนรรพ บ้างเฮย
กวัดแกว่งอาวุธพร้อม	แห่หน้าอสูรินทร์
๑ อินทรชิตนฤมิตรแมน	โกษีย์
ชำระสระอินทรีย์	ผ่องแผ้ว
อาภรณ์วิคนรจี้	ประดับ องค์เขย
กรจับพรหมมาศแกดัว	สัดคยเบองส่อสาร
๑ ช่างนิมิตฤทธิเดชกล้า	เดอสร
แด่ให้เขราวรรณ	ว่ายฟ้า
สระเทียมเทียบหิรัญ	เรื่องโรจ
ดาวมาศดีดักจำ	กุดันแพรววคชาภรณ์
๑ ได้ฤกษ์ จึงให้เลิก	พดนิกร
เทเวศวิทยากร	กตาศักดัม
เดินโดยทิมำพร	คาตาช
ครุฑเบ็กพยับคลุม	เคต่อนคต้อยดอยโพยม

๑ ครนถึงเห็นองค์พระ	ภุชพงษ์
ขึ้นรถกลางจัตุรงค์	ชรับชอน
ยืนดูหยุดดอยตรง	หนักรถ ฤดาภนา
ให้ประโคมขับพ้อง	เพลงพินใจเพื่อน
๑ เทพบุตรนิมิตทรง	อัคร สวรรค์เอย
ว่าทำข้านางนอน	แขกเค้า
พิศมัยรายเรียงหมอน	พรหมนิมิต แดนา
หงษ์ร่อนภมรเคศา	สรอศสร้อยมาไทย
๑ พระลักษณะงามซักไซ้	หลนมาน
ไฉนจึงมีพวกันทำ	ดงน
วายุบุตรว่าบริวาร	ถือตำคร ต้นเขย
ผิดเทพยแต่ก่อนก	อย่าพดงระวงองค์
๑ พระลักษณะดีดัดอัย	ขุนกระบิรินทร์
ฟังอัครเทวินท์	ขับริ้อง
เพติดเพตินนิมยนิ	ยดดีคิ เมตอเขย
เหต่ากระบิมองจ้อง	จิตรเคตมดัมระวัง

๗๖ อินทรชิตสถิตยเบือง คอคชินทร์
 ๑ เข้มพระตักษณกับกระบิรินทร์ สติพลึง
 จับพรหมมาศศักดิ์ศิลป์ เห็นอเกษ
 วางพาดสายหมายรัง หนึ่งวงน้ำแฉดงผดายุ
 ๑ เปนศรกดาดเกิดอนทง ทรีบ ดันนเฮย
 ค้องพระตักษณเต็มตบ เด้ห่มวย
 ค้ององคตศุครุพชรบ แซรวแน่ นิงนา
 ค้องตีบแปดมงกุฎด้วย ดาษตัมรเนนนอน
 ๑ ทวยแทยชรีตตำตรค้อง พตนิกาย
 แต่กระบิบุตรพระพาย หนึ่งเวณ
 อินทรชิตเล็รจลัมหมาย คบหัดถ์ ดันเฮย
 ให้ประโคมเครื่องเหล่น ไห่ร้องอึ้งอน
 ๑ หนุมานเห็นตบิรฎค้อง พานรินทร์
 อ่ามเรศน้ำวศิศิลป์แฉดง พระน้อง
 ร้องควาคว่าเหวยอินทร์ ไฉนกถับ ใจนา
 กริ้วโกรชโตดถั่วจ้อง ง่าเงอศรีตระตั้ง

๑ เขยิบจากชาควาจับ คั่นคิณ
 ช้ายหักคอคหินทรอินทร์ งบง่า
 ขุนยักษ์หวดกระบิรินทร์ เจ็บท่ว ด้กนรพ้อ
 ตกคิณเคี้ยวรสารขว้า สดบับมชนมขัย
 ๑ อินทรชิตคิดเตให้ได้ ดังประสงค์ เสร็จเออย
 ให้เด็กหม้อจตุรงค์ ยাত্রเต้า
 นิมิตรหายว่างกตายน คิณรูป ยักษ์นา
 ถึงนครชนเผ่า ชนท้าวปราไธย
 ๑ ครอบข้อมเคี้ยวดี จนเย็น เจียวนา
 เปนต่อฤพ้อเห็น ชิตของ
 อินทรชิตว่าคิดเปน กตพ้อ มต่างเฮย
 พรหมมาศอาญาหูก้อง พระลักษณม้วยพดมรณ
 ๑ คบหัดถรดีว่าดีน เสร็จประสงค์ แก้วฮา
 เรื่องเคชสืบสุริยวงษ์ ยักษ์ได้
 ไม่เสียทีเป็นพงษ์ พรหมเมศ์ เทยพ้อ
 เห็นอยหนักพักผ่อนให้ ศุขชนเสวยรมย์

๑ สันทยาราเมศร์อื่น	ทรวงถวิต
ยามเที่ยงเสด็จคิดปนิ	ให้เร้า
เกรงพ่ายเหล่าไพรินทร์	พระเสด็จ ค่วนเอย
กับกระบี่ขมภูพาดเค้า	สว่างด้วย ศรจันทร์
๑ เห็นพลน้อยใหญ่ต้อง	ตำครหมด
วายุบุตรกอดคอคช	มอดม้วย
หลานอินทร์ อักเขารส	สุริยเทพย์
ทั้งสับแปดมงกุฎด้วย	สุดสิ้นเสียดนม
๑ กำสรดัดดเคี้ยว	ทรุดตง พร้าเอย
ไอ้ศรัพพณมานอง	คตณ
ศักดิ์านภาพยง	ยุทธพ่าย ไฉนนา
เสียดกรีกจากข	โนดซ้ำเสียดหาย
๑ เหลือบเห็นพระลักษณะ	ศราวุธ
รับเสด็จถึงจิงนุด	หน้อยน้อย
ค้อยรักไม่เค็ดอนหลุด	พิดาบร่า พิโรเอย
สุดโศกสุดสิ้นดห้อย	แนวน้อยดมฆาน

๑ พตพณฺทฺรเห็นพระเศวรา โศกสฺตม
 ต่างโศกกำสรดชรม สดด้วย
 สำนับรับเรือดตบ ทลทศ ภาทรวนา
 ว่าพระรามมาม้วย หมตทงพตถึง
 ๑ ทศเคียรลึบโอดอ้า สรวตสันต์
 ยลลิตหัดกรวมกัน คบกอง
 มโหทรรับไปพตน์ บชกนาฏ นางนา
 ให้ออกเยี่ยมผวน้อง จักได้เห็นจริง
 ๑ มโหทรรับตั้งแล้ว ตตา
 แจ้งรหัดศัทรฐา เสร็จจัน
 นางทูลอรรคชายา ทวามโศก กระศัตย์เฮย
 แด้นเทวศเค็ดเค็ดัน เนตรนาพราวพรู
 ๑ ศรัฐากราบบาทแล้ว แดงไซ
 จงรับโศกาไทย โปรดเกล้า
 สดองกระษัตริย์ว่าตายไฉน ขำहतาก จิตรนา
 เชิญเสด็จพระแม่เจ้า จักแจ้งการจริง

๑ ตีดาทรงตบได้	ตีคิมา
เห็นชอบศรีขญา	กต่างถ้อย
ชวนชนบษบกกตา	จรัสแข่ง แซ่เฮย
เร็วรบถึงจิ้งคต้อย	เคตอนเตยวตงเคิน
๑ เห็นศพลึงเวชไธ	หลนมาน
เรื่องฤทธิฤมารมตาญ	ชีพได้
ควรคิดพระอวตาร	เดินค้วน ถึงแป
กราบบาทพรำรำให้	ตะเหี้ยตะห้อยผอยผอม
๑ ศรีขญาโคกสร้อยค้อย	ประคององค์ ปดุกเฮย
เยาะเรศดำรงคง	ชีพพน
ทูตว่าพระหริวงษ์	ยังไม่ ม้วยนา
เออพูดพอใจชน	ฤจริงไฉน
๑ นางสนองบษบกกน	เต็มอจักร แก้วนา
หญิงม่ายชนเด่หัท	นุดไฉ
ปางเมื่อทศกัทรดัก	ไปตอบ สรวงเฮย
อรรคราชว่าม้วยไฉ	เลี้ยงชนโดยโพยม

๑ หนึ่งนารายณ์แบ่งภาคต่าง ชาธรรม
 ฤๅจกัณเฑียรกตังคณ ห่อนค้อง
 เขิญกลับสู่สวนขวัญ เสดยคู่ช ุ่ตราญเอย
 ยินชอบนมเทพยพร้อง ฝากแก้วเสด็จจร
 ๑ ครนถึงนบนิ้วเคียง สัตยา ฐิฐานนา
 เขื่อนออกนามเทวา ทิวแก้ว
 เสร็จจตุตถียบชนกกตา ด้วยเดช สัตย์เอย
 เห็นรเห็จดตดงนแก้ว หยุตชนตำหนักใน
 ๑ พิเภกหาผลพฤษได้ มาครบ ครันเอย
 ทราบเหตุไปทรม โศกเศร้า
 เห็นวายุบุตรศตบชรบ ดังเกิด แจ้งแย
 อานเวทเบ้าตมเข้า โอฐได้สัคคิน
 ๑ ชวนกันนวดพันพระ จักรวา พันเอย
 ครว้ซักรโหรหาชา กอบไซ้
 ชมภูพาดว่าภูผา จักรกรต ผันเอย
 แม้พบจักรหยุดได้ นนัไซ้แก้ศร

๑ ทรงพังครั่งตั้งให้ วายุมุตร ไปเอย
 กระบี่รับเหิรรุคตุ แห่ถ่งนน
 เห็นจักรกรดณห์หยด ดุจกต่าง แน่แฮ
 ดงจรตเทพยถาเงิน จึ่งแจ้งความประสงค์

๑ เทเวศทราบเหตุแล้ว ยินดี บอกลเอย
 โอษฐ์พระศุภี ประตำตรไว้
 ให้ซ่อนแบกคิรี เกบไว้ ได้นา
 เราจักช่วยไปได้ เสร็จเฝ้าพาคน

๑ ขุนกระบีนทรนิชชอบชื่อน ภูผา ได้แฮ
 ทวยเทพช่วยแบกมา แก่โกถ
 จักวางแผ่นพสุธา ตดไม้ ดงเฮย
 ถามเทเวศบอกให้ ตดคังฝั่งอุดร

๑ วายุพิศโธสถพุ่ง รัชชจร คตบเขย
 ค้องพระนุชพานรศร หุดคัพพ
 กราบบาทพระดีกร แถดงลักษณะ คักเฮย
 เสร็จเลิกพลโครมครน กตบเข้าชนชวร

๗๗ คอยเหตุควมมั่ว^๕ เศวตวัน^๕ ทวารเฮย
 ลงจากอัครวั^๕ ห่อน^๕
 ทราบปิ่นอัคร^๕ ไถน^๕ วั^๕ บุตร^๕ แ^๕
 ตามเหตุ^๕ เหตุ^๕ แต่^๕ ตาม^๕ เห็น^๕
 ๑ บदन^๕ มนุษ^๕ ทง^๕ วาน^๕
 คม^๕ ตำ^๕ พร^๕ หม^๕ มา^๕ ศ^๕ร^๕ เต^๕ ย^๕ บ^๕ ม^๕ ว^๕ ย^๕
 วา^๕ ย^๕ บุ^๕ ตร^๕ แ^๕ บ^๕ ก^๕ ด^๕ ง^๕ ข^๕ร^๕ เชา^๕ ต^๕ ร^๕ ร^๕ พ^๕ ยา^๕ เอย^๕
 มา^๕ ต^๕ บ^๕ พ^๕ ิ^๕ ค^๕ ม^๕ ร^๕ อ^๕ ต^๕ ค^๕ ว^๕ย^๕ เช^๕ ไ^๕ อ^๕ ย^๕ ย^๕า^๕
 ๑ ปาง^๕ พง^๕ ษ^๕ พร^๕ หม^๕ เม^๕ ศ^๕ร^๕ ไ^๕ ต^๕ ต^๕ บ^๕ ก^๕ จ^๕
 หว^๕า^๕ ด^๕ วา^๕ บ^๕ ประ^๕ ห^๕ ว^๕ น^๕ จ^๕ิ^๕ ต^๕ร^๕ ท^๕า^๕ น^๕ แท^๕
 เร^๕ ย^๕ ก^๕ อ^๕ น^๕ ท^๕ ร^๕ ช^๕ ค^๕ ิ^๕ ต^๕ิ^๕ ต^๕ิ^๕ อ^๕ ค^๕ น^๕ ป^๕ ฤ^๕ ก^๕ ษา^๕ เอย^๕
 จ^๕ ก^๕ ข^๕ จ^๕ ต^๕ ข^๕ ำ^๕ ค^๕ ก^๕ แพ^๕ พ^๕ ำ^๕ ย^๕ ไ^๕ ได้^๕ โดย^๕ ไ^๕ ณ^๕
 ๑ อ^๕ น^๕ ท^๕ ร^๕ ช^๕ ค^๕ ป^๕ ระ^๕ น^๕ ค^๕ น^๕ อ^๕ ม^๕ ท^๕ ุ^๕ ด^๕ ส^๕ ำ^๕ ร^๕
 โดย^๕ ค^๕ ค^๕ ด^๕ ก^๕ ต^๕ ก^๕ ิ^๕ จ^๕ การ^๕ ก^๕ อ^๕ บ^๕ แก^๕
 เหา^๕ ห^๕า^๕ ญ^๕ แ^๕ บ^๕ ค^๕ อ^๕ ห^๕า^๕ ญ^๕ เหา^๕ น^๕ ย^๕าก^๕ อ^๕ ย^๕ู่^๕ น^๕า^๕
 แม^๕ น^๕ ม^๕ น^๕ ุ^๕ ช^๕ ย^๕ จ^๕ ก^๕ แพ^๕ เเพ^๕ ด^๕ ้วย^๕ ก^๕ ต^๕ ด^๕ ว^๕ ง^๕

๑ ประทานนักโทษอาย	ตักขา จารเอย
แปรรูปคุจุดีดา	แน่นเอย
ทำกตกถ้าวมษา	ดวงดักษณ รามพ่อ
ยังไม่ถอยทัพเมื่อ	มัวพองพดถึง
๑ จักพาตพิโรชา	สังหาร
ชำนานนิมิตราญ	ชพมว
ทำทจักไปราน	รอนยท ยานา
รามจักกตบพด้วย	หวาดหน้ารังหลัง
๑ ทวยอินทรชนอยรง	ราว
จักกตบการพิช	ใหญ่แท้
นามกมณียาม	คำหรับ
เถรจจักกตบมาแก่	ฤทธิ์เราเอาไชย
๑ พระยายักษ์ฟังชอบถ้วน	แถมเจตย
คบพระหัตถ์ผางเผย	พจน์ไท
ทำเกิดขยารอเดย	ดวงดักษณ รามนา
กอบซึ่งกจักกได้	คั่งนคเหลือ

๑ พดางมัสัหนาทให้	นควบด
ต่างก็แต่นตณตาน	ตุง
ไปเบิกศุททอาจารย์	จากตร มาณา
ท้าวชเหตคัง	แต่คั่นอดสาร
๑ เองอยาคคอดเอน	อาษา ไปเฮย
แปดงรูปดจตุตค	แน่งเนอ
อย่าเห็นแกชัว	หวังศุช โพ้นเฮย
นกว่าไว้ ขอเชอ	ชวพาคินตุญ
๑ โทษเองกมิตตัน	เหล็ดอหตาย
ตรงกบมทกฏหมาย	ท่มวย
ชยากเปนกัคงคาย	คายเปด้า ไยเฮย
คายกตัญญด้วย	คังนดเหล็ด
๑ ศุททอาจารย์ดัมแจ้ง	ใจหาย
รู้ว่าจักจัญคาย	ห่อนแคถัว
ตถตจิตวกิตถึค้าย	ดวงขัพ
ไปคตอควนนั้นแล้ว	เล็ดคต้างคมชรรค

๑ หักจิตคิดคืบได้	โดยหมาย
เราก็คัดชายชาญ	ชาติเข็
รับตายบ่อรับตาย	ตกแต่ คายนา
เดี่ยช้พชอช้อเกอ	เกียรติไว้ในนาม
๑ จิงกราบทูลว่าข้า	ฤาเดี่ยว ใจเดย
มีแต่ช้พดงเดี่ยว	แน่แท้
จักแทนพระคุณเจียว	จุจิตร ชำนา
ฝากแต่บุตรเมียแม่	อวยพยายหตั้ง
๑ ดิบบักตรพยักด้วย	ดีใจ
ตอบว่าไม่เป็นไร	เรื่องน
สู่ตบประไทยไป	ประโตกย์ โพนเฮย
เจ้าจักยกชอบช	ช่วยเดยงบุตรหลาน
๑ สุกขอาจารย์ไท	ทูลแถลง
การซึ่งจักจำแดง	ยากแท้
ไปตระหนักรูปนางแพง	จักแปดก ไปนา
ขอพิศจำรักตรแม่	แม่นแล้วคงเหมือน

๑ ทรงสดับมธุรภัยย ทางแถง
 เราอนุญาตฤาแหง จิตรเจ้า
 จงเต็งตักษณอย่าแปลง โนมแปลก อนุชเนอ
 ตั้งเฝ้าจยุรยาตรเค้า ตู้ห้องปรางศรี
 ๑ ขุนราพรับตั้งแถว ตนถาน
 โดยพวกผู้คุมมาร ค่วนเมอ
 ถึงสวนอุทยาน ยังเพศ แปลงนา
 เปนอรรูปตรณเณอ นมน้อยนวดข้า
 ๑ เชิญพานบุบผชาติพริง เพรางอน
 คัดจวิตรจวิตร จอมห้อง
 เห็นองค์อรรคบังอร เตออาศน์
 พิศเพ่งเต็งแถจ้อง จับหน้าวงชนง
 ๑ กัมเกล้าเข้าเกอบไถล กราบกราน
 ถวายภาชนพวงมาตย์ ดอกไม้
 สี่ดาคตั้งดาญ แถहतาก ถามแษ
 นางนผู้ใดไซ้ จงช้แถงแถง

๑ ยกษ ชชอพรอง	ทูตพรวร ณาเฮย
ชายเนตรจาดักขณัณัรพ	เล็ร็จพรวม
ตาเรื่อเรื่อแปดงณ	ไปผิด นางนา
จรเรื่อรืบมานอ	หน่อเจ้าจอมมาร
๑ อินทรชัศรหลากจิตรตา	แด่นาน
แจ้งว่าตักขาจาร	จิตรชน
ออกพระโอฐบริหาร	ตั้งมาคัย มารแอ
เรื่อเรื่อครวจครยมน	พยุหตงตามชบวน
๑ อสุรรับตั้งแล้ว	ทูตธา
จักรกทศโยธา	เทียบไว้
นางแปดงแทคยตักขา	จาวนัง ท้ายแอ
จัดเล็ร็จทูตหน่อไท	ธิดาเจ้าจอมณรงค
๑ พระประคัมเครื่องยุทพรวม	พดางยุร ยาคระแอ
ทรงรถเพชรไพทริย	ทาบแก้ว
เครื่องตั่งเบียงมั่งสุรย	ตัมคักค
โหรยฉัษชอบโชคแล้ว	ตัมม้องถวายไซย

๑ มอกม ^๕ หาม ^๕ หุ ^๕ ติ ^๕ ฤ ^๕ ษ ^๕ ณ ^๕	ไชย ^๕ ว ^๕ ร
เค ^๕ ต ^๕ อน ^๕ ร ^๕ ถ ^๕ ท ^๕ ค ^๕ ท ^๕ ว ^๕ ย ^๕ ห ^๕ า ^๕ ญ ^๕	ไ ^๕ ห ^๕ ั ^๕ ค ^๕ ร ^๕ น ^๕
โ ^๕ ถ ^๕ ท ^๕ น ^๕ ค ^๕ เ ^๕ จ ^๕ อ ^๕ ค ^๕ จ ^๕ ร ^๕ ท ^๕ ย ^๕ า ^๕ น ^๕	เช ^๕ ย ^๕ ว ^๕ แ ^๕ ย ^๕ ก ^๕ แ ^๕ ด ^๕ ย ^๕ ะ ^๕ แ ^๕ ย ^๕
เด ^๕ ิน ^๕ ท ^๕ พ ^๕ เพ ^๕ ย ^๕ ง ^๕ ภ ^๕ ม ^๕ พ ^๕ น ^๕	แ ^๕ ม ^๕ น ^๕ ห ^๕ ด ^๕ ้า ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ท ^๕ อ ^๕ น ^๕ ไ ^๕ ว ^๕
๑ พ ^๕ ด ^๕ ค ^๕ ษ ^๕ ธ ^๕ ร ^๕ ว ^๕ ม ^๕ ด ^๕ น ^๕ ะ ^๕ ณ ^๕	ช ^๕ บ ^๕ ค ^๕ ษ ^๕
พ ^๕ ด ^๕ อ ^๕ ค ^๕ ว ^๕ ร ^๕ า ^๕ ช ^๕ พ ^๕ ย ^๕ ค ^๕	ย ^๕ ่า ^๕ ง ^๕ ย ^๕ ่า ^๕
พ ^๕ ด ^๕ ร ^๕ ด ^๕ ท ^๕ า ^๕ ง ^๕ ช ^๕ บ ^๕ ร ^๕ ถ ^๕	เ ^๕ ด ^๕ เ ^๕ น ^๕ ร ^๕ เ ^๕ ง ^๕
พ ^๕ ด ^๕ บ ^๕ ท ^๕ ก ^๕ ม ^๕ ด ^๕ ้า ^๕ ค ^๕ ร ^๕ ช ^๕ า ^๕	ไ ^๕ ห ^๕ เ ^๕ ว ^๕ เ ^๕ า ^๕ ไ ^๕ ช ^๕ ย ^๕
๑ เพ ^๕ ย ^๕ บ ^๕ พ ^๕ ด ^๕ พ ^๕ ย ^๕ ห ^๕ พ ^๕ น ^๕	ก ^๕ ม ^๕ ภ ^๕ ณ ^๕ ศ ^๕
ถ ^๕ ว ^๕ น ^๕ ม ^๕ ห ^๕ ท ^๕ ร ^๕ เ ^๕ ย ^๕ ม ^๕ ห ^๕ น ^๕	โ ^๕ ห ^๕ ด ^๕ ร ^๕ ้าย ^๕
เ ^๕ น ^๕ อ ^๕ ง ^๕ แ ^๕ น ^๕ น ^๕ อ ^๕ เ ^๕ ก ^๕ ณ ^๕ น ^๕ ค ^๕	น ^๕ บ ^๕ ด ^๕ ม ^๕ ท ^๕
ร ^๕ เ ^๕ ง ^๕ พ ^๕ ย ^๕ ห ^๕ ย ^๕ า ^๕ ค ^๕ ร ^๕ ผ ^๕ ้าย ^๕	แ ^๕ ม ^๕ น ^๕ พ ^๕ น ^๕ ด ^๕ ม ^๕ ร ^๕ ภ ^๕ ม ^๕
๑ ถ ^๕ บ ^๕ ถ ^๕ ง ^๕ ท ^๕ ย ^๕ ท ^๕ ร ^๕ ย ^๕ ง ^๕	ห ^๕ ย ^๕ ด ^๕ พ ^๕ ด ^๕
ท ^๕ ห ^๕ า ^๕ ร ^๕ ไ ^๕ ห ^๕ เ ^๕ ร ^๕ เ ^๕ จ ^๕ ด ^๕ ้า ^๕ ม ^๕ ห ^๕ น ^๕	อ ^๕ ีก ^๕ ห ^๕ ้า ^๕ ว ^๕
พ ^๕ น ^๕ พ ^๕ ธ ^๕ ร ^๕ า ^๕ ค ^๕ ด ^๕	ค ^๕ ุ ^๕ จ ^๕ ด ^๕ ม ^๕ ต ^๕ ง ^๕ แ ^๕ ย ^๕
ค ^๕ ั ^๕ ช ^๕ ร ^๕ ิ ^๕ น ^๕ ท ^๕ ร ^๕ ว ^๕ อ ^๕ น ^๕ ร ^๕ ้า ^๕ ว ^๕	ด ^๕ ั ^๕ ว ^๕ ง ^๕ พ ^๕ ร ^๕ อ ^๕ ย ^๕ พ ^๕ ร ^๕ า ^๕ ย ^๕ ด ^๕ ั ^๕ ต ^๕ า ^๕ ย ^๕

๗๘ ปางองค์วรนารทเจ้า จักรกฤษณ์
 จากอนชอนาถจิตร เจ็บร้อน
 ยินให้ประจามิตร ถามพิเภก ทูตแฉ่
 ตั้งพระตักษณโศกค้อน ค่อยด้วยสัตว์
 ๑ ข้างตั้งบุตรสรีให้ จิตพล หาญแฉ่
 สู้ครุพิตรวเจเตรียมพล เก่งกล้า
 จิตรกพิทยเคยรณ รอยราพ
 เทยมอมรแมนมา เทียบแก้วเกยไชย
 ๑ พระตักษณแค้นใคร่แก่ การรอน
 ทรงเครื่องยุทธวราภรณ์ เพชรแพรว
 รามจับพรหมมาศศรี ประสิทธิ์ตั้ง ให้แฉ่
 พระตักษณค่านับรบแล้ว รับขึ้นเกยพลัน
 ๑ เสด็จทรงราชรถแก้ว โกสินทร์
 มากหม่นพานรินทร์ นอบน้อม
 ทพนากระบี่ชดชิน แขงคึก
 หดงพิไชยชมภูพร้อม พรั่งตวนถึงหาญ

๑ ได้ฤกษ์ ไหว้หน้าห้อง	อวยไชย
ยามพวานเทิดธไคต	คตาค์เค้า
พสุธาเสกก่อนไหว	ทวี่ปหว่น
พตพวณรเว้า	ร่ำรำคำราม
๑ เพียบพตพวนเรศร้าย	เริงรณ
แคดอับอากาศบน	มดกดัม
เมฆเกด่อนพระสุริยน	ชการทัว ทิศแฮ
แดดลบนผกคตม	ทวดาวแดนพนม
๑ เคนพตอเนกถัน	หลายสมุท
ถึงธมรมุขหุค	ทพยง
วานรอัคเษอด	คตุดเอิก เกริกนา
เห็นแทดยชุมทพตง	ค่ายเค้นคบมื่อ
๑ อินทรีตออกค่อตัง	กลางธนาม
ร้องว่าแน่น้องราม	เร้งรุ
ทำศึกเพื่อหญิงงาม	เดี้ยวแย่ง ไยแฮ
กตแต่จักชิงชู้	เช่นนควรชนาง

๑ เฝ้ายคนพตไฟต์ช้าง	อัศดร
ควรรจะบับการรอนญ	เร่งท้อ
ผู้ดราปต์วยสุมร	เมื่อยพี่ เองเฮย
เราจะคืนให้न्ह้อ	รับเน้ออย่าขนาง
๑ พระลักษณ์ตอบพจนเฮย	อินทรชิต
คัวรัชพิศตรคิด	โอบอ้อม
เรานักก็ชอบจิคร	ขุนราพ
เร็วเร่งนำอรน้อม	นับไท้ทถถวาย
๑ อินทรชิตตอบว่าแฮ	พระลักษณ์
เองอาจอดหาญหัก	อีกแท้
เราหน่อกระษัตริย์ศักดิ์	ทำศึก
ยังไปสู่ฤทธิแพ	จักได้ไปยอม
๑ เองอดมหิทธิห้าว	อหังกา
ควรรแต่ต่างดีดาตัญญ	ซัพมวญ
ศัพซากจะประทาน	เองเร่ง รับเฮย
นุดสู่กษาวรด้วย	คึงเงอแสงขรรค์

๑ นางแปลงแก้งหวดร้อง หวาดผวา

เด็กแข่งแต่งมฤษา ได้ไค้

พ่อเอยพ่อตักษณปรา นพ นพ

เหตุที่ก่อกให้ พัด้องจำตาย

๑ ข้าพระอนุชาเจ้า จงทล ด้วยรา

พจกตาดับสูญ ชพแล้ว

จงพระอย่าเพ็ญพน ทกซ์เทวด

เชิญกตบคนเร่แคว้ว คตาศพนอริไทย

๑ พระตักษณบริเฑา ถึงกต

หวาดว่าจริงตจณ ออกน

จับศรพาดตายฉน ชงกเงือก อยู่เ

ชตเนตรนักจกกตณ กตบย้อยอย่างเผดียง

๑ วายบุตรองคคห้าว เหมอ๊ก โกรธแ

ตจพพตตคก เชนเชียว

คตจจกโจนตจก ยดแย่ง นางนา

ยตยตกตกรามเกรียว ชวนแก้มเกาคาง

๑ นางต๋อนโอรุตั้งข้า	ญาหยุด
อินทรีตจิกเกษณุด	ตากชน
ขรรค์ฟาดขาดคอปด	ฐเหวียง ไปแป
แก้วกตบหัดถ์ครัน	เสด็จแกตังถ้าวถด
๑ เหวยมนุษย์จกนงวัง	รือไฉน
จงเร่งรบศักระไป	อย่าช้า
รามจักขึ้นชูใจ	ยามชยาก นานเนอ
ทำไปท้อถากทำ	หยาบเย้าทหยาม
๑ เหวยเองมัวมัวพ้อง	พดสว
มาก่ออกวนตงกา	ดงน
เรจักแย่งอยุทธยา	จับญาติ นายนอ
พดางเด็กพยุหะดี	ถาคัชนเวหน
๑ พระลักษณะให้ตงเดห์ท้อ	หญไทย
ทุกขว่าจริงเจ็บใน	อูระร้อน
ปรางอำบอสุซดไทด	เคยเด็ก พหตแป
คั่นตู่พิลัปปดาต้อน	เทวศเศร้าวสังถาร

๑ ถึงถวายคำนับก้ม	กำศรด
กรกอดบาทบงกช	ท่านไท้
ด่อนอดอระวันท	ทุดเหตุ ดั้นแย
รามทราบหวนจิตให้	ชดอณณแดง
๑ ด่อนร่ำกำศรดเศร้า	แดนศัตย์ ไศกเฮย
ชดเนตรอเนกนัค	เนองย้อย
ข้าองค์เพอนยากจรัถ	แรมเถอน
ฤาญมตะเรียมตะห้อย	แม่เมือเมืองดวรงค์
๑ หักโคกดีหนาทเขอน	โองการ
พิเภกปรีชาญาณ	ยังผู้
อินทรีคิมันประหาร	พระอนุช ฤาญา
จงจับยามให้รู้	เหตุร้ายดไฉน
๑ ไนยหนึ่งดาศ์เด็กด	พลมุด มากเฮย
โดยทมิฬมพรयर	ยาครฟ้า
ปวงยุทธแย่งมให้สุริย์	ศรียุทธ ยาฤ
ฤาว่าเด็กพดกถ้ำ	กดับแกดั่งเปนกต

๑ พิเภกผู้เขียวแท้	ทางพยา กรณเษย
ทุดแต่ของคจกรา	ร่วมเกล้า
ว่าผู้ซึ่งมรณา	นินชาติ ชายพ่อ
ใช้พระอนุชอย่าเศร้า	ตั้งนเปนกลต
๑ อนึ่งอินทรีชิตแกดง	हतกहीं ไปเอย
จักกอบการพิธี	ใหญ่แท้
นามกุ่มภินิยาม	ฤทธิเขียว
แล้วจกม่งมาแก้	ก่อร้ายรณรงค์
๑ พระพังตั้งบุตรไท	สุริยง
กับหณมานอง	คตแกดัว
สามสู้เร้งเร้วตรง	ไปสออบ ดูแฮ
แม่นศพดำคัญแก้ว	อย่าเข้ามาแกดง
๑ สามนายค่านับแก้ว	ไวไป
ยังที่สมรมภูมิไชย	ห่อนซ้ำ
พบศพอสุรประไลย	แดเคิม โดแฮ
แก้วกตบทุตเจ้าห้า	คงได้ ไปเห็น

๗๘ อินทรีดเร้า	พดพด้น ตุเฮย
๑ เกินจักรวาพมรร	พดยง
ตั้งกาจักรจัดบ้าน	การพิ ชินา
กุ่มภินิยาตัง	ที่ไม่ ไม้ครึม
๑ พดยงปักไม้ปลูก	โรงพิท ชุเฮย
ตามดืบเก้าห้องตฤษค	ตั้งาแพรว
ปราด่นำบันคิด	คัวกระ จังแฮ
ตุงใหญ่ยาวกว้างแล้ว	เลศคัวนแระหง
๑ หลังคาตาดพดพน	กำพด
เขี้ยวกอบเครือเชิงสน	ตอบก่าน
ไพศานคาตเดวตรมณ	ทอรอบ รบายแฮ
กตางแทนทอดที่ต้ออัน	ต้อตดตงเครือองค์การ
๑ กุ่มภินิยาตัง	แปดมี
ไล่ต้อคนขวารี	ทัวแล้ว
ผกาเจ็ดสิ่งมี	วันตะ พันนา
ตามดืบตมูทมารแกตัว	เกต้อนกตมูประจำการ

๕๕๐ โคตงรามเกียรติ์

๑ ชนไวยักษ์ถวนซัก	ประจำ เคกเฮย
ชนทามกตางประจำ	นั่งอ้อม
ชนนอกออกเดินดำ	หรวจรจวจ ไกยแฮ
ตามฉบับสัตว์รพตั้งพร้อม	พรงคงพรพรหม
๑ อินทวิชิตเข้าที่	ตั้งคู่คนธ์ ขาวนา
ทรงพิศกรำพดต้น	เสร็จแพรว
รัตโกบีนาพัน	โพกมุ่น ขญาแฮ
ล่อครุฑาเจิมภักตรแม้ว	เพศแมนซ์ไพร
๑ เสร็จสถิตยแทนแก้วรัตน	รุจี
หัดถักเกยวประจำมณ	แนบกล้อง
ปฐิตเวทคีตปศรี	สามพาด คักนา
หัดบเนตรตามแบบคอง	แนวคองบริกรรม
๑ อรุณรุ่งรามเข้าที่	ตั้งทรง เครื่องเฮย
เสร็จออกพานรพงษ์	เพียบเผ้า
ถามพิเภกโดยส่ง	ไผ่เหตุ คักแฮ
อินทวิชิตจักเข้า	คิดด้าวเราไฉน

๑ พิเภกรับตั้งแล้ว จีบกระ ดานนา
 ชบชะคาากาตะ เดชแจ้ง
 หาดนถวงเดห์พจนณะ จนนท ขยาแ่
 หวงกิจพิธีแ่ร้าง ดุ้ยงจักรวาท
 ๑ ธาตาประกาศให้ ขุนยักษ
 กุมภนิยาสุรศักดิ์ เค็กตง
 ครบเจ็ดทิวาจัก กายสิทธิ์ กงนา
 ฆ่าไปไว ชพทง พวกพนพตไกร
 ๑ ราเมศทราบเหตุสั้น ดารแด่ดง ครัดแ่
 จงเพ่งผู้ชนแขง หักหัว
 ทำตายพิธีแรง รอนุราพ ปไถยแ่
 พิเภกว่าอนุชน้าว เทียงได้เตยวองค์
 ๑ คารัดให้พระน้องปราบ ไพร
 ออย่าหมิ่นเดห์ห่อสุรมี่ มากไซ้
 ตามคิดปประสิทธิศรีร์ ส่วดีติโชค ไชยพ้อ
 พิเภกต่างตาได้ ค่างน้ำใจจร

๑ อนุชรับตำตรึง	พรพัฒน์
เปรมโปร่งดาจักรวณ	รินแผ้ว
พณตั้งศุภครพจัต	พตฤท เกรียมแฮ
ตรงเดรัจฉาทรงเครื่องแก้ว	ยาตรชนรทไชย
๑ จวบฤกษ์พระให้เค็ดอน	จัตรงค์
ให้สนั่นชนแห่งอง	ฮาจเร้า
เนนดอนจักรวาพตง	ดตไม่ เห็นแฮ
อินทรีศกกระหมวดเกล้า	มุ่นมุ่นชฎิตอง
๑ พระดักษณ ไถมนคิน้าว	ศรพรหม มาศเฮย
แผดงกุกพตมารทม	ถึงหตา
ตีบแปดมงกุฏวตม	ดาดีป ยุทธแฮ
ขุนราพเดิมเนตรว่า	หวน้องคตังแด
๑ วายบุตรปรบหัดถัย	ยวนยักษ
อินทรีศควาดักษณ	คตบถ้อย
ฮาจองค์ทงจัก	ปองยุทธ หนาฤ
เขตาชดาตเยยงหญิงด้วย	คำเชอชวยทราวม

๑ พงษ์พรหมยนิกรมีเฝ้า	หยันหยาม
ตักกระเทียมบาทถาม	ถากไค้
เจ้าข้าเกือบวายขาม	ชยาตยักษ์ ต้มฤ
หากพิเภกช่วยไ้	ว่าแล้วตั้งณรงค์
๑ พดยักค้อยุทธด้วย	พานร
กตัมกตอกประจัญกร	กวดชย
ถึงดืบค่อราญรอน	รบยักษ์ ร้อยนา
ตายคาชค่างแตกต	เคตติตณอตมาน
๑ อตุรินทร์แมลงดำครกแก้ว	เป็นไฟ
ต๋องกระบิณทรคตไษย	กตาดพน
อศนิวาศพระแมลงไ้	เกิดพิรุณเฮย
ร่วงดับกุณฑล ถึงพน	รอดด้วยเดชคร
๑ ศรตีหรีดเค็มคิตค้อง	ลูกทศ ภาติครนา
ร้ายเวทตุมหตุหมด	กตัมแก้ว
ต๋ิงจั้งอนรท	แรงมน
พระหวดด้วยศรแก้ว	โตตชนบำมาร

๑ ส่องต่างค้อยุทธกถา	กตอกกถัม
ต่างว่องต่างไวยบ	รุกบ้อง
ขุนยักษเหยียบเพลาตี	ยุทธง่า ศิลปแฮ
พระจับศรรอนคอง	ราพชนเชชวน
๑ อินทรชิตไม้ช้า	ชักศร
นาคบาศพิเศศวร	เวทไหว
พิเภกกล่าวกิจรณ	ราพแต่ พระนา
ทรงดำตรัคคัถิทธิให้	ว่องนำวระวังการ
๑ ขุนราพรายเวทแล้ว	แผดงดำตร ศรเฮย
วาสุกรีธรรคาค	คั่นฟ้า
พระลักษณณ์ถนพลายวาค	ไวยครช เกดอันแฮ
โอบฉาบคาบนาครา	ร่อนคนพถันมตาย
๑ พงษ์พรหมโกรธเกรี้ยวขบ	ชิงชน
ปฐิตพรหมมาศมหันต์	ฮักห้าว
พิเภกแนะเตือนพถัน	แผดงดำตร ไวยพอ
พระก่งศิลป์ไชยน้ำว	หน่วงไค้งคอยมตายน

๑ ชุมมารหาญเหยมร้าย	เวทผาด แผลงฮา
มาตรเลิศกตางเพหาค์	เกตุอนแกตัว
พรหมมาศพระแสงกาจ	เกิดวายุ กัดปแฮ
พิตธำตรพินาศแล้ว	แหดกลั่นพลบไพล
๑ บัดต้องเฮอร์ธำว	ทศกัศร
ศรเดี่ยบทรงงัดลัก	เดียดย้อย
คนเดี่ยบมัดเป้าชัก	ธำตรห้อน หุตุนา
อินทรีตคิตตะห้อย	เดเห็นแห่งตาย
๑ จักจิกหตบเข้า	บร กอนนา
ถาชนกชนน	ก่อเกล้า
จิ้งคว่างจักรนามม	เมฆสระ มีดนา
พัตนเหาะระเห็จเค้า	ไต่ฟ้ามามาเมือง
๑ พระไปเห็นถูกเจ้า	ตงกา
ต้นเทให้ถามโหรา	รับพร้อง
ราพหตบตั้งวงษา	จักกดับ ณรงค์เฮย
ทราบกิจทรงศรจ้อง	บ่เค็ดมคอยผดาน

๘๐ อินทรีดัด	ตุง กาเอย
ผู้พระแม่ตึงทรง	โคกพร้อง
จระจกพิชประสงค์	ไฉนกก ศรแฮ
ยักษ์ว่าดำครยักษ์ตอง	ตูกทงพตปไถย
๑ กลับกรงหวงคิมน้ำ	นมชน นนอ
นางทราบให้เสียชิต	เสร์จแก้ว
ศรหุดราพแถมณ	โทตุ้ ไต้แฮ
นางว่าคักอีกแก้ว	เพราะด้วยดีดา
๑ ทศเคียรพังสุดแคน	เคื่องนาง
โอรสเห็นระคาง	ชุ่นช้อง
อาษาออกคักพตาง	ชนกมอบ ศรแฮ
จำจิตรแข็งใจตอง	รับแก้วทุดวอน
๑ ฝากชนนิศรแต่เจ้า	ตงกา
ฝากสุวรรณกันยุมมา	มึงแก้ว
ฝากตองบิยบุตรา	แถบวิ วารแฮ
เสร์จฝากเสร์จตั้งแก้ว	อสุรเมอมาปราง

๑ ถึงสถิตยเห็นอแท่นแก้ว	แนบกัน ยุมาย
ถอนทอดหญไทยกระศัณ	โคกพร้อง
อรินราชรุกโรมรัน	พดพิ นาคินา
ตัวพี่อาวชต้อง	เจ็บบมชนมตาย
๑ กัญญมาท่าธรรว	รำพรรณ
สุรฤทธปราบธรรวธรรค	เรียบฟ้า
ไปควรควนอาตัญ	คึกมนุษย์ น้อยนอ
โอรสจกกำพร้า	พรากรไ้บิตรงค์
๑ สนมนางต่างรทเดรัว	ตถดศรี
หวิหวาดหญไทยทว	เทวดา
รำรักพระดำมี	จะคต ไชยแอ
ชตเนตรนางนองหน้า	ชบเบองบมตมต
๑ อินทวิชิตพิศภักตรพร้อม	นางใน
เดี่ยวตถดเด่นอาไโดย	พรำพร้อง
สมรโคกสัถเท่าไ	ชีพ คินฤ
กรรมจวบจำตม้อง	ทวหน้านวดอนงค

- ๑ มารครวญหวดถกถักถ้ำ จรดถ
 กาดจักรับจัดพหต ด้ร็จด้ว
 อินทวิชิตตรงดกนธ์ โสรัจสุ คณชนา
 ทรงรัตพิตราแผ้ว เครื่องพร้อมเพรางาม
- ๑ ต้มณโฑด้วราพ ไศกา ครวญนอ
 ชตนิศรถึงชตนา ร้าให้
 ห่างถกเนื่องโนมหา ชคยสืบ วงษ์เฮย
 ปรบักษ์ปองปราบไค เหตุทำวมเมอหดง
- ๑ ถกตามาคูเรศให้ พรไชย ดิทธินา
 ราพรบัสรรคไคถ เค็ดอนด้ว
 ผันผินเพ่งมาใน นัคเรศ เพ่งเฮย
 ปรางวิเชียรเจดแพรว พรากร้าง แรมตุญ
- ๑ ถวิตถึงชนกทง มารดา
 หวนรภกัญญา มา นาวน้อง
 กตบักถรจวบร้างกา ฉาบโฉบ ชงนอ
 ด้ยงให้คุดุด้ยงร้อง ร้าให้ครวญคราง

๑ โถงทึบฉายรูปแม่น	ถึงไพร
หน้าราชสีห์แปรไป	เพศม้า
เครื่องสูงโชคควนไฟ	ราพิศก ตางแฮ
พลุดินทรายกต่า	ตั้งให้รณรงค์
๑ พวกยักษ์ค้อยทศด้วย	พดพาน เระเฮย
ต่างอีกต่างเหี้ยมหาญ	หักแก้ว
พวกถึงฆ่าพวกมาร	ตายแตก ถอยแฮ
ถึงหน้ารถอสูรแก้ว	หัดบรณอดมาน
๑ พงษ์พรหมโกรธเกรี้ยวเขยว	ชักศร แผลงฮา
ถูกกระบี่ข่มพรณ	กตาดพน
พรหมมาศอระแผลงรอน	รยักษ์ ทดายแฮ
เกิดพยุหพัดถึงพน	ฝ่ากตุ้มรวมประจัญ
๑ ราพิโรธแผลงธำครคอง	ซงคตักษณ เป้าเฮย
ศรหลุดทรงแผลงยักษ์	คว่าหน้า
อสูรเป้าธำครคตอนชัก	หลุดเดียบ เพดาแฮ
พระตักษณเหี้ยมบ่าคว่า	เกษได้ โบายมาร

๑ อสุรินทรมุขกว้าง จักรไป
 พระปราบจักรพลไพลย แหกแก้ว
 มารพริ่นเหาะลับใน เมฆอาน เวทเอย
 เค็ดอนลำตรพิรุณแคตว คกค้องถึงมตาย
 ๑ พระถามพิเภกด้วย คาสณน
 ลำตรคกค้องห้าฝน เฟื่องร้าย
 รณราพตะจักกต กอบเดห์ ในฤ
 ไหววามารหถานผ่าย อดบชนเมฆิน
 ๑ ทราบทรงพลายวาคค้อง อินทระ ชิตสา
 กระบัพน โผนผตะ รอดม้วย
 พรหมมาศพระยภจะ แผลงอก ครึงแ
 พิเภกทลห้ามด้วย อสุรได้พรพรหม
 ๑ แม่เคียรชาดคกค้อง ดินพถัน
 เพ็งเกิดไฟกัถบ โดกใหม่
 พานรัตนรับเคียรมน ม้อย พรหมแ
 พระสั่งองคคให้ ตู่ท้าวชาดา

๑ หาดานอินทรหะตุไ้ พรหมประทาน พานเฮย
กระบี่กัณฑ์พระแมตงผตัญ ราชแต้ว

ขาดกรขาดเคียรมาร กระเด็นจาก กายแฮ
องคตเชิญพานแก้ว รั้งเกล้าไ้ถววย

๑ อับศรเทศ์ชรั้ง อวยพร พระเฮย
เด็กทพน้ำเคียรจร ดูเฝ้า

เคียรยักษกตอกเนตรหตอน หตอกเด็ก ชนงแฮ
รามว่ามารพาดเค้า ชั่วแต่ด้วยคนอง

๑ ไฉนเคียรราชักตั้ง เคียรพยศ

โหรว่าทรงผตัญหมต ทราบเกล้า

พระครัดตั้งองคต เหาะเซด เคียรฮา

พรหมมาศพระแมตงเข้า เข่นมต่างเคียรดูญ

๑ พตมารเหลื่อม้วยกัณฑ์ กรุงทูล ท้าวณา

ทศภักตทราบโคกพล เทวศไ้

จัดพตพยุหุยร ยาศรจักร วาพแฮ

เห็นศพโอรตไ้ ยกชนตักครวญ

๑ ปากหนึ่งว่าตูกถ้ำ	ภารณ รงค์เอย
ต้องว่าปราบเทพบน	ภพฟ้า
ถามว่าศุขทุกขักรรมด	เคยร่วม คิดนอ
ดีว่าสุดฤทธิชัยวกถ้ำ	กตัมพัมณษย์รอน
๑ ห้าหกกว่าศาสตราเจ้า	ต้องศรี
แดงเค็กต้องคราวมี	เดชก้อง
เจ็ดว่าเสร็จไฟรี	จักเค็ก ถวัญนา
แปดว่าพิเภกพร้อง	พรา้งแจ้งคึกผดาม
๑ เก้าว่าเจ้าดิมสัน	เคียรขาด สุนยเฮย
กรจากกายนอนอนนาค	แนบพน
สิบว่าสู่มาศราช	โนนเวศน์ เวียงแฮ
ท้าวทอดศัพยอมส่อน	เสร็จชนรตสุวรรณ์
๑ ทศเคียรตั้งให้เด็ก	กตัมตง กาเฮย
โดยด้วนเร่งจตุรงค์	รับแคตัว
ถูกรุงยกศัพองค์	เขารต ราชเฮย
ขึ้นสู่ปราสาทแก้ว	อสุรแจ้งยุบตนาง

๘๑ มณโฑอรรคเรศทั้ง สะโກ້นาง
 ทรายขาวอินทรีชิตวาง ชัฟแต้ว
 รัตนทฤไทรพตาง ดัถาศ
 ชันธุ์ปราสาทแก้ว แห่งท้าวทศเคียร
 ๑ ถึงสถิตยที่โกศศพ อสุรี
 พิศดัดอินทรีย เด็ดดยอย
 เคียรกรห่อนจกมี คัดกับ กายนา
 ดองกันกำสรดสร้อย โคกดินแดน
 ๑ นางมณโฑว่าไอ้ เขารด แม่เอย
 หม่อมมิตรทุกทิศหมด ปราบได้
 เวรใดควนเค็ดปดต ปดิดชีพ พ่อเอย
 กายแม่หมายมอบให้ แก่เจ้าเฝ้า
 ๑ กนิษฐาว่าอกไอ้ บดิศร
 เรื่องฤทธิ์เดชกำจร จบหล้า
 ฤาควรพ่ายมนุษย์ปร บัณฑิตพ มตายเอย
 พระสัดัดสตะข้า บาททั้งสองดโนย

๑ สองนารีรำไห้	จนสดบ ดงเขย
ปางปิ่นอสุรภาพ	ผ่านเผ้า
กรรแสงสุดแรงซบ	ภักตวันึง แน่นา
ฝ้ายพวงกำนันเถ้า	แก้แสร้ง ไศกศัตย์
๑ ท้าวนางต่างดวนเข้า	ขย่งาน นวดเขย
ชะโถมถบด้นรชาร	สนั่น
ทวองค์พระจอมมาร	กับนาฏ ดองนา
ถ้ามกระษัตริย์กตบัพณ	ดัดดั่งดำรงองค์
๑ มณโฑกตบรำร้อ	รำพรพรรณ
ถึงพระโอรสอัน	มอดม้วย
ข้าพบ่บ่ควรรบร	ไต่ยจาก แม่เตย
เป็นเหตุณด้วย	ชนกเจ้าโหดหรง
๑ เชือกนิฐนาฏพร้อง	พจนา
แดนเด่นหันทด้า	คดงไค้
พามาอยู่ตงกา	กตก่อ เพตงเฮย
เฉกชักประกบให้	ด่มด้างเมืองมาร

๑ เกิดการรณยุทธด้วย	รามลักษณ
ราญรุกบุกหาญหัก	รบเร้า
ผจญทัพพระตู่รัก	จากอก แม่เอย
พระจะเอาโดยเจ้า	ดักนัยถุม
๑ ยี่สิบโศครสถับถ้อย	เทวี
ดาบเคียดดั่งอศค	คตอกหน้า
หมายมาทพิฆาตดี	ดาเค็ด สวาสดินา
จับพระขรรค์คมกล้า	เด็จทองพระโรงคัต
๑ บรรพาสัณหาทก้อง	โกตา หตเฮย
เหวยด้าอสุรเสนา	เหต่าน
เร็วเร่งจัดโยธา	ขบวนยาตร
กูจะรับตาศัถ	บันเกต้าด้า
๑ ปวงยักษยถราชคั่น	จักผจญ นางนา
เปาวนาสุรมาร	มาศย์ไท
เห็นราพบหาญทาน	ราเมศ ได้นัย
ทราบตระหนักพระจักได้	เผด็จจ้าวตงกา

๑ แม้วานางม้วยจัก	ได้อ้นงค์ ไदनอ
ถวายพระหริวงษ์ทรง	จักรแก้ว
พงษ์กษัตริย์ปกตปตง	ชวตร หมดเฮย
ตำริหัดงนแด้ว	เมียงถ้อยทุดแดง
๑ ชึ่งพระองค์จกมต่าง	นางววย ชพญา
ใช้ดไนยจักกตาย	กตัมพน
ไครโตกยหัวทงหตาย	จักติ เตียนแฮ
พระอย่าตรีแต่คน	ชอบชงจิงควร
๑ ชันศรีเสาวตักษณตา	เติศตมร นฤ
งามย้งนางอัมคร	หกฟ้า
ควรเปนปิ่นนิกร	ดนมนาฏ
ชพระเกียรติเกริกหตา	แหต่งตัวแดนอสูร
๑ พังทตฐญธ่ร้างคั่น	หวนคิด
กามป่วนกวนกามพิศม์	ผ่าวร้อน
ขรรค์คกตจไครปติ	จากหัดถ์ ท่านนา
แรงรักชกจิครย่อน	กตัมกตัมมรึง

๑ มหิธรสูตรเคจ้	บุรี ราพฤ
แกว่งหอกเกิดอค์นี้	โชติแพรว
ชวของค้อรรคเทพี	กับสุณี ส่าแฮ
ปลงศัพพะตูกแก้ว	กันเศร้ากรรแดง
๑ เสร็จเฝ้าเอวรสเจ้า	จอมพหิต มารเอย
จวนจวนพระสุริยน	ดับไม้
กตบั้งตั้งเศวรมพต	จักยาตร ยุทธแฮ
อำมาตย์รบพจน์ไท	เพียบพนพดาก
๑ ดิบขุนกองนำให้	ควบคุม พดเฮย
ครบสิบกองลำตรกุ่ม	ทุกผู้
ตีบรรดะไนยจุม	พดราพ
เปนนัพนันค่อต	เค็กเดียนตบดยอน
๑ โยธดีให้ดำต้วน	ชำนาญ ยุทธนอ
เคยสู้คู่ศักหาญ	ฮักหัว
ราชรถดั่งการ	ประทมเทียบ เกยแฮ
พร้อมพหิตพดท่าท้าว	แทคย์เจ้าเลดีจจร

๑ ราชครูสุเรศวรเจ้า	ธานีพร
สถิตยแทนผมณวิต	เทศให้
ถึงกุ่มภกรรัฐอิน	ทวิชิต
ชตเนตรนงเนตรไท	สุดแก่นแสนศัตย์
๑ ตรีการยุทไผ่ได้	นิทรา เถยนา
จวบสุริยาภา	ผ่องแผ้ว
เต็จตั้งต้นนาถา	ร้อ องค์เฮย
ทรงลำตรครบหัดถั่ว	ยาตรชนเกยไชย
๑ สถิตยเห็นอราชรถแก้ว	แกมกาญจน์
ศตยคตินกรมาร	จากด้าว
โอรสสืบรชชาญ	เชิงรบ
เถด็จรณารกท้าว	ชิราชผู้บิคุรงค์
๑ เคนพดคดทุ่งทอง	ต้นามรบ
ครว้ตั้งเสนาสงบ	ทัพคง
ในที่ครุรนามสบ	คำหรับ ยุทธแป
คอยทำอมิตรทั้ง	พี่น้องมาผจญ

๕๗๐ โคตงรามเกียรติ์

๗๒ ๑ ปางพระพิศณุแก้ว	กตางตง ครามแฮ
คัมภีร์มธตรงทรง	เครื่องคัน
ออกอาศน์มาตยการคง	ขนานนอบ เผ้าแฮ
งามสง่าหาเปรียบพัน	ที่เขมเอาเทียม
๑๐ สดับเสียงสนั่นก้อง	โกตา หตเฮย
คำวิธถามโหรา	รอบรู้
พิเภกพิจารณา	ตระหนัก ส่นองแฮ
๕ นทพศกักรผู้	ฟ้าขุนพล
๑ พระกฤษณวิเศษได้	สดับพจน พิเภกเฮย
ตั้งเทียบโยธาทศ	ทวหน้า
สุครีพรีบประนค	นอบกตาด ไคตแฮ
จัดพยุหอินทรีดำ	กตาดกตุมเกิดอนต์นาม
๑ ปางท้าวเทเวศเจ้า	จอมมัมม์ วานเฮย
ระหัดเหตุนริษ	จักร้า
ตั้งเวศณกรรมชก	ไชยรต รัมเฮย
ถวายพระทรงครุฑ	เด็จผู้ คักมาร

๑ วิศณุกรรมกัมเมษ	กรประนต ฉาเฮย
พารกระเห็จดม	แต่นคว้าง
ดินรพเทพยขึ้นชม	ว่องชนะ มารแฮ
แต่ดงเหตชะเยศอ้าง	เอิกอฮัมพร
๑ ประทับเกยทตกิจอ้าง	นามอินทร์ ถวายเฮย
ทรงทราบราฟไพริน	ฤทธแก้ตัว
พระศดับเวงทรงยนิ	ดีประภาษ
ขอบจิครอมรินทร์แล้ว	เทพยหอมทุดเด่นอ
๑ ปางปิ่นเทเวศ์ผู้	ศักยเกษ
แต่แซ่เตียงประจักษ์	ว่าแพ
ครองนนิมตรตระหนัก	ชนะแน่ พระเฮย
พระศดับยนิค้แท้	เทพเจ้าดาจร
๑ ปางพระหวิรักษทง	กนิษฐา
ตรงสหัสธารา	ลูปได้
สุคนธ์เฝ้าเจ้าอดชัตติยา	ภรณ์เพริศ พรายแฮ
ทรงรถเล็กทพิไล	ทัพเจ้าตงกา

๑ ทศกัณฐ์เพ่งทัพตง	ต่อสู้
แสนตงตงอศค	จ่อจิม
บริภาศพระจักร	โดยโกรธ
พระคอบพตางทางยิม	ยั่วเข้าพระยามาง
๑ พระยายักษ์ ยิงกริ้ว	โกรธตรัส เกริกเฮย
คงจะเห็นเดชณัด	คาบณ
ตั้งพวกพหัตริ	รับรบ เร็วแซ
นายทัพแกว่งคทา	หัตถ์ให้พดทลง
๑ ยักษ์ คัดงหตบแถว	เตยแทง
แทคยบ่อทานทนแรง	วันฉ้าย
ตีบชนชั้นเคืองแดง	เดชโคด ทยานแฮ
คักระบิกระบิณยาย	แยกค่อนคั่นหัน
๑ นิตชนนิตเอกทง	เกยร
ทวิพิศมายุรภูต	พิศมตา
สุรเด่นสุรกายหนน	วาหุ โรมเฮย
อภิมหิตถวิกรรธา	เกสรสร้อยมาตา

๑ เห็นยักษ์ยู่ทแยงกระ	บินยัม ย่นเฮย
ต่างโกรทต่างโตดรับ	รบไว้
ยักษ์ คีกระบีณ	ถึงจุด กระชากแฮ
หวดอสูรตีให้	ซัพม่วยกับมือ
๑ ตีบรทเห็นรบสู้	ตีบซุน เคื่องแฮ
โตดได้ตีบถึงหมน	มั่งต้าง
สุครีพหนุมานผดุน	ผดักกรถ
องคตนิจนคว้าง	ไขว่กันกันมาร
๑ ตีบรทตีบราพร้อง	ทำท่าย
กุตีปราบคักหตาย	ตีบคร่ง
อัมรินทร์สุรยศพาย	เพลิงเพลิง ภูแฮ
เอนชาติเตรณาทง	ดีตักไณ
๑ ทหารหริรักษทง	ดีวา นรเฮย
ยินยักษยกกายา	หยิงฮ้าง
ต่างโกรทต่างผดองฮา	นุภาพรบ รอนญแฮ
นายและนายไถ่มต้าง	ซัพตันลือสูร

๑ หกรถพิโรธเร้า	รถผจญ
นิตราชญาณรศุคณฐ์	โคตคว้าง
ชามภูวราชพิมล	พานเรศ ชมภูษ
อภิวินศุคคังว้าง	หกเงอรลไทรม
๑ หกทหารผจญขัณฑ์	หกยักษ
คักระทงรถทศภักตร	กตัมแกตัง
ฉกขานึกแซนหัก	คอรภาพ หกแฮ
โยนลัศเศียรแส้ว	เยาะเย้ยหยาบหยาม
๑ ทศเศียรเห็นมอดต้น	สืบรก พิโรชเยย
คว่างพระแสงจักรกรวด	กรวดเปรี๊ยะ
พระกฤษณก่งศรัชด	หัตถ์ผาด แผลงแฮ
ศรัชจจักรเกดียง	กตาดต่างเหล่าอสูร
๑ สืบเศียรเดี่ยจักรข่า	เดี่ยพหต หุนเฮย
แผลงตำตรแสนกว่ารณ	รถด้อม
พระศรัภพจอมพด	แผลงผาด ศรัแฮ
ศรัภพหมดยับพร้อม	กระบพนักนเปน

๑ รกหักยักษคกกรว	โกธรา
พระหัตถ์จับดาตรา	ดิบเก้า
หัตถ์หนึ่งหักกรว	เมศมุง มตังแฮ
รามลักษณชักรเข้า	รับบ้องมัดมาร
๑ ต่างพันต่างฟาดน้ำว	หนองประชิด กันแฮ
ถันถันถันถันถัน	ตักถ้อง
พระรามแดงฤทธิ	วันราพ ถตาเฮย
ข้าตอดแดงครค้อง	อกเจ้าจอมอสูร
๑ ทศเคียวจับแถบด้าน	พิศม์ศร
ร่ายพระเวทบวร	กตณแกถว
ศรกลบชัยบถอน	ถอยหลุด
จวนคำชาเด็กแกถว	คตาศเมือเมืองมาร
๑ ฝ่ายพระทรงครุฑครน	ทศภักตร
พานเด็กพหุยักษ	ยับฝ้าย
พระเดด็จกับพระลักษณ	เถลิงอาศน์ อินทรเอย
พร้อมกระบี่นกรย่าย	ยกเข้าค่ายคิน

๑ ไช้สังสารท้าวยักษ์	ยี่สิบ กรเษย
เนาอาคันธเนศพรวิบ	พว้างพร้อย
คราวรบ่นอบอับ	ออกชื่อ บุศรนา
ถูกหมดหาดน้องน้อย	จิตร ไช้อกกุ
๑ นังครินอนคริแก้ว	เต็งเห็น
สหายรักปางคาตเปน	ช่วยได้
เรียบดำนลื้อขอเชิญ	แต่ทศ คมแป
ทศสหายไท้	ถนัดวปางคาต
๑ มุลพถำกำเวบร้าย	แรงฤทธิ์
ทรวาถักษณตวิศ	ซันแคน
เหม่เหม่ปัจจามิตร	ประมาท กุญา
กจะจับขยแมน	หมื่นเหต็อบยง
๑ ครีถ์แก้วดัดดาชน	สู่พระ พิเอย
ทศเหตุสหัสสะเคชะ	ท่านไท้
คามดาร์เต็จดังองจะ	ตาจาก เชษฐแป
ช่วยเพื่อนชัศพรได้	โปรดข้าบาทงษ์

๘๓ เชษฐดัมจักเตจจด้วย อนุชา
 ตั้งมาคยเตรียมโยธา เทียบไว้
 เตจจชนตั้งณมคตา ไคถกับ ท่านเฮย
 ครีตเตจจป็นราฟไท่ สติคยห้องมณพัตน์
 ๑ ครันอรุณไฟโรจเจ้า จอมมาร สองเฮย
 คัมมณตังตงน่าน ผ่องแผ้ว
 ทรงรพรพอถังการ กอบยุทธ
 นานะกจิตรแพ้ว เพริศพร้อมเพราแต่ง
 ๑ แต่งองค์เตจจเชษฐไท่ กุมคทา เพชรเฮย
 อุปราชกุมหอกมทา มหิทธิหา
 อุปราชต่างตงา ทรงรถ รยับแ
 รกป็นปางคาตท้าว เทียบพร้อมพินดา
 ๑ ห้าวร้อยเยาวเรศถ้วน งอนจวิต
 งามธาดาตอพิศ ภาครพรม
 บำเรอราชกมตคิต พิฆาฏคิก ตัดกนา
 พันภักตรเอนโษษฐัยม ยิงเย้ายวนท์

๑ ดีพันธุ์ทราขดำ	เทียมรถ ใหญ่เอย
มารขับโตมรจรด	จับจ้อง
รถมดพดาคช	ดีหลี คู่แผ
เกรียงเกริกแสะตำรร้อง	รำนร้าวเริงพด
๑ พอดตศุภฤกษ์ให้	เดินทัพ พยุหเอย
เตียงให้แควรถของสตับ	ถนอช
ขวัชปถิวถัวถมอับ	อากาศ กตบแผ
พดเพียบพนคุดอ	ควนเจ้าตงก่า
๑ จอมมหาอุปราชให้	พลยับ ยิงเอย
เผ้าเชฐเชฐประทับ	อัยถ่า
จักนำทศกรรฐรับ	เด็คจตุ์ กรงแผ
ทูตเด็วจตาจอมหล้า	รับชนรทมณ
๑ ขตุ์รับรถเข้า	ดงกา
ทศภักตรทราบเด็คจมา	รับไท้
เชษฐสถิตยพระโรงปรา	ไต้ศุข ทุกข์แผ
อุปราชว่าอมิตรไชร	ชาติเชื่อนามไฉน

๑ ทศเคียวไพพจน์แจ้ง รามลักษณะ สองฤ
ศรดิษฐ์ฤทษณายักษ์ ญาติม้วย
เป็นบุตรทรรฐรัก ษายุทธ ยาแ
คุมหมู่ถึงกอบด้วย เดชกดำกำยำ
๑ มุถพดำทราบแผดกรวด โกรธา สนั่นเอย
ต้องมนุษย์กับปวงสวามิฉันได้
บัดนี้เชษฐเสด็จมา สถิตยนอก กรุงแ
เชิญท่านออกมารับไว้ ช่วยรื้อการณรงค์
๑ จอมตงกาขี้มั่วแล้ว ดิบโษษฐ์ สรวตเอย
คบหัดถ้เหิมดุจโดด ถิ่นฟ้า
ชวนสหายมุ่งปราโมทย์ เสด็จจรล รับแ
รกรถถึงมิช้า ตั้งให้หยุดพล
๑ ภูวดลสองแทคย์ท้าว เสด็จจัดง รถแ
รับนบเชษฐาทรง ชักไ้
ทศภักตรกต่างคึกทง จบข่าว อรินทร์เอย
พดางนบมารรถเชิญให้ เสด็จเข้าในนคร

๑ อติศรัทธหัตถ์เคชเคน	คึกขาน
นิธมนุชย์หาญ	ผู้ร่อน
เฉกสัตว์ตักแตนคณาน	คณอกอศ น้นอ
ตัวพจกัรบค้อน	แต่ด้วยพริบตา
๑ สันทนาพตางตั้งให้	เดินนิกร พดเอย
รับตั้งถกานกร	คังชว่อง
ทศภักตรับจร	นำเชษ สุาแซ
เห็นรชเชษฐจักคอง	คิตชัมทวารวัง
๑ ศรตั้งพลเร่งรือ	ปราการ เมืองแซ
ปราบเรียบแต่ดำราญ	วันพร้อม
จอมราชเป็นปางคาต	เสด็จจร ธิบแซ
รทอุ้งในน้อม	นมัสทำวฤทธรรษ
๑ ทศกรรฐนำเชษฐให้	ถึงตนาม พตานเอย
เรียบรทเทียบเกยตาม	หัตถ์แต้ว
อิศรราชกระษัตริย์ตาม	เสด็จสู่ พระโรงแซ
ถึงสถิตยอาศน์แล้ว	ผ่องพร้อมเสนา

๑ จอมตงกาเรือกตง ไชยบาน เดวเยย
 ปวงนาฏบาเรอชาน ชับน้อม
 ตามกระษัตริย์สุดดำราญ เดวค่าง เพดินแะ
 ยตแน่งนางรำต้อม เดห์แม่นนางส่ววรรค์
 ๑ กำนัถวิเศศเดยง กองทัพ นอกเยย
 หมูเด่าโคควายกับ เครื่องแกด้ม
 พตมารนังกินจับ จอกค้ม สุ่มาเย
 เมหาหยอกนางออกแค้น คิดกถำคองเดย
 ๑ เดวีจเดวสหัสเศษท้าว ปราไสย อนุชเยย
 เขอมิ่งมณโฑหฤไทย โศกเศร้า
 ถึงตูกซึ่งบรรไถย เดยเดห์ คักแซ
 การคักออย่าทุกขเจ้า พันจกมถาญ
 ๑ ภูบาตศัภักครน้อม ทูลส่งอง
 คุณยั้งคุณควรรคอง ครอบฟ้า
 สหัสเศษม่งเหิมคอง นิกแต่ ชนะเย
 พตางเร่งนายทัพกถำ กตน์ให้เดรียมพด

๑ บัดดกนายทัพทั้ง	ต้องนคร
รับตั้งรับจัดนิกร	กาจากดำ
จัดตั้งรับต่างบทจร	จรดบาท ทูลเอย
ตามกระษัตริย์ทราบบิขำ	เดด็จห้องสนานชด
๑ ทรงสุคนธ์เจ้าสดอชอัน	สนับเพลา ทรงเอย
ภูษิตนถององค์เนตา	เด็จพร้อม
เจ้าทรงมงกุฎเนา	วรคินเพริศ พรายแฮ
ทรงพระแสงดาครคตอย	สถิตเยบองรดา
๑ รถมหาอุปราชเจ้า	ไธสวรวิทย์ มารเอย
เทียมคชสีห์ผกผัน	แผ่นฟ้า
รถถัดจัดเทียมสัตว์	สัตว์ราช ผยองแฮ
เทียมรถหึงเลือกดำ	กตณพร้อมสัตว์
๑ จรตัวรับพยุหพันธ์	พระนคร
ทศภักตรเดิมจักร	รบเร้า
ท้าวสหคตเดชอน	โทษรับ เคราะห์แฮ
คาตเหตุประจวบเค้า	นิมิตรฟ้าคนองสาย

๑	เลี้ยงถมพุก้อง	กักเลี้ยง
	ฟ้าแถบดานสายเนียง	ฉ่าฟ้า
	ผ่างอนรณิศรเนียง	คตอดผ่า
	คังตันทศกรรฐ์ว่า	หวนด้วยเลี้ยงคัง
๑	อึ้งหลังดหัดเคชท้าว	เหตยวมา เห็นเอย
	เอะเหตุจอมตงกา	เคระหรัย
	พลางบอกแก่นุชา	เชิญกลับ กรงแะ
	การคักนดเคียวค้าย	มฤคคู่พยัคฆ์
๑	จม่มนคัณั่ว	หญไทย เทอญนา
	ไ่ว่พักบสหายไป	รบเร้า
	จักผดามุหม่อรินทร ไภย	พถนพ่าย พังแะ
	ทศภักตรพั้งนอบเกล้า	กต้าวเออนคุณเฉดย
๑	ไคเถยจักเบรียบท้าว	การุณ ชำนอ
	คุณยังคุณพระคุณ	คู้ฟ้า
	ทูตพลางตั้งพลหนุน	คินกถับ วังเฮย
	รณเว้งรณมิช้ำ	เล็ดจเข้าธานี

๘๔ ภูมิณัฏกตรท้าว ทศนา
 เห็นทศกัศรดา ดับไ้
 ดำรัสเร่งโยธา ด้องทัพ รับแะ
 ถึงสมรภูมิให้ ให้พร้อมพดทง
 ๑ ปางองค์จักกฤษณดา ฤทธา
 เด็ดจ้ออกเฒ่าพา นเรศพร้อม
 ทรงดัดบับท โกธา หตให้ คักแะ
 ถามพิเภกพด้น้อม นบแก้วทูลดอง
 ๑ คือด้องอสูรร้าย เรืองกระบะ
 มฤตดำดหัดเคชะ พิน้อง
 เปนมิตรทศกัศมณะ มาช่วย คักแะ
 ด้องทัพเรืองฤทธดอง เด็ดจู้ คักโกษย
 ๑ ภาวไยราเมศแจ้ง เหตุชด
 พด้นตั้งสุครีพจัด ทัพแก้ว
 เด็ดจู้ตรงแ่งองค์กระบด เด็ดจู้ เกยแะ
 ด้องราชทรงรถแก้ว ผ่องพร้อมภักตรา

๑ เสนานาเนกน้อม	ถวายไชย
เบิกโให้เดินพดไกร	เกริกกต่ำ
ถับถั่งที่แดนใน	ต๋นามยุทธ นาแฮ
ปวงหม่พานรว่า	วุ่นพร้อมแต่ไป
๑ ตกใจเห็นรูปเจ้า	ปางคาต เคิบแฮ
ถึงต่างถึงถนถาน	ว้างซ้อง
คงเหต้อแต่ทหาร	ดิบแปด มงกุฎเฮย
จักรกฤษณ์ให้ตากถามน้อง	นารถให้ทศกรรฐ
๑ พัดนพิเภกนบเกล้า	บังคม ทดเฮย
พันภักตรรับพรพรหม	ประสิทธิ์ไว้
คักเห็นยอมนิยม	ชยาคคั่น หน้หนา
ทรงฤทธิทราบตรัสให้	อนชเค้าตามพด
๑ บัดดลพระตักษณทง	พานร นายเฮย
รับตั้งรับชอกซอน	ต่างคั่น
คามแนวโชดถึงขร	ชานก่ กั้นแฮ
ถึงต่างถึงคอดคั่น	ว้างซ้องกรมา

๑ อิศราพันภักตรแค้น	ทศกรรฐ
เห็นมนุษย์คุมพตขันธ์	เท่าก้อย
โกธราดังพดพตน์	คั่นกตบ กรุงแ
อุปราชทราบรบคต้อย	นบแผ่นเรนธูรย์
๑ พตน์ทว่าเชษฐไค้	พรพรหม
จึ่งหม่อรินนิยม	พ่ายพร้อม
พันภักตรชนชมตม	เหตคึง ทนงนา
พตางดังอนุชอ้อม	ไถ่ต่างดังพด
๑ บัดคตอุปราชค่อน	ทัพमार
กรไถ่ถึงตณถาน	ลาด
พบพระดักษณรับคตณ	ค่านบ นบแ
คตยชลาดทวนชกษ	กตบหน้ารับผจญ
๑ บัดคตอุปราชไค้	เห็นมนุษย์ สง่าแ
คุมหม่ถึงทงหยุด	อยู่ถ้า
ขตุรแกว่งอาวุธ	ควาตเร่ง พตเฮย
มารต่างคนเกรี้ยวกต่า	ไถ่กตุมคตถึง

๑ ถึงซึ่งนุคยักษยง	ทชยบ
ยักษัพตาดเศียททพ	แตกม้วย
นายทหารยักษัออกรบ	ทหารใหญ่ ถึงแฮ
ถึงจับยักษัฟาดด้วย	เดชเหยมเหมณรงค์
๑ บัดองค์อุปราชได้	เห็นทหาร พิณาค์เฮย
แสนโกรธดุจเพลิงกาฬ	กำฟ้า
จับหอกพุ่งบันดาต	ดลฤก พระลักษณแฮ
ปวงหมู่พารว้า	วิ่งกนทันการ
๑ หนุมานหมุนวงเข้า	โอบองค์ พระลักษณเฮย
นุคหอกกดอกเกรงทรง	เจ็บจ้อง
ยอกรอ่านมนต์ปลง	ใจเป่า คดอดแฮ
หอกเลือนจากองค์น้อง	นารถไถ่อดาร
๑ หนุมานทูลจักอ้าง	อาษา
พถันนิมิตรกายา	ใหญ่หัว
เชิญราชสู่นาคตา	รับรบ ยักษัแฮ
พระลักษณทรงศรน้ำว	สนั่นก้องโตไก

๑ ศรไชยผจญรทเจ้า	จอมยุทธ์
ยุทธ์ โกรธพถันจับจักร	คว่างคว่าง
จักรเวียนรอบพระตักษณ	พถันเหี้ยว ศรแฮ
ผจญจักรเหตกเตยต่าง	ไพร่พ่นพถพถัน
๑ กุมภันท์อุปราชแก่น	ชยาดใจ
มานะโตดหักไศด	ท่มร่า
พระตักษณต้นศรไชย	ผจญชีพ ยักษ์แฮ
อุปราชมอดมิช่า	เทพช้องถวายพร
๑ พระตักษณจรรจงไพร่พร้อม	พถัน
รับสู้จักรพถัน	หนบเกด้า
ทุดเหตุแต่ทรงธรรม	ทราบเดี๋ยจ เกษมแฮ
พถันพิเภกคณเข้า	หนบยอมทุดการ
๑ ขุนमारพนักตรน	มคทา วิเศษแฮ
ทราบเหตุจกรับมา	ประชิดใกล้
จงโปรดหนุนมานอา	ษาहतอก ยักษ์เฮย
ชิงคทาจึงได้	แต่เบองมรรคา

- ๑ ยักษ์ทรมานหงส์เลี้ยง ถึงปลด
 ตรีศูรียกถึงเนารถ แพบท่าย
 ถึงทำไศกกำสรด พตน์ตรีศูรี ถามแผล
 ถึงเลี้ยงทูตยักษ์ย่าย ทุกซัดด้วยญาคิวงษ์
- ๑ ยักษ์งัดหงส์ตั้งขึ้น พตน์กร
 ฝิระจับพวงพานร ออย่าต่าง
 ถึงตวงกล่าววิงวอน ขอบดาคร ถือแผล
 ยักษ์บ่ยดกลออ้าง อิมถอยวานร
- ๑ ภูรยยอมตั้งให้ คทาอุช วิเศษแผล
 ถึงรับโสมนัสสุด ถึงมั่น
 ดำริห์ไคร่ยงยุทธ โดยเดช คทาแผล
 คิถยั้งอายปองแก่น จักจ้องมีตประจาน
- ๑ หนุมานถ่มคิดด้วย ถ่มกต ตรีภักแผล
 พถางหนบหัดถ์เพียงบน คีระถั่ว
 ร้าพึงร่ายอิทธิมนต์ ปดงจิตร รังบ่เฮย
 นิมิตรรูปเคิบถั่ว ถั่นด้วยเดชา

๘๕ วายูบุตรแปลงรูปแม่น พรหมมาร
 ๑ ภักตร์ดีแปดกรทยาน เยี่ยมฟ้า
 โถมถีบปั่นปางตาด รกหัก
 ปวงนาคำนำถ้ว วังคนขวัญหนี
 ๑ อสุรคกรถถัม โตถถัน
 นางค่างนางพิตวัน หวัดแจ้ว
 จอมมารพบถึงฉกรรจ์ พตางควาด
 อุเหม่ถวงเราถ้ว ถัดบู้ดถุมพิพ
 ๑ ชนกระบิบทรเยาะว่าแอ้อ อสุรา
 จักไควคั่นคทา เร่งไหว้
 ถถถพตางถถถถถถถ โดยเดช
 หักคทาโยนให้ เณพหน้าพระยามาร
 ๑ ภูบาลบพิตรเจ้า จอมยักษ์
 เห็นคทาเพ็ชรหัก ยิงเศร่า
 ถถถถถถถถถถถถถ ถถถถถ
 พตางเร่งพตรมเข้า ถัดถ่มพานร

๑ แปลกควายบุศตรตัน	คัค
เนกพยัคฆ์จับมฤค	ชน
พตมารพ่ายกตบธีก	โอบได้
ถึงฉีกแซนชาตบ	ยักษม้วยหมตตง
๑ องค์หักเคหะเจ้า	ปางคาต
หมดรทหมดพตมาร	มอดม้วย
โกรธาจับศรทยาน	หมายม่ง
เสร็จเลี้ยงแฝดงไปด้วย	เดชคนเลี้ยงคนอง
๑ ศรของควายบุศตรถวน	ชน
ถึงหอนระคายสกัน	กตบเข้า
ถอนหักถกถนจน	ยับยอย
พัตนแผ่นโผนโจนเข้า	ชุดักมภัน
๑ ตองยันตองแย่งย่อน	ยุคยง
ยักษหวดศรถกตง	แทบถม
ถึงกับไถถนยง	อาวธ
นุดกับยักษเลือกถม	กตอกถันธำตรา

- ๑ ขลุ่ยระนาดทุ้มขลุ่ยของ ขยาดเหิงา
 หอนขลุ่ยมานะเมา มั่งมั่งต่าง
 แผลงเดชหักภูเขา ขะจายดิน
 ครอบหัดถอหินง้าง ทุมท่งพานรินทร์
- ๑ ขนกระป็นทรหัดพ้อดอ ดอบชก
 ยักษ์พาดดิงเหียบบอ กแอ่นเอียว
 เขาหางมัดเวียนวก คัดแน่น
 ยักษ์ชัยบกายเดี่ยว ยิงคังคังคน
- ๑ บัดคณพานเรศร์แต่ร้าง เค็กหาง
 ยาวหย่อนเหาะมาพดาง รับเฝ้า
 ขอทหารช่วยหยอกนาง เมียยักษ์
 ราเมศ์ทรงโปรดเกล้า ตั้งให้ถึงรคม
- ๑ ดิงบังคมต่างพร้อม พัดนมา
 ถึงทิมคอดุรา ราพร้าย
 ปวงดิงได้กัทยา หยอกยัว
 นุดกว่าแขนขวาซ้าย สอดด้วมรับขวัญ

- ๑ กำนันถรรณเนตรแก้ว นวดกาย
 ถึงหยอกหยอกเขาระหยาบ อย่างตื้อ
 อังจิตจิตใจาย จ้าอด
 ทุกคำทำเด่นท้อ ไตรกแท้ตุดทน
 ๑ คดตองพันเนตรท้าว ทศนา
 ถึงหยอกหยอกกัทยา ยิ่งร้อน
 ตุดอวยตุดวิชา ตุดเถให้
 โดยโกรพพันควาตอง เกริกพนพสุธา
 ๑ บัดวายุบุตรจ้อง จับศรี
 แผลงเดชคุไกรดีห์ เยี่ยมถา
 โถมจับเกษอสุรี จริแกว่ง
 คัดหินพันเคียรหา ยักขรายวายนม
 ๑ เถรีจผญเตรีจฆ่าเจ้า ปางตาด
 เทพยต่างโปรยผกากาญจน์ เกริกฟ้า
 บุตรทมแก้วนทหาร ภาซื่อ
 เหาะต้วนมามิช้า เร่งเฝ้าจักร

๑ ทอดคตไต้วี่จั้งถ้าง	มารทมพิพ
ทรงคักคัชมเดชกระบิรินทร์	ไชน้อย
พถางครัดตั้งพานรินทร์	สุครีพ
เด็กเร้งทัพคตาคต้อย	เดด็จเข้าพลับพลา
๑ อตุราคอยเหตุแจ้ง	จรรจรต
รับตั้งกาพถัน	นบเกล้า
ถถถถถถถถถถถถถถ	ไถยถ่วง
ทศภักทรพั่งพถางเค้รำ	ไครกถั่งปฤกษา
๑ เฒนาเฒนอเคชท้าว	ถั่งอาทิตย
ขอเร้งเชญมาคิต	คักไต้
พระยายกษัตติบักจ	เห็นชอบ
พถางตั้งนทกาถให้	รับร่อนเชญถถถถ
๑ นทกาถรับตั้งถั่ง	ถถถ
รับตั้งโรมคันคตา	คถถถถถ
ถถถถถถถถถถถถถถ	มาประชิด
องค์พระบิตุตาเจ้า	โปรดให้เชญประชุม

๑ กุมภภัณฑ์แด่อาทิตย์ได้ สดับสาร

ไกรรลงเตรียมทวยหาญ ห่อนซ้ำ

เสด็จตรงจับศรทยาน ทรวงรถ

ครีวเร่งพดกของหน้า เค็ดอนคต้อยจตุรงค์

๑ ถึงตงกาหยดทัพแล้ว ตงรถ

เสด็จแทบบิคุดาประนค นบเกล้า

ทศภักครเฝ้าความรท คึกใหญ่

พัตนพระหฐานไกรรเร้า ว่าอ้างอาษา

๑ อสุราชมเดชท้าว หาดานขวัญ

เรียกเครื่องไชยบานพัตน เพียบพร้อม

ต้องเสวยพิศระบำบรร เสงวัน

พตฝ่ายทัพประชุมด้อม เฝ้าเข้ารตมกนิ

๑ จอมนรินทร์ทรงถอดสร้อย สึงวาทย์

กับพระขามรงค์ตระการ ก่องแก้ว

วางวัดแต่พระหฐาน พัตนรับ

นบมาทธานารดแล้ว ยาตรเอยยังพต

๑ พักพุดจันรุ่งไห้	เตรียมทัพ
สร้างเสร็จทรงศรศรรพ	ตำตรแกตัว
ตั้งตำตรกรยับ	งามยัง
จอมยักษ่มหุไทยแผ้ว	มองเหยมเหมณรงค์
๑ รถทรงแสงอาทิตย์	จอมมาร
เทียมราชส์หัทยาน	ย่างเค้น
ตำตรชอฏาชาญ	เชิงขับ
เร็ววิ่งชอยฤาเวณ	ว่องมั่นจักรผัน
๑ กุมภณทัตตเพียบพน	พสุธา
มือจับปวงตำตรา	ต่างห้าว
เดินขบวนดวนดีดา	ดินถน
ผงผ่นอบกตบด้าว	ดินพ้าม้วน
๑ เดินพดถึงที่ทอง	สนามรบ
จอมยักษเห็นศัพยักษ	เก็ดอนไกต์
พถางครัดตั้งพดส่งบ	ทัพหยุด
คุมค่ายเสร็จพถันไห้	ให้องเร่งเร่งนาม

๘๖ ปางรามเฝ้าจอกออกแจ้ง เฝ้ายงพต ยักษ์เอย
 งามพิเภกทวยบด แบบรู้
 แต่งอาทิตยแฉ่นมัจฉา พรหมเก็บ นานนา
 จงโปรดองค์ผู้ ฉลาดให้ดวงพรหม
 ๑ จอมบรมองค์เรศได้ ทราบกิจ การเอย
 เร็วเรียกองค์คิด มุ่งค้น
 ตรัสเตือนพิเภกผู้รู้ อรเพศ พาดแฮ
 พัดพิเภกแปลงแม่น พึ่งยงมารทมพิ
 ๑ หาดานอินทรีนักตรพริ้ม พิศกาย มารเอย
 ตรวจทวารวาท์หมาย แม่นแก้ว
 กตัญญูรูปตนกตยา เปนรูป ยักษ์แฮ
 พดางนบนาถดาศ์แก้ว เค็ดอนคด้อยดอยดม
 ๑ ถึงพรหมทูลข่าววัน ตงกา กระตั้น
 จอมราชแต่งอาทิตยมา ช่วย
 จักขอแฉ่นศักดา ไปส่อง คึกเอย
 พรหมดับดับสารมิรู้ เดห์เร้นรามา

๑ ขาดหายิบแฉ่งให้	อุดร เปงเฮย
ของคตริบคุดี้	เด็จแฉ่ง
อ่าตริบจรวดี	ยังราช รามแฮ
ถวายนว่นสุรการแกดัว	ก่าวแจ้งกถถวายน
๑ นารายนวิบว่นนัยม	ยดยิน ดินา
หัดถถบหลังพานรินทร	วันแผ้ว
สรวเดริญเด็หะนกระบิณทร	โดยชน พระไทยแฮ
ครัดเวียกสุครีพแฉ่ง	ตั้งให้เตรียมพด
๑ มัดคดสุครีพน้อม	นบคตาน คตาเฮย
รับขอกมายังพระตาน	โถ่งฟ้า
จิดศรีหณมาน	คุมเกียก กายแฮ
ของคตคุมทพหน้า	ทพทายนินนท
๑ กองพดยกระบัตให้	ชมภู พาดเฮย
ถ่มทบทพทหลวงฐ	เดชช้อง
สุครีพทรวจตราด	เด็จคว่น ทูตแฮ
ทรงฤทธิทรามชว่นน้อง	นารถไท่ส้านนชด

๑ ทรงศุคนครค์แก้ว	สอดดงันับ เพดาเฮย
ภูษิตถดององค์รยับ	มาศพร้อม
วัดองค์ทับทรวงดัดับ	เจียรบาต ตามแฮ
พาหุรัตนอินทนุตร์น้อย	มงกุฎแก้วจรมง
๑ เสร็จตรงพระเชษฐไท่	ทรงศร ศรไธ
พระทักษณกุ่มขรรค์รอย	ฤทธิ์แก้ว
ดองทรงราชรงอน	งามยิ่ง งามนา
ถึงมหิทธิฤกษ์แก้ว	ถิ่นของเดินพด
๑ บัดดแดนรบให้	หยุดรถ แดนา
เห็นทัพพิภพบรรพต	ใหญ่ตง
บัญชาสั่งองคก	รับจ้ โจมแฮ
องคคณินมียัง	รับคือนพถกระบินทร์
๑ พานรินทร์heimให้ไว้	รุมรบ ยักษ์แฮ
ยักษ์แย่งดีดังตบ	เตะชา
ยักษ์ถอยได้หวักรดตบ	ถึงมุด กัดฮา
ผลัดเปลี่ยนเหียนหันห้า	ต่างเหยมหาญณรงค์

๑ ขาของอ้งโอ้อ่าง	เอ็ดเอะ อะเอะ
คี่ต่างคี่คุมตะ	ค้อยไค้
ถึงตากถั่นเดียดตะ	ไหลดั่ง เดอะแด
ยักษ์ย้อยยบยบโย	ย้อยยบยบยบ
๑ สุดแรงมารพ่ายแพ้	พานร พดเอะ
จอมยักษ์ ไกรจันศร	เจียงน้ำว
เดชศรีแม่อะเนกรอญ	ถึงแหดก ชีพนา
บัตพระหริรักษาทวด	ทศน์แถวพิศวง
๑ พดางทรงอักษิณาคัดแว	แมตงหมาย ตรงเอะ
ถูกรถแสงอาทิตย์ทลาย	ถันก้อง
ตำราธราชส์ห้วย	วอดขพ ดงนา
ศรกลบขบถึงช่อง	ดังพันคนแรง
๑ องค์แสงอาทิตย์ไท	คกรถ ดงเอะ
เคื่องขุ่นขบทนคืบค	เม่งเกรียว
ทรงจักรคว่างปลิวจรด	ตรงภักตร รามแซ
จักรยักษ์เวียนรอบเดยว	รถแก้วหริวงษ์

- ๑ รามทรงพลายวาทน์ว แผลงผดามญ จักรเขย
 จักรเหตกศรฤกมาร มวกตุ้ม
 ชุนมารอ่านมนต์ประสาน ศรหลุด คตอดแอ
 พถันค้อยหายคตาศตุ้ม จิตรแก้วครองผจญ
 ๑ บัดคตบอภพเพียง วัชจ รัตแอ
 ไปสู่พรหมทชอ แวนฟ้า
 เสน่ห์อนรรอ วัชจ พรหมเขย
 ทศเหตุพรหมพรหมว่า ว่าโฮอศจรรย
 ๑ โดยพถันคให้แวน เองไป เทยวนา
 ชุนยักษ์พังพรหมไซ ช้าวร้าง
 เสิยกตยงเศยใจ มินอบ นบแอ
 วัชจเหมาทศท้าว ชเวศไทจอมมาร
 ๑ ตั้งถาวรแสงอาทิตย์เศร้า ทรวงเหงา ครัวญเขย
 เอะพิเภกอาเรา วัชจ
 คิตผดามญบอภกตเขา คิตฆ่า เรานา
 ถึงจักตายจำตุ้ม ดับเขยชายนกรรจ

- ๑ กุมภกัณฐชนพเพียง แผลงผยของ ฤทธิไชย
 โถมไถ่ฉนวนประตอง เด่ห่ม้วย
 ถึงรกลักษณรามสอง เล่ด้จจาก รกแซ่
 พตางค่อฤทธิรบด้วย แทคยร้ายในสนาม
- ๑ ปางรามรบค่อด้วย ยักษ์ กระษัตริย์ไชย
 ดักษณกับจิตรไพร่ ยุทธไชย
 แผลงฤทธิต่างรุกคี่ คัดต่าง รบแซ่
 สองราชโถมเหยียบเบอง บ่าซ้ายสองอสร
- ๑ สองภูตพระฤทธิแมน พระกาพ เทียวแซ่
 หมายถึงสองแทคยหาญ อึกกดา
 สองค่อถกสองมาร มั่นเพื่อง แซ่ไชย
 ปวงหมู่พานร้อ โอษฐ์พร้องเยาะหยัน
- ๑ กุมภกัณฐ์แสงอาทิตย์ทอ ทนฮาย ใจไชย
 โกรธจับศรพาดสาย เลื่องนาว
 ศรถูกเหต่าถึงตาย แดต่าง เจ็บแซ่
 เลื่องโครกครอกครางฮ้าว ค่งคองอสน์

๑ ภูมิ้องราชไท	ทศนา เหตุเอย
พถันตันศรคตสวา	ส่วางพัน
ศรกลบคตชวา	พลไพร่ มารแ
ศรพิศม์ฤทธิบดิน	แดนค้องสองมาร
๑ จอมมารแต่งอาทิตยทง	จิตรไฟ รื่นอ
ถูกพิศม์ศรเสียดใจ	จวบต้ม
พิบตงเลือกเคียรไป	ปอดทัว ภายนา
ฤทธิพิศม์ศรเนกคัม	คตสันตญชนม์
๑ เสร็จมจกญผลาญชีพเจ้า	เมืองโรม คัดเอย
ปวงหมู่ตึงอีกโหม	ให้พร้อม
ทุกเทพย้อมแดนโลม	มนัสชน ชมแ
ไปรบบนผามาน้อม	เนื่องน้อมถวายไชย
๑ จอมไครครวัดให้เด็ก	พลชนช เกิดแ
จอนจกบพระสุริยฉน	ดับฟ้า
ศุครีพรบพจนพถัน	ครวจทัพ กดับเฮย
ถึงพลับพลาบ่อข้า	แต่จันในสถาน

๘๗ ฝ่ายสารวันทได้ ยลอมิตร
มถ้างแทยต์แต่งอาทิตย์ ซาดเกล้า
ตกใจดังชัฟิร จากร้าง คนนา
รับรู้ลงกาเฝ้า ราพรายทูตสาร
๑ ทศเคียรทราบเหตุให้ โหยหา
หถนรักเรื่องศักดา เดชห้า
ไฉนมาพ่ายมนุษย์พา ถาดัง นนอ
อรุณจักษุราว เพราะแก่นมวญอรินทร
๑ ราวพดางครว้ดั่งให้ มโหทร
จัดทัพพนิกร ออย่าช้า
แก่นักจักไปรอนญ อรินทรวัง เข้าเอย
ตั้งเต็รจราพลับหน้า เต็ดจขนมณเฑียร
๑ มโหทรรับตั้งเจ้า ดงกา
มาจัดพลโยธา ทพิถวน
จ่ายแจกเครื่องสรรพพา วุชกรบ
พลเทพยทุกคนถวน เขียววีเชิงรณ

- ๑ อิศวรฤคชธรรพทั้ง มารทหาร
 ครอบเสร็จโดยโองการ ท่านใช้
 จตุรงค์ว่าเริงราญ ขิวันทวราช แด่
 เนาพระตานคอยไท้ จักเมอรณรงค์
 ๑ ราตรีอัสเรศร์เจ้า อาณาจักร
 เนาทริคคิดอ่อนอีก เทวศ์ให้
 ถวิลถึงพระญาติยักษ อันดับ ชนธนา
 การศึกกฤกคะไค้ เสด็จสู่ตักษกร
 ๑ ครนอรุณรุ่งได้ เวตา ฤกษะเฮย
 คณผชมธรงวา เรศ์แถว
 สอดทรงเครืองยุทธอา ภรณ์ธรรพ เสด็จแจ
 เถถึงอาศน์ราชรถแก้ว ผาดฝ้ายพตพณท์
 ๑ เสด็จพตจากด้าว แด่นเวียง
 สันนรฤคชแสะเสี้ยง กักก้อง
 กตของคักขริกสำเนียง พตโห่ ฮักเฮย
 อังอุตุจุคคณทอ้ง สุ่มทบบ้าตาดัน

๑ พดขธรรพคชทง	กันกง
พดธระชาญคักยง	ย่างน้อย
พดธผาดผันผง	คตตลบ เขเฮย
เกตธอนกถนพดณบรือย	รูกเข้าธมรภูมิ
๑ ถังธนามรบให้หยุค	โยธา
คังพยุหโดยคัวรา	ธัศรธ้าง
พดหาญให้ธัญญา	คักถนัณ ไพธธ
ยินทูกเถอนท่งกวาง	ตถอดคัวธณราม
๑ แถถงองคักจกัรรคทง	อนฐา
ออกอาคันธคธธพา	นเรศเฝ้า
ธคัธคัธทอธุรา	ชานให้
ธังพิภกคาคคั	คานนคักไทน
๑ พิภกพิเคธระห้แจ้ง	จิงทถ
คธคักกรพาณฐร	ผ่านเกธ้า
ทธธเบธจกัธธคัจยร	ยาคธธเธคัจ ยุทธนา
ธังธุคัธพธยัช้	จคัธธธธวถถนทธาร

๑ บุตรวิริยพจนฉ้าย	คู่พด
เตรียมตรวจทุกหมวดพด	ตั้งพร้อม
ต่างฮักต่างหาญรณ	เวียงร้าง รบนา
คอยจกหักค้ำค้ำห้อม	หันเกล้าเหต้อสูร
๑ ตั้งขรกับดักขันธ์นอ	เสด็จสร้าง
ทรงเครื่องราชวรรงค์	เพรศแพร้ว
เสด็จเถลิงราชรถทอง	กรณเฑาะ โฉมเฮย
เร่งรถบทจรทแถม	เกลื่อนเต้าตามผล
๑ แดหาดากหทัยเหต้อวัน	พดพา นรนา
หนุนเนื่องกันจรคทา	ไปยัง
ตั้งขุททการา	ไหดหง มาฤ
ถึงยุทธหฤคตง	พยุหโกฏิทพมาร
๑ ปางท้าวทศภักตรผู้	พงษ์พรหม
ประทับรถเนินพนม	ทนน
ยดทัพดักขันธ์รามธม	จิตรจก มด่างเฮย
ให้ยกพดกระชั้น	ชิดเข้าโจมตี

๑ อสุรพตกองนำเข้า	โจอมลัป ยุทธนา
ทัพพานารายเวิบ	รบด้วย
พดรรบภดออกกตบ	กตางถิน ส่มรเอย
ต้องฝ่ายฤทธยาตม้วย	ดุจช้างเมามัน
๑ ยักษ์ดังค่างค่อสู้	สู้กับ
หาญต่อหาญเริงรณ	ร้ายเลียว
คืบที่ถันพ่างภูมิคต	คอยถ่ม ทตายุ
พดกาจค่อกาจเกรียว	กตาคกต่าชิงไชย
๑ พดกุ่มภันตเพดียงพตง	เพดงรบ
ดิงตะเลิงดูยคตบ	ได้มด้าง
ยักษ์แตกปะทะกะทบ	รกราช อสุรแฮ
ทศภักตรแกว่งคทาคว้าง	ได้เลียวคติง
๑ วานรบออาจสู้	คักดา ทำนนา
ถอยรับจอมอสุรา	รุกเร้า
จนกทั้งนำรดา	องค์หริ รัักษแฮ
จึงพระจักรภฤษณเจ้า	เหนียวหน้าศวรผดง

- ๑ มลายรทหมดทั้งราช ดีหิโต ทนค์แฮ
 คตอดเหต่าพตมารโย ริศม์ว้ย
 ทศภักตรครทไผ บินรท รามเฮย
 ไปยอค่อคี่ด้วย ชีราชไท่ทอง
- ๑ พระรามรอนรพด้วย แดงคัน คีตปเฮย
 พระลักษณทรวงขรรค์พัน ฟาดซ้ำ
 ทศภักตรแต่เดี่ยวยนั ยุทธไม้ ถอยนา
 รับรบเร้วรวดดำ เดให้มั่นจักรหมน
- ๑ ทศเคียรเดี่ยวท่าเฮยว เอนหงาย
 พระกฤษณ ตฤกกาย แทดย้าว
 คกตงทเชิงช่าย บรรพต
 ผุดลุกยกศรน้ำว มุ่งมต่างวางศร
- ๑ ศรเปนอาวูรเก้า ประการ
 รอนรพรรคพตอวตาร แตกคว้าง
 พระกฤษณฤทธิรำบาน บางกระบี่ พ่ายนา
 ทรวงพระแสงศรจ้าง พาดโค้งคันแสง

๑ ศรัทธาวิเศษต่าง แหกตา ดูเฮย
 พิฆาฏมารมรณา นักร้อย
 ถึงซึ่งสถิตองค์วา คาคัน พนแฮ
 จอมยักษ์ดั่งน้อย จิตรแคนแน่นทรวง
 ๑ ทรงจักรรัตนค่างขึ้น เวหาคี
 แสงดังสุริยภาต ดั่งฟ้า
 พระรามต้นพรหมมาศ ศรัทธา ไปเฮย
 ค้องออกสู่อุบัติหน้า จักรนั้นเป็นจุน
 ๑ ราพร้ายร้ายเวทแล้ว ดบกาย
 ศรหตุครอยแผดหาย สันนิทเนอ
 พอพระสุริยฉาย สบเหตียม เมรุแฮ
 เดี่ยวพวงเดื่อมพศเมอ มุ่งเข้าตงกา
 ๑ ครนมารดำทพแล้ว ดกษณราม
 เถถึงรถเหตาดิงตาม รอบด้อม
 เสด็จจากยุทธภูมิสนาม ครอบ มานา
 คินคู่พิลปพาพร้อม พรงด้วยบริวาร

๘๘ ทศกัณฐ์คนเขตรชน ประทับปรา ต้าทเฮย
 ครว้บอทยอดกัถยา ร่วมไว้
 ทพมนุษย์สองรา ปราบยาก นักแม่
 แม่จักเห็นใครได้ เด็ญเดียนสงคราม
 ๑ มณโฑทศกัณฐ์เจ้า จอมมาร
 สัตตงเจ้าจักรวาล เพื่อนท้าว
 กับครุเมของคหิตาน ต้องเดื่อง เชนา
 ควรรังสองด้าว จักได้เผด็จบร
 ๑ ทรงฟังชนชอบช้อง ตำราน
 เอยพดมสองมาร ติบต
 เห็นต้องอาจจักหาญ หักคัก ได้นา
 ขวัญเนตรแม่ช่วยช ้องนนชยันเหลือ
 ๑ รับขวัญพตณเข้าท ใต้ยา
 ถนอมแอบเอกกานดา คู่เคถ้า
 ตำราญร่วมนิทรา จวนรุ่ง รวงเฮย
 คติผรมเสด็จเข้า สู่ห้องสนานชต

๑ เสร็จตรงทรงเครื่องแล้ว ทศเคียว
 ออกห่มอำมาตย์เดียร ดาษเฝ้า
 ต่างคนประนตเนียน นบบาท ท่านนา
 คอยรับสั่งนอบเกล้า พรังพร้อมสัดดี
 ๑ มีโองการตั้งให้ เปาวนา ตูรเฮย
 ดิถีชิตราษดารา เสร็จแล้ว
 กาดสูรรับไคตคตา ยังดีค ดุงเฮย
 แล้วตั้งนหนสูรแกตัว รับฝ่ายมฆวาร
 ๑ ส่องมารรับสั่งแล้ว คินโดย
 ต่างแผ่นชนมมาไว ปลดอยหื้อ
 กาดสูรดูเจียงไชย ท้าวสัด ดุงเฮย
 ไปสู่มาตย์แกตงข้อ กิจให้ทุกกาย
 ๑ เสนาพาทูตเฝ้า จอมมาร
 ทูตเบิกขั้วราชการ ทราบไท้
 สัตตุงจิงบรรหาร ถามเหตุ สหายเฮย
 ราชทูตทุกกิจให้ ทราบแล้วอ่านสำสัน

๒๑๔ โศตงรามเกียรติ์

๑ ในลักษณะดำด้นพระผู้ จอมยักษ์
ไปคู่ขเค็กหาญหัก ยั่วทำว
ม่มนุษย์ชอรวมดกษณ กับพวก สวาเย
จงถนนตุคำว คอคงคัษกร
๑ พระวงษาใหญ่่น้อย อเนกนับ
ออกด้นยุทธทัพ ยิงแพ
ทั้งพวกพหตยัม เยนพินาศัน
เชิญสหายไปแก ชุ่นแค้นโนเรา
๑ ตัดตุงทราบดำด้นแ้ว ตรักคิด ณงนแ
ทศภักครทาวมฤทธิ เตื่องหตา
ไฉนส่งมมนุษย์จิตร หาญคอ ยุทธแ
จำจักจะยกพยุหรัฯ ช่วยรื้อนรอนญเชญ
๑ จึ่งตั้งอำมาตยให้ เกณฑททหาร
จักตุงทกาगत พรงัเข้า
จับส่งมมนุษย์ณตาญ กับพวก สวาเย
จักรภคชรวีร่า เลือกถ้วนเหต่าณกรรจ

๑ กาดสู้รับตั้งแล้ว คัดโดย
มาจัดพดแต่ใจ เก่งกร้าว
เปนพยุหทัพไชย ตามหมวด
เสร็จจกักราบทศท้าว เสร็จจนเสร็จชด
๑ ทรงเครื่องขัตยราชแล้ว ทรงตรา อูฐแอ
เสร็จจกักราบทศท้าว นอบเกล้า
ชนะรณรงค์ยาตรา ตามฤกษ์
หม่พหุดพดให้เร็ว ผาดฝ้ายโดยดบอง
๑ นนทสูรับบรรด้าว มัฆวราย
นำกิจกราบทศท้าว ทานไท
โดยในพระโองการ คริสต์ตั้ง
ศรีเมฆทราบเหตุให้ ชื่นแค้นคืบทรง
๑ จึ่งตั้งอำมาตย์ให้ เกรียมพด
อาวธรรคชรรณ แก่วนหัว
วิรุณรับจัดพด ตามตั้ง เสร็จแอ
ผูกคชเทียบคอยท้าว พรั่งพร้อมจตุรงค์

๑ ตรีเมฆเด็กรัชน	พถันสนาน ชดเฮย
ทรงเครื่องอติการ	ก่องแก้ว
ทรงครุ่เกยพทาน	เดออาศน์ คชแฮ
เร่งยาตรพยุหแกดัว	เกริกหัด้าแห่งไหว
๑ ดัดตุงตรีเมฆผ้าย	พถันสน
จวบทัพต้องกุมภันท์	จิตรแผ้ว
เร่งพดริบจรจรัล	ออกจาก พนมเฮย
บรรดุดงกาแล้ว	ยกเข้าในเมื่อง
๑ ดอกราชเด็กรัชนพระ	โรงรัต นาเฮย
ทศภักตรอกออกมาคยชนิต	แน่นเฝ้า
ยดหาดนกับท้าวด้ค	ดงด้ ทานนอ
ตุกจากอาศน์ตรงเข้า	รับค้อนเคื่อนเชิญ
๑ ดัดตุงร่วมอาศน์ท้าว	ทศกรรัฐ
คามนบนอบตามฉิน	เพื่อนพ้อง
ตรีเมฆอภิวันท์	องค์บิคุ ถานา
เจ้าจักรวาฬกถ้าวพร้อง	เค็กเลี่ยน มนุษย์ไฉน

๑ ทศกัณฐ์แด่เง็กเค็ชฌ์ ต้องมนุษย์
มีตำราครุฑฤทธิ เรียวตา
พดกระบี่นับสมุท สุดต่อ ฤทธินา
อึกพิเภกมันฆ่า ต่ายได้สู่อรินทร์
๑ สัตตยนิพนจนแก้ว รับอา ษาเฮย
วันพรุ่งจักยาตรา แคเข้า
จับมนุษย์กับสวา พันฟาด
มดพิเภกผู้เจ้า เถให้ให้พระองค์
๑ พดางถามตรีเมฆเจ้า มัชวารย์ พ่อเฮย
ผู้ร่วมวงษ์พรหมมาร เด็ดแก้ว
จักต่อฤทธิมนุษย์หัตถ์ คิดเถให้ ไฉนพ่อ
ตรีเมฆผู้ จิตรแก้ว โอษฐ์อ้ออ่างอาษา
๑ จิ้งจกอำมาตย์ให้ แต่งสุพรรณ ภาชนะเฮย
ตั้งเต้าดาวหวานสรพ รัชพร้อม
กับเลี้ยงเหต่าพดณัช จงท่ว ทัพแะ
ยักษ์มโหทรน้อม รับถ้อยถอยคตณ

๑ หมายถึงพิเศษพร้อม นับไว

ตัวเสร็จต่างชนไป เทียบตั้ง

พนักงานฝ่ายข้างใน ตั้งเครื่อง ถวายแฮ

สืบภักตวชนกระษัตริย์ทั้ง ทวไต้ได้พยุสุธา

๑ ฝูงองค์แต่งแ่งตัวน เนิศนาย

บ้างอยู่งานพิศชาย เนตรชม้อย

บ้างวิสูตรถวาย ถ้ามกระษัตริย์ ทำนนา

บ้างเรอว่ากรุดก้อย ขยับไม้มโหรี

๑ ต้องกระษัตริย์ด้วยเสร็จแล้ว ตามา ทัพแฮ

ตั้งมาคยเตรียมโยธา เทียบไว้

รุ่งเช้าจกยาศรา โหมหัก คึกเฮย

ต้องมาคยรับตั้งไท่ รับเราจัดพหต

๑ พอแสงสุริยส่องพน คึกณาค์

ต้องกระษัตริย์ต้นนธาร ผ่องแผ้ว

ทรงเครื่องยุทธหัตถ์ดั่งการ กอบฤกษ์ วนนอ

ทรงศขทรงรถแก้ว ครุสให้เดินพต

๑ ตัดตุงทรงรถเร้า	โยธี ท่านนา
ครีเมฆเถลิงหัดดี	ถัดไท้
เดินรุษเร่งทัพดี	ถาคตุ ถ่านมแฮ
ตั้งหยุดพยุหไว้	แยกตงตองกอง
๑ ปางพิศณรักษ์ไท้	ทรงธรรม
พัฒนสมสุริยฉิน	เรือฟ้า
เสด็จตรงอ่าองค์จรัส	ออกหมู่ กระบิรินทร์แฮ
พร้อมสืบแปดมงกุฎข้า	บาทกัมประนมกร
๑ พอยนิносร์ให้ก่อ	มรกฎ เขาแฮ
ถามพิเภกประนค	บาทแก้ว
ทูลว่าใช้ทัพทศ	ภักตรยก มานอ
ครีเมฆตัดตุงแกตัว	ขอบไท้เสด็จควร
๑ ทรงสดับพิเภกแก้ว	โองการ ตั้งเฮย
สุครีพเร่งจัดทหาร	แต่หัว
เราจักออกโรมราญ	อริราช นินา
ตั้งเสด็จชวนน้องท้าว	เสด็จชวนสนานชด

๑ บุครชาติยศเฝ้ารับ จิตพหิต เสร็จนา
 ฝันแต่พิศเทพยพต แก้วนแก้วน
 กุมล้าครหาของผจญ อริราพ ดยบแฮ
 พร้อมทศโยธาแก้ว เทียบไว้ตามขบวน
 ๑ ต้ององค์ทรงเครื่องแก้ว จัปศร เสด็จเฮย
 เถลิงรถเนื่องพานร นอบน้อม
 พระตักขณประนมกร เหน่นำ รถนา
 พดกระบิณทร์ ให้พร้อม ดันนกงองตองแดร
 ๑ ไชยามโบทชฎาย นาทพิ
 มาตุตคัมขบิ รถเร้า
 ถึงที่สุดตุงกับ ครีเมฆ ดึงเฮย
 ต้องแทดยชบพตเข้า จัจ้องโจมผจญ
 ๑ พดถึงพดยักษกุ่ม กตางดมร ภูม็เฮย
 ต่างหวดต่างพันฟอน ฟาดทง
 ต่างแก้วนต่อหาญรอน ราชพิพ กันนา
 ยักษหวดถึงพันกตัง ยักษม้วยสมุทเตย

- ๑ ต้องดื่มพวงอ้อยอ่น มนคัมหันต์
 ศีตปหลุดหายแผดผ่น โกรธเกรี้ยว
 เห็นยวด่ายถันศรทัน ไตมั่ง มาทแฮ
 แดงดำตรเปนเพลิงเดี่ยว ได้ต่างวานร
- ๑ ราเมศพรหมมาศเขม้น พาดสาย แผดงเฮย
 พระลักษณะอันนิหมาย มั่งต่าง
 เพลิงดำตรแตกยสูญหาย รดช แหตกนา
 พดกระบทร้าง ชพนนคนเปน
- ๑ พรหมมาศปักอกเจ้า จักรวาพ ม้วยแฮ
 ครเมฆกตวช้พมตาญ คึด
 ร่ายเวทแทรกพสุธาน ดุนาค วอนนา
 ขอยช่วยเชษฐ ช้องพนไถยศร
- ๑ กาดนาคทราบกิจแล้ว บอกพถัน
 รับไ้ได้จึงผ่น ผาดเร้น
 ในกรวดหาดแก้วบรร พดจักร วาพนอ
 ยักษ์รับพจน์เหาะเขม้น มั่งเมือโดยคำ

๑ ปางพิศณุถ้างดีด ดุงคาย แด้วแฮ
 ตรีเมฆบัตถายหาย หตากอน
 ตฤกกริงครัดถามอุบาย พิเภาท ทุตนา
 มั่นคิคนเคชคน ดูด้าวนาคินทร
 ๑ ทรงดัดบับดั่งให้ หนุมาน
 แทวกแผ่นไผทตามผลาญ แทดยทาว
 ตฤกตมรับโองการ ถอยรับ ท่านนา
 ขำแรกปลัฟคำว อรุคไท้เรื่อถึง
 ๑ หนุมานย่างชนพระ โรงตุ่วรรณ
 นาคราชออกนาคอนนต เนืองนอม
 ดิงถามนาคแด้วรังสรรค์ แด้วอก พรางแฮ
 ดิงโกรททางมัตถอม นาคร้องบอกความ
 ๑ ชุนกระบี่ยืนพจนไท้ โดมนัค
 จิงคตคคายทางมัต นาคแด้ว
 จรจากพระโรงรัตน คั่นกดับ ชนแฮ
 วับริบระเห็จดูหาดแก้ว แทบโกตจักรวาท

๑ พถางพินิจพิศทวท้อง	ตมทไท
โดยวุฒิปรีชาไว	ยังผู้
ยตฤทกมุคเปนไพร	พรายปุด ปุดนอ
ตมณาคบอกเหตุรู้	ม่งเขม่นจับมาร
๑ อ่านเวทร่างเท่าไท	ชาดา
หัตถ์กอบวาทูกา	เพื่องน้ำ
กรวดไหวหวนกายา	ยักษ์เอะ ใจเฮย
แผ่นผดขยตถึงขง้า	ยักษ์จ้วงโจมผจญ
๑ คณค่อตณฤทธิดา	ราว
ยักษ์ตระบองถึงคร	กันเกรี้ยว
รุกรบตบแทงค	ต่างจับ กันนา
ยักษ์หวดถูกถึงเตยว	ได้ต่างยักษ์ทวง
๑ ลูกตมโถมถืบคอง	กายมาร
ฉวยฉุดคทาทยาน	ไต่ต่าง
ยักษ์เดี่ยวตระบองคาต	กริ้วโกรธ แถ่นนอ
ถือนพฤษาง้าง้าง	แผ่นเข้าคี่ถึง

๑ สวาทบบริบบริบจ้วง	โคมประจัญ
นวยแย้งได้พฤษ์พัตน์	ถีบช้า
ยักษ์ถัมลูกตมยัน	เหยียบบอก
จิกเกษตรีแกว่งห้า	หันเกตุามารมณ
๑ เสร็จณดาญตรีเมฆแก้ว	ขุนดัว
พัตน์ระเห็จหัวเคียรมา	ที่เฝ้า
ประนคพระจักรา	ถวายเป็น มะรเษย
พระพิศณยุตเกล้า	แทคยแก้วพุดเกษม
๑ พดางครัดชมฤทธิธา	หาไหน เฒ่อนอ
ใช้กิจได้สุมใจ	ดิงช
หาพิพิมานไคร	ครึ่งโดกย ง่ายแะ
หาอย่างหนุมนาน	ยากแท้สุดหา
๑ จักกฤษณครัดเสร็จขึ้น	รณอินทร์
พร้อมหม่พวกพณทร	กตณแกดัว
เลี้ยงให้ทันไพรทิน	ดาศกดับ ทัพแะ
บรรตพดับพดาแก้ว	เสด็จเข้าในสถาน

๙๐ ทศภักตรทราบศึกแพ้ แค่น้ำ รินต์เสีย
 เลี้ยต๋หายนัคตา เต็ดร้าง
 ตระถึงรภกขา โดยว่า รักแซ
 หาเดศต๋ตายต่าง เหต๋าเดียนคักไฉน
 ๑ ไพรม่ฤทธิด้วย ล่าตรา
 เขาเวทค่อเดชา จังได
 คิตพตางตั้งเปาฉนา สรรตฤษค การแซ
 ชุนราพทราบตั้งไท รับถอยเกณทพด
 ๑ พาไปบรรพตแก้ว นิธกาพ
 ชุดอุมงค โอพาร ฤกกว้าง
 ครอบตั้งถักการพาน ผกาบ เทียนแฮ
 ราชวัตรนัทรชต๋ต่าง เต็จทงกุ่มภักตติต
 ๑ ทศเคียรเลตจลู่ห้อง ถน่านองค ถฮาดเฮย
 โชมพัตรภษาทรง สภักแผ้ว
 สอดปราคาทรวง เวียนห่อ ขญาเฮย
 สกิตยเร่งพดแคต้ว รับวันดตคอย /

๑ ตงรดคำไว้ให้ หาผา แผ่นเฮย
 คอยปิดปากมรรคา มิดเม้น
 เจ็ดเวรจึ่งค่อยมา เผยแผ่น ผานอ
 ตั้งเสด็จสู่ที่เรือน ราชปองปิดทาง
 ๑ ทำวราจนวายเวทกรัง กรังไคต
 แดงเสด็จสถิตย์ใน แท่นแก้ว
 รุกคุณพระครรไธย หงษ์นมัต การแฮ
 ชัดสมาธิรายมนต์แกตัว ห่อนใด ไหวดิง
 ๑ ปางนเรนทรราเมศเกล้า โดกา
 ออกหม่อมขมาตยา ยอบเฝ้า
 พระพิงฝ่ายปัจจา มิตรไป มาเฮย
 หตากจิตรเห็นผิดเค้า เบิกถ้อยถามไหร
 ๑ เวศสุณานหยิ่งจิตรแจ้ง จิงทูล นดองแฮ
 เหตุว่าราพนาสุร สู้คร
 เตียมิตรหม่อมประยูร ยาตรมาก มายนา
 คนจะออกต่อสู้ ดัทกท้อศรทรง

๑ จึ่งตงไปค่อตัง	อหุด
ช่ออุ้มงคพิริ	ฤทธิธา
อยู่ยังเขตรศิริ	กตางเกาะ กรุงแ
อดโกรรโกชนแตหน้า	นับถ้วนตปัดวาร
๑ กายจักเปเนเพ็ชรคาน	ค่อวรา คุชเชย
ไประกายมังษา	ไปม้วย
ชีฟใครไปทานอา	นุภาพอด วายแ
ชูปไพรให้ทนต์วย	เดชไคคังประตังค
๑ ทรงทราบจ้งตังให้	ตามทหาร
ค่อตุครพหณมาน	มหิทธิห้าว
นิตนนทณรงคชาญ	ไปช่วย กั้นแ
ต้างกิจพิช้ท้าว	แทคย ให้คตายชตัง
๑ ตามกระบี่นบบาทให้	ถอยมา พันแ
เหาะตุนิดกาพา	เหต็อบพ้อง
พตมารมัวพสุธา	ร้ายเวท มังแ
เมิตม่งหาปากห้อง	ห่อนรู้รอยทาง

๑ ข้านานพานพบค้น	มรรคา
ง้างจัดคัดแผ่นผา	ปลุกปล้ำ
ไปเขยื้อนสุดบัญชา	วายุบุตร
เหาะกดับดับพตาข้า	สอบล้อยตามไทร
๑ ขุนยักษะแนบให้	หาว่า รื่นเยย
สรวบาทดีศรีมา	รดต่าง
ฤทธิเวทผูกแผ่นผา	เผยจัก ออกพ้อ
ทราบเดให้ตอยตมคว้าง	กดับเข้าตงกา
๑ บังคนดทห้อยอยู่	เบญจกาย
ปตอบประโตมโนมาย	แนบข้าง
ความดับเล่าสู่สาย	สมรทราบ เด็วจเฮย
ขึ้นคั่งสถิตต่าง	บาทให้ภรรดา
๑ ขาไถยตาน้ำมัน้อง	นวดอนงค์
เหาะกดับถึงอุโมงค์	มั่งต่าง
จึงเทอทุกตง	ตรงแผ่น ผาเฮย
มนต์เลื่อมสุครีพ้าง	เบ็ดได้ โดยใจ

๑ ดงไปประสพเจ้า	ดงกา
หัตถ์เนตรนึ่งดมา	ริหมัน
ด้ามนายต่างแผดงอา	นภาพแผ่น โผนแฮ
หัตถ์ตราขวาศรณ	เกดอหรือไทรมทลาย
๑ ตัวไปทูปถัมหม่อ	ชดธาร ทิพยเฮย
เตาะเคระเควอด้การ	กตาดัดม
ศุครีพถัมขุนมาร	เซชวด
วายุบุตรนุทธเกษม	โศกเกล้าอตุร
๑ นิตนนทยอบาทชน	คตบ
ทศภัคตรเมยอเนตรพบ	เพ่งยง
หยุดโกธหัตถ์คานบ	นอบบ่น มนคไธ
เดชะพระเวทก่ง	บ่อได้เจ็บกาย
๑ ด้ามนายย้ายเล่ห์แกดัง	หตายกต
ท้าวยักษ์ ไซ้หยุดมนค	ดมาธิหมัน
ต่างเห็น้อยต่างจันคจัน	จักคิด ไฉนนา
โอรธมารุทชน	กต้าวถ้อยปฤกษา

๑ ธรรมดาโตกยั่ว	โตกยั่ว
รักกับใครยอมมี	แก้ไถ่
มณฑิเทพเพ็	ทศภักตร ด้วาคณา
พาผู้สัพยอกให้	โกรธพั้งคงเพื่อน
๑ พงษ์ภาณูมาศไค	สัคบดาร์
เห็นชอบเช่นหนุมาน	กตาว้าง
ตูกตมด้องตมทยาน	ยังนิเวศน์
สัคยภักษตักเขาวาง	แท่นแก้วมณฑิ
๑ ยดนางหัตถ์ดินทอ้ม	องค์อร
ถาถบทางอัมพร	ผาดฟ้า
ถึงทยสักร	กอบตรบะ กิจแะ
วางอนุชเทียบหน้า	ปดุกเปิดองมณฑลคตม
๑ ร้องควาดเหวยท้าวย	สับมือ
นางนเมยใครหือ	ใครแจ้ง
มัวหัตถ์สับเงาปรีอ	จะป็น เบ็งแะ
ฉวยชักผ้าห่มแกตั้ง	หยอกเย้าหยาบหยาม

๑ มณโฑร้องกรวดคว่ำ	กอดผัว
จอมราชผู้ศักดิ์	หวาดสั่น
เผยเนตรพบดังพิว	พันหยอก เมียแฮ
เหลืออกพิโรษ	โกลนย่นย่น
๑ นวชกคนนครคือน	คัสว
ตามต่อฤทธิ์ธรา	รำสื้อ
รบพลงผลัดกันมา	ยอหยอก นางแฮ
ทำวราพเหลืรบทอ	จิตรย่นตดัง
๑ ถกตมหลอนหยอกเยย	ยมหยน
ฉะมันชนคชน	แตกเปรียง
เมืยตัวดีคาชน	ฉนโกรธ ฉิดแฮ
เมืยท่านฉกมาเพียง	ตูกไม้กตางไฟ
๑ หาไม้จะฆ่าให้	วายปราน
เกรงจะตวงโองการ	ท่านไซ้
กต่าฉะรีจั่งตามทหาร	เหาะกต๊บ มาแฮ
ทูลพระนรายน ไ้	ท่านชร้องสรเสริญ

๘๓ ทศเคียรแด่นโคกเคี้ยว เดียพิช อุมงค์เอย
 มนต์เลื่อมมหัสี เดียมพรง
 อุมงค์คอกเทวี กตบัส วังแย
 ถึงแท่นทอดองค์กตัง กตอกเกล้าเกิดอกเขนย
 ๘๔ ด้วยอาตุรช่นแก่น เคียงอรินทร
 กรกายภักตรณมถิต เทวศเคี้ยว
 ไครหนอจักปราบทมิฬ มนุษย์เหต่า ถึงแย
 คิच्छด้นจนเข้า แจ่มจำจรัสโอง
 ๘๕ หวดหญ่ยนักได้ โดยหมาย
 ทำวดีทราสุรสุหาย เขกอ้าง
 อิกองค์พระหัตถนชาย ชาญเขียว มนต์เฮย
 จำจักหามามต่าง อริให้ผยผง
 ๘๖ สรงเสด็จเสด็จออกเขื่อน โองการ
 สัมมโหทรมาร มาตย์ทำว
 ให้แต่งทูตถือสาร สู้ฮั ฆงค์เฮย
 เจริญพระสุหายหัว ช่วยให้เสกโกษย์

๑ ให้หามาทั้งพระ	หุดานขตั้ง มนต์นา
นามวิรุณจำบัง	ฤทธิ์แกตัว
เนาในพระราชวัง	จาฤก นครแะ
อำมาตย์รับโองการแล้ว	บอกให้เขียนสาส์น
๑ ตามทองใต้ถ้องแก้ว	ตัญญกร ประทับแะ
สาส์นได้วิจุมโหทร	ตั้งใช้
นนทจิตรจูงไปนคร	เอกชัย ภูงค์เอย
โดยราชประสงค์ให้	รับร้อนจรดต
๑ นนทไพรให้ รับ	ไปยัง
จาฤกนครวัง	เติศด้าว
หาวิรุณจำบัง	ขุนวาท มาหา
โดยราชบัญชาท้าว	เร่งร้อนเร่งการ
๑ ส่องมาคยรับสาส์นแล้ว	ทูตดา ราชแะ
ส่องแผ่นขนม้าคตา	ต่างแคล้ว
นนทจิตรเร่งอัศว	คตชัย ภูงค์เอย
ลงจากอัศวแล้ว	รับแจ้งราชสาส์น

๑ มารนำมารทศเฝ้า	ด้ทธา ฐรนา
มารอ่านดำสนตงกา	เกิดร้อน
ด้วยรามลักษณพัตพา	พลพวก กระบี่เอย
หักด่านผดามญักษ์ค้อน	ค่อตงรณรงค์
๑ วงษ์ราพออกรบต้น	ชีวา มากเอย
มนึงเหิมยุทธหา	ห่อนยง
เชิญสหายยกโยธา	ทัพปราบ อรินทร์เอย
ให้เตองภานามตง	ตลอดฟ้าดินประไดย
๑ อสุราได้สดับกริ้ว	ไกรเกรียง
กทัมบาทควาตเดียง	ต้นนกอง
เห่มนษยมนเพียง	แมตงหว น้อยนอ
จักฆ่าให้สิ้นพ้อง	พวกอ้ายใจทง
๑ ทรงประกาศแล้วตั้ง	ขุนมาร
ให้ตรวจเตรียมทวยหาญ	อีกพร้อม
กูจักยกไปราญ	คักช่วย สหายแฮ
นนทกาสูรน้อย	นอบคต้อยคตาเกณฑ

๑ นายเวรไตรตรวจพร้อม จตุรงค์	
พดศไหยยง	ยุทรห้าว
พดเท้าเหตาทนง	นับสืบ สุ่มทแฮ
เทียบรคคอยเสด็จท้าว	แพศยเข้ากราบทูล
๑ สัทธาสรเสด็จห้อม	ดรงคนธ ขาวเอย
ทรงเครื่องเรอรัมยด	ยังตา
ทรงมงกุฎกตบถกต	กรรเจียก จรูญเฮย
ทรงพระแสงศรขำ	ดอดทงพระคทา
๑ บทจรมาชนรค	เทยมดห ราชเอย
ไต่ฤกษ์ยกโยธี	ต้นข้อง
เนื่องอเนกพดต	ตาดวง อริญแฮ
พดรบทจรก้อง	กักพันไผทไหว
๑ นนทไฟรทุกน	ถึงจา ฤกเอย
ตงจากแต่ฮสุรา	รีบเฝ้า
ทูลว่าภพตงกา	เกิดคัก ใหญ่แฮ
ต้มเต้จิบิคุดาเศว้า	โคกร้อนหญไทย

๑ ไม่มีใครยาจเื่อม ออกต่ง ความนา
 พระจึ่งเชิญตหายองค์ ร่วมไว้
 หวังให้ช่วยการณรงค์ ราชคึก มนุษย์แฮ
 ครัดตั้งเชิญเสด็จให้ ต่้าวตงกา
 ๑ จอมจากฤกต์คัมภีร์ว . เกรียงไกร
 กที่บบาทอาศน์ไหว หวนก้อง
 เหม่มมนุษย์ทงใจ ภูจัก ฌตัญเฮย
 ทงทพพพรคพ้อง ไปให้เหลือหลง
 ๑ ทรงดำรัสตรัสตั้งชน เสน่ เร่วเฮย
 จงจัดพตพาชี ชาติแกตัว
 ให้ครบสิบสมุทรี่ เราจัก ไปแฮ
 ช่วยบิคุดาราชแผ้ว เพิกเลี่ยนทรชน
 ๑ นนทส์รับจัดพร้อม พรวคพา ช้เฮย
 กองหนึ่งดำตังกา กาจถ้วน
 หนึ่งแดงหนึ่งจันทรา หนองเดอม ตานแฮ
 ดีหม่สิบสมุทรถ้วน เทียบตงตุงค์ทรง

๑ อสุรพงษ์พรหมเมศเจ้า สรงคง คาเขย
 ประดับสรพวรองค์ อร่ามฟ้า
 ชัดคทาอุทธาทรง แสงหอก เสด็จแฮ
 ทรงสถิตยนิลพาหุมา แผ่นผ้ายบทจร
 ๑ พดและสถอนส์ตบทั้ง ชงทหาร นำเขย
 พดให้อีกไหยยาน ยาคเรไค
 ผงคตพิบโปยมมาร พยห้วน เเดินแฮ
 ทบทัพพิษญงค์เจ้า เขตแคว้นตงกา
 ๑ ต้องอสุราหุคยง จตุรงค์
 ต้องอสุรค่างตง จากม้า
 จากรถบทจรตรง ยังพระ โรงแฮ
 ทศภักตรเหลือบเห็นหน้า รับกำจุงกร
 ๑ ขนบรจรูรณร่วมพร้อม ราพสาม องค์เขย
 ค่างชั้นชมไคถาม ทุกขรอน
 ทศภักตรว่าตักษณราม สวารุก โรมนา
 สหายสดับเคื่องดังค้อน ค่อยเกตุ้แตกสลาย

๑ พระสหายอย่าร้อนจิตร เราไว้บ รบนา
 จักมัตมนุชย์กับ พวกพ้อง
 เรียกเทพธาดราดบ เปนภักดิ์ รุดเอย
 ยี่สิบได้ตรัสดับพร้อง ชอบแล้วถามหทาน
 ๑ พ่อจักรวญเค็กด้วย เดชใด หทานเอย
 ข้าจักบังส่นกนช์ไป บันเกล้า
 สดอมนุชย์กับถึงไพร พินาศพิริบ เดียวนา
 เชิญพระบิดุตาเข้า ก่อนข้าคอยหนุน
 ๑ บุญคุณของพ่อพร้อม พระสหาย
 ยักษเณนอยพิกส์บาย ผ่อนทแก้ตัว
 ทศเคียรตั้งมารนาย วิเศษนอก ในนา
 ให้จัดเตียงพดแก้ว ทวทงโยธ
 ๑ ให้นารตงเครื่อง คาวหวาน ถวายแะ
 นางนาฏวินสุราบาน นอบน้อม
 ตามเสวยกระยาหาร พตางพิศ รบเอย
 ตุด่วงยามปลายพร้อม เสด็จขึ้นแท่นผรม

๘๒ รามสร้างทรงเครื่องแล้ว ออกพลา กรแอ
 ๑ รามพิเภกโหรา รอบรู้
 ราพเสียพิชิตดา เค็ดอนคิด ไฉนฤ
 จึงไม่ออกศึกสู้ พิเภกน้อมทูลความ
 ๑ ยามว่าพรั่งนัก โรมว่า บานนา
 กับตั้งหาสุรอำ นาจร้าย
 อิกกับวิรุณจำ บังต้อง หนแอ
 เชิญเสด็จยกพลฝ่าย เพลียด่างมารหาญ
 ๑ องค์อวตารดับชื้อ คำนวน ทูลแอ
 ตั้งสุครีพเกณฑ์กบฏ ทพิแกตัว
 เจ็ดสิบเจ็ดสมุทรคว ขจัดศึก สองเฮย
 สุครีพจัดพลแล้ว รุ่งเช้าทูลตอง
 ๑ ตองกระษัตริย์ดับเสด็จเข้า ตรงสถิต แด้วนา
 ทรงเครื่องเสร็จจับศัลป์ ตำตรพร้อม
 ตองเถลิงรถเทวินทร์ ขุนกระบี่ กระบวนเฮย
 พยุห์แห่แหนห้อม ให้ส่นันสะเทือนไหว

๑ พิไชยรณม้าเผ่นฝ้าย พดหตาม มาเฮย
 ถึงที่สงครามราม ดั่งทแกดัว
 หยุดคงทัพไชยนาม ครุฑเหินยว นาคนา
 คงกระบวณมันแต้ว พิเภกเผ้ากราบทูต
 ๑ สัทธาสูรได้เวท เรียกควรา อูรเฮย
 โปรดตั้งหนุมาณคตา สักคัก้าว
 ทวงราพเรียกเทวา อูรเหวี่ยง รับแ่
 มันไม่เห็นสาครท้าว สอดแควดมนคป์ไถย
 ๑ ทรงสัคมรับสั่งให้ หนุมาณ ไปเฮย
 วานเรศขอบวิวาร เหาะได้
 ห้าร้อยกับถึงหาดน อินทรวอกก ช่วยเฮย
 พระโปรดอนุญาตให้ เร่งมถ้างอสุรา
 ๑ ตุกถมตาแควออก กับอง คคเฮย
 พาพวกเบญจสดงค์ เดชกถ้า
 ถอดพนศ์ดัดตง ทางใหญ่ รวมแ่
 พดกระบี่พร้อมหน้า หยุดไต้ไทรสถาน

- ๑ หนุมานกด้าวถ้อยกับ มุตรพา ต้อย
 พระกฤษณ์ไฉ้เรามา รบเร้า
 จำจึกผ่อนผันหา กตได้ หวงเคย
 สวานิกายกับเจ้า จะให้เหาะคอย
 ๑ ถอยดับเรี่ยกให้ เทวัญ
 โยนเครื่องอาวุธพัตน์ รวบไว้
 อย่าให้ตกถักอัน คอยพิ เรี่ยกนา
 ยินจังชดสาครให้ ตกต้องมารทหาร
 ๑ หาดานอินทรี ยินดังพร้อม กันเหาะ
 แมกเมฆดอยคอยเนาะ พักฟ้า
 หนุมานนฤมิตรเหมาะ ดึงป่า แด้วเฮย
 ปืนป่ายรุกชรวร่า ราวร้ายออกส่งนาม
 ๑ ส่นตามอสุเรศรเข้า ตรงเสวย เสร็จแฮ
 ท้าวสัทธาสุรเมย พจนเร้า
 ว่าพระสหายเฮย จักออก รบนา
 จงพระหาดานตามเต้า คอเบื่องชบวนหลัง

๑ ทศกรร ^ฐ พิง ^{ษ์} ชอบ ^{ษ์} เขื่อน	อวยไชย
สหายยกพลไกรไป	รับร้อน
ถ่วงเขตรนครโคต	ดุน ^{ษ์} คั พนมนา
ภาคินียรชช ^{ษ์} ค ^{ษ์} อน	พยุ ^{ห์} เฝ้าตามหลัง
๑ สั ^ก ษ ^า ส ^ถ ร ^า ค ^ง เค ^{ีย} ว	ขับพ ^ห ด เห็นแ ^ย
ฟานเผือก ^{ษ์} วง ^{ษ์} ผ่าน ^{ษ์} ฉน	จิ ^ก ตร ^า ท้าว
หยุดทัพ ^{ษ์} แทบ ^{ษ์} ไพร ^{ษ์} ธ ^น ท	ด ^ว าออก ถามนา
ย ^ก ษ ^ย ก ^ษ พ ^ด หา ^ญ ห้าว	แห [่] ห้อม ^{ษ์} ไปไหน
๑ เฮ ^ย ย ^ย ด ^ย ง ^ย ไพร ^ย ไคร ^ย ว ^ย	ฤ ^ฎ า ^ม
ก ^จ ก ^ก ไป ^ก ณ ^ก ร ^ก ค ^ก ร ^ก าม	เร ^ง ม ^ก ต ^ก าง
ย ^ก ษ ^ย เ ^ย ว ^ย ย ^ย เว ^ย ท ^ย เด ^ย ช ^ย ท ^ย ร ^ย าม	ด [ู] ฤ ^ก ษ ^ย น ^ร าย ^ย ณ ^ย ฤ ^ก
ไ ^ก น ^ก จ ^ก ร ^ก อ ^ก ด ^ก ร ^ก ว ^ก ข้าง	อ ^ว ด ^ก ด ^ก ม ^ก ฤ ^ก ต ^ก ย ^ก
๑ อ ^ย ย ^ย ส ^ย ร ^ย อ ^ย ว ^ย ด ^ย ข้าง	อ ^บ ป ^ก ร ^ก
เ ^ก ง ^ก ไ ^ก ป ^ก ร ^ก ก ^ก ม ^ก	เว ^ก ท ^ก ดา
ม ^น น ^น น ^น ษ ^น ย ^น ย ^ย ส ^น อ ^น ง ^น ค ^น ร ^น	ช ^ม เช ^ก อ ^ก ด ^ย เ ^ย ย
ก ^ร เ ^ก ย ^ก ก ^ก ท ^ก พ ^ก ธ ^ก า ^ก ด ^ก ร ^ก ห ^ก ้า	ห ^น ไ ^ก ห ^ก ม ^ก ร ^ก ว ^ก ไ ^ก ด ^ก ย

๑ ดึงทำไถดว่าท้าว	ชวดฤทธิ์ เวทฤ
เชิญเศกให้ประสิทธิ์	ประเสริฐแกดัว
เราเห็นประจักษ์จิตร	จิงจัก เชื้อนา
ยักษ์ว่าอยากยดแล้ว	เรียดด้วยวราคม
๑ เทพวงษ์พรหมเมศถ้วน	ราช
กถัวพระเวทอสูร	เรียดร้อง
ต่างโยนหอกดาบตรี	ทวนกฤษ จ้าวแฮ
ตงเกิดอนกถาดดาบหอง	แห่งฟ้าคังฝน
๑ ปวงพถพานเรศทั้ง	ของคต เห็นแฮ
รับเทพธำตรได้หมด	แมกจ้อง
คอยฟังพโยรส	เรียดจัก โยนเฮย
ธำตรจิงไม่ตกต้อง	แผ่นพนพธูชา
๑ วายบุตรจิงเยาะเจ้า	อัยภูงค
เราบ่อเห็นธำตรตง	แห่งไค
ขอยักษ์ข้างยกของค	เอกชวด เท็จเฮย
เราเรียดบ้างคงได้	ธำตรเยียกษา

๑ ดั้ทธาสูตตอดคัถว	คตถมนคั เตื่อมแฮ
กระทึบบาทขบทนคั	โกรรคกัถา
เออติงหยิงยกคน	จิงเรือก เร็วณา
แม้ด้าครไม่ตงหัด้า	จักเคียวม้งษ์ ม้ง
๑ ดิงตมจิตรจิงแต้รัง	เค็กหวัง ถวงเฮย
ท่าเรือกเทเวศ์ดิง	กักก้อง
องคุดกับพตพัง	ถนัคชัค โยนแฮ
ฮาวุชว่ฮนคกค้อง	ค่างม้วยมารทหาร
๑ หณมานนนิมตรแม่น	จิตรภักคร
โจนจ้โจมโถมหัก	รคกตั้ง
ถ้าวรคพระยายักษ	คกราช รคแฮ
เคี้ยรผงกยกคังก	ก้าว้องเรือกพหต
๑ พถมารชานให้ถ้อม	รอบพา นเรศร์เฮย
พุงชัคยิงแทงดัว	ด้าครถน
องคคชับพถถตา	ตงช้วย ประหารแฮ
ยักษ ฬินาศักถาดพน	พนัคตั้งพถทหาร

๑ มารตนเดี่ยวเคียวคู่	ศรตี สวาเฮย
วายุบุตรกวัดแกว่งศรี	ไถ่จำ
โถมกับอสูร	แผดงศาตร ศรแย
ถึงหักศรมารหา	กระบี่ปล้ำชิงคทา
๑ ส่องสวาโรมราพธัม	ปัก
วายุบุตรโจนจับทวี่	บาทตั้ง
ฟาดกับแผ่นธรณี	อสูรดับ ชีพแย
พันท่อนรอนกายกตั้ง	บันเกล้าอสูรา
๑ หัวเหวมากับด้วย	องคต พดแย
ถึงทัพตงประนค	นอบเฝ้า
ทูลความแต่ต้นหมด	จนตอด ปลายแย
ถวายนักราชธูเรธา	แก้ไธอริบตี
๑ จักรยตศิระเสียน	ส้มประสงค
ยกย่องหนุมานอง	คตถัน
ปรีชาเขี้ยวชาญยง	ยุทธยอม ไชยเฮย
หาทวจักรวาพคัน	ชนคณมโหน

๘๓ พตธัญญ์แห่งกตัม เหลือธัญ ชัพพะ
 เด็ดดอดผู้จิตรการ กตาวถ้อย
 ว่าปิ่นธัญญ์คราญ คึกซ์พ มตายแธ
 นายจิตรการทราบค้อย เค็ดอนเฝ้าทรวบิต
 ๑ จอมนรินทร์จาฤกร โกรธา ยิงแธ
 โผนแผ่นขันนิตพา ห้าว
 เร่งพตริบเร็วมา ถึงที่ รบแธ
 เห็นมนุษย์วานรทำว กระทบมาดังพต
 ๑ เหวยพตมารเร่งเข้า โจมจับ มนุษย์เฮย
 กองจิตรการรับขับ แตะร่า
 แยกเป่นปีกกาถับ คัดตบ หตังแธ
 พอนฟาดถึงเสียถ่า แทคยักถุ่มรุมณรงค์
 ๑ ดิบแปดมงกุฎได้ ทฤษดิ์
 ถึงพ่ายพตอษฐ์ ไล่ต้งท้าน
 โกรธประหนึ่งอ้นนี้ เผาพฤษ พตุงแธ
 ค้างแผ่นโผนออกค่าน คอด้วยอษฐ์รินทร์

๑ นิตชนพ่นอสุรกกัฏ	ตายกตาด เกิดอนนอ
นิตเอกจับอัสวฟาด	คว่างคว่าง
บึงคตาสุรเด่นชาฏ	เข่นยักษ์ มรณแฮ
ม้ามอดมารม้วยบัง	หัดกตหันซอน
๑ จอมนครจาฤกได้	ยดพตา แหกแฮ
พิโรธดำริให้หา	เหตุแก่
อัดใจร้ายเวทกา	ยาวิบ หายเฮย
โตดไถ่แทงถึงแพ	พ่ายดัมดาญปราณ
๑ อวดการเห็นแหงกด้วย	โยธ
ตายแตกอตุตหุดหนี	คันเต้า
ไม่เห็นราพจักร	ครองกริ่ง ใจนา
ถามพิณกน้อมเกด้า	กต่าก้อยทอดถดง
๑ จงแผดงพรหมมาศด้าง	แต่อรินทร เลี้ยเทิน
ทรงดัดบับศรศิตป	เหนียวน้ำว
แผดงผดญาอัสวณิต	พาหุ ละเขียดเฮย
พิณพิณาศกตาด้าว	กระบพนคณค

๑ เอกองค์ราชปราชญ์	รณจำ บังแช
เสี้ยมเสี้ยมพดคำ	ริห์เรน
เปิดของพัชรโอบกบวิกรม	เบ็กรูป พยงค์นา
ถือหอขวับอัสวเต็น	ค้อค่านต่างตักนั
๑ ร่ายมนต์คาถามีคดลุ่ม	ชาตรี
ขลุ่ยรอบเหาะดี	ตาเค้า
ถึงอังกาศคีรี	พิภพ ดวแฮ
คอนหาบผลไม้เข้า	ตู้ห้อยคูลา
๑ ขลุ่ยราหมายแม่นแม่น	นักพรต เนาญา
ร่ายเวทกำบังบท	ตู้ถ้ำ
ยดโฉมอรงามขด	เนกเทพ ชิดานา
แต่เลิศลักษณะดำ	เดห์แมนล่าวลวรวรค์
๑ โดยพัตนคตยาเวทให้	เห็นลัคนั
จิ้งก่าวสารนุสนั	เพราะพร้อง
เราหน้พระภชพด	ขอพัก แห่ด่งแม่
พอรุ่งจักถ่าน้อง	แน่นน้อยอย่าถวิล

- ๑ วานรินทรฟังพจน์ให้ ต่เทินจิตร นางนา
 ยินพระนามจักรกฤษณ์ นึกได้
 ชรอยราพหลบศรดีทชี มาสู่ เรานา
 เห็นเดชเราแกดไกด์ จักพ้นทุกขทัม
- ๑ ทรามชมต้นของถ้อยราพ กำจร ท่านเฮย
 จักพิกล้านกันนอน ทัน
 เราเห็นไม้พั่นศร ราเมศร์ แผลงนา
 เชิญท่านไปหลบต แห่ต่งให้ ไกด์เรา
- ๑ นางเยาว์สงเคราะห์ ทัช ทางจรัส เทียนแม่
 นางแนะเขาวินัน คกเต้า
 ราพรีบกับไศตพลัน นฤมิตร กายแะ
 เด็กเดห์ตัวไรเข้า แซกซ้อนฟองชด
- ๑ ฝ่ายพยนครูปราพร้าย รับาณ อยุ่นา
 แกว่งหอกควบไหยทยาน ยุทธกถา
 แทงถึงแตกขจายผดายุ ชัมมอด ม้วยแะ
 พานเรศวรต่างรุมร่า รูปนฤพฤษ

๑ พระศรภูวนารทหน้า	ศรพตาย จาคแฮ
แดงภาพนคัมตาย	แหดกแต้ว
เกิดเป็นพระบัตตาย	ถ้ามคาบ คินนา
ฉนฉิตรพระจักรแก้ว	กถาวถ้อยตามโหร
๑ พิเภกโชนศิริระน้อม	ทูลยุบด พระเชย
รปรภาพภาพนคัม	เศกชว้อม
คัมฉนเหต้อมไปดต	อังกาศ ไศดนา
ขอพระแดงช่ายด้อม	รปรายมารยา
๑ ไพรคัมฉนชาตั้งให้	หณมาน
ตามฆาฏอตุรดาญ	ชัพแต้ว
ภาพนคัมฉกบฉนคาต	เปณพัศร อยู่แฮ
ฉดับพยากรณฉฉ	ฉองพฉนพฉนทว
๑ จักรกรายหัตถฉนาว	ศรทรง แฉดงแฮ
เปณช่ายเพฉนเวฉนฉน	เจฉนฉน
ตั้งบุศรพระพายฉ	จรพฉนาฏ มารแฮ
วายุบุศรฉนฉนฉน	ฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ

- ๑ ตอยแดอังกาศดำ เลิศศิริ
 ดงพักพิงขรณี่ เนตรไชร
 ครอบบาทยักษ ส้มดำ สวาแฮ
 หามหามคณผดไม้ มอชิงมา
- ๑ วายบุตรหุคดดำถ้อย ถามพา นรแฮ
 เองหามผดพฤษามา มากดำ
 จักไปแห่งใดหว่า ฤาเหดำ เองเฮย
 ขนตั้งใครในถ้ำ เร่งแจ้งความจริง
- ๑ ถึงป่าเกรงกราบเบอง บาทกระบิรินทร์ บอกแฮ
 ข้างด้วยวานรินทร์ นาฏเจ้า
 ในถ้ำมณีนิด อังกาศ นานนา
 ต้องต่งผดเมอเข้า คำน้อมนางเสวย
- ๑ กระบิณยินเขยช้าง นามยุพาน
 เปรมกระมตเบิกบาน ชื่นช้อย
 ดั่งได้วิมานสถาน ฤคี่ด้วน เตินแฮ
 ตามเหดำถึงป่าคด้อย สู่ถ้ำเย็นถวิล

๑ เข้าหายพินด้วยเพศ พานร นฤ
นางไม้นั้นสโมสร ดิชา
เลี้ยงการพระดีกร กุจัก นิมิตรเอย
เปนมุขย่นมหน้า แ่งน้อยเจติมศรี
๑ ถามเทวอาจุ ราวไป ไฉนา
หญิงชิตขายพิศไฉมย มาทแมน
ประสงค์สิ่งใดใด โดยภัก คณนา
คงทราบไม่ยากแค่น คัดแล้วอัญชิต
๑ นึกคุณศรีเนตรเจ้า จอมไกร ทัศเอย
หนึ่งนึกคุณภูไนย นารณาว
หนึ่งจิตรวายเวทไฉย ตำตรลิตธิ ฤทธิชัย
กลายกลับเทให้เตให้ท้าว เทพไท ในสวรรค์
๑ ผิดพรรณภักครม่องพริ้ม เพราพราย
มงกุฏทรงโชติฉาย เนิตเกต้า
ทอดกรกรัดกรายกราย กระหยับ ย่างนา
งามดุจเดชาเข้า ตูถาค์ชรินทร์

๙๔ บุตรพระพายชายเนตรคัน ในคู หาเฮย
 ยถอนงคหนึ่งคู เปร็จพร้อม
 งามเด็กเนตรไฉนทร ตาคิด ใจแยะ
 ความวามปราบอกบม บ้วนปดมดมคน
 ๑ ตัดแต่งแฝงหัดบถา ถังนาง
 นังชดสัดกิดพดาง พร้าพร้อม
 ไฉนจึงนุชเนากตาง บ้าเปด็ยว ฌนนา
 บุญตั้งคงคูน้อง เพื่อนเจ้าเนาไศต
 ๑ วานรินทรร้องหวัดว่า หวนใจ
 สทกสเทินหญไทย ถดถ
 ใครหนออาจมาใน ไพรแต่ เตี้ยวฤ
 ไม่คอบจะเข้าช้ จังแดรงต้นองคำ
 ๑ คัวข้าข้าบาทเจ้า โดกา
 มีผิตท่านสาปมา สติคยถา
 ทราบเรื่องเร่งเร้วคดา ไคตจาก เราแยะ
 หันวงหนักจักพลอยซ้ำ ผิดต้องพานคน

๑ อนิจจาข้าออกต้อง	กรรมกรรม
บอกพี่พอทราบสมัคร	อย่าเื่อง
เย้ยไฉนเมื่อใดอร	จักสุด ตาปนา
เมื่อพี่พอช่วยน้อง	มากน้อยตามแรง
๑ โทษข้าถ้าได้พบ	หุณมาน
ทหารเอกอวดคาร	จักเปิดอง
เท่านี้แต่หนึ่งนาน	เจียวอนฐ พี่เอย
กันแต่แกตั้งยกเยอง	อยู่ให้บ่วยการ
๑ หุณมานคือพี่แล้ว	โคมเฉตา
จักช่วยส่งนางเขาว	ยาครฟ้า
ไมตรีพี่ฝากเล่า	วตักษณรับ เรียมฤ
ควยสไบไขว่คว่า	ขยับต้องตองใจ
๑ ไข้อะไรไขว่คว่าไข	ควรเคย
ยินแต่กตัมมาเฉตย	ดักเค้า
ทราบอยู่อย่าตวงเดย	เหตอสด นกพ่อ
ไปเชือขายเช่นเจ้า	จักสู้ คักอสุร

๑ ทหารพระพิศณุ ^๕ นน	เป็นพา นรเฮย
ชนเพ็ชรเขียวแก้วปรา	กฎแจ้ง
ยามหวาดหากเห็นดา	ราเด่น เดือนแฮ
ไซ้เช่นเจ้าชู้แกตั้ง	ขอดกตักถัวจริง
๑ แล่นงอนค่อนเก็ดเจ้า	ตามใจ
แต่อย่าวอนอ่อนไป	ฟากฟ้า
พดางแดงฤทธิเกรียงไกร	เป็นกระบี่ ชาวแฮ
ระเห็จเหาะหาไอษร ^๕ อ้า	อวามด้วยเดือนดาว
๑ ดำดงวรคหว่นหวัดบ้อง	ปีดภักตร
วายุบตรปดอบหงดักษณ	แนบข้าง
เชิญค่านทหารจักร	กฤษณ ^๕ ผด ไฉนแม่
ค้องอย่างรางวัดบ้าง	ก่อนเมื่อเมืองบน
๑ ทราบแล้วเจ้าเลิศดำ	ฤทธิรงค์
เหมือนว่าเมตดาจ	ตั้งข้า
หน่วงหนักพวกพะวง	ไปป่วย การนา
ราชกิจจะติดข้า	เช่นนี้ ^๕ ไฉน

๑ จักไปประยุทด้วย ไพร
 ของบ่วงห้วงมารศรี สุดเป็ดอง
 บิดเบือนเงื่อนเทวี หน่วงราช การแสร้ง
 หนึ่งลักษณะอย่ายกเยี่ยง หย่อนให้ส่มหวัง
 ๑ พดางตระโบมโถมตบเกี่ยว กอดประสาน
 ส่องสับสุดศุขสำราญ ร่มรุ่ม
 ตูกลมตะเดิงดาน ดมเห็นอย
 นางพระวงหงษ์ ชนตาตมดวรงค์
 ๑ เสร็จส่องส่มสวาศแล้ว พานร ถามแสร้ง
 นางแนะทางกำจร ทเรน
 ส่องกิจต่างทางจร จำแยก ส่องแสร้ง
 ส่องวิศกอกเต็น จากถาดำเนิน
 ๑ ถึงแท่นปากถ้ำทอด ทรวงอา ไถยขอ
 ส่องเลือกปลิดมาตา แดกให้
 พานร่ำพรรณนา ขอโทษ ทักท้อแสร้ง
 นางขอฮั่นวอนไหว ผิดพดงขอขมา

- ๑ ส่องส่องส่องโคกส้วม สอดกัน แสงแฮ
 กัดบิคราชกิจพัตน์ ช่มสรวัย
 โจงจัดพัตรกระสัน ดินทแน่น พันนา
 ช้อนเช็ดอนสน้อย คว่างชนหาวย
 ๑ เสรีจตั้งนงตักษณแดว พานร
 แดงเคชเคินอัมพร ผาดม้าย
 คตแดนดีทันตร ดลุมท เห็นแฮ
 ฟองใหญ่ไปเคถอนย้าย ทียงยดงน
 ๑ แปดงคนโตเคิบแมน พรหมมาน
 โจมจับฟองชถราร แหวกพ้อง
 ไพรรากษษทยาน เข้ายทช แยังแฮ
 คำโคดโตดกตางทอง สุ่มทแมนจักรณ
 ๑ ชถรารณานนาคริน ไครมดิง
 ชุนวิรุณจำบัง ฟาดค้อง
 ถูกถมจอมจมยง พนภาค สุ่มทแฮ
 พถันผลตมุขชนพ้อง ราพรอราบาน

- ๑ หนุ่มาพหุญหุ่กยอ คทา ราวเหย
มารดบคพดคมือมา เพดียงพดง
กระดคอร่าด่า หัสบอบ ฐาแ
สุดเจบสุดจะยง อยคานทานกร
๑ ก่าชราถกนา คัดง
คตภาคพนร่าพง จะด่อน
ร่ายเวทวิเศษขิง ขดลมาธิ มั่นแ
นารอบค่างรอน เหตุเร้นมฤตยู
๑ หนุ่มาพเมตยกษ ต หตบหาย
ร่ายเวทวิเศษกตย กตบให้
หางขวอนบโยชนชยาย หยงดมูท
วงรอบอร่าเรไ้ว หว่างห้วงชนดหาง
๑ รังรัตกระหวัดไ้ว ดนมาร
นุดกระชากจากชาร ถบชา
เหยียบกายจิกเกษทยาน ยนหยด
นวยชกตวรเพชร์หา หนเกด้าชาดวอน

- ๑ เสร็จการณตาณราพเสียน คักไภษย
 ชนกระบี่ดีใจ จักเกด้า
 พาเหาะระเห็จไป โดยด่วน
 ถึงทัพค่านับเฝ้า เทิดเกด้ามารถวาย
- ๑ ปางพระหริรักษยัง สันามรณ
 บัดเพ่งรูปพยนต์ ยอบตัม
 กตายเป็นพัศตรโพรคน เคียงหอก เห็นแฮ
 เหลือบพบพายุนครกัม เกษเฝ้ากตางสนาม
- ๑ ครีตถามความทราบเบอง บาทบงศ์ สันแฮ
 ชมชอบหนุมนานยง ยิงแกตัว
 ไซ้ได้อย่างใจจง จดชอบ เขาแฮ
 ขาดกษณ ดิกขิตแก้ว ตั้งฝ่ายพดไกร
- ๑ นายทัพรบตั้งแถว ตั้งกัน
 เรวเร่งขับพตชนันท์ กตัมแคตัว
 ถึงประทับเทพไพษยันต์ ยังพตัม พดาเฮย
 พระเสด็จโดยเกยแก้ว ดูห้องทองผรม

๙๕	๑	แกตงปางอสุริศร์เจ้า	ดงกา
		ทราบต๋หายนัตตา	ดัมม้วย
		ร่ำริตรีไครหา	เชิงช่อง ชนะแฮ
		เห็นแต่ยักกาด้วย	ดีทริช่นด่าปดาร์
	๑	คิดการไปเข้าตั้ง	หาดนรัก
		วายุเวกนนวนิกยักษ	รับเต้า
		จำทุดทุดแกตงตักษณ	ดาร์ต้อ
		แต่พระอยกาเจ้า	ยอคฟ้าผาสูง
	๑	กถ้าวไทยธรรมเทพท้าว	ชาดา
		ทรงตัมทริตติทริวาจา	ด่าปพร้อง
		มาต้วราชปรา	กฎเกริก นามแฮ
		มารอมรมรดห้อง	หกฟ้าฟ่งคำ
	๑	กถาธรรมักถ้อยท่าน	สนทนา อยู่แฮ
		แตผาดพบอสุรา	กราบเกตุ้า
		ท้าวถามทุดทุมมา	รเต้า ถวายแฮ
		ดาร์ทุดทุดทุดอเค้า	กระเค้พิไรทุด

๑ เหล่าถึงหลายสมุทรทั้ง	มนุษย์นาย มั่นเฮย
ข้ามสมุทรมาหมาย	บ้ายปล้น
เกศตราสุระทำลาย	แหดกมม ดงแฮ
โกษมอดโกษมารตัน	โคตฟ้าดินหนี
๑ ขลุ่ยวีศรราชเจ้า	จอมจักร
สุดฤทธิ์สุดเดชศักดิ์	จักสู
ใช้วิชาทศกัณฐ์	ตำรวจแต่ พระนา
เชิญเสด็จพระเสด็จ	ทัพไวรองธ
๑ ยินคดีดำริให้	เห็นผิด ใจนา
ใครจึงเรื่องรณชิต	เขี้ยวหัว
ตราบดีบุตรมารศรี	แถมงเต่า ถวายเฮย
จึงทราบว่าเป็นท้าว	เพื่อนไทยชบาต
๑ ว่าพึงพิศกด้วย	กรรณา
จักรงับดับโกตา	แหดกมม้วย
โดยธรรมหันห้าอา	ธรรมดับ ดงแฮ
ดับเหตุคดีหาญด้วย	ชอบชิงเชิงธรรม

๑ แต่จำตุ๊กต้อย ไต่สวน
 ตัวลึบดอบด้านวน ดัดย่น
 จับจริงจัดสิ่งควร โดยที่ ควรนา
 ขอบผัดคิดไถ่เกอ เกิดแก่ตามการ
 ๑ มินานท่านศรีแก้ว พัดพันพัน ฝ่ายเฮย
 ทวยเทพพิพคนรรพ ให้ห้อม
 รกาท่านพาณัณ ฝอยงเดือน
 มาสู่สมรภูมิพร้อม พรังคด้วยบริวาร
 ๑ ดำริหัดดียง เยงราม แหนงนอ
 ดุ้ยักษ์จกบองาม เงื่อนแท้
 คุมajakหาความ ดัดย่น ดินนอ
 มาใช้มาเกียงแก่ ชัดแค้นแทนมาร
 ๑ ตรีเฝ้าตั้งให้หยุด โยธา อยู่แะ
 ไชยเกษเชษฐอร่า รับเต้า
 ฝูงเทพท้าวอา รากนเรยก มาฤา
 นักบวชนักบุญเจ้า บูไม่มาชม

- ๑ ดิบเคี้ยวทราบเหตุคร้าม ความจริง อยู่หนา
 แต่มะเนนัทธอิ่ง ออกแก้
 จักสู้จกต์ออบถึง พิศุทธิ์ กัด
 มือพายปากไม้แพ่ ดอกได้เห็นกัน
- ๑ พลงยกพยุหยาตร้าย พดกดา ถึงแฮ
 ครพรวบกรบอัยกา ก้าวฟ้อง
 เดิมหตามพบพรหมจา วินาฏ หนึ่งเฮย
 หตงป่ากำพราร้อง ำให้ตามมา
- ๑ หตามรักชกใช้ตอบ ดวนหา เดิมนา
 บอกว่าสาวชาวพนา แบนน
 พ่อแม่มอดหมดดา ดัญไศต จริงเฮย
 ผัวญาติปราคหมดหมน จิงข้าพจร
- ๑ รามร้ายนายชองรู้ พาดหา เหตุเฮย
 แต่งว่าเป็นผัวมา จูห์ตู
 หยาบหยามยามใจพา ถึงหัก หาญแฮ
 เหลืออดจิงออกตู คักกันกันพงษ์

๑ ตรียวงษ์มาช่วยม้วย	เพราะมีอ มั่นแฮ
อัฐิเทียมพระเมรุฤา	กว่านั้น
พงษ์พรหมดมดงคือ	คาทอด ไฟเฮย
ขอพระเดชพระกนิ	เกษเกล้ามวญมาร
๑ มาตักุตรราชได้	ดัดบด้า เนาเฮย
แจ้งจรีศพอคำ	ราพร้อง
หัดกหัดกเดื่อนมุดอ้า	ยวนแยบ เนอฤา
แต่ฉกรรจ์ปตายค้อง	ที่ไท่ ไค่ส้วน
๑ ไคร่ครวญเสร็จตั้งให้	พิศุกรรม
บอกเรื่องดักดำบรรพ	แต่ไท่
บันทักทุกกะทงด้า	นวนราพ หาเฮย
เผด็จงเสด็จรามให้	รับเมอมาพตัน
๑ นักการเทววังฟ้า	มาถับ ถึงแฮ
รบบิธบังคับ	ค้อยแล้ว
พระทรงครแดงกตบ	ถามดอบ
ไคร่ทราบสู่ฟังแล้ว	ผ่องให้หายฉงน

๑ ขามภูมฺเฒ่าผู้	ไวยกปี กว่านา
ศดับแต่ดงคำรับ	ร่วมอ้าง
ความขำคำดักดับ	ภาเด้า ถวายเฮย
ครงพระปรเมศ์สร้าง	ตำตรแก้วอวยมาร
๑ ประทานพรให้ยักษ์	ปราบตาม โดทยเฮย
จึงมาตบปรัม	ป็นฟ้า
ว่ายักษ์จักทำตาม	ตฤใหญ่ หดวงนา
โตทยจักแหดกตงถ่า	จักห้ามเห็นแสดง
๑ อชบาตบพิตรผู้	ไชยชาญ กัด
ฤพระกฤษณ์ฤทธิรำบาญ	เดชห้าว
คงไม่อาจองค์หาญ	หักด่าป ได้นา
ชนแผ่นดินทุกด้าว	จะได้ไครมดุง
๑ สุธาดัยบดเทพท้าว	พถนคิด เห็นแ่
จึงประกาศประกาศิทธิ	ด่าบซ้ำ
สิทธิพระขรรค์มหันต์ฤทธิ	ภาเคช
ไว้รับรำงับห้ำ	หันต่างตบองมาร

๑ คีโองการตั้งท้าว	มาตี พรหมมา
นำพระขรรค์อัน	ฤทธิแกดัว
มามอบพระจอมศรี	อวยทชเยศ
ไว้ระบับดับแผ้ว	เผ่าพ้องมารพาด
๑ แค้นต้องราชเจ้า	ด่มานมิตร มานา
รักเทียบเทียมชพิตร	เพื่อนไท
ความนบอมผิด	ผ้นจาก จริงนา
ควรมิควรขอได้	โปรดเกล้าพานร
๑ ทรงตั้งขักรทราบต้น	ต่งกา
ชวนพระตักษณอนชา	ยาตรเยอง
เถดิงรบทจรพา	นรแท้ แหนเฮย
ถึงหยุดยานอยู่เบอง	เบียงข้างขวาแขวง
๑ มาดักมเตศได้	ยตองค์ พระนา
พิศบ่อผิดจักรพงษ์	พาให้เงยว
ปราโมทย์กระมตทรง	ถามเหตุ
หถานตะมารมาเขยว	ฆ่าด้วยการใด

๘๖	แถงการ
๑ พระรามนบราชแก้ว	แต่ตั้ง
เหตุซึ่งเกิดร่าบาน	บิตุเรศ
ทันแต่รับสัตยสาร	อัยท้ายโคธา
พาษคามาคัง	ก่อการ ก่อนนา
๑ อสุราอาสัณห์	ไถ่เนอ
แต่งแต่ให้จําหนาน	ท่าแฝก แพนเฮย
ถับหลังทำจันทาท	แมกเข้าเมืองมาร
โจรณกษาเยศเมอ	ราวความ นนอ
๑ สดายผู้รับอก	คิดเต้า
ข้าจึงชมพดตาม	งอก่อน แถวนา
ใช้ทศพดโดยงาม	รบร้าว
ยักษ์ โหดจึงหักเข้า	ด้าคัญ ความนอ
๑ ดุจดพรหมพิเคราะห์คน	เกือบต้อง
หาและแก้รับกัน	เปนเหตุ
แตกค่อแต่ช้ออัน	ยักษ์นนางสาว
พระว่าเมียพระพร้อง	

๑ ใคร่ครวญควรชักทำว	จึงชัก สอดแน
นางซึ่งว่าเมียรัก	ท่านนั้น
ก่อนเก่าเผ่าพงษ์พรรค	พันร่อย ไหนฤ
ใครยกใครให้ขึ้น	เศกเจ้าจอมต้อง
๑ พังถามเรอทอดย	ทอดน่อง
เสนอเนื่องเรื่องเดิมผอง	แผ้วกว้าง
ตราบนกยกลงครอง	ภาพเศก
มายมากด่ากษิอ้าง	หมดม้วนมวนแมน
๑ ตุลาการกมเตศแจ้ง	เจนบั้ง คับนา
จะวิพากษ์ต้องสถานยัง	ค้วนห้วน
นางกตางต่างอ้างพัง	เปนหตัก มีเฮย
ควรคตอดตอดต้องถวน	ถัดนกินแหง
๑ บังคับเทวหนึ่งน	ทนายักษ์ ดิงนา
กำกับเชิญหงดักษณ	รับเต้า
มายังตมรมจก	ถามสอ
ตามมาคยเมอเมืองเข้า	รับได้นางมา

๑ สดงตำรายุพเรศน้อย	นางษ คาเฮย
อยู่ระหว่างกตางโยธ	ทัพอง
องค์สันกราบสาม	กราบเทพ ปวงนา
แมยักษเห็นยังตอง	เนครนาคตอกตอง
๑ เทวไทยถามสอบตัน	ประเด็น สดองนา
นางสนองเสนาะเยน	อกฟ้า
คำจริงดังจริงเปน	ทางร่วม กันหา
ความสัตย์เอาสัตย์ฮา	อาจพ้องฉันใด
๑ ถามนางเปนหนึ่งถอย	ส้มคำ พระนอ
จึงดับเทวตามดำ	คืบนน
แสนเทพสอแสนล้ำ	นวนเบิก ความฤ
แสนปากหากสัตย์ชน	สอบเข้าส้มคำ
๑ กดับสวณทวนปากท้าว	ทศกรรฐ
เทเวศเทวียน	อย่างนี้
หถานรักจักอ้างอัน	ไดอดด จริงเฮย
ไหญ่พยานหถานช	ออกให้อัยกา

๑ อสุราร้องคัดค้าน	ดักขี แข่งฤา
รามรูปด้วยสัตว์	ชอบแท้
เทวากับขามี่	สาเหตุ ก็นั่น
ช่วยมนุษย์อดทนแก่	คัมภีร์ หาดนครา
๑ ยินยเกษเยของยกทำ	อธิบาย ชนอ
เมื่อผลเจริญทางนาย	ก็พร้อม
ใครสอนอ่อนจึ่งผาย	พจน์ถก สัมฤา
ต้นเทห์ได้ให้ใครพร้อม	ทราบเจ้าจงแจ้ง
๑ ซึ่งแคลงทวยเทพทั้ง	ปวงดำ เหตุฤา
รณชิตควายชพพยา	บาทร้าง
เป็นการเก่าเกินหา	ควรกล่าว ไม่เคย
แม้ถให้รามสร้าง	คฤหาเจ้าปานกัน
๑ กุมภภัณฑ์ดินดอกล่า	ดังไฉย พยานแฮ
ร้อยได้ให้เทวดาใคร	จะรู้
พยานหาดนบ่อมารใด	จะสืบ
เพราะว่าการลับสู้	ค่อนำดำเพ็ง

- ๑ ขรรพพรหมหัตถ์แก้วคู่ โดกา
 ทรงพิณพิจารณา ถ้องถ้วน
 เท็จจริงทุกสิ่งปรา กฏพระ ญาณเฮย.
 ดำริหัตถ์ไตรถ้วน เด็กถ้อยธรรมแดง
- ๑ ดูก่อนหาดานรผู้ ประทาน แทศย์เฮย.
 พิชัยชัยมหาศาล สืบเชื้อ
 ย่อมทรงยุติธรรมสถาน เดียวยิ่ง อื่นเฮย
 ตัดละชนมเพื่อเกอ กอตงยุติธรรม
- ๑ นางนบคนแน รุเมย เขาเฮย
 ชื่นคบทศธรรมเดี่ย ศักดิ์ทาว
 บาปหนาย่าควรเคดัย คินต่ง เลี้ยเทอญ
 จักยังยศคุณอคร้าว โดกยัหัตถ์ภรรยาธรรม
- ๑ หุนหันผ่นภักตริค้อน อัยกา
 เจ็บตั่งตั่งษดา ดั่งม้วย
 เจ็บใจพวกอ้ายพา นรชั๊ก ชักเฮย
 แค้นไปเข้าด้วย ขัดอันคันทรวง

๑ ก็นโชนกพนตคตถอย ท้าวมิ่ง คมพา
 ญาตียกษบอคณยัง บ่อให้
 ไซ่ผู้คักเพราะหวง ชิงแย่ง หึงนา
 รบจะแก้แค้นไว้ ชอเชอแผนพงษ์

๑ ทรงหงษ์ทรงตบถอย ทศกรรฐ
 เคื่องหญไทยท่นพถัน กถาวพ้อ
 กุมพาเพราะมิ่งหัน ภักศรพ่ง กุณา
 ครนช่วยมิ่งถบถอ เก่งท้าว

๑ กหวงค่อทพค้วย อาวุธ ธรรมนา
 มิ่งมิชอบมิ่งปทุฐ โทษย่อน
 มิ่งหมายม่งการยุทร แทนยุค ธรรมฤ
 มิ่งอธรรมมิ่งค่อน โคตรม้วยมิ่งตาย

๑ บริภาศเต็รจตั้งให้ เทวา
 นำนานคณเคิมพา รับแคถว
 แถ่นโคศคตคตดา กาดเมอ นนหอ
 กราบพระกราบผัวถั่ว คตาคเมอเมืองมาร

๒๗๔ โคตogramเกียรติ

๑ ทศเศียรสุดคันสุด	ฝนภักตร
สุดเจ็บแค้นสุดจัก	ขยไ้
อายเหตอเหงอหยดรัก	ภักตรชมวดเขมงแ
แค้นบ่อบังคมไท้	สับคหน้ามาเมือง
๑ องคับรมพรหมเฝ้าผู้	ทรงธรรม
เผยประกาศพจนอัน	เพราะพร้อง
ขอบคุณพระหัตถาณขวัญ	คิดภักตร เมื่อนา
เพื่อพฤตมาเฝ้าต้อง	ช่วยให้ ไชยพร
๑ ดิทธิกิจชอบดั้น	เดรัจฉต ชอบเทอญ
ดิทธิกรรมควรชวน	อย่าแคล้ว
ดิทธิธำมคัคต	คังม่ง คินา
ไชยปราบบาปพาดแผ้ว	โตกย้างปางเกษม
๑ อวยพรดาพระแก้ว	คินเขา ฟ้านา
ทวยเทพคินดำเนา	ทยง
สองพระเด็กพดเฝ้า	พตางกตบ
ถึงพระพตาสังคต	ม่นยงพงมาร

๙๗
๑ แต่งพงษ์กมเดศเจ้า จอมตง กาเฮย
เถถึงฮาคันอนาของค์ ตรเื่อ
มาตย์มิตระยรวงษ์ มวญมอด หมดแฮ
เออจักได้ ไครเกอ กิจกิงตักนรมาร
๑ มณโฑเยวตักษณน้อม ทูลไซ
ทรงชุ่นระคายไค หม่นเคว้า
ข้าแม่ร่วมหญไทย จักคิด ไฉนแฮ
การคึกกรบเร้า สดุดทอรรถมกรม
๑ หมายถึงตรคิตพิงไท ไอยกา
ยังกตบพิพากษา เคกแดรง
จักให้ตั้งดีดา ดวงสวาค
พิชิตท่านกตบแกตั้ง คำชาคำประจาน
๑ อรรคเรศสัดบักอัย พถันทุต
ท่านไปนับว่าประยร ออย่าเคว้า
พระเคชนเรนทรศรัย โดกยเื่อง ภาแฮ
ควรบราบปรบักษเร้า รามพนบักพี

๑ ทรงดัดบัลลังก์ทศเดโช	พด้นกิด ไฉย้า
เขยเวทของพระวิศุ	เรศท้าว
กระบิตพิทซึ่งอิศ	ฉรรษา ประทานแฮ
อาจปราบอริทรห้าว	ทำให้เค็กแฉง
๑ กองกฤษณ์หาคกรดั่ง	ตามนิยม
ชบกระบิตทางพรหม	พรอกพร้อง
ดินแดนเจ็ดท่าผดัม	บันรูป อมรแฮ
ดุมได้กองกฤษณ์คอง	ดุดันชวน
๑ คริเสร็จให้แต่งดั่ง	พิช การเฮย
ยังพระเมรุศรี	เร้งเร้า
มโหรรพ์รับดี	ตารับ
เตรียมเสร็จตามตั้งเจ้า	พิภพให้จอมมาร
๑ โองการสั่งให้จัด	โยธา
มวญหม่มมาคยามา	พรังพร้อม
สนานธารแต่งกายา	กุมหอก แก้วเฮย
เถลิงรถพยุหห้อม	รเห็จห้อยเวหน

๑ คดสถานบรรพทให้	โยธ
รายรอบขอบคิรี	เนื่องหน้า
เปิดองเครื่องจากอินทรี	เด็ดจู้ สำนานแฮ
ทรงเครื่องโยคี่ผ้า	โพกม้วนโมพี
๑ ถวมประจำหว่านร้อย	พระศรี ศูตเฮย
ภษิตต์พักศรี	ชาดย้อม
จับหอกกระบิดดี	ดาสด์ อาศน์เฮย
บั้นรูปอมรน้อย	ดัดคังภาวนา
๑ พันคาบหีบรูปเทียน	เทวัญ
โยนไต้ในกนกทกรม	โรจร้อน
อำนาจฤทมนคอัน	อุดมเดช
ปวงเทพหวาดวงซื่อน	สู่ไทศรีสุดี
๑ ร้องทุกซจอมเทพท้าว	เทวัญ
พระมเหศวรทรงธรรม	ทราบไท
ครัดตั้งจิตบถน	พด้นบอ
เทพบุตรพาดให้	สู่ห้องสถานเรา

๑ จิตุมทริบตั้งแล้ว	รให้จทยาน
ยังทิพยามาตถาน	กล่าวพร้อง
พาดิเทพบุตรหาญ	ด้อมหิศวร เจ้าแะ
ประนคบทเรศจ้อง	ดัดบเบองบัญชา
๑ จ้งองค์ อิศวรเอื่อน	โองการ
ดุก่อนพาดิหาญ	เดชห้าว
ทศภักตรประพติพาต	มันทจ วิตแะ
คิศจักถ่างเทพท้าว	มอดดินดรวงดวรร์
๑ เร้วไปยุทแยงวอ	พิช มั่นเฮย
ดรรพสาตรอสูร	อย่าแผ้ว
เทเวศกับพาด	รับกตบ กตยาแะ
เปนเพศพานรแกดว	รับดางพชมาร
๑ ต่างแดงวรเคข้ง	คิวิพตนิ
ทงทพพตกมภันท์	พ่ายม้วย
ดิบภักตรเหต็อบเนตรณ	พบคิต ฌงนแะ
ข้ายนี้ลีตายด้วย	สาครร้ายรามผดาญ

๑ ไฉนมันค้นห้ได้ มาก นนอ
 ฤว่าวายุบุตรจง จิตรแต่ร้าง
 จำจกตองยง ยุทธต่อ ฤทธินา
 ตริแต่เจ้าหอกแก้ง โตดเดี่ยวดวงประหาร
 ๑ พาดีโผนแผ่นเข้า ทยานยัน
 เขี่ยบขยิกจิกเคียรกระสรร ง่าจ้อง
 ดอดหัดกับดหอกหัน อสรเพื่อยง พดิกแฮ
 เจอพระขรรค์พันต้อง ราวพดกตางดิน
 ๑ ทศภักตรเทพดำตรต้อง ปานวายุ ชนม์เฮย
 สุตจักตาวรงค์กาย ต่อได้
 ผดริบกับทยานหมาย มุ่งสู่ ตถานแฮ
 แค้นชุนกระมตใหม่ รทท้อฤไทยทวี่
 ๑ เทวพานเรศร์ต่าง พิธีกรรม
 ดันแต่เจ้าเพนเพศผัน ไม่ช้อง
 กตบเปนเพศเทวัญ ดึงเก่า
 เหนียวเห็จเวหาศ้อง มหิศวร ใต้ทุกความ

๒๘๐ โคตงรามเกียรติ์

- ๑ ราพร้ายถึงนิเวศน์เขา มณเฑียร
 เตอachsenหฤไทยเจียน จักม้วย
 ไ้ออกแต่คเพียร เคียวขับ คักแซ
 มีแต่ยับย้อยด้วย มนุษย์แม่แมตงวัน
 ๑ มีหน้าซ้ำอภัย พาด
 มั่นกตบั่นชั่ว คอด้
 ชั่วเพิ่มเดชไพร่ ราชูรภ รมแซ
 ตัดจิตระจกคตฤ นิเวศน์เกอกลงงษ
 ๑ อรรคเรศทราบกิเฝ้า จิงทุต ถามนา
 ทรงเดชเหตุใดพูด เทวศเครั
 ทรงดัดบึงอคร บัดตรัด คอบนา
 พานเรศผัวเก่าเจ้า กตบั่นคนผจญ
 ๑ ขาเอนทรทุตคอบถ้อย ฤาเห็น จริงเถย
 ม้วยชีพใครคั่นเปน ออย่าพร้อง
 พิเภาชิงควเชญ คอยด้อ
 ควรฆ่าจิงจักต้อง คัดเลี่ยนคักหาญ

๑ นฤบาททรงสถับถ้อย เปรมปรา โมทย์ฮา
 ตรัสว่าจริงกตยา กตาวไซร์
 พิจักยกโยธา พินาฏ มั่นแฮ
 พัตนตั้งอำมาตย์ให้ รุ่งแก้วจัดพด
 ๑ มโหทรรับตั้งเจ้า อสุรี
 รับรัดจัตโยธี แก้วนกตา
 อิศวรฤคชเสนี พร้อมพรัง
 คอยเสด็จจอมเจ้าหัตถ์ ทททองสนามใน
 ๑ ทศภักตรเด็จพระเจ้า ที่ตรง
 ทรงเครื่องพิไชยณรงค์ เพรศแพร้ว
 จับหอกระบิตอง อาจปราบ คักแฮ
 เสรีจตุรราชรถแก้ว เร่งให้เดินขบวน
 ๑ ถึงสนามยุทธตั้งให้ หยุตทัพ
 ให้นั้ตามตำหรับ ตำสู้
 ทุกหมวดเร่งกำกับ ตรวจทั่ว
 วางอย่างพยัคฆ์นามกั ก่อให้ศึกแย่ง

๕๘ ปางตรีภพนารทเจ้า จอมพา นรเฮย
 ออกทศอัมฤดา คาชเฝ้า
 ทงตองนครวา นรแน่น อนันต์เฮย
 ยินคัมภ์ โยธาเร้า กักก้องพสุธา
 ๑ ถามพิเภกว่าออ ทพิไกร เจ้าเฮย
 ทศภักตรฤาคนใด ออกสู่
 ญาติมิตรร่วมหฤไทย มั่นมอด หมดฤ
 วานจิ่งว่างศึกผู้ อากถ้ำมาผจญ
 ๑ น้อยท้าวดีบักตรน้อม ทดต่นอง
 เหตุทงคอดุรของ คักไว้
 เพราะว่าทศภักตรปอง ฆตานุชีพ เทพธำ
 แค้นที่เปนพยานไท้ ธิราชเจ้าจอมพด
 ๑ ไปตั้งภูณท์กจโกถ์ เริงเมรุ มาศเฮย
 ชรบกระบิตพิทเค ชะกถ้ำ
 บันรูปอมรเท เวศท์ม เพติงแฮ
 ทราบอศิวรเจ้าฟ้า ตรัสให้พาดี

๑ ไปล้างกุ่มที่กิจท้าว	โกธรา
นึกว่าวายุบุตรคตา	คตาค์แต่รัง
จึงยกพยุหมา	หมายพิฆาฏ ข้าแฮ
โกธราว่าข้าบาทแกตั้ง	นอมเกตุทูลไท
๑ องค์บรมนารถเจ้า	สัตว์ด้าว
ตรัสว่าพระยามาร	อย่าเคঁร่า
เรารักท่านเปรียบปาน	ปณชีพ เราฤ
ฤจะให้ราพเรา	ถ่วงถ่วงเยี่ยงไฉน
๑ พถินเผยดีหนาทเขื่อน	โองการ
ตั้งอนุชาชาญ	ช่วยกง
พิเภกอย่าให้พาน	พระดำคร ตราเฮย
สุครีพรีบเร่งคอง	พยุหห้าวหาญรณ
๑ บุตรรวรบตั้งแล้ว	สุลักร
เร่งจัดนิกรพานร	แกว่นกถ้ำ
๕ ทงต้องพระนคร	รวมรวบ
เทียบรถประทับถ้ำ	ชีราชเจ้าจอมพล

๑ ชะไมยตรงดินรุดร้น	บริสุทธ
ทรงเครื่องพิไชยยุทธ	เพริศพร้อม
กระดิ่งเทพยธราวุธ	บุรยาคร
เถลิงรณิกกรน้อม	นอบเกล้าเดินขบวน
๑ ทพิ์ถึงจึ่งหยุดคง	โยธา
ไถ่ทัพอดสูรมา	มันไฉ
ทศเคียวทอดทฤษณา	ดาดเดียด
จึ่งขับหม่อสูรให้	ได้ต่างพานร
๑ นิตราขับกระบี่เข้า	โจมตีประจัญ
ยักษ์แผ่นถึงโผนพัน	ชีพต่าง
ราพร้ายเพ่งพตชน	วายวอด
พตจันศรแผดงกว้าง	ได้เดี่ยวประหารถึง
๑ ภูซกษัตริย์กระบี่ต้อง	ศรมาร
คายกดาคนอุปาด	ยิงแค้น
ต้นศรไต้ตั้งหาร	ยักษ์วอด
กระบี่ทมิถ่างแม่น	มอดพันคนผจญ

๑ ราพร้ายหมายมุ่งคัน อสุรา
 พิเภกด้วยโกรธา ขัดข้อง
 เห็นแอบแทบรดา องค์พระ ถักขันธ์เฮย
 จึ่งขับรตรีบจ้อง จักต่างชั่ววัน

๑ พระถักขันธ์องอาจด้วย เศษ
 เห็นยักขันธ์หักโหมมา โกรธเกรี้ยว
 จึ่งจับอรรควา ทิตเห็นยว แผลงแฮ
 ถูกรถศกักรด้วย ได้ต่างพยุพต

๑ ทศกักรคว่างจักรต่าง เหล่าพา นรเฮย
 โชติช่วงเปลวเพลิงดา คานหมื่น
 พระถักขันธ์ด้นอศวา ถ้างจักร เดอียดแฮ
 เปนท่าฝนดับให้ มอดดินหมดควน

๑ ทศกักรบรรทุกรา พถางยถ
 หาพิเภกจะผจญ เจอะไถ่
 คำว่าชาติทรชน ไปคิด คุณเคย
 ดั้แต่สาวได้ให้ แก่เลี้ยงศัตรู

๑ ภูได้หักถศักถัน	ภูถดับ
ฆ่าโคตรประยุรยับ	ย่อยม้วย
เคี้ยวมึงจักขาดพบ	อยู่ที นันเฮย
พถันพุ่งหอกไปด้วย	เดชหัวหญไทยหาญ
๑ พระถกษณักถวหอกถอง	พระยา พิเภก
จิงจับศรศักดา	บัตบ้อง
กระบิตพัชชิตมา	ถกพระ กายแฮ
ถุดจะถานองคถอง	คกพนบถพ
๑ ภูวนารถเห็นหอกถอง	อนชา
ดาถเดชถดถอง	แฮถกราว
จิงถถถถถศักดา	พรหมมาศ
บักถกถศักถรทำถ	คกถถถถถถถถ
๑ ทศเคี้ยวถถถถถถถ	ชพวาย
เจบถถถถถถถถ	รุ่มเร้า
พถางร่ายถถถถถ	พอย้า คำแฮ
จิงถถถถถถถ	นิเวศนถถถถถถถ

๑ ราเมศเห็นยักษ์เมือ ยิงนคร
 ได้ดีจากกรบทจร ดัน้อง
 ถดองคัจับหอกกลอน ไปเค็ดอน คดาศเฮ
 ช้อนเกษวางคักพร้อง พร้าสันตมประดี
 ๑ เตียงดำนิกรแซ่ชว้อง ไค่กศัตย์
 เย็นยะเยือกพนมวัน หวน้ำ
 ต่างคนว่าว่าพรณ ชตเนตร นองแะ
 ชวนตบชบหน้า เพียบพนเมทน
 ๑ ร้อนอาศน์อมเรศเจ้า จอมภาพ
 จังเพ่งทิพเนตรตบ เดอดคน
 ไซทิพยอุทกอบ อวนกถัน ฟังนา
 ทราบทว่านตถกนธัน กตบพนคนชนม
 ๑ พระกฤษณรักษพน คนองค
 เห็นพระตักษณ เปคง ชฟได้
 ตรัสถามอนชพงษ์ พรหมอาจ ภูญา
 คือจักทำได้ให้ ชพน้องเราคัน

๑ พิเภกประณตน์อม	ทูลพัตน์
โอสถซึ่งแก้กัน	ไปซื้อ
โปรดใช้กระบี่อิน	เรื่องเดช
ไปเก็บมาทาค้อง	หลุดได้ดังประสงค์
๑ ตั้งชนกรัชาเบือง	พลัญญ์ เขาเฮย
มุดอศุภราชมี	อยู่ถา
แม่หินราชนาค	เธอเก็บ ไข่นา
ลูกบพทศรักตรชา	ซ่อนไว้เป็นเขนย
๑ พระศรีภูวนารถเคื่อน	โองการ
ตั้งบุตรพระพายชาญ	เดชแก้ตัว
จงไปตั้งขุนมาร	พิเภก บอกเฮย
ได้เสร็จจสมตั้งแล้ว	อย่าช้ามาพัตน์
๑ หนุมานรับตั้งแล้ว	ชุดดา
พถางร้ายเวทมนตรา	อ่านอ้าง
แปลงกายดั่งพรหมมา	รักตรดี
ถอยตะลิวเวหาคศคว้าง	มุ่งไม้ไพรพนม

๘๘ วายุนครบันฑูเบอง	พตัญญี เขาเฮย
ยกเหตุพระจักรี	ออกอ้าง
เทเวศร์ทราบยินดี	บอกสรรพ ยาแฮ
เก็บเด็จระเห็จคว้าง	บ้ายเบองอินทกาด
๑ คดถ้ามืดอำโษษฐ์	หาพตัญญี
ดาวคาชสุริยจันทร์	เปตงเปตอง
เก็บมดอศุภอัน	ตวัดเด็จ
ชาแทรกريبถุเบอง	นิเวศน์ท้าวบาตาด
๑ ตูตถานแจ้งกิจท้าว	นาคา
ตั้งเด็จเรอปรัดดา	ตั้งให้
วายนครวิบัติดา	ถารับ เร็วแฮ
แทรกแผ่นพสุธาไค้	ระเห็จห้องเวหน
๑ บันฑนัคเรศเจ้า	ตงกา
เลี้ยงตติยให้คี่ดา	ถักคว้าง
ถอยบนกตบเมฆา	ตมจิตร
ตงจับพรหมภักตร้าง	ตดับแต่เลี้ยงมาร

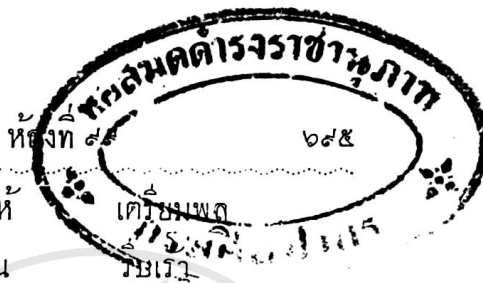
๑ พถนร่ายพระเวทให้	ขสุรา
หัดบ่หมดทั้งดงกา	เกดชนกตั้ง
จึงถอยยอพรหมมา	แต่โปร่ง
แล้วเหวี่ยงพรหมภักตร์ทิ้ง	แหดกสันดินไหว
๑ ถอดดงตรงจิกเกด้า	ขุนมาร
เงอว่าครจักผดายุ	ชีพไซ้
คิดว่าพระขจรดาว	ไปตั้ง มานา
จักถ่วงโองการให้	กรังกรวเกรงทนต์
๑ จำกูจักคิดแกดั่ง	ประจามัน
ให้อับอายเทวัญ	ทอหัด
จึงจับเกษผกกัน	กับเกษ เมียแะ
จากฤกตที่หน้า	ผากแล้วด่าปอสุร
๑ พถนผดักเคียรยักษด้วย	โกรธา
ชักตักคีตมา	ไปช้อง
เหาะชนดู่เมฆา	หยิบแม่ หินเฮย
ถอยตะลิวเวหาค์ห้อง	ตคนวเดยวถั่ง

- ๑ ตู๋เบื่องบเตรศน์อม ถวายสัตว์พ ยาเฮีย
 ฅตองเหตุเกษกุ่มภันท์ ผูกไว้
 ทรงทราบหญไทยหรร ษาศรัต ฆมแฮ
 ความชอบใช้ ไต่ได้ ทุกครั้งคราวฉนรงค์
 ๑ พตน์ประกอบโอดถให้ อนุชา
 ฟันเต็จเชอปรัดดา ผ่องแผ้ว
 ตั้งให้เค็ดอนโยธา ทักดับ
 คินธุ์พลบพตาแล้ว ดฟรังพร้อมพานรินทร
 ๑ ตำรันค้งเจ้งเหตุชน แดะทยาน เรือแฮ
 ถึงบอกเด่นามาร ไบ้ช้า
 ค่างคณคตบถวาร เรือกแซ่ ฆร้องแฮ
 โขตนจำชาวแม่ว่า วุ่นทงวังใน
 ๑ ทศเคียรต่างเวทพน อินทริย
 แว่วคัมท้อสู้ร แซ่ฆร้อง
 ไปทราบเหตุร้ายค้ จ้งผก เคียรแฮ
 ผมคิตผมเมยฆ้อง ขัดคั่นเคื่องใจ

๑ มณโฑรู้ตั้งขึ้น	ต้มประค้
อุตุตุดุดุเกษ	ไขว่คว้า
พตางถามพระดำม	หนีเหตุ ไตฤ
จึงตากนุดมข้า	ผูกไว้เย้ยไฉน
๑ ราพรายพิโรธร้อน	วิญญา
พตันทักพระขรรค์มา	หันหา
ไปชาดยั้งโกรธา	ดาตเคียด
ผัวชักเมียนดข้า	เย้ยยอพตวัน
๑ ท้าวยตปรางโปร่งแก้ว	หินหาย อักเคย
เขอนคัษกรหมาย	รอบรู้
เข้ยบอกรนิกรผาย	ฉนรับ ไปเฮย
เชิญพระนักษิทรผู้	เวทกด้ามาเร็ว
๑ โคบุตรทราบเสร็จจตั้ง	ตณถาน มานา
ถึงนิเวศน์ตั้งสถาน	สถิตย ไท
แลเห็นพระยามาร	จึงไต่ ถามแฮ
เขอเหตุใดจึงได้	เย้ยยอหัวกัน

๑ ดิบโษฐบอเหตุต้น เสร็จพลัน
 คบค้เร่งขมขมนั้น พร่ำเพ้อ
 เด็กคึดเวทมนต์ธรรมพ์ มาเค็ก
 กนกบกกาเจ้อ หมดต้นพุงครู
 ๑ ไปหลุดจิ้งต๋วงยาม อัดอัด
 ชกมดหมอมมาตคิ เชือดทิ้ง
 จนเหนื่อยหอบอัดอัด ผมไป ขาดแฮ
 ดงนงทาหน้าบง เด็กนามนคพรม
 ๑ ยักย้ายหลายเล่หัดัน วิทยา
 ปตาดจิตรเจอะรอยจา ถูกไว
 ที่นตาดอสุรา ปานหมัก
 เขมน่านรู คักไซ้ บอท้าวทศกรรฐ
 ๑ สูดอกกจักแก๊ กรรมคัว เองเฮย
 มั่นสาปไว้ ทหิว อ้อเจ้า
 ให้เมื่อยคบหัวผัว ตามเปาะ หุดนอ
 เร่งคบคบกันเข้า ขย้าเออนอายใคร

๑ ราพร้ายแจ้งเหตบ่ม	ปานวายุ ชนม์เฮย
ตั้งหนึ่งพระกริกาย	ขาดกตง
แข่งจิตว่าเจ้าตาย	สวาศัพ แม่เฮย
ตบเกิดอย่างหนึ่งทง	ทอดช้ายูโย
๑ มณโฑยีนคัมภ์เศร้า	แต่นทวี่
ไม่อาจตบด้าม	แต่จ้อง
ท้าวโกธธุดเกษ	คุดำ
นางชดไปไต่ตอง	ตบแถวหลุดพลน
๑ อสุรพงษ์พรหมเมศ์แคน	ชบพัน
ตบศว่าออกกรรฐ	อย่าเศร้า
แก่ไขรมมีอมัน	คิกว่า
กุกักดาหถานเจ้า	บอกแถวระเห็จจร
๑ ราพร้ายสุดคิดคั่น	แต่นสา หัสเฮย
พถันนกว่าเชษฐา	หนึ่งไท
ครองกรุงจักรวาปรา	กฎเดช
ตั้งมโหทรให้	รับเมอเชญมา

๑ ทพนาสูรทราบให้
พร้อมแต่เจ้าจับศรณ

ทรงรถสู่เวหน
จึงได้จัญยาตร์เต้า

๑ ทศภักดรโสมนคันน้อม
ต่างขึ้นชมปรีดา

เชิญด้วยพระกระยา
นางร่ำรำร้อง

๑ แล้วเจ้าจึงออกเอน
ดาขนุชาชาญ

กุมศรตรวจทวยหาญ
จึงได้จับทจรเบ้อง

๑ อิศวรคชมีก้อง
รับเร่งจัตระเตนา

ถึงต๋นามตั้งโยธา
ตามทีตั้งนามเข้า

เตรียมพล
รบ

ดเชตร นครแะ
สถิตยทองพระโรงคัล

เชษฐา
พราพร้อง

เฮมโฆ
จับไม้ไทร

โองการ
ยาตร์เขื่อง

พร้อมแต่เจ้า

รถแก้วแกมตุรณ

เกริกฮา กาศเขย

รำเร้า

หยุดอยู่

จ้องใจมณญ

๐๐ จักกฤษณนิทรครึกฐ์ ดงคราม ยักษ์เฮย
 จนจวบปัจฉิมยาม รุ่งเช้า
 จากอาศน์สู่ดงงาม เครื่องประดับ
 เต็ดจอกอกเตนาคเฝ้า อเนกหน้าอันเคี้ยว
 ๐ รยนิยักษ์ให้ออ อึงคึง
 งามพิเภกพตจิง คอบไท
 ทัพจอมจักรวาฬถึง ดนามยทร
 ขอพระยกพยุหไต่ ปราบเดียนศึกมาร
 ๐ ฟังทงจิงตั้งให้ จิตพหุ
 สู้ครีพรบเคียวมพด เพียบพน
 ส่องกระษัตริย์ตรงชด ทรงเครื่อง เต็มแจ
 ทรงรถถึงให้ครน ยาตรยงสมรภูมิ
 ๐ สมยาปรากฏอ้าง ทัพนา สู้รบ
 ยืนรถถางโยธา พรังพร้อม
 เห็นข้าศึกยกมา ทรบ
 พถางตั้งพหุห้อม โอบหุ้มคตุมบอน

๑ ปวงพานเรศร้าว	หาญสมัคร
โหมหทัยประหยัด	ต่อสู้
ถึงพิชิตพันบด	กระบี่กระบอง กระเด็นแฮ
มารพ่ายตายคุด	รอดบ้างต่างหนี
๑ ทพนาถราชัน	เคืองครัน
น้ำวเห็นยวสายศรพถัน	ไฟดพลว
จากแต่งดูกอนันต์	อเนกนับ มากนา
ต้องเหตพถถึงคว	ติดตมตายหลาย
๑ กฤษณแดงพรหมมาศต้อง	รถหัก
ถึงทถกศรศักดิ์	รอดต้น
มารนิมตรกายยัก	ใหญ่แทรก ดูชาแ
ข้าโอรฐพถางแถบดิน	บิตบองแดงดูริย
๑ เหตถึงเห็นมดตอ	ผิดเชิง
วังตะเรตเปิดเบ้ง	บันบ
งมเงอะกระเจอะกระเจิง	เข้าปาก ยักเยย
อสุรชบกระบ	ชยอกแก้วเคยดิน

- ๑ จักรกฤษณ์เห็นเหตุสิ้น ทุกประการ
 ถามพิเภกผู้ชาญ เดชรู้
 พิเภกก้าวส่งองสาร ตามเหตุ
 ขอพระใช้กระบี่ผู้ ฤทธิ์เรืองไปผดาม
- ๑ ทรงศรทราบเล่ห์จันต์ ส่งได้ย
 ตั้งบุตรอินไทย กระบี่แก้ว
 ผู้คร่ำครวญโดย จวนยักษใหญ่นา
 นิมิตรรบดังพรหมแก้ว เช่นข้อต่ออสูร
- ๑ กุมภภัณฑ์ผืนหนารบ โรมรัน
 ผู้คร่ำครวญประจัน ไขว่คว้า
 แกว่งครฟาดยักษพัตน์ กรชาด
 ครอบคดอยดองฟ้า ผู้ไท้ทุกระบิต
- ๑ พระทรงตั้งขตั้งให้ มาตุดี
 ขันรตุยักษ หนึ่งนาง
 พรหมมาศถนันทน์ คว้านแหวะ ได้นา
 ดึงที่ในพุงท้าว ทดักถันออกมา

๑ ดิบแปดมงกุฎก่อน	คัทพ
มารแตกย่นย่อยับ	พ่ายแพ้
พิเภกกล่าวถึงดบ	ตัญชีพ แดนา
ผิอุทกพิพแก่	กระบนนพตปน
๑ หวิรักษประจักษ์ถอย	ทตถตง
กรก่งชญแสง	ด้นนหตา
นฤนาทกระทั้งแขวง	เมรุมาศ
องค์อมรบันพา	ทรวาถวเวถถึง
๑ พตางดำรัสตั้งให้	เวศณ กรวมเฮย
ไปรยอมฤตยดินทุ	ประตติธิดา
ชบถึงซึ่งอตุ	รเดพิยวอด วายนอ
กระบี่ต้องตอองนา	ทพิพพนคนปน
๑ จิงจอมเมรุมาศเจ้า	กัมเท เวศเฮย
ต่างเหาะรเห็จเห	ดู่ห้อง
ทรงครุขประจวบเว	ดาเด็ก พตพ้อ
คั่นกลบพดบพตาท้อง	เถอนไม้ไพรพนม

๑ คอยเหต ^๑ รับ ^๑ ร ^๑ ง ^๑ ม ^๑ ้า	ควม ^๑ ตะ ^๑ โพ ^๑ ง
ถึง ^๑ ที่ ^๑ เข้า ^๑ พระ ^๑ โรง	รับ ^๑ เฝ้า
ทูล ^๑ เส ^๑ ร ^๑ จ ^๑ ด ^๑ น ^๑ เค ^๑ ย ^๑ ร ^๑ โค ^๑ ต ^๑ ง	ช ^๑ ย ^๑ า ^๑ ด ^๑ ค ^๑ ัก
ข ^๑ ล ^๑ ร ^๑ รับ ^๑ เส ^๑ ด ^๑ จ ^๑ เข้า	ด ^๑ ู่ ^๑ ห ^๑ อง ^๑ ม ^๑ เห ^๑ น ^๑
๑ เถ ^๑ า ^๑ คว ^๑ ม ^๑ ค ^๑ า ^๑ ม ^๑ เห ^๑ ต ^๑ ด ^๑ น	ท ^๑ ก ^๑ ป ^๑ ระ ^๑ ก ^๑ า ^๑ ร
อ ^๑ ค ^๑ ร ^๑ า ^๑ ช ^๑ ด ^๑ น ^๑ อง ^๑ ด ^๑ า ^๑ ร	ท ^๑ า ^๑ น ^๑ ไ ^๑ ้
ข ^๑ อ ^๑ ค ^๑ ง ^๑ พ ^๑ ร ^๑ ชา ^๑ ญ ^๑	ด ^๑ น ^๑ ช ^๑ ี ^๑ พ
พ ^๑ ระ ^๑ อ ^๑ มา ^๑ ป ^๑ ระ ^๑ ท ^๑ า ^๑ น ^๑ ไ ^๑ ้	เค ^๑ ก ^๑ น ^๑ า ^๑ ช ^๑ น ^๑ ม ^๑ ค ^๑ น
๑ ท ^๑ ศ ^๑ เค ^๑ ย ^๑ ร ^๑ ด ^๑ ค ^๑ บ ^๑ ถ ^๑ อย	ท ^๑ ด ^๑ เ ^๑ น ^๑ ด ^๑ ย
เอ ^๑ อ ^๑ ม ^๑ เ ^๑ ม ^๑ ณ ^๑ โ ^๑ ท ^๑ เ ^๑ ย	น ^๑ ิง ^๑ ไ ^๑ ้
ท ^๑ า ^๑ เ ^๑ ก ^๑ ิ ^๑ ด ^๑ อ ^๑ ย ^๑ า ^๑ ช ^๑ า ^๑ เ ^๑ ย	ข ^๑ ว ^๑ ญ ^๑ เ ^๑ น ^๑ ศ ^๑ ร ^๑ พ ^๑ ิน ^๑ า
ช ^๑ บ ^๑ ศ ^๑ พ ^๑ ร ^๑ า ^๑ ก ^๑ ษ ^๑ ย ^๑ ไ ^๑ ้	ช ^๑ ว ^๑ ญ ^๑ ร ^๑ า ^๑ ร ^๑ ณ ^๑ ร ^๑ ง ^๑ ค ^๑
๑ ข ^๑ อ ^๑ ก ^๑ พ ^๑ ระ ^๑ โ ^๑ ง ^๑ ด ^๑ ัง ^๑ ไ ^๑ ้	ม ^๑ น ^๑ ศ ^๑ ร ^๑
ร ^๑ เ ^๑ ง ^๑ แ ^๑ ต ^๑ ง ^๑ ท ^๑ พ ^๑ ร ^๑	อ ^๑ ย ^๑ า ^๑ ช ^๑ า
ข ^๑ า ^๑ มา ^๑ ค ^๑ ย ^๑ ร ^๑ บ ^๑ จ ^๑ ร ^๑ ด ^๑	มา ^๑ ป ^๑ ด ^๑ ก ^๑ โ ^๑ ร ^๑ ง ^๑ แ ^๑ ย
ค ^๑ ร ^๑ บ ^๑ ด ^๑ ัง ^๑ เค ^๑ ร ^๑ อง ^๑ ส ^๑ ุ ^๑ ค ^๑ ระ ^๑ ย ^๑ า	ม ^๑ อ ^๑ น ^๑ า ^๑ ว ^๑ าง ^๑ ร ^๑ เ ^๑ ย ^๑ .

๑ เอกองค์อัครเวศทำว	ราพนา ตูรเฮย
ตั้งที่ตรงคองคา	ผ่องแผ้ว
ทรงเครื่องอย่างนางดา	บศนาค กรณา
ประทับที่มณฑลแก้ว	นั่งเขามริกรรม
๑ ปางสองโอรสเจ้า	ดงกา
เกิดแต่นางไวยรา	รับเฝ้า
ออกโอรสกราบทูลตา	องค์อัคร กรณเฮย
ไปตั้งไพรเวศเจ้า	พิภพพณดงกา
๑ อัครกรณกระษัตริย์เจ้า	กรงครำ
ดำรงตั้งมารขำ	มาตย์เฝ้า
ให้จัดไพร่ประจำ	เขนกาก
กาดจักรด่อนเต้า	ตรวจพนพตมาร
๑ คิริวันหงทศ	คิริขร
ตั้งเร้าสร่วมอาภรณ์	เพ็ชรแพรว
สองทรงอัครจร	โดยด่อน พตนา
ถึงเกาะดงกาแก้ว	รับเข้าบังคมคัต

๑ ท้าวยลิตหัตถ์เขื่อน	โองการ
ครัดแก้วราชกุมาร	พี่น้อง
ต้องมนุษย์กับสิงหาญ	เหตุเหตุ
ฆ่ายักษ์กายศัพท์	กตาดกตังเกิดอนันตนาม
๑ ต้องราชโอรสได้	ฟังครัด
ห้อมนึ่งประนมหัตถ์	ตอบท้าว
พระองค์อย่าโทมนัส	ในศึก
ซำรบกุแค้นด้าว	คิบบรอนพตมาร
๑ ทศกัณฐ์ดัดบัลลังก์	ทูลด่า
สรวทว่าแสนด่าราญ	ตั้ง
อำมาตย์รับโองการ	โดยด่วน
จัดไพร่พร้อมสรรพ	บอกเข้าของเกณฑ์
๑ ทศกรรฐ์กับบุตรท้าว	ต้ององค์
สร้างเสร็จจตุรุมเครืองยง	ยุทธแล้ว
ต้องมารคุมจตุรงค์	ทัพหน้า
ถึงสมรภูมิแล้ว	ให้เร้าเอาไชย

๑๐๑ เอกองค์ทรงครุฑแก้ว เกียรติขจร
 เด็ดจอกปวงพานร นอบไหว
 เฝียงอสุรคัมภีร โห้สนั่น
 ถามพิเภกว่าใครไซ้ ยกรพตมา
 ๑ ไหรักษ์ยามเล็ดรู้ เรือทต
 นายท้าวพานาสูร แน่นแท้
 กับต้องบุตรตระกูล เกิดกับ คเชนทร์เฮย
 เชิญเด็กรูปไปปราบแม่ จักได้ ไชยอินทร์
 ๑ ขทรบาทเหตุเสร็จแล้ว โองการ
 ตั้งบุตรสุริยชาญ อยำซ้ำ
 สุกุมพริบบรรหาร มาจัด พลแฉ
 เสร็จสรรพทัพหน้า ปีกบ้องกองหัตถ
 ๑ สององค์ทรงเครื่องแก้ว จับคิดป
 ทรวงกลมอินทร์ อร่ามพร้อย
 พระลักษณะแยกหมู่กระบีน เปนทัพ นำเฮย
 ได้ฤกษ์เกิดอนพดลค้อย ดู่พนมมรณ

๑ ทศเคียรทรงคชแกดัว	กลางณรงค
ตั้งบุตรเขยทุทรยง	อย่าช้า
พลบักษกระบี่ตรง	ควรบ กั้นแฮ
พระตักษณแผดงลูกม้า	ชัฟสันทงตอง
๑ ทวีราชโอรสเจ้า	ดงกา
แผดงดำครเก้ายังมา	ร้อนคว้าง
องค์พระอนุชา	หัตถ์หนอง คีตปเฮษ
พลันตณลูกศรต่าง	บุตรทาวทงตอง
๑ ทศภักตรคว้างจักรต่าง	ชัฟกระบิรินทร์
จักรกฤษณแผดงพรหมมาศคีตป	กระบี่พัน
กุมภันท์เพ่งภักตรนิ	เห็นบุตร ม้วยแฮ
โคกขบดอ้อกล้อน	ขับช้างแอบไพร
๑ มณโฑนั่งหม่น	บริกำม
กอบกิจพิธี่ดำ	เหว็จแกว
มอบอุทกให้อำ	มาดยชื้อ มโหทร
เหาะจากดงกาแกว	ม่อนน้ำนมถวาย

๑ ราพร้ายรับมือน้ำ	ทิพยประ พรมเฮย
บีคำซึ่งมรณะ	กตัมพัน
คบหัดถวัลดิฉณะ	ชาญเขี้ยว จรินทร์
ตั้งอสุรเพียบพัน	อย่าซ้ำประดาดี
๑ บรรดาบีคำร้าย	ฤทธิ์แรง ณรงค์ฤ
โรมรุกรบทุกพันแทง	ทอหน้า
กระบินค้อยุทธแยง	ย่นย่อ จิตรเฮย
ต่างแยกแตกยบว่า	ฉุนทงทพิไชย
๑ ศัตรูพองคตทง	หณมาน
พิฆาฏอสุรดาชาวน	ป็นปี
ถึงแถวเหล่าบริวาร	แปดกปดาด ใจนา
ปวงบีคำตายก็	กตัมกตัมคตมถึง
๑ องค์นารายทริราชเรือง	โรมยักษ
พระหัตถ์จับศรศักดิ์	เลี้ยงซ้ำ
แผดงพตณัฐกนบก	อกบีคำ
อสุรกายแกดักดำ	รูปนพตณัฐ

๑ ทศภักตวรักษาทิพย์	ประพรม
ปีศาจพันกลุ่มกตม	รบร้า
จักรกฤษณคิณคปรารมภ์	ถามเหตุ พิเภกเฮย
อสูรเปนพรังหน้า	จักแกกตไฉน
๑ ยักษ์ ไหรอยหัตถ์แล้ว	หลุดพ้น
อุทกพิพยมณโฑสรว	เด็กใช้
รับแก้พิชชน	ตั้งวาค์ รศนา
อีกพระแดงศรีให้	โอบอ้อมล้อมอสูร
๑ พระพังพิเภกแจ้ง	จับคิณค แดงเฮย
เปนช่วยโอบอสูรนิทร	แน่นแน่น
แล้วรับตั้งตำกระบิต	กับเหต่า ถึงนอ
เร็วเร่งไปคอบคั่น	คัตคั่นกตพิช
๑ นิพนทวายุบุตรทั้ง	ชมภูพาด
รับตั้งองค์ขวตาร	นอบน้อม
พาพดกิงสมุทรทวาร	เดินด้วน
ถึงเขตรตรงกาพร้อม	หยุดยั้งแปลงกาย

๑ ชมภูพาดนิมิตร์แม่น การุณ ราชเอย
 นิตนตเปณญ ชเรศกต้า
 วายบตรคือชน ทศภักตร์
 ดิงไพรพรังพร้อมหน้า นิมิตร์เพยงพดमार
 ๑ ยกพลเร่งรีบเข้า ดงกา
 ค้างซักถามกิจจา แซ่ซ้อง
 กระบี่บอกชาวประชา เดรัจฉัก แด้วพ่อ
 ดิงมนุษย์พน้อง มอดมวยฤาหลอ
 ๑ ดงจากคอกขเข้า โรงพิธี
 นังแนบตาบศัน บอกล้อง
 ว่าอริราชไพร่ วายวอด หมดแด
 เชิญสถิตยสถานห้อง นังชำไยไฉน
 ๑ ถึงปรางพตางพตอดจ้อ เจริจา
 ดงแคนดงกา ดงบเดียน
 เพราะเจ้าเศกขารว ชุบชัพ ยักษ์แซ
 นางคอบว่าผิดเพยน เวทชำดงกาจม

๑ ตุกถมถ่มเด่นหัน้อง	แนบสนิท
รศวันชนฐจิตร	แรกรู้
นางธมานธัมคพิศ	ธวาทิศ รักษ
อรธอบกระบี่	แนแททศเคียร
๑ ส่องทหาธาณูยุทธทง	พลถึง
นุดตากกระชากริง	ช่วยรือ
โรงราชพิธีหญิง	ยับย้อย ดงแฮ
ราชวัตรนครขยอ	เยอตันถอนเฒ่า
๑ วาญบุครกถ่าวเกศเฒ่า	โตมตา
พิจะยกโยธา	เทยวคั่น
จับพิเภกมัตมา	คัตศัะ เต้ยบเฮย
กระบัตจากห้องพน	รับขันคชสาร
๑ เค้นพตจนจวนไกด์	กองทัพ
แปดงเพศจากมารธรรพ	ด่อนเฝ้า
ทูลแยบพิชัย	พระตรีธ ชมเฮย
ถั่วตั้งสุครีพเข้า	ไถ่ต่างเหต้อสุร

๑ ขุนมารเห็นปีศาจม้วย มรณหมด
 นาทพยทจะรด ขัดข้อง
 ไล่คเชนทรได้ถึงดล เดียวดิ่ง หนีเสีย
 ราเมศ์แดงศรีต้อง เป้าแก้มแผดหาย
 ๑ องค์นารายณ์ต้นชา ศรีไชย
 พดยักษ์แดข้างประโดย ชีพเปตอง
 ทศกัณฐ์ครุเดือดใจ คว่างจักร มาแย
 วิศณุหน้าศรีเยของ ดนต่างจักรอสูร
 ๑ ราพร้ายแรงเรียวสั้น ตัดคทรวง
 คับอกวิตกทรวง เพียบแท้
 ดิงเยาะกต่างถึงดวง ส้มรมิ่ง กุเอษ
 ไต่บ้านนพษแม่ แหกถั่วถึงตวย
 ๑ จิ้งจอนเด็กทัพแต้วจ้ง เจรจา
 เย็นคำพระสุริยา ดับแล้ว
 นารายณ์คอบบอสุรา ตามจิตร ท่านเทอญ
 พตางตั้งเค็ดอนพตแคล้ว คดาศ์เข้าพดับพดา

๑๐๒ ดิบเคี้ยวสุรภาพผู้ ทรงจักร
เห็นพยุหรามดกษณื ทัศต์แก้ว
รวบรวมนิกรยักษ์ ยังหลบ เหลือแฮ
เร็วเร่งกตบคั่นแคล้ว คตาค้เข้าเขตรวนันท์
๑ ครันถึงนัคเรศ้เข้า คั่นวง
เห็นจากคารุงรัง รกเรยว
เฮะโรงพิธิ์พัง เพราะเหตุ ไฉนนอ
หนักพระไทยพตางเดี่ยว หัดกชนปรางทอง
๑ เห็นมณโฑตถิตยห้อง พิมาน
นังแอบของค่นงควาญ ชักไ้
ค่อนตะพิธิ์การ ไยนั้น อนุชนา
ใครซึ่งมาบอกให้ เด็กต่างจรรยา
๑ ต่งครามครานเกอบ มีไชย
ด้วยบีคัจจุรไกร กาจแกถ้ว
เคียวรบกับสุดขษัย ผ่งบีคัจ
เพราะอุทกพิพยแคล้ว คตาค้เข้าเตี้ยเชิง

๑ แค้นใจไฉนรับทั้ง ทอดกิจ เลี้ยง
 ฤกว่าอรไคร์สัถย์ แทนแก้ว
 นิ่งนานเหนื่อยเหมื่อยปฤษฎ ฆางค์นั้ก ฉนั้ฤ
 เพราะบอเคยขาดแคล้ว ศตาศผู้ผดงถนอม
 ๑ มณโฑตอบถ้อยพระ ทรงฤทธร
 ไฉนพระจะพานผิด แก้ว
 พระว่าปัจจุามิตร ม้วยมอด หมดแฮ
 ให้เด็กพิริว่า แสงรือโรงเดี่ยว
 ๑ ยังพาข้ามาทชน ปรางมณั้ นนา
 ครัสว่าพิเภกหนึ่ รอดได้
 จะควนยกโยธี ไปเช่น ฆ่าแฮ
 พระเค็ดือบแคลงคำให้ สอดับนสาวสนม
 ๑ ทรงสดับสัคคต้อง ใจนั้ก แถ้วนอ
 เห็นคตอดดับฤก ถ่วงรู้
 มณโฑถูกกตคั้ก เลี้ยงกิจ กายนา
 ครางวันบ่นออกอุ ออกเพียงเพดิงเผา

๑ จักเผยแพร่จนออกได้ ดังฤา
 ข่าวกิจจรรรภา โดกหล้า
 ใครขึ้นไปอาจคือ อ้ายหนุ มานแฮ
 แปลงรูปโดยฤทธิกิตา อาจแกตั้งแปลงกู
 ๑ ครัดกระซิบอรรคเรศแก้ว กับภรรณ
 สนิทรามแดนโคกคัลย สดับดัม
 ราพนาสุรดำคัญ ขนิษฐาอก วายแฮ
 ข้อนเกษศระกองกัม ภักตร์ให้พิโรครวญ
 ๑ คดายโคกธั่งให้ นาคคณ ขารเอย
 มาชะโถมนฤมต กตบพณ
 ฟูมฟายพระอสุซด ขารถึง แถวแฮ
 ครวญคร่ำกำสรดส่อน โอษฐ์อ้อนวอนทุด
 ๑ บดินทรสุริยเสยเกียรติทั้ง เสยกิจ
 ธิบประยศทวศทิศ เพราจะชา
 ขอจงพระทรงฤทธิ พันฟาด
 ด้วยพระขรรค์คมกล้า เกตอ้นเศวราบทศรี

๑ อสุรีโถมตบเบอง ปฤษฏางค์ ปดอบเฮย
 เตี้ยไซ่เตี้ยสัดย่นาง ออย่าตร้อย
 คิ้วพ้อมมิดตาง แดงจิตร เจ้านา
 จงระงับดับตะห้อย ออย่าให้ โหยหวน
 ๑ พดางชวนขรียงเยอง ยাত্রา
 เขาทศรีไธยา หย่อนเคี้ยว
 ขอกรก่ายภักตร์อา วรณวิตก
 คำวิหะระบเว้า ปราบเสียนอินราม
 ๑ ถึงครามครานข้าง เปนไฉน
 รบบอรัมไชย สักครัง
 ญาตมิตรหม่พตไกร ม้วยหมด
 เตี้ยกจพธรง อนุชาเตี้ยตักต
 ๑ คนกุกเขี้ยวชาติ ชายชาญ ไชยเฮย
 ไฉนจะนิงอับประมาณ หม่นไหม้
 จักออกรุกโรมราญ ขิรราช อักนา
 ต้มนุชยพานรให้ สดุดันแรงหาญ

๒ ตรีการทราบม่วยเค็ดม	ผรมตนิท
พอม่องพันแดงติท	ต่องฟ้า
เล็ดจุสู่พระโรงสถิตย	ทิพยอาศน์
อำมาตย์หมอบเด่นหน้า	นอบเฝ้าฟ่งดาว
๑ โองการกำหนดให้	เกณฑพัท
ตวันคูใจจุมพ	ผ่านเฝ้า
เจนถำตรทราบถรรพมณค	มคักคิ ด่งแฮ
ห้าสิบตมทเข้า	ควมต่งคอบตมร
๑ มโหทรรับถ้อยท่าน	บัญชา ด่งเฮย
จัดพยุหเด่นา	นับถำน
บันทพัตรรพชัยชวา	ทพนำ หต่งแฮ
ยุกระบัตกรของหลวงค่าน	คอบเลี่ยนเค็กตยของ
๑ กรมข้างผูกข้างเชื่อม	ขับมณ
ชนคชินทรเขมชน	ชีกว้าง
สับประคับเครื่องตวร	พาวุช
พดแวดเชิงชิตข้าง	ชบเขยวกุมคทา

๑ กรมม้าผูกม้าร่าน	เริงพยัค
ขบประจำเจนนัดกด	ย่าน้อย
หัตถ์ทนายเทิดทวนชด	ฉวัดร่อน รำแฮ
พลหอกหาญห้อมค้อย	คุดข้างเคียงแซง
๑ กรมรถแต่งรถด้อย	เห็ดกเพชร์
เทียมตุงคพารเห็จ	คุดตา
ขุนน้ำวชนเผด็จ	คักด้อย คักคัยแฮ
ทวยชนศรีชา	สัดกห้อมด้อมสัดดอน
๑ พตจรเจนนัดกถวน	กุ่มดาค ครัวแฮ
เซนโตโคมรมาศ	มากง้าว
ต่างสรวมเกราะกรอมอาคม	องอาจ เอกเฮย
พร้อมพรียงงาทำว	ริราชผู้จอมพด
๑ ฝ่ายพงษ์กมตาคนเกด้า	ตงกา
ต่งสัดหัดชารา	วันเรา
สัดอรัศบีตันทนา	พรเพร็ค พรายแฮ
งามเทียบขาคาเจ้า	จากฟ้ามานรงค์

๑ ทรวงวราวุธพร้อม	เพรียงหัตถ์
เถลิงไพโรชรัตน	รุ่งฟ้า
แสนล้ำอสุรเนืองชนิด	ชนาบแห่ แหนเฮย
แสนล้ำตราภรณ์จำ	จับพณแผ่นโพยม
๑ เติ่งประโคมแข่งอ้อ	เอิกอิ่ง
เติ่งพลุดัญญาคิ่ง	คั่นฟ้า
เติ่งให้สันทันถึง	พรหมโลกย์
เติ่งบาทเด็ทอนหัตถ์	เด็ทดาวดินไหว
๑ พลไกรเดินคนทอง	ทางพนม
ดุษเหตารุกขรทม	เทียบแบ่ง
ดัดวสังห้วงชานชม	ซอนซอก
ผานทะหารธารแห่ง	เหือดด้วยดินสลาย
๑ ถึงชายพนาลัย	หยุดพล
คอบยอมิตรมาผจญ	จักสู้
สั่งให้ให้อิ่งอด	เวงหวาด โลกย์แฮ
เตือนทัพไทท้าว	เรียกเร้าสงคราม

๑๐๓ ปางพระพิศณุวรณไถ้ เทวา ขวุดารเฮย
 เถถึงอาศน์ราชพัลลพา เพริศแพร้ว
 พรังพร้อมพระยาพา นรหมอบ แหนแฮ
 ส้งาดังดาราแผ้ว ม้องด้อมจอมจันทร์
 ๑ พระกรรณกำหนดได้ ยินตระหนัก
 เติ้งให้แห่งพดยักษ์ กีกักอง
 ศรัตถามพิเภกทัก ทายเหตุ ผดแฮ
 ว่าทพิทศภักศรพ้อง ฤกษ์อ้งออกณรงค์
 ๑ ทรงทราบจึงตั้งน้อง พาด
 ให้เตรียมทวยโยธี ทพิทดำ
 ดิบหม่แด่พนม ฤทธิรุด
 เราจะทำโรมร่ำ ราพเดียนเค็กแด่ตง
 ๑ สู้ครีพเคารพเบอง บาหา ทำนเฮย
 รับราชกฤตยฎีกา ได้เกล้า
 มาเทียบพยุหแด่นยา กรทัพ ใหญ่แฮ
 เกณฑ์กระบี่บันจบเข้า ชนิดทั้งไทนคร

๑ วานรชาญเขี้ยวแก้ง	กลางคึก
ขึ้นดมรมอีก	หันหา
ยถักษ์ไปเียงนิก	ชนะแน่ ใจนา
ทราบกิจแต่งกายอคร้าว	ครึกครื้นคนดนาม
๑ ดิบหมวดดรรวมหมวดเดื่อ	ต่างดี กันนา
กุมหอกง้าวดาวตรี	ดาบดัง
ขุนทัพเทียบพริย	พลครบ หมวดเฮย
แน่นหน้าพลับพลา	ท่าเจ้าจอมปราณ
๑ นฤบาทชวนนุชเข้า	ที่ถ่าน ชดแฮ
ทรงพิศราตังการ	เกราะแก้ว
มงกุฎรัตนตั้งวาทย์	เฉวียงโอบ องค์เฮย
จับวิรุณจักรวาทแล้ว	เด็ดจันทรทรง
๑ รดองค์อมรเทพไท	ไพชยนต์
ห้ายอดเยี่ยมมณฑล	เด่นฟ้า
ตำรวจเทพคำกต	กรนัง ประมมนา
เทียมล้อมมิ่งมา	เสวตรแมนเสมอดังขั

๑ ตั้งให้ โบกษัตริย์	คตยพต
พานเรศแดงฤทธิรณ	กีก้อง
เลี้ยงบาทปางภักดี	แดนถ่ม ทลายแฮ
ถึงทศมรณพอง	ทัพท้าวทศกรรฐ
๑ ท้าวเกษยตพต	ค่อนาน
หวังหักกำลังหาญ	ตั้งให้
ศัตตังนาคคาน	โดยด่วน
พลราพราบตั้งไท	เทียบหน้าประดาศ์
๑ พลกระบี่ข่อยแย่ง	แหงยยุทธ์
โถมประทะอุตุ	हतอกถ่อ
เหยียบบ่าคร่าเศียรนาค	ชิงดำคร อสุรนา
แข่งคอแขงขันช่อ	เช่นเขยวคคยประหาร
๑ กุมภภัณฑ์หนุนเนื่องเข้า	ตั้งประยุทธ์
พลกระบี่ศรุต	รันยง
พลยักษ์ยิงคายนาค	โถมมาก ดงเฮย
มารชยาตบออาจตง	ต่อต้านแตกขจาย

๑ นายมารแม่ทัพทั้ง	วานร นายเฮย
ต่างประจัญประจัญกร	แก้วนกกดำ
ต่างฤทธิ์ต่างรบรอน	ราญหัก กั้นแอ
ยักษ์เพี้ยงพานรณดา	ชัมม้วยมตายผลาญ
๑ จอมมารพิโรชเคียว	ชบพิน
โชนจากแถวยันคักพัตน์	ไถ่ต่าง
พตติงหตบพันตะวัน	วางแหวก มานา
โถมถืบเวชยันคังวาง	ง่าเงอหังกงอน
๑ นริศรราเมศกรว	โกธรา
ต่งจากราชรธา	ประทะ ด้
ต่างรบต่างเรื้องอา	นภาพค่าง หาญเฮย
ว่องค่อว่องไว	ท่งนรাত্রณ
๑ ทศเคียวเสี้ยทำไท	โถมประทุษฐ์
ถูกพระแสงศรชุก	ชวดดำ
ออกฤทธิ์รอาหยุก	ย่นขยาด อยู่แอ
ดบช่องพระบข้า	ช่วงชนคันศร

๑ ภูธรแดงถูกทำว	ทศกรรฐ
เคี้ยวกับกรชาดพลัน	กตาดพน
ไปสูญสุดชีวิต	ร้ายเวท
ลัดดคิดสันทิพน	โกรธพุงคือไฟ
๑ หมายถึงพิณเจ้า	จักรพาพ
จับชนพรหมมาร	ม่งน้ำว
บัดองค์พระอวตาร	ภักตร์เพ่ง ชนนา
ลวงพระแสงศรก้าว	ลัดคัสศรอรุ
๑ ศรไชยไปต้องคัต	ล่ายชน มารเอย
ขาดเค็ดกระเด็นด	หัดากดำ
แก้วนวิคเควี่ยนว	ว่างวิง ไปแซ
ต้องออกอรุชา	ปฐสันธรรพวงค์
๑ ทศภักตร์เจ้าพ่างต้ม	ประไลย ชนม่นา
ร้ายพระเวทเกรียงไกร	เกียงแก
แดงนิตประดานใน	ชนเมือ นนนา
คว้ามเจ้าเข็ดเคยแพ	ชยาคชาเสยท

๑ เลี้ยคายคายเทพยแก้ว เกาทัณฑ์
 คู้หัดถักมณฑาสรรค์ แศกให้
 แค้นจักโรมรัน รามชนะ ไฉนฤ
 จำจรกตัมกรงได้ คริแก่การณรงค์
 ๑ คริเสร็จตั้งให้เด็ก พดไกร
 กตัมนครคั่นครวไฉ คดาก์แคตั่ว
 ทรงตั้งขตั้งทพไชย คั่นกตัม
 เล็ดจู้พัฒปตพรวี พรังพร้อมพานรินทร์
 ๑ พระทรงดำวิหค้วย การตั้ง ความแฮ
 ชั่งตบศิริไปปตง ช่มมวอย
 พตางถามพิเภกจง แจ้งเหตุ
 ขสุรคองขพิค้วย เดชกตักตณไฉน
 ๑ พิเภกทุดเหตุแจ้ง จริงประจักษ์
 ว่าจิตรท้าวทศภักตร์ ถอดไว้
 ขาศรมแห่งพระนักษิณ สัทธิช่อน สงวนแฮ
 จักกรวามทุดก่อนได้ แฉกแต่ร้างตั้งหาร

๑ พระอวตารดัดบัลลังก์ ดังกา
 จึ่งประกาศทั่วพระยา ฝ่ายเผ่า
 ไกรอาจจักอาษา เขาจิคร ได้ฤๆ
 มวญหมคประนคเกด้า ห่อนกถ้านดองด้า
 ๑ ครั้ตามตามครังจ้ง หนุมนาน
 รับพระราชโองการ ท่านไซ้
 ขอองคตไซ้ชาญ ไปช่วย กันแยะ
 เจ็ดทิวาจักให้ เสร็จได้ดั่งประสงค์
 ๑ ยินส่นองเปรมโปรดเกด้า อนุญาต ตามนา
 แด้วประสัทธิพรประด้าคร เพิ่มให้
 หนุมนานออกจากราช ต่ภาณุก เนตยวแยะ
 จ้งกดับค่านับโกด้า บาทไท้กระซิบทูต
 ๑ ข้ามาทจรจากเบอง มทศวี
 ใครจักกรามทูตคดี้ ว่าร้าย
 ขอพระโปรดปรานี้ งตเจ็ด เวนนา
 ทูตเสร็จส่งสวฝ้าย แผ่นชนคคณานค

๑๐๔ ดองทหารเหาะคว้างมุ้ง ลงกา

ถึงยอดนิลกาตา ใหญ่ยัง

เข้าดีพระดีทรา กอดบาท ด่อนแฮ

นักดีที่ต้นเทให้คง กระที่ ชูถาม

๑ พายุมครเด่นออกแจ้ง ใจความ

ข้าศึกคือทหารราม พันธ

อาษาหักดังคราม ไชยชอบ ดุญแฮ

กตบคิดพาตผัดจ้อง จักตั้งชื่อน

๑ ยินข่าวทำวราพเตยง เหล่าทหาร ดินา

ใครสู้โพธิ์สมภาร พงไท

ดีทราว่าใช้การ กณนวช

เองภักดีจริงไซ้ จูงเข้าไปเอง

๑ ข้าเกรงพระกริ้วไป ทักถาม พระเอย

กตัญถือกจะรู้ความ ชำช้า

พระนำช่วยแนะนำ ชิ่งภัก ดีแฮ

เห็นข้าพจะค่อยช้า ช่วยให้คงชนม์

๑ นักสัตถ์ยดโคกเศร่า เห็นส้ม จริงนา
 ไปทราบเดห์ตมถึง หตอกให้
 ส่งสารทศกัณฐกรรม ทรวงสุด คิคแ
 ได้กระมีจักได้ ช่วยรารอนเชญ
 ๑ ควิแต่่วรบัถอยห่ม คากรอง
 มือจับธารกรมอง จดจ้อง
 ออกจากกฏีต้อง ถ้วนด สไบแ
 คามค์เบื่อนภกครว้อง ว่ารงกูโย
 ๑ พานรว่าขำนัก ส่งกา ขย่นา
 พิเภกทตพระรา เมศให้
 ว่าพระเป็นรนาพนา สญถอด จิตรแ
 มอบพระมนไไว้ เกบเร้นจริงฤ
 ๑ ฤษัรบถัดยชา ห้ามปราม
 เองอย่าพูดแพร่ความ เอิกขอ
 กระมีว่าเกรงร่าม ริดอบ ถักแ
 นักสัตถ์คคชอบรอ วับเข้าคำดา

๑ หยิบไค้ดวงชีพแต่ดู ถือมา ค้วยแฮ
 หนุ่มา นมารยา ชักไซ้
 เหตุใดที่ตงกา กว้างใหญ่
 จักเก็บไว้ไปไค้ ดึงนกกดงน
 ๑ ฤษัแต่ตงเหตุให้ พานร ดึงแฮ
 แด้วรบปากนจร คัดคิน
 มากะทงถึงนคร ชุนกระบี่
 ฌวยฌุขารกรชน เสด็จถอยพาที
 ๑ ข้าคิตวิคกด้วย ดวงใจ ราพนา
 พระจะพาเข้าไป ชิดนน
 ฌวยกตบัสต์กายไฉน จะถอด ทนฤ
 นกตัทธธดบอน อกร้องหาฤ
 ๑ วนรณะให้มอบ องคต
 ถืออย่นอกนครวงด ทำฝ้าย
 นักรรรมเชือก้าหมด มอบกล่อง ชีพแฮ
 พาแต่หุณมานยัย ยাত্রเข้าธานี

๑ พตเมืองคนมกของ กรุงमार
 ดึงสกัดพระอาจารย์ ได้ไค้
 ว่าองค์คอยทวาร เกิดอภัยกษัย ยุทธแธ
 ข้าจะไปตั้งให้ บอกแจ้งตามจริง
 ๑ ดิถีขามบรู่เท่า เตี้ยท ถึงนา
 ชุนกระบิณทรยन्द รับฝ้าย
 มาสู่ตักพาดี นฤมิตร
 กต่องขัพทศักตวิศรุตาย เก้าแก้วตั้งดาร์
 ๑ จงส่งกต่องใหม่ให้ คานศ
 พาเก่าไปบรพค ฝ้ายไค้
 อัญชันชื้อปรางกุ ตั้งเกศ
 คอยพิเหาะชนให้ รับรื้อหน้ามา
 ๑ ตั้งเสร์จประนคณ้อม หักถัประดาร์ รุกกแธ
 ขอพระพายอย่าพาน พัดแผ้ว
 กว่าจะเสร์จราชการ พระกฤษณ ทานเฮย
 แด้วตุนักถิทธิแคล้ว คดาศเข้าโรงคัต

๑ ทศภักตร์ผืนพบน้า	พานร
ตฤชยับจับศร	กังวรั
ถามว่าพระพาบร	บั๊กษู้ ไยฤา
แค้นยิ่ง โยมไม่ยั้ง	จักแย่งชิงมัน
๑ ฤาษีรื่องห้ามขยา	หุนหัน
ชนนงบตดงกพถน	พดจ่อ
วานรณผดกน	กับพระ รามนอ
ให้รูปพามาง้อ	อยู่ด้วยพระยามาร
๑ พังตำรวจตรองคริชา	สอบถาม ถึงแฮ
เหตุซึ่งโกรธพระราม	กถาวอ้าง
ข้อใดที่เป็นความ	แค้นนัก นนฤา
จึงจะมาเข้าข้าง	ฝ่ายข้าจงแถดง
๑ หลนุมานทุดคอบถ้อย	ทศภักตร
ศึกใหญ่เข้าเข้าหัก	ทุกครั้ง
พระรามร่ำแต่จัก	คาดโทษ ทันทนา
บำเหน็จรางวัลตง	แต่เพียงฤา

๑ ทศศักรเขื่อนหมดสั้น แด่รังทอน ถามเฮย
เมื่อหักสวณเราชวน อยู่ได้
ไม่อยู่ฆ่ายักษัดวน ถามตวก เมืองแฮ
ราเมศรางวัดให้ มากน้อยเป็นไฉน
๑ พระรามยังรักข้า จึ่งหน้ พระเอย
ครันพิเภกพาท ยู่ให้
กตัญญูเกิดกตัญญูคำดี แต่โกรธ กรวณา
บำเหน็จจันหาได้ แต่ผ้าชุบสรง
๑ ความแค้นข้าพท พรวรณา
จึ่งบ่นปากหิวนมา พึ่งให้
จะขอรับอาษา ออกคึก
จัมมนุษย์จึ่งได้ มัดเขามาถวาย
๑ ดิบเคียรดัดบเพียง เผล่จคึก เต้จเยย
เห็นชนะดมนัก คานน
ทั้งหม่มมาตยปฤก ษาได้ สวณแฮ
อ้างว่าตุจริศ ชอบเตยงพานร

๑ ยินคำดำหรีดด้วย หนุมาน
 พ้อจะเอยเงเจ้าปาน ตุกแก้ว
 ขอบคุณพระอาจารย์ เฉากฐ ขัณฑ์
 นักสิทธิ์เสร์จกจแก้ว ตะท้าวคันส์ถาน
 ๑ ถึงทวารของคตให้ กัดองนิมิตร
 คามบ่อแคตงจิตร รับเค้า
 ถึงพากดองขัณฑ์ตร จรุงเหาะ ไปแฮ
 ย้อยอดผาเคว้าเค้า ที่ข้อมดัญญา
 ๑ ทศกรรฐจัดเครื่องคั่น อตังการ
 ปราสาทแสนตฤฆาร มอบให้
 เปนบำเหน็จหนุมาน ต้ามิกัด มาแฮ
 แก้วดู่ปรางนึ่งโกด ก้าวแจ้งมहिษ
 ๑ มณโฑทหุ้มอย่า ควรคิด เอยงนา
 ปรบักษักตัมเปนมิตร มักร้าย
 ทศเคียรว่าเห็นสนธิ ขย้านึก แหนงเดย
 เจ้าจูงรักถึงตม้าย ตุกแก้วเกิดครรรักษ์

๑๕ กระบี่วายุบุตรชน สักกยปราง ประทานเฮย
 แสน์ดำสาวสุรางค์ เรียบเฝ้า
 หลอนหลอกหยอกยุคนาง มานวด พัดแฉ
 ถนอมแนบแอบอรุณเจ้า คราบเค็ดมหลับไหต
 ๑ อรุณเรืองเรือฟ้า คณดา
 โจนจากแท่นนิครา รวดเร้า
 มาประทับสรพชคยา ภวนเพร็ค พรายแฉ
 ชนสู่ปราสาทเฝ้า แทตยทาวทศเคียร
 ๑ ชนมารมาคือนรวิ พาไป
 ยังพระโรงฝ่ายใน นิ่งโกต
 ปราโมทย์มนะปราได้ พตางครัด ถามแฉ
 ไฉนเจ้าจึงไปไหว พอนนกดงน
 ๑ กระบี่บ้ายเบียงถ้อย ทุดสาร
 ขอพระโปรดประทาน โทษซ้ำ
 เพราะคอยพระพายพาน พอประนต ก่อนแฉ
 จึงเฝ้าบังคมซ้ำ เซ่นนียาขนาง

๑ ท้าวเด๋ยรักตัมครีต	ชมกตัญญู แะ
คุณชนกยกไกรทัน	เทียบได้
เชิญพ่อตริการบัน	เทาทุกซ์ แทตย์นา
ปรามคักสองมนุษย์ให้	เหือดต้นส่งคราม
๑ กระบี่วาคัน	บุตรมา เฝ้าแะ
หวังจะใคร่ทูลตา	ปรามเดียน
สืบเคียรตัมอชฌา	ไศรยตั้ง มาตย์เฮย
ให้จัดพยุหอย่าเพียน	ผัดครังพระคณย์
๑ เฒ่านอบเกตุำรับ	บรรหาร ท่านนา
มากะเกณฑ์พดमार	มากม้วน
บกพร่องไพร่จ่ายการ	เก็บชัก เต็มแะ
คามแบบอินทรีตถ์ถวน	ชนบตงเค็มชบวน
๑ เสร็จสรรพพยุหทำวี่	สืบกร
หยิบพระแสงธนูศร	ส่งให้
พลงประสิทธิ์ประธาพร	พานเรศ รับแะ
แก้วเด็กพดตโกถ์	ท่งท้องตมรภูมิ

๑ ดั่งขักรัดคัมภีร์	ด้าเนียง
พดเอือกอของเพียง	แผ่นขัว
ครัดขักรัดพระโหรเลี้ยง	อสุรทัฬ ไคฤา
พิเภกพิเคราะห์	ด้อมด้อมทูลดอง
๑ กองทัพด้นแทคยเว้น	จอมพลา กรเฮย
ใช้เผ่าอสุรตงกา	กาจแกดัว
แคลงเคตอบยอโยธา	ทูลบาท พระนา
พระดัดบดำริห์แล้ว	ทราบด้นดุดกต
๑ บัดคดดำริห์ให้	พระลักษณะ
ยกพลไปหัก	เค็กกล้า
เห็นแรงยารณพัก	คอยพิ ก้อนพ้อ
พิจักออกโรมร่า	เค็กร้ายภายหลัง
๑ แล้วตั้งสุครีพให้	เกณท์จิด ทัพเฮย
กระบี่รับอาณัติ	นอบน้อม
มารวมนิกรชนัด	ขนาดหมวด กองเฮ
ขุนทัพนับพลพร้อม	พริ้งด้นเหต่าหาญ

- ๑ น้อยกฤษณ์ทรงเครื่องคั่น แดงองค์ ทำนนา
 กรมพระแสงศรทรง เล็ดจ้าย
 ชนสู่พิไชยดง กฎกนก รดเฮย
 ขัณฑ์หลดคดท้าย ท่งกว้างกลางแปลง
- ๑ หนุมานเมตมั่งพ้อง พระตักษณ เล็ดจ้าย
 กลามสอเบญชย์ใหญ่ น้อย
 เมื่ออินทรีชิตหัก ท้อย่าง ไตฤ
 ค่างนบตอบค้อย ถัดแฉ่งการ
 ๑ พดमारมารบครั้ง ไตใด ก็ดี
 ค้อนแต่พอกพลไกร ออกหน้า
 ค้อนเมื่อหม่พดประโดย ดงมาก แฉ่งนอ
 ค้อนจะออกโรมร่ำ รุกรันผจญเอง
 ๑ พังคำซ้ำประกาศครั้ง นฤ
 จักรับรบเคียวคู่ อยาร้อน
 ! โยธาทศันชช ชมฤทธิ เดชนา
 บ้างกริ่งกटकักค้อน ธาตมคังตาแด

๑ ดูกตมโตตรถเดี่ยว	ไถ่พา นรเฮย
กระโซกโบกมือสว	วิ่งซ้อง
ตางควัดเค็มเต็มประดา	วิ่งไขว่ ขวางแฮ
ศุภหุดบ่อให้ต้อง	ควาควัดค้อนแตกกราว
๑ ตางถึงใจกต่าโดด	เข้ารบ
คว่หนึ่งหน้าหน้าหัดบ	แต่นฝ้าย
บ้างจวนเจอะหนึ่งนบ	นอบหมอบ กระแดเฮย
นายบ่าวแตกแยกย้าย	ยืนท่งทพหุดวง
๑ คัดวงมาโกตรถ	พระลักษณะ
แกตงหยดยืนบ้องภักคร	เพ่งจ้อง
คมหัดถศตกรยัก	เคี้ยวเยาะ หยั่นแฮ
พระลักษณะพิโรธร้อง	ว่าเฮ้ยหลนมาน
๑ คิวท่านเบ่นข้าพระ	อวดคาร
ถวายเป็นศัษย์ปฏิญาณ	ค่อไท้
โยกตัมคบบมารพาด	เพียงขบถ ฉนญา
ไปชยาดพระเดชไต่	ดงนกกไนน

๑ หนุมานว่าอยู่ด้วย พระราม
 อามเหือทำสงคราม เกือบม้วย
 ไปม้ทดแทนความ ชอบลัก สิ่งนา
 ทศกัณฐ์พออยู่ด้วย ดีได้สารพัน
 ๑ ฟังคำพิโรธร้อง คอบดา นรเฮย
 ทำชอบพระเชษฐา จะให้
 ผ่านกรงอยุทธยา ยังกตบ ประทุษฐาน
 ช่วยยักษ์เพราะมักได้ อวดอ้างไปอาย
 ๑ หนุมานแกตั้งกล่าวพอ พระลักษณ
 นาหว่านฤาไครจัก เศวธำ
 คอยคักโคชัก นุดแอก ทันฤา
 นีลทินเกิดหน้า โอ้อ่างกตางตนาม
 ๑ เลี้ยตายบ้ายแฉ้วจัก เด็กณรงค
 หาไม่จจะจับองค์ จูงได้
 เร่งระมัดประหยัดจง หนักพรั่ง นินา
 กล่าวเสร็จจตุรฤให้ เด็กเข้าตงกา

๑ ถิ่นถึงนิเวศน์เฝ้า	ทศคีรี
รากษสตุณินดี	ไต่ถ้อย
พ้อไปปราบไพร่	แพ้นะ ไฉนฤ
จึ่งกลับค่อม่ายคต้อย	จึ่งแจ้งบริวงศ์
๑ กระบี่วาคกรณจัก	ทูตถดอง เองนา
ค้อย่างเยื่อหยิ่งปอง	อวดอ้าง
จงบามแทตยทงผอง	พวกรัง เห็นแฮ
ทศภักตร์ตรัสชักข้าง	อสุรช้องทูตเด่น
๑ หนุมานมฤทชิกดา	กตางณรงค์
แหดมเล็กกว่าสุรวงษ์	ยักษสัน
ไม่เย็นก็เห็นคง	จับถักษณ ได้นา
ท้าวด้บเพียงโตดดิน	ตรัสด้วยหนุมาน
๑ เดรัจฉักจกให้ผ่าน	ตงกา
แต่บดินเหนียวมา	พ้อให้
เมื่อยอินทรวชิตนา	รูป งามแฮ
บ่าเห็นจะไนยได้	รบเรืองไชยเฉลิม

๑๐๖ ราชกรักระบียง ยิงเคียง ทองนา
 ฝูงนกคณิงเรียง รับใช้
 นวณุดสะไบเมียง ภาครัง สนมแฮ
 เขิญนาฏกันยมาให้ เสด็จขึ้นมาปราง
 ๑ กำนักรับตั้งแถว ครรไธ
 ไปกราบทูลอไทย ถัด
 นางด้มกระคากใจ จักขิต เกรงนา
 ทรงเครื่องเสด็จเสด็จคตอย คตาศเฝ้าขุนภิน
 ๑ ลูกตมโตมตะเกยว กตยา
 ขรอยพร้อมพาศนา นชพ้อง
 อยู่ถึงพดพิพตาธา มิภักดีโปรด ประทานแฮ
 สมนักเขิญนิมน้อง สติคยเบองบรรจฐู
 ๑ นางตะเทินเมินคอบถอย วาท
 ขำใช้สาวแต่มี ลูกเค้า
 ไม่ควรคู่บัดดี สนมนาฏ คณนา
 ขอบตดเปนเพียงเถา แก่เกอการงาน

๑ น้อยฤๅถ่อมถ้อยรูป นางเถิง ย่อน่า
 ฟ้าใคร่ใช้นุชเพียง เพื่อนเคตา
 ว่าพดางย่างเยืองเมียง มาโอบ องค์ไศ
 พาสักคียบดงกเตา ดูป้องดองเต็ม
 ๑ นางดับคิดหัดชวนคอน คมไย นาคเอย
 ดุดันใดใด นำแคน
 เมื่อดวงบินโดย ชดเนตต์ นองนา
 รักแนคอยหน้อยแม่น ทุกขัตตามประดังค์
 ๑ สักห้ามความรกรอน ทรวงกระสัน แม่อา
 ตามนิคย่ำบิณ ผิดเพยน
 ดิงยักษย์อมผิกน กระนนแตะ นองเอย
 ไม่สนทมคเมียน เหมาะแม่นมอมาร
 ๑ ซึ่งรักอินทรีขัตม้วย ชวา แถ้วไธ
 จักกันกันแดงหา ห่อนพิน
 ดองถ่มอสุรรักพา นรดีก คราวเอย
 เกตอกจะชวนจิตรพิน น้ำตาทุมภันท์

๑ ว่าพถางทางยั่วเย้า	ยวนดมร
รวรวัดกระหวัดกร	กอดเกล้า
เฮนแอบแนบสนิทนอน	เห็นอแทน ทิพยนา
ต้องทราบรักเร้า	ระงับเค็ดมนิทรา
๑ ปางนั้นพระฤๅษณ์น้อง	ฮวตาร
คำหรัสตั้งสรการ	กับทง
นิพนทนทรมนำดาร์	เด่นอจักร กฤษณแฮ
ถามเหตุหนหลังตั้ง	แต่คั่นจนปลาย
๑ แม้นว่าวายุบุตรเข้า	ร่ำบาน
ขอตนศรีดังหาร	ซัพมด้าง
แม้นพระโปรดประการ	โคกถับ แสดงนา
เราจะรังทพค่าง	อยู่ถำรำว
๑ รับสารสองกระบี่เข้า	รับจร ดตแฮ
เฝ้าบาทพระดีกร	กราบเกล้า
แถงเหตุหนุมนานถอน	คนหาก พระนา
ทูตเล็รจุสดันเค้า	กนิฐไต้ตั้งความ

๑ ทรงครุฑหุคคิตรี แบนกาย สั้นแฮ
 หวังเกตุอนเงื่อนอบาย คึกไว้
 ครัสต์ลับตรัสรู้ นาย เกรียมตรวจ ขบวนแฮ
 เราจะไม่เองได้ ทราบแจ้งจริงใน
 ๑ ขุนกระบือบอข้าจัต พดไกร เดรัจฉาย
 พระอำองค์อำไภ ผ่องแผ้ว
 กมศรเสด็จไคต คดาดี รดแฮ
 เร่งคตพยุหทัพแคดัว คดาดีเข้าพงพ
 ๑ ครันถึงเทียบรถแก้ว กบรถ อนุชนา
 พระดิษณยอหัตถ์ประนค บาทไท้
 แดงเง้าดัษณหมีค ตามเหตุ หดังแฮ
 ขอฆ่าหนุมานไว้ แบบเบของสงคราม
 ๑ ภูในยสดับห้าม น้อยรัก ทำนแฮ
 พ่อย่าเพื่อหวนหัก หม่นไหม้
 พวังนพเองจัก ดังเกิด ก่อนนา
 แล้วตั้งพดไกรให้ ทบรรมไพร

๑ ฝ่ายตูกพายัพ ^{๒๕}	นิทรา
ประดับสุวรรณพอดังการ ^{๒๖}	กนกแพรว
โถมกันยุมาตา	ปราบศึก สมรชัย
ตัวคู่ปราสาทแก้ว	ยอบเผ้าทศกรรฐ ^{๒๗}
๑ กุมภินทยดภกคร ^{๒๘} ยม	ยงค์ ยิงนา
เรียกนั่งร่วมแท่นมณ ^{๒๙}	หยอกเข้า
บิทรพิศพ่องศรี	สดกว่า ก่อนเฮย
เปนกระไรเข้าเฝ้า	นี้เหนือบุญเรา
๑ แคว้นไอรัดไว้	ในชา นินา
ไต่พงผ่นอนคา	हत ^{๓๐} ได้
วันวานพอไปรา	วิเห่นอย นกฤ
จงพิกัดกหน้อยให้	เหือดพณ ^{๓๑} แรงโรย
๑ หนุมานแต่แต่ง ^{๓๒} คอบ	วาท
ตูกกริ่งปรับ ^{๓๓} กษ ^{๓๔} หน	นำด้น
เชิญพระปิ่น ^{๓๕} ภม	ควรเสด็จ ค้วยเฮ
จักจับม ^{๓๖} นุษย ^{๓๗} ค ^{๓๘} อน	กระบ ^{๓๙} ให้แตก ^{๔๐} ฉาน

๑ ทศกรรฐคตหัตถ์ก้อง ปรางรัตน์
 คิณุกกับพ่อชด ชอบถ้อย
 เหวยราพเร่งเร็วจัด ทัพเพียบ ใว้หน้า
 พดไพร่ชายจกน้อย ชักตอมวังเดิม
 ๑ จัดเป่นตองทัพมั่น มารบค เมืองแะ
 จงประหารชีวิตกร ออย่าเงิน
 ตั้งให้ฟันเชือกคิต คนทก กองเฮย
 พบส่วน่าเหตั้น มัดเข้ามาเมือง
 ๑ มโหทรรับตั้งแต่ว รับมา
 เร่งตรวจเตรียมโยธา ครอบถ้วน
 ตองทัพสรรพสาครา วุทธทิวแะ
 ตำรแต่ะวันทะตวัน แต่งตงตามกระบวน
 ๑ ทศเคียรทรงเครื่องพร้อม พิไชยยุทธ์
 หัตถ์จับสาคราวุธ ไหญ่น้อย
 แถ้วครัดเรียกว่ายุบทร ตามเสด็จ มานา
 เกถึงรทเร่งพดคต้อย คตาคเข้าพันมวัน

- ๑ ครนถึงบรรพตโกถ์ ต๋นามรณ รงค์เอย
 กระบี่ให้หยุดพล พักไว้
 ดงรกรับจรดต ดู่ทศ เคียรแฮ
 ทูลว่าข้าขอให้ เต็ดจยังอยู่พตาง
 ๑ ลูกจักร้ายเวทบ้อง กายา
 ดอบดู่ทพัจจา มิตรแต้ว
 จับตักษณกับรามา มัดเหาะ มาแฮ
 พระจึงขับพลแกตัว กตาดเข้าตมบอน
 ๑ ทศกรรฐ์ตรวจกองเกอบ ถึงพรหม โดทยเฮย
 คบหัตถณาดานชม ชอบแท้
 ครนทปรรามภ ราวกับ ปลิดแฮ
 เห็นชัดดีตรแพ พ่ายด้วยเดชตะไนย
 ๑ จัมนุชย์นายทัพทั้ง สองคน ได้แฮ
 ดิงด้อยคงพลอยชน ชอกเร้น
 เสนาย่าเผดอคน ตามจับ พิเภาณา
 ดิงจิตรึกคิดว่าเหตั้น ต่ณนครงศราวเคียว

๓๐๗ ๑ หนุ่มาจนจรจากเจ้า ดงกา
 ร่ายเวทบังไยนา กอบก
 กันหม่อสุรพา กรห่อน เห็นแฮ
 เหาะลือกดางตมยัง อยู่ถ้ำหาดนอินทร์
 ๑ กระบิณทรบงพ้องบุตร พระพาย
 หยิบกต่องดองตมผาย ผาดฟ้า
 มาต่งแกพี่ชาย ชมชื่น กันแฮ
 ส่องร่อนดงดู่ห้า รับเฝ้าพระนารายณ์
 ๑ ทูตถวายขพิตรท้าว ทศกัณฐ์
 แถดงเดศซึ่งตวงนักร พรตพดง
 ส่องนราพสุตฤทธจัก โธมรบ พระนา
 จังเชื้อจำชอบตง แต่งชาตอณรงค์
 ๑ ทรงสดับปราโมทยได้ ดงนักร
 ชมดาดาต่องดากฤก เดศผู้
 อาษาดังคัคคัก อสุรเสรีจ สดายแฮ
 ความชอบใครไ้สู้ พินของสอญาย

๑ แถ้วฉินประกาศพ่อ พระอนุช ท่านนา
 เจ้าพิโรธพายุบุตร บอกฟ้อง
 เขาไปไม่เป็นตุจ ค่ำก่ำว โทษนา
 เมื่อฉินพระน้อง จะเขื่อนโอรสไฉน
 ๑ พระตักษณัรบัณเฑาะณ อายใจ ทดแธ
 ชนกระบี่ปรีชาใคร เปรียบได้
 ชื่อสัตย์สัตย์ใน ความรัก ดันนา
 ควรแก่ศักดิ์ไท้ ธิราชเจ้าบ้านาญ
 ๑ จักรกระบี่วายุบุตรไหว้ บาหา ทดแธ
 ข้าใครดวงมารมา จูงไถ่
 จักชุกต้องชวา เข้ายั่ว มั่นนอ
 เขี่ยเยาะทศกรรฐให้ เล็ดดย้อยไฉนนา
 ๑ อักทงมังกุฎร์ร้อย ดังวาด
 จักตั้งคั่นขุนมาน เมื่อน
 ปางพระจักตั้งหาร ทรงถัน ศรัแธ
 ข้าบาทจักคอยชย ฐัพพร้อมพระแผดง

๑ ทูตแก้วคณาดน้อยจาก หน้าผา
 เหาะรเห็จคณาดน้อย ฟ่องฟ้า
 สูงตามโยชนประมาณ เหมือนนัด ไฉน
 ทศกัณฐ์เพ่งพบอ้า โอบอุ้มทั้งสืบตระกูล
 ๑ ยึดติดคณาดน้อย พร้อมกัน
 กระทั่งรเห็จพดขันธ์ ชับเร้า
 ต่างชิงวิ่งพดขันธ์ กตาทถาด มาแยะ
 หมายมั่นชนช่อเข้า พิษณุตอณคตัง
 ๑ ทศกัณฐ์ตะโกนกรู้อยู่ เรือกพา ยุบครุเศย
 โยจิ่งไม่ตรงมา หลัดเตยว
 ไหนรามตักษณต้องรา จงเร่ง โยนแยะ
 พ้อจักหักคอเคียว บัดนี้ขยานาน
 ๑ หนุมานเมตยักษไกต์ ทพจัก กรุเศย
 เหาะรอนดงหว่างยักษ เยียดหัด้า
 กระทั่งบาทคักคัก ขวางรถ ราพแยะ
 บ้องกัณฐ์ยักคว่ำ โอบอุ้มเกตุกถอกหงาย

๑ ชุกต้องช้พิศให้	เห็นพจน์
หิวระพตางเขะหยัน	หยาบเย้ย
เหวยเหวยราพอาธรรม	ช้พจก มลายแฮ
นักร้องของใครเฮ้ย	หยิงรฎาไฉน
๑ เข้มมองบ้องหน้าหนึ่ง	อวยโย
ไฉนไม่แดงฤทธิไกร	แย่งยอ
มือปากมากทำไม	ใครมาก เป่าพ้อ
หวั่นไค้คือนค้อ	โง่คณคณรงค์
๑ เราเปนถึงค่างดำ	เคยมิ่ง แด้วเฮย
หุดอนราฟไปร้ถึง	โผดข้า
สืบหน้าอย่าพักคั้ง	ท่าโกรธ เคื่องเคย
เคียวสืบจักเกดอนหงา	บคณบอหัง
๑ ย่นกต่องร้องเรียกข้า	เอาฤา
เห็นราฟแบมือมา	หุดอกให้
รำเค้นเด่นให้ดั่งถือ	กต่องเชิด ชุแฮ
ช้ตะคอกบอกไป	เบี่ยงหน้าประหนึ่งอาย

๑ ทศเคี้ยวเห็นแท่งแท่ง คีตา
 ครอบครุเกรงชัว จักม้วย
 จักแย่งชขาดพา นรคยี้ เดียด
 จำจะปดอบโยนด้วย ชอนได้จิ้งคี่
 ๑ ครุพิถางทางปดอบพ้อ หนุมาน
 พอรักเจ้าเปรี้ยปปาน ลูกแก้ว
 ปราด้าทสิ่งศฤงฆาร เมี่ยมมิ่ง ให้แฮ
 ภาตอดเมืองแก้ว ว่าเลี้ยงคังตะไผ
 ๑ เจ้าอยู่แก้วดี บาปบุญ
 จงเร่งรฤกคุณ พ้อม้าง
 จักกดับก่อทารุณ ประทุษฐ โทษแฮ
 ถึงพ้อตายฝ่ายข้าง กระบี่คองนิหนทา
 ๑ ขอทานดวงจิตรให้ บิตรง เทญพ้อ
 ขย้าผูกเวรกรรมจง ปดตแก้
 หนุมานตอบว่าองค์ อสุรกถ้าว ในนฤ
 ดึงเด็กอมหัดถแท้ ไม่รู้ทางควม

๑ องค์พระราเมศ์เดียง เราเป็น ทหารเฮย
 เพื่อจะปราบยุคเข็ญ ขาดหล้า
 เอาสัตย์เมื่อศึกเห็น ผิดแยบ ยุทธนา
 คัวโฉดสีมหน้า เพิกพอไปอาย
 ๑ แม่นเองใครรอดพ้น มรณา นนเฮย
 จงตั้งองค์ดีดา หนุมหน้า
 โอนอ่อนหย่อนพยศดา รภาพ ผิดแฮ
 พระจะโปรดโทษเจ้า จึ่งน้อมฟังต่อน
 ๑ ทศเศียรดัดบเพียง เพื่องเฝ้า ออกเอย
 ขอกชื่อตั้งนางเขาว ยังกดุม
 ร้องไปใช้ว่าเรา รบพุ่ง แพ้ฤา
 หากนักสิทธิ์เซตาคดม จึ่งได้ดวงใจ
 ๑ เดี่ยวแรงกูปตกเดียง ปูนปั้น ให้นา
 เครื่องกระษัตริย์สารพวรรณ เสร็จจัน
 มึงยังกตัญญู ญาคู ภูแฮ
 เบือนบิดคิดปดอกปด้น ปดไปปองผดายุ

๑ กุทายายนำให้	ภานาม ดันเฮย
ถือดีคยบริสุทธงาม	จิตรหมั่น
มั่งกตบับนัถิธราม	ตักขณเร้ง คั่นแฮ
มังกุณดังวาทน	ไซให้ทรชน
๑ หลนมานรื่องว่าหน้า	ไม่อาย
ให้เสด็จหวนเดี่ยคาย	กตบได้
ปลดเปลื้องเครื่องแต่งกาย	โยนส่ง อสุรแฮ
รื่องกระซิบล้าทมิให้	ตั้งแก้วกัถยา
๑ ราพว่าชอนอย่า	เจรจา เตยเฮย
เราเผ่าพงษ์พรหมมา	ธิดาให้
ไปเขถาขตาตชีวา	ววยวอด ดอกแฮ
เดี่ยเดห์มดะพีได้	โป้งองอนใคร
๑ เองบอกมนุษย์ทั้ง	ต้องรา
สุริเยศหย่อนเวหา	บ้ายแก้ว
พรั่งจัญทชนา	การตราบ มรณนอ
พดางดังพดคั่นแคตัว	กตบเข้าตงกา

๑๘ มารุตโอรสได้	ยดยักษ์ ถอยเฮย
กตัมกรามทตทริวัณ	ถ้วน
ตามถอยทตศกักร	ตาดัง เมืองเฮย
พระตั้งเด็กพดม้วน	หมดเมอคันตถาน
๑ วงษ์วรามวณเคว้า	ทรวงแด่น โคกเฮย
ถอยถ่าพตคตาแดน	ถ้วนเว้า
ร้อยพันพายเคยแคณ	เคยท้าน ทนญา
ถึงปัจฉิมทุกขเฝ้า	อาตมตันฮาจสมร
๑ อาทรทุกขเทให้ท้าว	เหลื่อตา ถดนา
ศรัทศทัมอชษา	โคกถั่วร้อย
ตีบภักตร์เผือดพรรณรา	ศรัชด แดะนอ
ทรวงระทักคักคักทะห้อย	ตะเหี้ยให้ส้มประดี
๑ แค้นคิดสุดคิดท้าว	จักคิก ไฉนนอ
ชีพตกไต้ มีออมิตร	หมดลั
แค้นนักรพระนักลัทธ	รู้ตำคร ตรรพญา
เดี่ยเลห์ ถึงไปวู้	เท่าอายติรณาน

๑ กุเฌกถัมโลกยตุ้ ขรรคมดา
 รัชฟไปรักษา ชฟไ
 รัล็กคณตวิเวดา กถัมไป ม่นอ
 คาริห้ศรารบรไท เทียบข้างเกยใน
 ๑ เตียงกรวดหวัดหวัดรอง ปวงนา รินา
 เพราะทศันพระอ้งษา เปด้าเกด้า
 กถัมเห็นตึเห็นอา คุรผิด ภากถวันอ
 ต่างประคัมประคองเข้า รมให้ธารกร
 ๑ ทุกพระกรกอดแก้ว กัตยา ไว้นา
 ทุกเนตรพราวชดศดา พรวงย้อย
 ทุกภักตร์แนบภักตร์นา วัรทต รทวยเฮย
 ทุกโอษฐ์เอนเฝ้าอ้อย อึงเฮยฮาคุร
 ๑ ต่ององค์อรรคเรศทง กำนัด
 ยินข่าวรวายินพัน ผ่าฟ้า
 คุตทุกขคุตทนทน พระพร้า จนเดย
 กรัดกรัดหวัดหวัดว่า วุ่นให้โหยครวญ

๑ มณโฑองค์ท้าวเทม	ทศความ
สถักสถอนโชนฐูปราม	ท่านยัง
พระเชยโปรดเมยสาม	วันเคว่า น้อยเทอญ
ทุดได้ออกหนคง	แต่ร้องรงมโหย
๑ ท้าวทักกำผัดน้อง	โดยมา นะนา
ความมอดใครห่อนสา	มาถ้วน
รักเจ้าสุดรักอา	ดุสด ใจเอย
แต่บ่อ้างออกนอกเส้น	แผกเบของระบิตแผน
๑ น้องเขยน้องแก้ว	อย่าเนา ศักดิ์แม่
กำม่ประกอบต้องเรา	เร่งแคว
เติงภักตร์พี่เดี่ยวเยาว์	อย่ารำ เปด่าเตย
ครัดแต่เท่านั้นแล้ว	เพ่งน้องนางคดถึง
๑ กระหม่อมไศกแต่	เลี้ยงดนม วอนนา
ร้อยเกษเกิดอกบาทบรม	ราชไท
ท้าวปอบรอบองค์ชม	ไศกทับ ทวีฤฯ
แต่คำคั่งรุ่งไท	จึงตงหญไทยคง

๑ แวงพระไทยเสด็จทอง โรงขาว
ตั้งมาตยเกณฑพัทมาร โกฏิร้อย
จัดเปนพยุหบาทขนาน ไหญ่เพียบ แฉนนอ
ตั้งเสด็จกตบทรงสร้อย ไศกชนคั่นใน
๑ เกร็ดแต่ครั้ง เดียวพด พรืบฤ
ค้องพิฆาฏหลายหน จึ่งพร้อม
ทวยหาญตะคนตะคน เคยออก หาญเฮย
ออกแต่ชดาตชยาดช้อม แต่ถาทหน
๑ ทศคีรีศรีแต่ชดัยด้วย มานะ
แม่น้ำทจำจะม้วยมตะ ชัพแพ
อย่าพ่ายอย่างรูปพระ พงษ์เฝ้า พรหมเดย
ถวิลเสด็จกตบทรงสร้อย รูปท้าววราอินทร์
๑ ตรึงสินธุ์ทรงเครื่องพร้อม เพราอถง การเฮย
ฝนจะออกฤาออก อาจได้
ซ้ำดัดบับคัมภีร์คตยอนงค์ ในยิง ท่วงนา
ชุดประทับกับนางให้ ตั้งน้องคนาง

๑ ปางใดเจ้าได้ตวง	เตยเกิน พิฤฯ
จงอะโหสิโทษญ	อย่าช้อง
ฝ่ายพี่ขอเชิญ	ขนชอด ขอมแม่
จงอย่าจกรกรรมพ้อง	แก่ข้าคนตาย
๑ ทงหลายพึงถ้อยท่าน	เพียงขาด ใจนา
ขรรคเรศเกศเกลือกบาท	ท่านอื่น
พระเอยอย่าเสียอาคม	เสียชีพ พระเตย
อันดีคาพารอื่น	อย่าไว้จึ่งคืน
๑ ฟังนางนึ่งคิดด้วย	ชาติย นางนอ
กระบัตมานะหฤไทย	ท่านรง
จะดั่งก็ยายโทษย	ชีพประเสริฐ กว่านา
ถวิศศักดิ์หักจิตรง	โคกได้ไคตคตา
๑ ปวงคณานาเรศสิ้น	เกรงผิด
พร้อมหฤไทยกันคิด	ท่านเต้า
ถึงทนต์เกยสถิตย	จอมราพ
ต่างต่างวางวิ้งเข้า	กอดเบองบาทศัตย

๑ มณโฑร้องไห้พระ	จอมใจ เมียเฮย
ไฉนพระเตี้ยเมียไป	เปตำม้วย
สาวสนมว่าพระไทร	โพธิ์ร่ม เกษพ้อ
ไฉนพระตะขำด้วย	ปราศน้ำกรุณา
๑ อสุราองค์แอบใกล้	มเหสี สรวदन
อย่าแม่อย่าเลี้ยง	อย่าร้อง
ม้วยพิพเพกที่	จะดับ พงษ์แม่
อุดำให้ฝากของคั่นอง	จะได้ ดำรงตน
๑ เดรัจฉังชนรทไท	ขับพด คณานา
ฝูงราชฉวร์แน่นคอยยด	ท่านเต้า
ขาดัยท่านทุกคน	ชดหลัง ภาครณา
ท้าวแก่แสนสุดเคี้ยว	โคกเฮออาตัย
๑ ขอกนออกนั้คเวศ์ท้าว	แดหลัง
ถวิตทเวศ์ถึงวัง	เปตำร้าง
วามว่าหญไทยประทัง	ศศิไม้ ทรงเคย
คตังพระองค์แข่งค่าง	เนตรน้านองแด

๗๕๘ โคตงรามเกียรติ์

๑ เห็นสวนหวนใครไคร้	ษัตา ชักนา
ตั้งจูงสระใจครา	สุดท้าย
ไผ่ฝ้าฝากรามา	เมื่อมอด เกิดฤ
นกกนกักถึงย้าย	คิดทั้งถวิลจร
๑ พตากรเคยเกริกกร้าว	เกริ่นเสียง
ตบดังด้าเนียง	เงียบขอ
ควาบถึงทวยทพเพียง	ทพกต พรายนา
ตั้งให้จำให้อ้อ	ข้อนไว้เสียงหาญ
๑ นฤบาทราเมศ์ทรง	อนุชา
เสด็จออกพระพดาพา	นเรศเฝ้า
ตบับคับท้อสุรา	มามอด ม้วยฤ
ตั้งทพสัตว์พเสร็จเฝ้า	ต่อต่างคัมภีร
๑ พานรพานเรศ์รู้	คราวสุด คักฤ
ไปพักเร่งพลันรู้	รับฝ้าย
เสียงหาญให้อึ้งอูด	เอิกยั้ง ก้อนนา
ถึงตั้งยังทพท้าว	ท่งท่งต๋นนามไชย

๑๐๘ ทศเศียรยดทัพไท จักร
 หวาดหวนหฤทัยทวี่ เทวศเศรัว
 แด้วหวนจิตระคิดมี มานะ กษัตริย์นา
 ครัดตั้งทวยหาญเข้า ได้ต่างถึงพหล
 ๑ พตมารต่างคร้ามฤทธิ์ พานร ยี่นา
 จำจิตรเข้ารณรอน คอศ้าน
 ตางตนอาจหาญพอน พันฟาด ถึงแป
 ตางยักษ์ดักดักท้าน ย่อท้อถอยหลัง
 ๑ ถึงเห็นพตางให้เข้า ตำทับ
 ยักษ์วิ่งถึงโจนจับ จิกเกตุ
 โรมรุมกบนั้นดับ ปยทระยา ยี่นา
 อำมาตย์มโหทรเข้า บาดหนซอน
 ๑ บ้างตายบ้างรับเร้น หลบหนี ไปแป
 ทราภศพยักษ์โยธ เกตอนคาว
 ยังเหลือแต่ตำรวจ กบฏศเศียรนา
 รับขันธราท้าว ได้ค้อนรอนยุติ

๑ พดถึงไปค้อค่าน	เคชะ ยักษ์นา
แตกย่นจนประทะ	รถไ้
ทศกรรฐ่ม่งหมายพระ	รามดักษณ์ แดแฮ
แด่ดงเคชแด่งศรีให้	พิฆาฏ์ต่างราชอริน
๑ ศรกดายเป้นดอกไม	มายุกรอง
ทศกัฏ์ครเห็นหตากหมอง	จิตรเศร้า
พระกฤษณหน่วงศรปอง	ผดายุทศ กรรฐนา
เห็นรูปอมรเรศเจ้า	หยุคยงย่นตดัง
๑ วายบุศรทตบาทเบอง	ฮวดตาร
ทรงพระดำริหการ	ปราบเดียน
ไฉนหลงได้หักถมาร	ยายักษ์ เจ้านา
ทศกัฏ์ครแปดงเพศเพียน	รูปให้พิศวง
๑ กราวอินทริชิตแกดั่ง	จำแดง คนเฮย
พระอนุชไปไร่แวง	เกือบม้วย
ขอพระโปรดเกษแด่ง	พรหมมาศ
ด้างเหต่าอาธรรมด้วย	เคชให้ว้ายชนม์

๑ หริวงษ์ทรงดัดบัถ้อย	หลนมาน
แหลมหลักเชิงเค็กชาญ	พจน์พร้อง
ทรงศรีรับแสงผดถาญ	ทศภักตร์
เฉวียนนนวนัดตระบัดต้อง	อกท้าวทศเคียร
๑ คชทนต์ทอกท้าว	ทศภักตร์
หลุดกระเด็นดุจซัก	คว่างทัง
รูปแปลงกดับประจักษ์	เพนทศ เคียรนา
ตกจากพิไชยรถถึง	กบพณบัพ
๑ พระยายักษ์เจ้บปวดีม	ชีวา วายแฮ
เห็นพิเภกอนุชา	อยู่ใกล้
โอรสหนึ่งออกวาจา	ตรัสประ ภาษเอย
ไฉนจึงแก่งเขษฐให้	รอดด้วยดุษกร
๑ โอรสต้องว่าเจ้าจัก	ครองตง กานา
ตมที่นักจำนง	พมวย
โอรสตามฝากสององค์	อรรคเรศ
กับหม่นนักสนมด้วย	อย่าได้เคียดฉินท์

๑ โยษฐีรู้ว่าอนุชได้	ครองกรุง แด้วแฮ
จงช่วยทนต์บำรุง	เผ่าพ้อง
โยษฐีห้าว่าจงผดุง	ทศพิช ธรรมนา
เจือจิตรคิดปกป้อง	ไพร่ฟ้าประชาชน
๑ โยษฐีหกว่าได้ก่ถ้าว	วาจา ผนุศุเฮย
ขออย่าผูกเวร	ปลดต่าง
โยษฐีเจ็ดฝากตงกา	นักเรศ
ดื่บแต่ไวยกาสร้าง	อย่าให้ลำบาก
๑ โยษฐีแปดว่าพี่เค็ดม	เขตนางน
ไม่เชื่ออนุชเสียขันธ์	ชีพม้วย
หวังจิตรคิดเป็นผล	กตยาภักดิ์ โทษนา
เพราะเหตุโมหะด้วย	รักอันรณทรวง
๑ โยษฐีเก้าว่าพิน	ดาทวง คตนา
น้องช่วยเมตตาสปถ	ศัพด้วย
อย่าทิ้งทอดกตางณรงค์	เดี่ยเดียม ยศนา
โยษฐีสิบจักพถันม้วย	หมคด้นสุรเดียง

๑ ถูกถมคยคน ดวงใจ ยักษ์เฮย
 ทศภักตร์ม้วยบวรไธย ถ่วงแก้ว
 ทวยเทพนิกรใน พิมานมาศ สรวรนา
 ต่าง ๆ บานจิตรแผ้ว แซ่ขรื่องถวดยไสย
 ๑ พระรามถามพิเภกผู้ ภาคค
 ทศภักตร์แปดอินทริย เค็ดอบคต่าย
 เณกร่นรูปโกษย์ จักคิด ไฉนนา
 งามบอกราวพราย เหตุุนนเปนไฉน
 ๑ พิเภกทูลว่าเจ้า จอมตง กาเฮย
 รู้ว่าชพจักปดง ม่อแคล้ว
 แปดรูปเพอประตงค ปรากฏ เกยรตนา
 หมดฤทธอศรเวทแถว รูปนจิงกตาย
 ๑ เดิมเหตุแต่เมื่อครั้ง ทศกรรฐ
 ชิงบุษบกกุเปนวัน เซษฐู่ไท
 อิศวรคว่างคชทนต์ บักอก ไฉนา
 ช้ำต่าปค่อต่ายให้ หตุดพันจากทรวง

๑ พระกฤษณดัดบั้งแจ้ หฤไทย แล้วยแ
 ตรัสว่าทศกัศรใจ โหดไว้
 เปนเลี้ยงเบียดเบียฟใคร จักรทั่ว ภาพนา
 แต่ศพรายกให้ พิเภกผกดี
 ๑ ตรัสเสร็จทรงรถแก้ว โกลชัย
 เด็กทพกดับโยธ โห้ครน
 พิเภกรับจรดี ดุศพิ พินา
 กอบบาทเชษฐาธัต โยษฐพร้องว่าพรรณ
 ๑ พระพมเดชมั่น เพ็งกตบ
 หดงเขื่อนอิงอาชรม โหดไว้
 เลี้ยงองค์อีกไอศวรรย์ มิตรญาติ พดนา
 เพราะเหตุมานะให้ โทษแท้พดเห็น
 ๑ มโหธรอำมาตย์ทั้ง ตำวันต์ ทุตนา
 เห็นพิเภกกุมภณัท โคกเศร่า
 จึงพาพวกพดชนันท์ มาสู่ ศพแ
 นบบาทพิเภกเข้า ชบหน้าอาตุร

๑ พิกะกรณค้อยได้ สติคตยา ไศกเขย
 ยถกักรัยกษตองนาย ครตไช้
 ไปเชยนาฏตองต่าย สมรรบ ศพนา
 ตองยักษอภิวาทไหว กตบเขาคันนกร
 ๑ จิงทุตอรรคเรศเจ้า จอมอนงค์
 ว่าป็นดงกาปดง ชัพแต้ว
 ตองนางสัดับพจน์ทรง ไศกสัดต สดบนา
 แก้วแก่ประสุคนธ์แผ้ว ผองพินคินองค์
 ๑ ตององค์อรรคเรศร่อน ทรวงดาต แดเฮย
 ทรงราชสัดับนาภาญจน์ ค้วนเต้า
 นางสนมพนักงาน ตามเสด็จ มานา
 ถึงศพนมณโฑเข้า กอดเบองบาทชวา
 ๑ นางอัครกอดเบอง บาทเฉวียง
 ตองนาฏชบภักตรเฮยง แอบไท
 นางสนมคร่ำครวญเสยง เซงแซ่ สันนเฮย
 ทวยราชภูรมาตยาให้ อัดอ้นกรรแต่ง

๑๐ มณโฑอรรคเรศทั้ง	อัคคี
พิเภกเอกองค์ศรี	อนุชน้อง
ต้นมณาราชพิริย	พลไพร่ เมืองนา
ต่างไศรยกำถ์ครว้ง	รำไห่แสนศัลย์
๑ พิเภกรับตั้งให้	พนักงาน
เชิญพระศัพประดิษฐาน	โกษแก้ว
วางเห็นอวราชรถยาน	รายเครื่อง ชั่งแฮ
พดแห่พร้งพร้อมแล้ว	เค็ดอนคต้อยคตาทบวน
๑ แตรตั้งขึงแซ่ซ้อง	เสียงครหิม
กตของชนะประโคมครื้น	ครื้นครื้น
เด่นาเนตรนองซิม	ชดครว้า ครวญเฮย
ดบดำดำดนมด่อน	กตบเข้าเวียงไชย
๑ ถึงราชนิเวศนัย	หยุดประทับ เกยแฮ
ยานมาศรายเรียงรับ	ศัพท้าว
สู่ปราสาทรัตนระดับ	ระดาฉัตร ไสวเฮย
โดยวิศขัตติยจอมจำว	พิภพเบองโบราณ

๑ องคฺอสุรพิเภกเชอ	พรหมมาร
ออกพระโรงช้ชาตย์	มาตยเฝ้า
จึงมีราชบรรหาร	ให้จัด พดเฮย
เราจะพาประยรเต้า	นอบน้อมจักกร
๑ ขุนมาตยรับตั้งแถว	จัดสรร เสร็จแฮ
พิเภกพาพงษ์พนช	พรงพร้อม
ยรญาติสู่สวนขวัญ	ถึงประทับ พดเฮย
เหต่าพระวงษนบ่นอม	หมอบเฝ้าพระดักษณนี้
๑ องคฺท้าวพิเภกนอม	อัญชิต
ทตพระอรรคเทพ	ผ่านฟ้า
ซาคีออนชอตุรี	ทศภักตร์
ขอพิเภกเป็นข้า	บาทเจ้าจักรพงษ์
๑ บดินรมนารถเฝ้า	ภูวนา ยกเฮย
กับพระศรีอนุชา	ชีราชเจ้า
มต่างทศภักตร์พิลา	ดัยมอด ชนม์แฮ
เชิญพระบาทเสด็จเฝ้า	นเรศวรเรืองรังสรรค์

๑ พระอรรคณาเรศได้	ลำดับสาร
ว่าทศกรรฐมลายดาญ	ชีพแก้ว
สร้างศัณย์เกษมปาน	อมฤตย์ โสรจแป
คาตดับกำเตาแผ้ว	พิศม์พินมตหมอง
๑ ปราไธยพิเภกด้วย	เด้านี้
ชรอยว่ากรรมเรามี	ก่อนสร้าง
จำจากพระจักร์	ครอบเทศ
แด้นทุกขสุดที่อ้าง	ยิ่งร้อนเพลิงเผา
๑ เหลือคึดคับอกอน	คันใจ จรงนอ
แม่นมาทศตรีโค	คุจขัว
ยากผู้จะเห็นใน	จรงจิตร เรานา
ไฉนพระจอมโลกยหัตถ์	จักสิ้นนางชนาง
๑ พิเภกถนองถ้อยกราบ	ทุตองงค์
พระเมื่อยาระแวงพวง	หวาดเศร้าง
ธรรมดานพคุณคง	เดียงหล่อ แด้วแป
ถึงจะจ่อมจมเกล้า	ตำเนอฤกษ์

๑ ทรงฟังพิเภกพร้อง	สับประดังค์
เราจะเผ่าจักรพงษ์	ผ่านเกล้า
จำจกโสรจตรงทรง	ตำนานเกษ ต่กนชัย
ให้หมคมุทิตเศร้า	หม่นไหม้หมองศรี
๑ ขมรินทร์คำวิหุ	ในวาร จิตรแย
ว่าพระมิ่งเขาวมาตย์	สร้างเศร้า
นางคิดใคร่ทรงตำนาน	ตรงโสรจ
จักเสด็จบทรเผ่า	ธิเบศร์ไท้ทรงธรรม
๑ คริเสด็จคำวิหุ	กัทยา ตองเฮย
ชื่ออรุณร่ำภา	ภักตร์แผ้ว
จงเชษฐพิพัตนา	ภรณ์เครื่องตำนานแย
ถวายพระตักษณม์แก้ว	อยู่เค้าตามจรัส
๑ นางฟ้าเชษฐเครื่องฝ้าย	ผยองผัน เหาะเฮย
ตงสู่สร้อยสวนขวัญ	หม่นอ้อม
ทูตถวายเครื่องทรงอัน	อมเรศ ถวายแย
ยุพราชทรงเครื่องพร้อม	เสด็จเข้าโสรจตรง

๑ สระต้นานอุทกท้าว	มัทฉาน ถวายแฮ
ทรงสุคนธาธาร	ทิพยแท
ถ้าวสรวรค์ประคองพาน	เชิญเชิด
ถวายพระภูษาแต่	เครื่องคั่นแต่งองค์
๑ ทรงทิพยภูษิตแต้ม	ทองระบาย
สัณทิตาคติคตินราย	เตอมพริบ
ตั้งวาทสออดสำด้าย	แสงยับ
รัตนพัชรรัตนมาศสร้อย	อวามแพรวพรายดี
๑ ตั้งมรกฏแก้ว	เขยวชจ
พาหุรัตนรายมณ	นพเก้า
วตยหัตถกบทมราชดี	แดงสด
พรายเพชรพรรณรุ่งเร้า	ดอคนวชรรมรงค์
๑ กรรฐาภรณ์เลิศถ้วน	ดวงประพาพ
คาบประดับรัตนประดาน	ดัดบแพรว
กฤษณาททิพยอติงการ	กรรณเจียก
ทรงมฤกฏวชิเรศแก้ว	พรางรุ่งเรืองแสง

- ๑ เด็กรั้วทรงเครื่องด้วน ทิพย์ ภรณ์เสย
 เด็ดจจากคำหนักนา เระค้ห้อม
 เถถึงเกยรัตนมหา บุษบก รัยเฮย
 แสนด้าอสรพุดน้อม นอบเกล้ากราบไสว
- ๑ เด็กรั้วทรงบุษบกแก้ว เกสร
 แสงแข่งสุริยขจร ต้องหัตถ์
 ห้ายอดเยี่ยมอำพร พ่างจรด เมฆฤ
 พรายนพมณเจ้า จรัสรังจรัญศรี
- ๑ พิภพนำพยุห้าย้าย ยাত্রา
 เนืองนิกรโยธา พรั่งพร้อม
 ออกจากเขตรตงกา นครเวศ
 อเนกพลดักษห้อม แห้เต้าตามผล
- ๑ ดำนักราชนิฐท้าว ทศภักตร์
 ทราบว่าสุริยวงษย์กษัตริย์ ท่วนหน้า
 ไปเฝ้าพระจอมจักร กฤษณราช
 ยังแต่คู่เคียงอ้า ออกไธทำไฉน

๑ จักไปกตัญญูผดข้อม	พระคน
ภูตทำเดให้กต	ชั่วช้า
ก่อเหตุเกิดการรณ	รงค์ยุทธ์ ใหญ่แฮ
แม่จกมิไปถ้ำ	ผดแท้งถึง
๑ คำนึงนึกแล้วเต่า	พวักพวง ใจเฮย
จำจะไปตามอนงค์	เหล่านน
ผดัญญูตถ์ภักทรวง	เดยเกษ
ตงจากปราสาทชน	รับรณเร็วตาม
๑ ถึงขบวนค้วนคตท้าย	พตชนธ์ ใปนา
ค้อยย่องตามก้านถ	ตตเตยว
เดินพตางหยุคย่นหัน	เดินค่อ ใปแฮ
เว่ยนวกจรคตเคยว	เหลือบซ้ายเหลือบขวา
๑ กตัญญูควรนาฏเจ้า	จอมสุรางค์
เดินหัตถ์ก้านถนาง	ห่อนโกถ
ตามคตคตอดทาง	ทิวพนธ์
กมภักทวีนงบได้	พตด้วยนางใด

๓๓๓ ปางบรมนฤเบศรไท้ รามา ขวตารแฮ
 เถถึงสุวรรณพตัมปตา มาตยเฝ้า
 ฝ่ายพิเภกขลุ่ยรศดา นำประเทียบ ถึงแฮ
 ใ้ห้ยุคนุษบกเข้า นอบน้อมทูลเด่น
 ๑ ถรวมขั้พชาบาทผู้ ภาคค
 เชิญพระราชเทพ ด้ไ้
 นเรนทรสุริยสัดบปรีด ปราโมทย์
 ปานมณรัตน์ได้ หดถทาวถิถถนอม
 ๑ ทรงทศนุษบกทั้ง ด้าวสุวรรณค
 ด้นมนาฏนิกรกำนัถ มากม้วน
 ทวยมาตยพยุหพตขันธ์ ษนคแห่ แหนเฮย
 ถามพิเภกทูลถวน ถิถถอยทุกประการ
 ๑ พระทรงดำริห้ด้วย ปรีชา
 ครนจะเฝ้าพระจักรา แก่ไ้
 เกดถอกท้าวธงกา แหนงหน่าย
 ไ้ไม่โปรดปราไ้สยไ้ไร จักเข้าถศ

๑ จักเฝ้าเพียงพบน้า	พถานไชย
ได้จจากบุษบกไคต	คตาค์เต้า
อับศรนาฏนำไป	ตรงพดับ พดาเอย
นางประนตมอบเฝ้า	ท่ามทอ้งพถานหตวง
๑ พระยดพระพินิจไท	ทรงพิจารณา
นางสีจากไปนาน	เนิ่นแต่
ใครจักประมาณการ	คชว ไฉนนา
จำประภาษภ้อแล้ว	เผด็จถอยพานฉิน
๑ ดูก่อนเยาวเรศผู้	นฤมต
แต่พวามชนพต	คตเต้า
ทำศึกแทบเสยชนม์	ด้อยาก
หวังจักประคับเจ้า	นาฏนึ่งนางเดี้ยว
๑ ปางสมัยเมื่อเจ้าอยู่	เมืองมาร
เห็นจะศุขเกษมสถานค	ยังไซร
พระยายักษ์ไปรคปราน	ยุพเรศ
ท้าวประทานไคให้	แต่เจ้าดวงสมร

๑ พระอรรคเรศไท่	ลักษณะมี
ทรงสดับดังอสนี	ฟาดค้อง
ก้มกราบพระจักรี	ต้นองพจน์ พระนา
ข้ามาทำชาติของ	ยากด้วยเปนหญิง
๑ ไม่มีได้อาจำ	เปนพยาน
ขอพระโปรดเก็งกรานต์	กรุ่นกล้า
ชุมเทพกระบินมาร	เดภาะนำ พถานเฮย
ถวายสัตย์เสร็จแล้ว	จักเข้าตยเพลิง
๑ ส้มเด็จพระนารายณ์	จักรกฤษณ์
ทรงต้นศรครวชิต	เกิดออกกล้า
อมเรศไคร่ครวญคิด	ทราบเหตุ ต้นเฮย
พาเทพนิกรนางฟ้า	เหาะคนโพนมมา
๑ ถึงสถานมรกตแก้ว	คิริ
ตอยเตือนตบักพี	พางพน
ทรงสถิตยแทบเชิงศี	ขเรศเรียบ เรียงเฮย
ยัตยัตยครุเศยคณ	คาชทงเนินไศต

๑ พระยดเทวราชพร้อม บันเทิง พระไทยแฮ
 ให้สุครุพจน์เชื่อเพลิง เสร็จแล้ว
 ทรงศรอันเดกิง ประตองต้น สท้านเฮย
 เปนประกายพรายแพรว คึดเชื่อเพลิงโพตง

๑ องค์เอกอรรคราชแก้ว กระตือร
 กัมกราบพระสวามิ จิตรตง
 เอ็นโชนสู่ออกจี้ ประกาศสัตย์ ถวายแฮ
 ขอเทพอัปสรทง หมั่นเป็นพยาน

๑ แม่นจิตรจำหน่ายไท่ ทรงศักดิ์
 ไปรักใคร่ทศกัณฐ์ ชาติชา
 ฤช่ายอื่นจากจักร กฤษณราช กัด
 จงพระเพลิงผดามุข้า มอดสันตญุชนม์

๑ แม่ชอลัตยค่อเบอง บาทา
 ส้มเด็จพระภรรดา ชิริราชเจ้า
 ขยาร้อนนอยารนรา คี่หม่น หมองแฮ
 เติงสัตยเสร็จเตด็จเข้า ยাত্রเอยงดูยไฟ

๑ อำนาจสุจริตทั้ง บุญญา นุภาพเฮย
เกิดสุวรรณประทุมมา รับไว้
ตรงจรดพระบาท ทุกอย่าง
นางเด่นจบทจวได้ ห่อนพ้องอัคค
๑ เทเวศ์ทุกทิศขอ ขวดยศรี สวัสดิ์เดย
ผด้นคัมภีร์ยคนตรี แซ่ซ้อง
ไปรยทพิยกสุมาดี กตาดเกิดอน
กถินกระหัดบตะเวงทอง แห้งงห้าตอดอดสรวง
๑ ขุนกระบิโนใหญ่่น้อยพรง เพรียงภักตร์
แสนล้ำอำมาตย์ยักษะ ปรบพร้อม
สรวรเสริญัตถยองค์อรรค นาเรศ
ต่างประนตบหม่นอม นอบเกตุกราบสดอน
๑ เสงดังข้อมเรศเขย เขิญดี คาเขย
นางเด่นจจากอัคค ฑาศ์เข้า
ตรงหน้าพลับพลาตรี มุขมาตย์
กราบพระภักดาเจ้า อักไท โภษีย

๑ จักรพงษ์ทรงพิณจกแก้ว เกษอนงค์
 เพติงบ่อพานพ้ององค์ ผ่องแผ้ว
 สบดมพระประสงค์ ไธมนัก ยิ่งแซ
 หมคมทิตต์อดแคล้ว สู้ด้นสงไสย
 ๑ ครรไถยจากแท่นคดียัย คดามา
 กุมหัตถ์พระชายา ยาศรเยอง
 สติศยรวมรัตนราชา อาศน์เยี่ยม องค์เอย
 งามเงื่อนสุริยจันทร์เปลือง เมฆแผ้วจรัสหา
 ๑ ปวงนางชคยราชทง ตัวด้นม
 กระบิณทรราชมาคโยคม ใหญ่่น้อย
 เสนาสรรทุกกรม อเนกแน่น
 ต่างชฎีกตัวถ้อย พร้าพร้องดรรเดรัญ
 ๑ บัดท้าวศรีเนตรให้ เทวัญ อับศรเอย
 ถวายหัตถ์บ่าบัน ครักครน
 ทวยเทพยกระเซมต้นคี่ แด่นด้นก
 เด็กเด่นอมรอัน โอษฐ์เอนคตาโคต

๑ เอกของคัรวรนาฏแก้ว	กัถยา
กราบบาททุกพระสว	มิดเจ้า
ข้าบาทผิดโทษา	นุโทษใหญ่ ยิ่งแซ
ขอพระจงโปรดเกล้า	งคนขงอย่าถือ
๑ ข้าตายสัสมแม่แม่	ช้วน พี่เคย
เรียนบ่อถือผิดขวัญ	เนตรน้อง
เหตุเกิดเพราะกรรมบัน	ดาตประจวบ
ผู้คักกลับดำครพ้อง	พวงม้วยหทัยครา
๑ ทรงสัดบัสมเตจไท	ธเรศตรี แถดงเคย
คำวิธัธรรเทวีญศรี	อนชน้อง
ขนิษฐีธนองพระเสาวน	นาฏชน ชมแฮ
ธองพระโธมณัศพร้อง	พิศณท้าวบันเทิงสัมร
๑ กฤษณทรงประสาทให้	กรงตง กาเคย
ให้พิเภกตำรง	สืบเชอ
เนติมัจจุรภักตร์พงษ์	เปนนิน อสุรแฮ
ผดุงราชฏรประกอบเกอ	กิจบ้านการเมือง

๑๒๒	พระยาพิเภกได้	ต๋ับถาวร
๑	กฤษณราชวโรงการ	โปรตเกล้า
	ทรงยศมิ่งเมืองมาร	หมตมอบ คณา
	แสนกระเซมสร้างเคร้า	ต๋ดคิน้อมทนต์หนอง
๑	ขอเดชเรศไท	ทวดวงษ์
	ซึ่งพระราชประสงค์	เศกขำ
	ต๋ับถาวรต๋ดขัตติยพงษ์	พรหมเมศ
	ขอพระคุณท่อมหัตถ์	เลิศตาแดนไตร
๑	ข้าบาทอำนาจน้อย	นฤฤทธิ์
	ต๋มเด็จพระจักรกฤษณ์	กตบถั่ว
	เกิดอกพวงกอดุर्मฤษ	ต๋ยาต๋ดัย
	จักอุกจากกาจแกต๋ว	กตบถั่วรำบาญ
๑	จักขายเรณูรัชเบอง	บทมมถัย
	ขอพระเดชอดิตาร	ต๋อต๋ง
	ขจัดอุปทวไภยพาด	มรุษหยาบ คายเฮย
	ด้วยพระเดชทางก่ง	เกษขำชาตเชญ

๑ หิริวงษ์ทรงดับสิ้น	คำอสูร ตรัสแยะ
ว่าพิเภกกราบทูล	ถูกต้อง
ส่มบดีย่อมเป็นมุต	มหายุทธ เหตุเฮย
ทรงพยากพระภักตร์พร้อง	เพริศพร้อมพนางสรวด
๑ พิเภกสับช่องแก้ว	ทุดตา
จากสุวรรณพิตตะ	ที่เฝ้า
พาแสนสุรเสนา	นิวกินเวศน์ เวียงเขย
โดยสุภาพกราบทูล	ตู่ทองพระโรงเสถียร
๑ ชนตักคยเห็นอแทนทอง	มณเฑียร
หมู่พระญาติมาคยเคียร	คานหม่อม
เบามางว่างตาเคียน	คายนหมก ไปฤ
ที่อยู่ก็แก่งอ้อม	หังอ้อมเจ้าทรพด
๑ เถี่ยคายนพระญาติเชย	ชาญสมร
เถี่ยพยุหแสนยากร	แก้วนแก้ว
เถี่ยหุมคคชอัศดร	เรืองเดช
เถี่ยพระชนม์พระเชษฐแก้ว	อนาถท้อใจฤจิต

๑ ดงกาในก่อนโพ้น	ไพบูลย์
เมื่อบญาคิมาศยาสุร	สืบเชอ
พรหมธราษพายร	จากจักร วาพแ
มาสู่ดงกาเมอ	มอดต้นตงสาร
๑ เพราะเชษฐาอาศัยให้	ไภยถึง
พญาคิมิตรคิดคืบ	บ่มบ้ำ
ตายในหว่างคักกรัง	รวมร่วม ร้ายเฮย
เชิดชวไปกราบหล้า	แหดกต้นฤสุญ
๑ คิดพดางทางครัดถ้อย	บั้นทุร
แต่พระวงษตระกุด	กล่าวเกดยง
เปิดทพยจับแจกปุน	บำเหน็จ ท้วน
พิการแก้เคยง	ตบเต้าเอาใจ
๑ ปราไสยสุนทรเหต่าทำว	พระยา
ดงแด่งตามคณา	นุยศัยอม
ตะโอบโอบโอพา	ชิตชอบ
ประสาศันด้าสน์หว่านด้อม	ห่อเคยงโดยธรรม

๑ ครว้ถามความไพ่ว้า	ตักถ
ไพ่ว้าบหตามคักชน	ช่อนเร้น
มุตนายคิตตามปรน	ปรีอปลตอบ มานา
ส่วยสัดพิพัฒน์เว้น	อ่วงใช้การเกณท์
๑ หม่มหันคโทษไว้	ช้วน
ผ้าผ่อนอาหารบัน	อิมทอ้ง
โทษโทโทษตรีณ	ภาคโทษ ไปแฮ
ความเตดะวิวาทร้อง	เด็กน้อยประนอมเดี่ย
๑ ประภาษราชกิจถ้วน	ทุกกรม
โดยชัตยสุมาคม	สืบเค้า
ท่ามกตางมาตโยดม	เดียรดาษ
พระราชปรารภเร้า	เรื่องม้วยรายเมรุ
๑ เปาวนาสุรท่านผู้	เจริญส่วสัด
จงจัดการเมรุรัตน	ยอดห้า
โดยยศศพัจักรพรรดิ	ผดุงทวูป
เกณท์ทววจทุกหน้า	ถ้วนรตมท่า

๑ เปาวนาสูตราพกัม	เกษา
รับตั้งองค์อสุรา	ราชไท้
ออกจากพระโรงมา	ยังที่ พักแสร
หมายตั้งกรมวังให้	ทราบสิ้นตามกระแด
๑ กรมวังหมายตั้งข้า	ราชการ
ถ้วนทั่วทุกพนักงาน	ใหญ่่น้อย
พดเรือนฝ่ายกรมทหาร	หัวหมื่น พันแสร
หมายกระจัดซัดถ้อย	ถ้วนทุกกรม
๑ กรมการเกณฑ์สิ่งไม้	แฝงเต่า
กรมช่างฉากใต้เกลา	กด่อมเกดยง
กรมเมืองทบปราบเหตา	ผูกจัก ต้านแสร
กรมวิเศษจ่ายเตยง	พ่อน้ำใจงาน
๑ แม่กองกะที่ตัง	ตามขบวน
ตัวอย่างวางกระสวน	สอบชั้น
ตำรวจดีหมวดมวน	นายตะ มุขแสร
มุขฝ่ายควนตณัน	ใหญ่ช้ายนายการ

- ๑ ใหญ่ขวาทรวาดด้าน อดร
 ของครักษ์ในขวาทอน ทิศใต้
 ประกวดประชันกร การเร่ง รัตต์
 ควันออกในซ้ายได้ ว่าด้านโดยเกณฑ์
- ๑ ปรงปรับจับนั่งร้าน รองหลุม
 ยกดีเส้าเอกคุ่ม เครื่องพร้อม
 ชักมุขจักรวรม รวยยอด ปรางแย
 มุงเส้าจาดดัดย้อม ยกชนนพสุญ
- ๑ ภายในเมรุใหญ่พื้น ไฟศาล
 มีแท่นเมรุทองถ่าน แฉ่นฟ้า
 เรียงรายเครื่องสูงกาญ จโนภาษ
 ราชวัตรฉัตรแก้วรยา รัยบเพียงไฟชยนต์
- ๑ การเมรุในนอกนั้น สรรพครบ
 ตามอย่างพระบรมศพ เสร็จพร้อม
 พนักงานจัดขบวนฉจบ แจกเชื้อ หมวกเย็บ
 ราชรถเทียบเกยน้ำม นอบท้าวทูลการ

- ๑ รุ่งแสงรังษิตแก้ว กตางโพนม
 พิเภกทรงเสวตรโสม พัตร^{ษ์}พน
 เสด็จไปที่ประโคม เคียงพระโกษ
 ทรงตั้งพระศพล^{ษ์}อื่น อนารกท้อพระไทยหาย
 ๑ ดั่งดาวเคียงโคก^{ษ์}แต่ ปรางศรี
 นาวะศรมวันดี อกร^{ษ์}อง
 พนิกงานยกโกษ^{ษ์}ดี ฉาส^{ษ์}คู่ เกย^{ษ์}แป
 กองจิตพล^{ษ์}แห่^{ษ์}จ้อง จัป^{ษ์}รว^{ษ์}เรียงแถว
 ๑ ให้เชษฐ^{ษ์}พระโกษเจ้า กร^{ษ์}งมาร
 ขน^{ษ์}ด^{ษ์}ม^{ษ์}ษ^{ษ์}บ^{ษ์}ก^{ษ์}กา^{ษ์}ญ^{ษ์}จ^{ษ์}น ร^{ษ์}ถ^{ษ์}แก้ว
 ท้าวเสด็จ^{ษ์}สู่^{ษ์}ราช^{ษ์}ยาน โบก^{ษ์}หัตถ^{ษ์}
 กต^{ษ์}อง^{ษ์}ชน^{ษ์}ะ^{ษ์}บี^{ษ์}ไฉน^{ษ์}แจ^{ษ์}ว โจ^{ษ์}ง^{ษ์}คร^{ษ์}ม^{ษ์}เด^{ษ์}ียง^{ษ์}ช^{ษ์}าน
 ๑ เดิน^{ษ์}ชม^{ษ์}ว^{ษ์}น^{ษ์}พ^{ษ์}ยุ^{ษ์}ห^{ษ์}า^{ษ์}ท^{ษ์}ซ^{ษ์}อน ส^{ษ์}าม^{ษ์}ด^{ษ์}าย
 ต้น^{ษ์}เช^{ษ์}อ^{ษ์}ก^{ษ์}โ^{ษ์}ก^{ษ์}ร^{ษ์}ง^{ษ์}ช^{ษ์}าย เช^{ษ์}ิด^{ษ์}ช^{ษ์}้อย
 ร^{ษ์}ถ^{ษ์}โย^{ษ์}ง^{ษ์}ร^{ษ์}ถ^{ษ์}จ^{ษ์}ัน^{ษ์}ท^{ษ์}น^{ษ์}ร^{ษ์}าย เป^{ษ์}น^{ษ์}ระ^{ษ์}เบ^{ษ์}ียบ^{ษ์} ใ^{ษ์}ไป^{ษ์}แป
 พ^{ษ์}ด^{ษ์}แห^{ษ์}่^{ษ์}ก^{ษ์}อง^{ษ์}ห^{ษ์}น^{ษ์}าค^{ษ์}ด^{ษ์}้อย ร^{ษ์}ถ^{ษ์}เม^{ษ์}ือ^{ษ์}ถ^{ษ์}าน^{ษ์}เม^{ษ์}รุ

๓๓๓ ขบวนแห่พระศัพท้าว	ทศคีรี
ถึงพระเมรุราช	จิงยง
เวียนพระศัพทรรบตรี	วาร์รอบ เมรุนา
เชิญพระโกษชนดง	สถิตยเบองเบญจา
๑ แคร่ตั้งขมโหรทก้อง	กลองชนะ
ครมครมตามจิงหะ	จำทำ
บีโณวิเวกตะ	เวงแหบ หวดเฮย
นฤนาทสนั่นหตา	แซ่ซ้องเสียงประโคม
๑ งานเด่นโชนหุ่นงว	ตครอ้ง อดเฮย
ตามค่อไต้ถวดกรตั้ง	พื่อนพื่อน
รำแพนพวกหกขิง	ชนตอด บ่วงนา
นอนคาบอ๊กคาบค้อน	มิดชาโยนชอย
๑ ฝูงชนก่ถนเกิดอนค้ำว	คูงาน
อุมตูกงูเหตนหตาน	กลุ่มกุ่ม
ภายคำอคคมาตย์	แต่งต้วาง
กราวโกร่งกตของคุ่มคุ่ม	คุ่มเค้นหนิงประชัน

๑ ท้าวนางหัตถวงแม่เจ้า	จอมสมร
แสนสุดไศกาชวน	เทวศให้
กานัถนาฏนิกร	ครวญคร่ำ
ทุกขยิ่งทุกข ถึงไท้	ท่มเร้ารินทร์วง
๑ มณโฑแสนสุดเศร้า	ไศก
กับอนงค์คัคิ	พราพร้อง
ไอ้ ไอ้มิ่งโมฬี	เฉลิมเกษ
คุณพระเคยปกบ้อง	ปิ่นเกล้าตงกา
๑ ขาษาโษษฐว่าไอ้	อกเขย
นับจักเนานานเสวย	เทวศร้าง
นับวันนับจักเคย	ดัมดวง แถ้วนา
นับจักแขวนขวัญคว้าง	อยู่สัแสนรกำ
๑ เลี้ยงบรรดาสารด้าซ้อง	สนมสนอง
ว่าพระร่วมโพธิ์ทอง	ปกเกล้า
แต่ด้จุฬพิภพครอง	ตวรศกีน ไคณา
ข้าบาทคามแต่ด้จเฝ้า	พระเจ้าข้าเขย

๑	ต้นมนางต่างโคกเค็ร	โคก
	พระประยูรวงษา	ใหญ่
	กั้งเกิดอกทอดกายา	ด้าย
	โคกยิ่งสุดเด่นตะห้อย	ดุษฎี
๑	สร้างโคกวิโยคให้	โหยหา
	องค์พิเภกอนุชา	เสด็จ
	ทรงจุฑาบุเทียมนมา	โดยยัก
	ทรงชะมาพระศพเจ้า	พิศวาท
๑	ปวงพระวงษ์บริจาคน	วิฤต
	จอมบ้ายฝ่ายพนักงาน	จัดพร้อม
	เชิญพระศพจอมมาร	ตั้ง
	พิเภกกับประยูรห้อม	เกิด
๑	เสด็จการพระศพท้าว	ทศกรร
	จึงพระยาพิเภกณ	กตัญ
	พาต้นมนางก้านัด	คินนิ
	เสด็จสู่ปราสาทท้าว	ทอด

๑ พถันต์เจ้าเข้าที่	ตรงสนาน
ไขประทุมธารโปรย	พรว้าพรว้อย
หอมหวดกลิ่นกุสุมาย	ชวนอบ
เย็นยงน้ำพวยย่อย	ชื่นชื่นกมต
๑ ทรงสุคนธ์ชุบไต้	กายา
กลิ่นตั้งทราบนาถา	รินเร้า
อาภรณ์พัชรอาภา	พรายเพริศ
ทรงประวิชนพเก้า	ลือคั่นวสันตนิทθέν
๑ ท้าวเธอได้จยาศรเยอง	บมินาน
ชนสู่รตสู่การ	ก้องแก้ว
มารมาคยหมู่ทวยหาญ	แห่นแห่
งามวิลาศถ้วนแฉ้ว	ได้ให้เจ้าจอมมาร
๑ ภูบาลได้จกคึกคักถ้อย	จักรงค์
หมายพระจักรีองค์	เอกไท้
ออกจากนครตง	การวิบ เสด็จจนา
บ้ายสับสามโมงได้	ตุ่คว้านแดนสถาน

๑ ถึงประทับชายชั้นนอก พัดบพดา
 เสด็จจากธรรมา มา ที่เฝ้า
 ทูลการศพรพนา ด้รด้รจ แด่วเ
 เชิญพระองค์เสด็จเข้า เหยยบแคว้นแดนमार
 ๑ พังตำรวจพิเภกเชอ เชิญชวน
 โสมนักคำศรวต ดั่งเรา
 วิบครเว่งจิตชวน พยหายาตร
 จักยกพยหเข้า เหยยบพนเมืองमार
 ๑ ด้รพเวื่องฤทธหาญ หาญรบ ดั่งเ
 จักกระบิรินทร์กระบวนทัพ เทียบถ้ำ
 ถือบ้นหอกดาบด้ตบ ทวนเทติ แด่วเ
 ดิบแปดมงกุฏกของหน้า ด้ตท่ายหณูมาน
 ๑ ภูบาตบวรนาฏเจ้า จอมลี้ ดาเษย
 กับพระตักษณเสด็จจติ ตาค์เมอ
 ไตรจศรทพิพวาร รมเขศ ยิงนา
 อรอาบเอมรศเกอ กัดันแก้วเกศร

๑ สองทรงภูษิตพน	บวร
เซิงกระบวนอรร	ช่อช้อย
นางทรงอุทุมพร	พัชรผ่อง ศรีนา
ทรงสไบคาดพร้อย	พรางแก้วแกมสุวรรณ
๑ ค่างประคิปประคิปล้อย	สุวรรณ ภารณเอย
กาทิงกายจัญเฝ้า	เดศีดำ
พราย ๆ พรางวิคณา	ภาเพชร เพริศพ้อ
ทรงประวิษณุ	ฉันทนพระหัตถะหง
๑ งามรามงามลักษณะนง	ขายง
งามสุดดีดาอนง	แน่น้อย
ตามเสด็จเสด็จทรง	ราชรถเรืองแสง
ต้องรงงามเกิดช้อย	ช่อช้อยชวาดย์
๑ เขวมาถยร่วมรถไท	ทรงธรรม
ยังมีหาเวชยันต์	ยาครฟ้า
รถทรงพระลักษณะสุวรรณ	สุนทรวิคณ เรืองแสง
เทียมเทพยฉัตรพกด้า	แผ่นผ้ายผันผยอง

๑ เครื่องสูงมยุรฉัตรชน	ชมด้าย
เทยวชชเชิดชชาย	เฟื่องพ่อน
แด่นพดล้าพอกหลาย	สดอนสดับ
แครฝรั่งตรงอนซอน	ด้าของกตองคหิม
๑ พิเภกน้ำเต้จ้จเข้า	นครตง กาเอย
ชมนิเวศน์เวียงวง	แฉ่นแฉ่น
บ้อมบ้นค้ายครหง	หอรบ สด้างแอ
แดนคึกแถวถนนแม่น	รวบพนเภา
๑ ชมด้ามปราสาทแก้ว	สุรการ
ทศเทยบทพยธถาน	เกิดฟ้า
จักรมชมณประดาน	แสงมาศ
เหินรเห็จเวหาห่า	ยอดแม่เล่มอพรหม
๑ เร่งรถจรวทแก้ว	เกยประคับ
พิเภกทูตเชียวรับ	เต้จ้จเข้า
ด้ามเต้จ้จเต้จ้จประทับ	ยังแท่น
ไนนิเวศน์วังเจ้า	ท่านท้าวทศกรรฐ

๗๙๕ โคตงรามเกียรต์

๑๑๕ ปางมหิษอสูรทำว ทศภักตร์
ทราบพระกฤษณรักษ์ ร่มเกล้า
เถลิงแท่นทิพยตระศกดิ์ ปราสาท อสูรแฮ
จำจกออกไปเผ้า หรีไท่รินทร
๑ ครีพิตางออกจากห้อง ไหรณ์ เรื่องแฉ
นำเหล่าอสูรสาวสวรรค์ สัพพพร้อม
จรเฝ้าบทยุคัต เคี่ยมบาท พระนา
โสภิตดั่งดาวด้อม ศศิแจ้งจรัสฉาย
๑ พิเภกเผยพจน์ให้ นางบำ เรอเออย
ร้องรับดุริยางค์รำ ฟ้ายพ่อน
โหยหวดคร่ำครวญคำ หวานวิเวก ใจนา
เพราะโสทรจิงหระซื่อน สอดสร้อยประสานเสียง
๑ นางบำรำรำร้อง ถวายเป็น
เนตรฉายส่องกระษัตริย์ ครุ่นครั่ง
จิตรรักพระจักรวรรณ์ กับอนุช ทำนนา
ดื่มด่ำพิศพิศเพดงพดง พดาดพด้าเมตอดัว

๑ ผู้ดำราเมศทั้ง พระทักษณ
ทรงตั้งคัมภีรียงคัยกษ กัดอมช้ำ
จอมอรุณโสรจตวงภักตร์ ทรงเครื่อง เสร็จแ
ออกพระโรงพร้อมหน้า กระบี่ทั้งอสูรสุดอน
๑ เผยโอรสอุปราชประภาษให้ ชุมภู วราชเฮย
ห้ามหุติวารดู โชคใช้
เด็กกคจิตวันฟู ชอบฤกษ์ ไคนอ
จะเคกพิเภกให้ ผ่านพนภูวดต
๑ ขุนกระบีนทรบดั่งแก้ว ดงเดช พตน์แ
สอบเคราะห์ดวงพิเภก ผ่องแผ้ว
ขบจันทร์ดีเมศเอก อุกฤษฐ์ ยิงนา
ตรวจฤกษ์รชนกรแก้ว ดับขห้ามหาผด
๑ จิงทุตราเมศไท้ ทรงธรรม์ พระเฮย
เห็นชอบรุ่งสุริยัน ฤกษ์ได้
เนาเคราะห์ปประชุมกัน ไนเมศ นนแ
ควรมอบตงกาให้ พิเภกบ้องครองกรุง

๑ ทรงสดับรับสั่งให้	บุครรพิศ
ไปจัดมณฑลกิจ	อย่าช้า
ผู้คร่ำครวญพระกฤษ	ณรักันย์ ดั่งแฮ
รับนบชาทบ่ายหน้า	ออกพันโรงคัด
๑ ครอบคืบเหนืให้	เปาวนา สุรเอย
เกณฑ์แต่งมณฑลไพร่	ด่าทแฉ้ว
บัดตั้งกัตุวรณมหา	เสวตรนัทร ไชยแฮ
ตั้งขจรคบายศรีแก้ว	ตั้งคองคยาคม
๑ จักรกฤษณคดีให้ราพ	ขำรง นิเวศน์แฮ
ครนรังตั้งถน่านทรง	ครองพรอม
ตักษมพระอนุชอนงค์	โดยเสด็จ อเนกนา
ผู้พิชิตยศด้อม	รอบดั่งดังดัดดอน
๑ พิเภกจวนฤกษ์เข้า	ตั้งถน่าน
ทรงเครื่องรัตนชาติ	งามแก้ว
ตามทิศทัพบทรวงกาญจน์	มงกุฎเพชร เพราหอ
สรวมประวิชนาวรัตนแก้ว	เดือนเฝ้าบาทบงษ์

๑ พนักงานเก่าแก่ให้ ตรีชา คาเอะ
กับมิ่งมณโฑนา เรศด้อม
ต่างตรงต่างทรงฮา ภรณ์เพรศ พรายแอ
เสร็จจากปราสาทน้อม ประนตไท้หมดินธุ์
๑ จักรรัตนตรัสให้พิ เกกรา ชาเอะ
เถิดอาศน์สุวรรณมหา ฉัตรกน
ฝ่ายดำอวตริชา คาสถิกย์ ย่นอ
อรรคเรศมณโฑนา หนึ่งเมองชัยอสูร
๑ ได้ฤกษ์โหรฆาฏของ จุดเทียน ประโคมแอ
จึงเบิกบายศรีวิเชียร ช่วงแก้ว
ปโรหิตตั้งแฉ่นเวียน เจ็ดรอบ ดับนา
โมยโมกษมาแต่ จุดจุ่มจุนเฉลิม
๑ ราชครูโอมอ่านอ้าง มนศชัง
รินรดน้ำกรวดสังข์ ไล่เกล้า
ต่างอวยสวัสดิวั สฤศค์เค็ก อสูรเฮย
ตามกระษัตริย์พราหมณ์เก่า แก่เขื่อนอวยไชย

๑ หริวงษ์เวณนิเวศน์ให้ กุมภภัณฑ์ ผ่านแฮ
 ไปรตนุสาสน์ทศธรรม แทตย์พร้อง
 ขอดของบทยุคัต บั้วบาท พระเฮย
 เปนเสวตรนัศรป้อง ปกเกล้าเหต่าขสุร
 ๑ เสร็จการศุภกิจแล้ว จักร วังษ์แฮ
 ชวนพระอรรคมหิษ ส่วตติแผ้ว
 เอกอนุชรวมชวี โดยเสด็จ พระนา
 คั่นคู่ปราสาทแก้ว ยอดเก้าสุวรรณแกม
 ๑ พิเภาผ่านแผ่นด้าว ดำรง เวียงแฮ
 ส้มเส้นหัดของยุพยง ยวยม
 ดาวตมขบถด้อมองค์ ขสุรอิม ใจนา
 เสวยสุขตมบัตบีม เปரியบด้าวแดนสุวรรณ
 ๑ จวบอรุณจอมราพเข้า สรงสนาน ของค์เฮย
 ทรงเครื่องเสร็จสู่สถาน ที่เฝ้า
 เษฏเสด็จแห่ตั้งอุทยาน ประพาศมิ่ง ไม่นา
 แล่นสนุนกัณต์งัดวนเจ้า นิเวศน์ไท้เทวินทร์

- ๑ ทรงสดับรับสั่งให้ บุตรภานุ กรเฝ้า
ไปจัดพดพยุหยาตร แต่งตั้ง
ผู้คุมไพร่บริวาร มาจัด พยุหยา
พร้อมแท่นกระบอง รุกข์ประเทียบเกย
๑ หิริภุชชรรคเรศทั้ง ๒ ธนชา ท่านเฝ้า
ตามกระษัตริย์ดำรงคงคา เครื่องคั่น
เสด็จเถลิงราชรถคธา พยุหยาเคลื่อน ไคดแยะ
ออกจากนาคเรศพัน เขตร้าวสวนอสูร
๑ ตามกระษัตริย์จากกรณแล้ว ประพาศพรพรณพฤษณา
ชูช่อกายเกี่ยวกัน เชิดช้อน
พระตักษณเก็บรศผู้คั่น ถวายพิ นางเฝ้า
จักรกฤษณเดตรักษณ ตั้งให้ตักษณ
๑ พิเภกเชิญเสด็จขึ้น ดำหนัก ส่วนเฝ้า
องค์พระกฤษณารักษ์ ย่างเยื้อง
ตักษณมโหฬารภักตร์ พระอนช ท่านนา
โดยเสด็จบังคมเบอง บาทเฝ้าฟังสาร

๑ ราเมศ์เผยพจนถ้อย	ต้นทร
ถามพระดักษมีสมร	เพราะพร้อง
อ้าแม่จากเรียมจร	มาอยู่ นฤ
ฤว่าคำหนักน้อง	สถิตยณนถินไห
๑ ดีดาประนคไท	ทุดรา พรรณแฮ
หวนเหตุแห่งความร่ำ	เกาก
รทมทนทุกข์ทเวศ์ดำ	บากยัง พระเอย
ในพระคำหนักน	อสูรให้สถิตยเด็ถียร
๑ หรีเนคำหนักแก้ว	แกมสุวรรณ
สุริยดับเหลี่ยมไศตจนทร	แจ่มฟ้า
ตรัสชวนดักษมีบวร	ชมแทน ทองเอย
ด้าอสูรจึ่งเกียงกตา	เกดอณต้อมวงรวัง
๑ ไวยกาสุรแทตยทง	นิตกาย อสูรเอย
ครนครวนรรวาย	ชพก
อยช่วยทศภักตร์ชวาย	ขจิตเค็ก สวาแฮ
วันเมื่อราพมรณต	หตบเมอจักรวาท

๑ ถึงฝั่งปากเกาะแก้ว	กรุงดง กาเฮย
บมิพักจตุรงค์	ร้านร่อน
ดูแดนด้านซ้ายดง	โดยเขตร เขาฮ่า
ศรีตั้งเสนาคั่น	ทัพตรงด้านมาร
๑ รากษสชาวด่านหอ	อุดุด
คั่นแตกแมกเมตมุด	มุ่นไม้
ขุนด่านทยานผดุง	พดุง เมืองแฮ
แกดงพิเภกว่าได้	เค็กเจ้าจักรวาล
๑ พิเภกสดับร่อน	หญไทย
รับสู่สวนมาโดย	แหด่งเฝ้า
ทุดกฤษณว่าจอมไกร	กรุงจักร วาพเฮย
หักด่านหาญศึกเข้า	เขตรได้ โดยทง
๑ พระตั้งสุริยบุตรให้	จัดทัพ
ดิงหน้าหงายกษัตริรพ	ตำตรพร้อม
สุครีพรีบเกณฑ์ขับ	ขันตรวจ เสร็จแฮ
รถเรียบเทียบเกยน้อม	นอบเกด้ากราบทูล

- ๑ ส่องตรงทรงเครื่องแก้ว ทรงอา วุทธเฮย
 เถลิงรถเวียงพดกตา ครนครน
 ทพิจวบจักรกฤษณ์พา ทิราพ โกรธแฮ
 ยักษ์รบถึงไปน โดดกคุ้มคตุมบอน
- ๑ หนุมนาคาตเคอดเขา ขบพัด
 กระชาคนกชากวัด แกวงทั้ง
 โถมถับรถแหดกอศ กรรฐตก รถแฮ
 พดยักษ์รพรักกตั้ง กตาดพนสมมรณ
- ๑ อตุราชพิโรธดำ เพติงกาด
 คุโตเดยวราบาย มุกปดำ
 ษนศรปล่อยประหาร แตกภาค พนเฮย
 เถียงนระนาดดำครจำ จวบมต้างดิงประไโดย
- ๑ รามเถียงพรหมมาศตั้ง สักยา
 แผลงคอบเปนพยุพา พัดแผ้ว
 พดถึงรอดเพราะฮา นุภาพ ศรแฮ
 เถยถูกพดยักษ์แก้ว ถ่วงถ้างอศกรรฐ

- ๑ จอมมารสับดาครกตั้ง กตางณรงค์
 กตบเกิดต้องทนายนง ยุทธด้วย
 รามลักษณคตองค์ อุตต
 ศรราชฟาดยักษมวย ศพกลงกลางดิน
 ๑ มารเกิดเป็นสัตว์ ลีลิตศักดิ์
 คองคทาคักกัก คาคคณ
 เข้าคตอรามลักษณ รบรบ ณรงค์เฮย
 พระพิฆาตขาดสน รวพรายกายกระเด็น
 ๑ ตายดีเกิดแปดยาย ยุทธนา
 ราเมศรแดงดาครา เกิดอนล่าง
 ยักษคตบคักดา คาคตบ พันแฮ
 ดิบแปดมงกุฎยุทธบาง รวพมวยเป็นทอ
 ๑ ยิ่งตายยิ่งเกิดซ้ำ ด้องคุณ
 ด้นเทให้ถามโหรทต ถัดจน
 ศิวราชประดำทณ พรายกษ นนอ
 ไครพิฆาตครอย กตบรทอเป็น

๑ เทพยหิงเนาทเฝ้า พระคู่
 ทูลทักพระวาท ทำนไว้
 พระอวยเดชราพทวี่ ไครปราบ ยากนา
 กัดบด่าบศพมารให้ ขจัดทั้งชดปโตย
 ๑ หริวงษ์ทรงทราบข่าว ค่ำแดง
 ค้องยักษ์คักดาแดง คาคม้วย
 เปนถมกรดกราดแรง ค่ำพเจ้าศ ทเดเฮย
 สุนัขพมารหมดด้วย เดชพ้องพระคู่
 ๑ อับศรเทเวศ์ซ้อง ตำการ พรเฮย
 ไปรยทิพย์สรพสุมาตย์ มาศพรอย
 พระกฤษณกตบคณัดถาน สักตยท ล้วนแฮ
 มาคตี่ตากต้อย รกชนคั่นดวรรค
 ๑ ครัสต์ตั้งพิเภกให้ หาวน ฤกษ์เฮย
 จะกตบอยทหรนาทั้น ทพร้อง
 จวบสืบสืบฝั้น ฝายดู่ อนุชนา
 ฝิดนัคสองพระน้อง ฝั้นเข้าอัคคี่

๑ โหราตงเตชรั	ฤกษ์ชัด
รวีร่วมธาตุพฤหศี	โชคใช้
ศศิคุ้มมณีสวรรค์	เสวยสุข
แต่อดสูรราหูให้	โทษภัยถึงจันทร์
๑ พระฤกษ์รุ่งพรุ่งนี้	ยาตรา พदन
จะลบลอริเดียวมา	มั่งร้าย
ข้าพระบาทจักคทา	โคตง เสด็จแย
พระสดับตั้งเตรียมผ้าย	พยุหพร้อมจตุรงค์
๑ สู่ศรีพระบิได้เกล้า	เกณฑ์สวา
พิเภกตุงกา	กิจพร้อม
เฝ้าเมืองมอขบเปาวนา	สู่ช่วย เกณฑ์แฮ
ห้าสมุทรพดมารต้อง	แต่งเข้ากระบวนกระบวณ
๑ ให้จัดบุษบกทั้ง	รถมณ
กัญญมาจันทรวัด	ค้วนเต้า
เบญกายกับนางศรี	ชฎาเร่ง จรเฮย
รับรกรับเสด็จเจ้า	ราชยังอุทยาน

๑ จอมนุ่งพดเคว้าครน	ตามตรง เสร็จเขย
ทรงเครื่องทักขีอติงการ	กฏแก้ว
มาตติยบุษบกองค์	อรรคราช ร่วมแฮ
พระลักษณทัพน้าแคตัว	เค็ดอนพร้อมพดจร
๑ โยธาอุโฆษหัว	หาญคนอง
เดินวิถีโดยจง	แก้กัธร้าง
ตุ้มพิเภกถันอง	ถนบโปรด ทลายแฮ
พลายวาทพระแสงมต่าง	แหดถันด้ายดก
๑ รอนแรมพยุหัดน	เค็ดนง
ตุ้มวงเหมคิรินทรง	ตั้งยง
ให้บุตรพระสุริยง	ยถณ ประทับแฮ
ตุ้มพรหมเกณททง	อสุรพองพานร
๑ ทำค่ายคำหนักพร้อม	พดบพดา
เสร็จกิจทูตพระวรา	เมศเจ้า
พระกฤษณกับด้า	พระลักษณ เสด็จเขย
ชนตติยสถานเข้า	ประทับเบองบรรพรุณ

๑๖ บัดไถยกถปมพิททิเทียม เหมทพง

๕ ค่งแต่หัวขวบอง

อาจร้าย

เปนโอรสเจ้าตง

กาเกียรติ์ เดศแฮ

กาดอ๊กคี่ฝ่ายซ้าย

นางนพมารดา

๑ อัยกาชอราฟไว้

บาดาต

เจริญสุขเนนาคนาน

นับข้า

เจ้าบเจ้าเคื่อหน้าญ

ชบแท้ ยาเอย

กายมถนยงกถา

กาจเกรยวเดยวคนอง

๑ ชุมมารหาญอีกหัว

เหมอง อาจเอย

เกดิงสุวรรณปรangkong

กฏแก้ว

ฉนมนาคนเนกอนงค์

นางขบ กถอมแฮ

ไต้ยาคันเห็นออาคันแผว

ผ่องพนอไฟ

๑ คราวเหคุอาเภทร้าย

ตางฝัน เห็นเฮย

เทพยเทิดทหายชรรค์

ชู้ก้อง

ดีกรจับกุมภันท์

พิบหัก สอนา

แหวะควักดวงจิกรจ้อง

เจียดไต้ไต้จจระ

๑ ผวาตื่นอรุณ	ตักดวง แด่เอย
ชุกคินนิมิตทรวง	ตะคัง
เหตุสองเกิดเกษปวง	ญาติมิตร ไฉนขอ
พออยู่ไทยเรื่อวัง	วังเรื่อวัง
๑ พันทรงสร้างภักตร์แล้ว	จรรจร
ผู้สันทนารสคันธี	รศเร้า
ทรงเครื่องนพคณอัน	โอร่า องค์เอย
นางนาคพนักงานเข้า	ผดแผ้วกระพอดม
๑ ราพจรจากห้องรัตน	เรื่อจรจิต
เฝ้าพระไอยกาชิต	แท่นแก้ว
นบตาเยียมชนนินทร์	ชนกนารถ กรุงแ
แต่จากสองพระแคตัว	คตาค้น้ำมานาน
๑ กาดนาคบพินราพ	พาสกร
ตลับอสุรวาท	ถ่องถ้อย
ทรงอนุญาต	ดาร์บ กัดบพอ
มั่นว่าข้าตาทะห้อย	ห้วงดาหิตานชวัญ

๑ คาหวังราชกิจคำว	มาดาด มอบเอย
ให้ช่วยพิทักษ์การ	กอบรู้
จึงจะอภิเศกหาดาน	เถลิงราฟ นาคนอ
ตาใครทรงค้ำถัก	ก่อเกอพรหมจรรย์
๑ บัดโดยกตปรีบถอย	ทูลขยาย
กำหนดสืบควารหมาย	ไม่ช้า
บัดดากดับรืบผาย	ผืนต์ ปรางค์แฮ
ครัดตั้งถ่มถนิทหน้า	นิ่มเนอนวดถนอม
๑ ตั้งเฝ้าจอรเจ้า	ตั้งขต
ชำระสระสรงนช	เกษเกล้า
โดยเวทวิเศษมนต์	मारประ ดีท ثنا
ทรงพระศุคนชเคด้า	เครื่องฟุ้งจรงใจ
๑ เฝ้าจตั้งทรงถนัมบ์ร้อย	เชิงงอน
ภูษิตถดององคอร	เอี่ยมพริง
เกราะนวมส่อดทองกร	ประวิช สรวมแฮ
คาบทศทับทรงตั้ง	อิกสร้อยชฎาทรง

๑ ขอกจากปราชญ์แก้ว สุธรรมา
 แผลงฤทธิ์วิทยาตาด เทพเจ้า
 ปกป้องแยกเยี่ยงทวาร ไหวว้าง เบ็ดแฮ
 วัชรวิเศษดัดตัว ด้านแคว้นดงกา
 ๑ ถึงเมืองพอมัดสัน แสงโถง
 เดินดัดดรรพเคียงไค เขียวช้อง
 พดเมืองห่อนเห็นไค คดาเช่น ก้อนฮา
 ดัดเจียบพิณพาทย์ของ หดากดำเหลือณน
 ๑ วิปริตคิดเช่นร้าย เรามัน ไฉนขอ
 อสุรเห็นอัศจรรย์ จิตรว่า
 จำดอบดอบดรรพ ดับพระ แม่เอย
 คงประจักษ์ไปช้า คิดแล้วเร็วจร
 ๑ ถึงวังเข้าชุมชุม พระทวาร
 ยอหัตถ์นัคการ กิ่งเกล้า
 ร่ายเวทเดชพรหมมาร ส้มคุ่มง จิตรแฮ
 ครอบค้ำห้ายกายเข้า ดูห้องมาตรงค้ำ

๑ ราพคตยพระเวทให้	เห็นองค์
ยรยาตรมาทหมายตรง	แท่นแก้ว
ฝ่ายกาตอคือองค์	เนาอาศน์ นางนา
เห็นพระโอรสแล้ว	วิ่งว้ามาประคอง
๑ จรุงตรงชนแท่น	ทองพราย
ทรงโคกกันแสงด้าย	เกษเกล้า
เอารัดคั่งกาย	กตเกียง จิตรแฮ
ถามพระชนนศรัศรั	โคกด้วยไถโนน
๑ นางทรงพิดาบรื้อ	รำพรรณ
มนุษย์ลักษณะรามอัน	อาจากดำ
คุมกระบี่พดชนัน	คักพิ ฆาฏเฮย
พ่อพิงอุอาจว่า	วุ่นม้วยมวญด์หาย
๑ แต่พิเภกคิดร้าย	ฤษยา
เป็นพวกรมุขย์ราม	มอบตัว
มณโฑพิพยโสภา	เค้กคั ครองเฮย
รามพิงยกพยุหดาว	กตบได้ศรัวาร

๑ สดับสารอสุรเศร้า เดียวทรงวง
 กอดบาทชนนึ่งดวง เทวศให้
 พระฉัตรเพชรได้จตุรง สุโรทัย แด้วเอย
 หวังพระเกียรติจักได้ ปกเกล้ากระหม่อมนาน
 ๑ สดับสารบิคุเรศไธ อักพระ ดุญเอย
 กุมภกรรฐ์อินทระ ชิตม้วย
 ดินญาติชาตวงษะ สุรศักดิ์ เด็ดมแย
 อปรีชยศทศทิศด้วย ดงนคเณ
 ๑ ดูกักขายชาติเขอ ชาญเวท พรหมเอย
 ควรกิดคุณบิคุเรศร ร่วมเศร้า
 แต่งตำราพระทรงเดช ไคอยู่ ขอณา
 จักตอบต่อณรงคเรา รบมต่างลักษณะราม
 ๑ นางสดับโอรสพร้อง พดางปรัม ตุญเอย
 ต้องมุษย์ดังราม ฤทธห้าว
 ทวทิศคิเชตขาม ขยาดเดช เขาแอ
 พ้ออย่าไปต่อท้าว แม่ทวงจงฟัง

๑ เดียวไศครพโรหิ	แรงกาจ
เลี้ยงสนั่นปรางค์ปราสาท	สะท้อน
เปนชายชาติอสูรอาจ	ออกฤทธิ์ ไครฤ
ไถจะขัดคัดค้าน	แต่ข้าคงผจญ
๑ สดับลูกหวาดหวั้นว่า	หวนจิตร หวนนอ
สุดจักปดอบปรมาคิด	ขัดข้อง
นางทรงหีบศรสิทธิ์	สุรเชษฐ์ ตั้งแ
พรประดาทอาจป้อง	บดเคียนเค็กโกษย
๑ ราพรับเคารพแต่	ตากร
แต่คงเคชเคินอำพร	ผาดฟ้า
ข้ามโขดเขตรดำคร	ตมั่ง ดงเอย
ถึงวิถใหญ่ว่า	วุ่นคณยตรอย
๑ เห็นพนศัณษิตแท้	ทิวพฤษ ย์บันอ
เดียวโดดพิโรครฤ	ครนครน
โดยอิทธิมหิทธิอีก	เหิมเดช แด่ดงแ
เลี้ยงสนั่นตนพน	พ่างหล้าแหดกสตาย

๑๑๗ พระศฤงคาร	ฤทธิรงค์
สถิตยราชพัลลภดาทรง	แท่นแก้ว
ตำหม้อสุรพงษ์	พานรงค์ เฝ้าแฮ
สถิตยพัลลภกแก้ว	หตากท้าวถามโหร
๑ โหราโหวเวทเชอ	วิศุญาณ ทรจวนอ
ครั้นเนตรยามอัยการ	กอบด้วย
กำหนดคดีถาวร	วรโชค
อริจวนชัยม้วย	แม่นแก้วทอดตอง
๑ อินชังศพัทธาอ	อริญ
คือราพัตโดยกัณฑ์	กาจกัณฑ์
เอารัตตศเคียรกรรม	นางอค์ คเอย
กาดนาคขอไว้ให้ดำ	แห่ตั้งเบองมาดาด
๑ มารทราบนิตุเรศม์ม้วย	มาตาม คอบแฮ
เชอฤทธิพิมายาม	อาบหวาน
ผู้เดียวด้วนโดยความ	พิโรธ แรงฮา
ชอบบุตรพระพายค้ำ	ค้อมด้างกลางหน

๑ ทรงสดับรับสั่งให้	หनुมาน
กระบี่รับโองการ	นอบน้อม
แสดงเดชเหาะเหินทยาน	ดุจดวง โยชน์เฮย
ดงแทบขอบบึงค้อม	คอดร้าวรณรงค์รอน
๑ ถูกตรมร้ายเวทเปิดอง	แปดงตน
เป็นกระบี่อับคดต	ค้อนเค่า
ดงบึงทอดกายกต	คืดหัดม อยู่แฮ
หวังจักดวงยักษะเข้า	แยกรัพถังมาร
๑ บัดไต่โดยกตป้อสุรร้าย	เร็วจร
ดุทมิ้งกาษร	ดัดถิยรของ
ถามถึงพวกพพานร	มนุษย์ดกษณ รามเฮย
เดินทัพทางนพอง	พบบ้างฤๅไฉน
๑ มหิงษ์แปดแฉ่งเล่ห์เหอน	เอาที่
ตักคืดหัดมทวี่	เทวศร์อัน
ท่านถามท่านจักดี	ดาศักิจ ท่านนา
ผิวว่าช่วยผดุงช้อน	ผดุง
	ผดุงชนควรถดง

๑ มารหดงบอว์เล่ห รับคำ คักเฮย
 คาคชมวดเหม้งกำยำ หัยกรัง
 โดดตตแบกคั่นดำ แดงเดช ญุดแฮ
 เต็มอ่อนหดายคาบยง หยดท้อถอนใจ
 ๑ มหิงษ์ว่าท่านฤทธิแกตัว กตบ์แสงยง นักรบ
 จรเห็นอยมาตงแปดง ปลัดปลัด
 แม่หยดอ่อนพกแรง เริงวัน ทองแอ
 ราพชอบรบด้นา ตบไต้สไบทรวง
 ๑ หายเห็นอยเข้าแบกอุ้ม อุดตุด
 มหิงษ์หยอนผอนผดะผดุด หัดมพิน
 ยักษกามทพดิงมนุษย์ ยกยาคร ไฉนนา
 ขุนกระบี่ได้หัดน พ้อดอตะเตงเชิง
 ๑ อสุรสิงหนาทก้อง ตะโกนถาม
 มหิงษ์บอกรายนราราม ฤทธิแกตัว
 ชาติหน้าคแบ่งภาคตาม เปนพระ ดักษณเษ
 มาปราบอสุรตัว ราพรู้เรวหนี

๑ กุมภภัณฑ์พิโรธจ้อง	โถมจับ
ขุนกระบี่ดับดับ	เดี่ยวจำ
ยักษ์ โดดเหยียบหลังกตัญ	คืบคอบ คบึงเฮย
มหิงษ์แก่งแพทปด้า	สลัดเปิดองปละหน
๑ กษัตริย์หลบดับแล้ว	แปลงตน
เป็นเพศสวเสวตรชน	ผ่องผู้
ราพโกธตามผจญ	ควายเจาะ ถึงแย
ยักษ์หุคถามสวาร์	แห่ตั้งเริ่มมหิงษ์ไฉน
๑ ถึงถามนามพวกพ้อง	กุมภภัณฑ์
บอกชื่อบดโดยกตัญ	บุตรไท
ทศเคียรซึ่งโรมรัน	รวมยก กตัญนอ
ตามทัพพบมหิงษ์ ให้	ช่วยพันห่มหน
๑ วานรหัวเราะเย้ย	หยาบหยาม ยักษ์เฮย
สุธยามาทหมายตาม	ค่อท้าว
มาเดี่ยวเที่ยวเซอะถาม	จักบอก จริงนอ
เราแตะทหารหัว	แห่งเบองบาทนราชน

๑ อสุรเวศพิโรชเคียว	ขบฟัน
สองเนตรคุงเพลิงกัณฑ์	โตดคว่ำ
ถึงรับกัณฑ์กตายนัน	เป็นหนุ มานแฮ
รณรูกคดุกคดร้า	เดให้เจ้าจักรณัน
๑ มารแสดงศรตำตรห้าว	หาญฤทธิ์
ตูกกระจายจรประชิด	โต้ด้อม
ตูกถมรวรอบทศ	ทบหัก เย้ยแฮ
ร้องว่าเหวยมารค้อม	ตำตรไว้ไปแต่ง
๑ กุมภันท์ผืนแผ่นเงอ	คทาดี
วายุบุตรชกตรี	บดบ้อง
กระโจมจับอสูร	เดือกถัน หุดดเฮย
รบบดบัยุทธก้อง	กักหด้าเหลกไคถ
๑ บัดบุตรมารุตรอัน	ฤไทย
ถวิตพิเภกทูลไซ	ข้าวต้อง
ขุนราพฤทธิเกรียงไกร	การอาบ หว้านเฮย
จักประหารมารช้อง	ซัดแกกถไณ

๑ พดางนิมิตรรูปไว้	แทนตน
ให้อยู่รอต่อรณ	ราพแกดัว
ตูกตมเหาะมาคต	มรกฎ เขาแฮ
นบพระพิศไภยแก้ว	เจ้าวิธามอบาย
๑ พระนักสิทธิ์ดัดบิเอน	อ้ออ้อ
กิจใช้กิจภูฤ	ร่ำร่ำ
พดางหยิบฝุ่นทรายถือ	ทำเด่น ไรยฮา
กระบี่ขยงย้าย	แยบรูดาจร
๑ หนุมนาคตูกฝุ่นฟุ้ง	ฟุ้งกาย
เหาะรับตบึงหมาย	มั่งปตา
เปดียนแปลงวับเคียวหาย	เห็นรบ เดิมแฮ
โจมจับกตบเกลือกซ้ำ	ถาดด้วยชุดทราย
๑ บัดไถยกตบหัวนเค้ร่า	เดี่ยวทรง
ค้องฝุ่นชะโถมตวง	พ้อด้อ
ประหนึ่งแหะควักตวง	ซัพเค็จ เจียวแฮ
ฤทธอาบหัวนยาทอ	ทชนทนหาย

๑ ยักษ์หวนมานะรือ	รณรบ
ยักษ์ฟาดถึงตามคบ	ค้อยจำ
ยักษ์โจรหวนถึงทบ	ทวนกับ ยักษ์เฮย
ยักษ์ฟาดถึงโตดซ้ำ	เด็ดชนชวดคอ
๑ ถึงพดกตยักษ์ดม	เด็ดหัก
ถึงเหยียบแย่งคทายักษ์	เยอไว้
ถึงกลับถอยศรชัก	ฉะฟาด ยักษ์แฮ
ถึงคดเคี้ยวยักษ์ได้	ควนหิวเหาะทยาน
๑ มาถึงตงแทบท้าย	พดบพด
พอพระฤทธอนุชา	ออกพร้อม
มวญหม่อสูรพา	นรณบ เฝ้าเฮย
กระบี่ถวายเป็นร้อม	นอบเกล้ากราบทูต
๑ พระเห็นเคี้ยวรุกท้าว	ทศภักตร์
ชมกระบี่จรงรักษ์	ร่วมร้อม
นำเห็นจทันทังจัก	มอบมิ่ง เมืองแฮ
ไปเท่าความชอบซ้อน	เชิดให้ในณรงค์

๑๑๘ ปางบรมนเรศวรเจ้า	จักรกฤษ
ชมชอบบุตรมารุต	เดรัจฉาน
ศรีสังข์ศรีบุตร	เตรียมพวก พหุเศษ
การด่อนเราจักแก้ตัว	บัดนี้ยาวนาน
๑๑๙ สู้ศรีพริบดังคตอย	คตาคดา
รตรีบอรอรา	เร่งเร้า
เทียบรทเทียบโยธา	ทุกหมวด หม่เฮย
พดยักษพดตงเข้า	ทรวระวงคตอย
๑๒๐ จักเดรัจฉานบไท	ทตพด้น
พระศคัมภรณ	ภกตฺรเขอน
ชวณตักษณอศเรศจวต	จากพด้น พดนา
ทรงรทพจนาทเขอน	ตั้งให้ชวณจร
๑๒๑ ต้าแต่นพยุหกิจ	โกดา หตเฮย
เลี้ยงให้เพียงเลี้ยงฮา	กาศครน
วายุพคกระพอพา	ชุตมด มนแฮ
ดงจกชุตแผ่นพน	ภพด้วยพดเคิน

๑ ฟุ้งสัตว์จุฑาบาทเต้า	แตกหนี
ตะมิงกระจงจามรี	แรตร้าย
กาษรตุกรหมี่	หมุ่นึง กระเจิดซ่า
ทุกลัศตัวทุกตั้งย้าย	แยกฟ้อง แอบฟัง
๑ อันทธานาเนกรับ้อง	ร่นเสียด
พังตุโนคเตนะเพียง	ขับไม้
พระยติหิกรเรียง	รายจับ พลฤษณา
พถางชนชชวนให้	อนุชน้องนางชม
๑ ตคัณธมาทนต์แก้ว	ตรัสพถาง
แรกพตามอนุชนาง	นาฏเยือง
มาแรมอยู่ย้งกถาง	ไพโรถอน นนา
แสนโคกบ่ต่างเป็ถอง	ปดตร้อนดำเค็ญ
๑ จิงองค์อมเรศไช้	เทพน้า
เครื่องทพิทยอาภรณ์ดำ	เร็จพร้อม
ให้ พัพพจิงอ่า	ตามนวล ออกนา
ตุ้ครพชมภูน้อม	เฌองพ้องพดทหาร

- ๑ เรียมจิ้งครีพยุหเต้า ตามดม
เผด็จจักรรณ ราฟได้
ครีได้ร้จรับพตจร จากท นนแฮ
ถึงด่านขัดชินให้ เร่งเร้าจตุรงค์
- ๑ บัดกระบิพนทรพิณผู้ ชานุม
ทราบว่าพระดังขจร เกือบไถ่
จึงพาห่มพาน ไคดลู่ พระนา
ถึงประนตประนมไหว้ ชเรศไท่ทงด้าม
- ๑ ด้กรัพน้อมเกล้ากราบ ทูลสาร
ขอพระจอมจักรพาพ แผ่นหัตถ์
เด็ดจประทับตำราญ ไนนี้ค เรศเฮย
พอม่อนพตเดอยตา ก่อนแถวจิงผาย
- ๑ พระศคัมมรุคเอน โองการ
ให้เคตอนพยุหาญ รับแคตัว
คระบิตยงัดถาน นครขัด ชินฮา
หยุดประทัมรถแก้ว พรงพร้อมจตุรงค์

๑ คารายุพรศรี
พร้อมหมู่พระกานต์
ไปเฝ้าพระทรงสุบรรณ
ถึงรถประนคน้อม
๑ มลักคณวาทเจ้า
งามวิธาค์ผาดพิศ
เทวราชภพดุสิต
เป็นที่เจริญใจน้อม
๑ งามองค์อัครเรศ
ผิวกตริผ่องเพี้ยงจันทร์
ควรเป็นปิ่นกานต์
ส้มคักคักเจ้าหัด
๑ องค์ตฤณคังเทพแกตั้ง
ผ่องผุดคจทงทา
ตำราชเลิศตักขณา
คาเรศปวงอนงค์ได้

เหตุพัตน์
แวดล้อม
ยังฝ้าย น้าแอ
นบนิวณภินท์
จักรกฤษณ์
เพริศพร้อม
สุดเทียบ ถึงเฮย
เด่นให้เขย่าวตเจติม
ดาวสุวรรณ
แจ่มฟ้า
ดนมนาฏ น้าแม่
โตกขอระบือโฉม
เสชา
ทาบไว้
ควรพิศ วงเฮย
พิศแล้วไหหลหง

๑ เบื้องปิ่นนาคเรศไท่	รามา
เหลือบเนตรยดารา	หมอบเฝ้า
จึ่งมีมธุระสา	พจนไค่ ถามแย
สนมนาฏแดตัวเจ้า	ตัวดีพร้อมฤาไฉน
๑ คารากัมเกษน้อม	เคียมคัต
ทูลพระทรงสุบรรณ	ผ่านเกล้า
ข้าบาทเหตาดาวดรรค	แดนศุข พระเอย
ด้วยเดชพระปกเฝ้า	แผ่คุมดำเคิญ
๑ ครัดด้วยดาเรศแก้ว	บรรหาร
ตั้งบุครพระกาพชาญ	ฤทธแก้ว
ท่านจงขย้งัดถาน	สถิตยชิต ชินฮา
สุครพถบมาแก้ว	จึ่งแก้ตัวคนเมือง
๑ นิตพัรบตั้งกัม	เคียรกราน กราบเฮย
บัดสุครพิทุธสาร	ท่านไท่
เชิญเสด็จอุทยาน	ประพาศพฤก ษาแย
พระเชษฐาข้าได้	สถิตสร้างแดนเกษม

๑ ยินรศพจนาคณ้อง	พาด
บานกระมดปรีด	ไชน้อย
คตาคตาศยาครโยธิ	วิบเร่ง เจียวเฮย
ศุครีพนำเสด็จคต้อย	เคตอนพนพตไกร
๑ ถับถึงหยดกรแก้ว	แกมนิด
เทียบเรียบเกยโกมิน	มาศย้อม
ครัดชวณอวยุพิน	กับพระ อนุชนา
จากรกบทจรพร้อม	พระขมสดน
๑ คันทรงตั้งกตินฟ่ง	ฟุดวง มาตยเฮย
กุหาบกาหตงพวง	พุดซ้อน
นางแย้มเหต่านมยวง	พยอมมิ ตุ่นเฮย
ขำมขนาดคั่นนางพื่อน	ฝ้ายพื่อนใบว่า
๑ ฤษพงษทรงเต็ดก้าน	กาหตง
ยื่นประทาน โนมยง	ยอดศรั้อย
ตามกระษัตริย์แสนทรง	สัตว์ศักดิ์ศุข ฤไทยเฮย
เชิญนาฏชวณอนุชน้อย	พิกห้างหอคำ

๑ อตวตพตกระบทั้ง	พตมาร
ต่างต้นกันต้นน่านบาน	เบิกหน้า
เที่ยวชมรุกขตระกูล	ชิงเก็บ ผลเอ๋ย
ดิงแย่งเหต่ายักษ์คว่ำ	ไขว่คว้าชุดมุน
๑ บางพวกบิดเนตรเวิ่น	หากัน
เดยวพ้อไต่พิณ	วังแต่
เย็นรอนอ่อนดุษิณ	จวบคำ คดும்เฮย
นายหมวดตรวจจพตแดร์	ศัพทของกระแตก
๑ รัตตินันทรเศรไท	ชวนดี ดาเอ๋ย
เถลิงอาศน์กาญจบุรี	กำแก้ว
ผรมหัตถ์ดวงราตรี	จวบรุ่ง รวงแฮ
ยินศัพทประโคมแจ้ว	ชเวศท้าวตนผรม
๑ ชกัชวนอรุณชนอย	ต้นนชต
ทรงเครื่องเสร็จไธภณ	เพริศแพร้ว
คู่ครุพริบจิตพท	เตรียมรับ เสด็จเฮย
ครวราชทรงรถแก้ว	เร่งให้ เดินชวน

๓๓๘ ยাত্র้ายพยัพพน พลดหาญ
จากชัฒินเขนชาน โห้เว้า
ตามกระษัตริย์แด่นดำราญ บบบุษ บกเฮย
ทพนำรงนำเข้า เขตแคว้นแดนดง
๑ เติ่นกระบวนทัพต์ท้าน ชรณิน
เลี้ยงดั้นแด่ดังขัพณ พาทย์ของ
ชนัตถกชวรินทร์ อัครราช ครนแย
อีกกระหิมโห้ของ เว้งวิวพตจรัต
๑ เติ่นด้นพิภุกตา ดุดง รังเฮย
พระครัดเรองอรอนงค์ นุชน้อง
เมือตามพระเอกองค ด้กุนออก ความนา
คาบพระขำมรงค์กบย ด้โนคทำวทูตถวาย
๑ ด้คายด้ดัดดั้น ชนมาน
ทพนมศัพตการ ด้เร้งแถ้ว
เทยวตามอัครเรศราญ รอนราพ เรียบนา
ด้เร้งคักจิงรับแถ้ว เกษตร้อยด้เมื่อง

๑ ครุฑพธางทางเร่งเร้า	รับพลา กรเษย
ถึงฟากฝั่งโคธา	ประทับร่อน
ตามกระษัตริย์สร้างวา	วินริน ฤไทยแผ่
ชมอุบถบานซ้อน	สถับถือนหลายศรี
๑ ดินธุใต้ในวากเว้ง	หว่างอุบถ
มัจฉะว้ายแหวกกวน	แวกเคด้า
ว้ายคำผุดพ่นชด	ชิงเหยื่อ กันนา
บ้างแอบกอบัวเข้า	กิดกานกนไคต
๑ พระตรงเดรัจฉัดจัน	ทรงประทับ
บุษบกแก้วระยับ	ยาครฟ้า
โสมนัสครัดกับ	ต้องกระษัตริย์ เกษมเษย
พระสุริยส่องแสงกล้า	พิกร้อนรพด
๑ พิเภกสุคริพทง	หฤมาน
นิพนนทพดทหาร	แซ่ซ้อง
ตงเด่นกระดินธุ์ดำน	แต่นสนกน ดันฮา
จนบดบายนายร้อง	เรียกชนคอยเตรียม

๑ หยุตร์มมารุตร	รชเยน
พอบ่ายสามโมงเห็น	เหือดร้อน
ขบวนแห่จัดเป็น	พยหะ ยাত্রา
แห่กระบี่ด้ายซ้อน	เสร็จเยี่ยงยাত্রา
๑ เดินทัพคืบคั้งเข้า	เขตรไพร วันแ
แด่สัตว์ตัวนไค่	หุดากดำ
ชมสัตว์จุฬาพาใน	อริญนถ อเนกนา
มีจันตะโตเด่นน้ำ	หุดงตันดำขาว
๑ เย็นชนนรรมไม้	มีพรรณ ต่างเฮย
ระตะดอกออกนอกนค	นบร้อย
หอมรินเรียทางจรด	เจริญราช ฤไทยแ
บ้างหูกถันกตบชอย	พระชนางชม
๑ ดำเนินพดพันพระ	ฤษี
สัตว์รักษการทวาชช	ไซโกด
ข้ามฝั่งสะโค่งดี	ตาศดอง ทางนา
ถึงพระวดีสุให้	หยุตพนพตากร

๑ คณะนักสถิตที่ตั้ง	โตดกระฐี
ต่างคั่นว่าไพร่	รับเร้น
หอบบบริวารหนี	เนวรก
เคยเช็ดกนกนาเว้น	แต่เจ้าคุณครู
๑ ฝ่ายสองนักสถิตช่อม	สวดมนต์ เย็นเฮย
ยืนแซ่ได้ครเตียงพด	สนพน
พระหยดเจียบบคิณงน	ผงกแอบ มองแอ
เห็นพยุหให้ครน	คิดคร้ามใครไฉน
๑ ผิดดังเกดจับไม้	ขารกร
จากกฎรับบทจร	จดจ้อง
เห็นองค์พระทรงศร	เกษกระษัตริย์
เรียกศิษย์เลี้ยงอังก้อง	อย่าเข้าไปเชิญ
๑ พระบรมนารกเจ้า	จอมจักรกฤษณ์
ชวนอนนชพระชนนี	นั่งน้อย
เสด็จสู่สถิตธาตักตย์	ประทับ ที่เฮย
น้อมศิระเรียบรอย	แทบท้าวชฎิตดง

๑ พระครูผู้เถาทก	ถามไท ท่านเฮย
เดิมประพฤตินาไพร	พรตพร้อม
ตามนวลเมื่อปางใด	ได้พวก พหุเฮย
พดทหารห้อมด้อม	มากด้นมารดิง
๑ พระเถาเรืองแต่คน	ตามมุต เหตุเฮย
จนฆ่าทศเคียวธัญ	ชั่วมวย
เศกพิเภกครองประยูร	ยาตรพยุห์ ตั้งนา
ครบดัดยได้รู้จักด้วย	กตบเข้าอุททยา
๑ เฒ่นะพระพรอกร้อง	ต้องดีท ชาเฮ
โสมนัสในจิตร	แจ่มหน้า
อรุณปัจจามิตร	มารหม่ หมดฤ
ต้องพระทรงญาณเกล้า	กตาดถอย ถวายไชย
๑ ฝ่ายกษัตริย์ด้าว	ปถายแดน
พฤกษ์ร่วงสืบดีคະแน	เห็บไว
ครบตามรับตั้งแสน	โสมนัส นกนา
จำจะถามขมิติดได้	เรื่องร่ายด

๑ ทวีไธวัจระเห็จ	บนพฤษ
เบ้าหลอดเรียกพดคัก	คักพร้อม
ต่างถือนชู้	หาญให้ โหมฮา
เกณฑ์กระบอบบ่าวด้อม	ดัดเดยวตงทาง
๑ มาถึงท่าข้าม	คิดงน
เห็นร่องรอยรพต	พักข้าง
ศิณษาศิชายชด	รอยย่า ยักษ์แฮ
ไม่ได้แหดกคชต่าง	ดุดมแตกดุย
๑ จะเป็นจอมกระษัตริย์เจ้า	โคดต แคนเฮย
เสด็จประภาษพาพต	ผ่านค้าว
ยุรยาครพยุหยด	ยศยิ่ง ใหญ่่นอ
ตั้งเกศรอยกายก้าว	พางพนปลพ
๑ กุขันสนเทห์แท้	มาไทถ
เห็นจะพักอยู่ใน	บ้าน
ยดรอยยิ่งสงไสย	ด้าวบาท
บชกบ่าวพวกเรารู้	ดาศ์เต้าตามถาม

๑ มาถึงนิศาเค้า	จอมอา จารีย์เฮย
พวกยักข์ ดิงจิงฮ่า	ฮักห้าม
พระยถกขันมา	ครัดเรียก
พรานนักในจิตรคร้าม	ยอบยังบังคม
๑ พระถามถึงพระมาตุรทั้ง	สุริวงษ์
องค์อนุชสององค์	ร่วมไร
พรานท้าววรพงษ์	ผอมซุบ ถัดดแฮ
ผองพิโยคจิตรไซ	คืบคั่นขันทรวง
๑ พระทราบโคกตั้งให้	วายุบุตร
กับกษัตริย์บริด	เร่งเผ้า
ตามพระนาฏสองอนุช	ในนิเวศน์
ทูลว่าเราขอเข้า	หยุดยังเยนครุ
๑ ต้องนายรับตั้งแล้ว	ทูลดา
ล้มเด็จพระจักรา	รับรับ
มาตามเขตรมรรคา	ข้ามไซด เขาแฮ
พรานกษัตริย์นำค้น	คึดคั่นดงหวดง

